

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204049

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—831—5-8-74—15,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T926.7
K183

Accession No. P. G. 76555

Author నామయాలులు, వావిలూ.

Title ఉద్రుకార్తాగి: జీవితపరిచి.

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

ఆంధ్రా కార్మిగీ (జీవిత చరిత్ర)

శ్రీ వావిలాల సోమయాజులు

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్
విజయవాడ—2.

ఫోన్ 73261

క్వాలిటీ ప్రచురణ

ప్రథమ ముద్రణ

వెల 8-00

ప్రకరణ సూచిక :

1. స్కాట్లండులోని పూర్వ రంగం
2. సంకటపు. సంవత్సరాలు
3. వార్తాపాఠి కాలుడు
4. నిశ్చేదికా రోహణం
5. దొర్లిపాఠ్యే మంచుముద్ద
6. చలరన్ - డన్స్ స్టైల్స్
7. భంగపడిన తీర్మానం
8. ఉక్కు యుగం
9. మరువరాని సంవత్సరం
10. వివాహం - విశ్వర్య సూత్రం
11. హోమ్స్టేడ్ - స్కిబో
12. సంకటస్థితి - పరిష్కారం
13. శంపకం
14. అస్తమయం

శ్రీ శక్తి పీఠానికి పట్నం
విజయవాడ - 2.

స్కాట్లండులోని పూర్వ రంగు

1

అప్పటికి ఇంకా అతడికి రెండేళ్ళయినా లేవని పెద్ద వాళ్లు రూఢిగా చెబుతున్నా, ఆంధ్రా ఆ సంగతి తనకు జ్ఞాపకం వున్నదని ఎప్పుడూ అంటుండేవాడు. అంతేకాదు, జ్ఞాపకమున్నదనే ఆయన గాఢ విశ్వాసం.

“ఏమైనా, అది నాకు జ్ఞాపకముంది” అని గట్టిగా అంటుండేవాడు.

“నాకు జ్ఞాపకమున్న మొదటి విషయమే అది” అనే వాడు.

ఈ సంఘటనలో ఉద్రేకం పొందదగి నంతటి దేమీ లేదు. అతని తల్లిదండ్రులు, మేనమామ, పినతల్లి, విలియం మారిసన్, మిసెస్ ఆంధ్రా, ఐటికన్ తలలుచేసి ఘమారు రెండు అడుగుల గుడ్డమీద అంటించినటువంటి మెరిసిపోతున్న ఒక కాగితాన్ని చూస్తున్నారు. దాన్ని చుట్టటానికి అనువుగా గుడ్డకు రెండు చివరలా రెండు కర్రముక్కలు అమర్చబడి వున్నవి. గుమికూడి చూస్తున్న వాళ్ళదగ్గిరికి తప్పటడుగులు వేసుకుంటూ వచ్చి, చొచ్చుకొని ప్రవేశించే స్వభావంగల

అండ్రా, అదేమిటా తెలుసుకుందా మన్నట్లుగా వారి మధ్యన తానూ తలదూర్చాడు. తండ్రి, పినతండ్రి విలియం ఇద్దరూ నవ్వుతూ అతడు చూడటానికి వీలుగా దాన్ని కొంచెం క్రిందకి దించారు.

“అండ్రా, ఇది దేశపటం” మన్నాడు తండ్రి.

“దేశపటం!” అని తిరిగి ఉచ్చరించాడు అండ్రా.

“ఇది అమెరికా దేశపటం” అన్నాడు గంభీరంగా తండ్రి. అతడు చిన్నబిడ్డలతో కూడా ఎప్పుడూ పెద్దవాళ్ళతో మాటాడినట్లు మాటాడుతాడు. “అదిగో అక్కడ” అని ఒక చుక్కను చూపిస్తూ అతడు “అది పిట్స్ బర్గ్ పట్టణం, అక్కడికే అంకల్ అండ్రా, ఆంట్ అన్నాలు వెళ్తున్నాడు. అంకల్ విలియం ఇంకా పైకి ఓహియో రాష్ట్రంలోకి వెళ్తున్నాడు” అన్నాడు.

పిట్స్ బర్గ్ అన్నది తరువాత కాలంలో అండ్రా తన సంపత్తిని పెంచుకొన్న నగరంపేరు. తల్లిదండ్రులు జైప్తి చేయడంవల్ల పిట్స్ బర్గ్ అన్నపేరే అతని మనస్సులో ఈ సంఘటనను స్థిరంచేసి వుంటుందనటంలో సందేహం లేదు.

జీవితకాలం మొత్తంలో యే కొద్దిమంది వ్యక్తులతో పదో లేక ఇరవైయ్యో మైళ్ళు తప్ప ఎన్నడూ కదలి వెళ్ళని ఒక చిన్న స్కాబ్ నగరంనుంచి కుటుంబం వొకటి కుదుళ్ళతో సహా లేది, సముద్రాలు దాటి, చుట్టుప్రక్కల ప్రదేశాల్లో వుండి ఇంకా ఇండియన్లు ఆపదలు కల్పిస్తున్న విశాలమూ, అజ్ఞాతమూ అయిన దేశంలో దిగి నూతన జీవితాన్ని

ఆరంభించటమంటే ఏమిటో అర్థంచేసుకోటానికి ఆంధ్రా) ఇంకా చాలా చిన్నవాడు

“మీరుకూడా మాతో రావలెనని నా కోరిక!” అని ఆంట్ అన్నా ఐటికన్ నిట్టూర్పింది.

“వద్దు, వద్దులే అన్నా” అని ఆంధ్రా) తండ్రి నిష్కర్షగా తలత్రిప్పాడు. “ఇప్పుడే ఈ కొత్త అద్దె యింట్లోకి మారాము. నావి నాలుగు మగ్గాలు నడుస్తున్నవి. ఇప్పుడు కాదు” అన్నాడు.

విలియం కాన్నెగీ నారతో బుటేదారు పనితనాన్ని చూపించే బల్లగుడ్డలను, చేతిగుళుళును తయారుచేసి నేత పనివాడు తమ ఇంటిలోనే నేత నేసి జీవించే స్కాట్లండు లోని వేలకొలది నేతపని వాళ్ళలో ఇత డొకడు.

ఆంధ్రా) జన్మించిన డన్స్కోలైన్ స్కాట్లండులోని బుటేదారు పని కంటటికీ కేంస్రంగా వుంటుండేది. అచటి వాళ్ళలో ఎక్కువమంది నేతపనివాళ్ళు. మంచి అభివృద్ధిలో వున్నప్పుడు ఆ నగరంలోని కుటీరాల్లోను, పరిసర గామాల్లోను నాలుగు వేలకు పైగా పున్న మగ్గాల చప్పుట్లు విని విస్తుండేవి. నేతపని వాడు కావలసిన వస్తువులకోసం, లేదా నమూనాలకోసం పని ఇచ్చేవాడిదగ్గరికో, గుత్తవ్యాపారి దగ్గరికో వెళ్ళి అవి తీసుకొని ఇంటికి తిరిగివచ్చి, ఆ తాను నేసి తిరిగి పని ఇచ్చినవాడి దగరకు వెళ్ళి దాన్ని వొప్పచెప్పి, రావలసిన డబ్బు పుచ్చుకొని మరొక ఆర్డరు తెచ్చుకుంటాడు.

విలియం కార్నేగీ 1834 లో మేరీ మారిసన్ ను వివాహమాడాడు. అప్పటికే ఇతడు నేతపనివాడుగా పేరు పడ్డాడు. అంతస్తున్నర వున్న రాతికట్టరంలో వీడ్వారికి 1835 నవంబరు 25 న పెద్దకుమారుడు కలిగాడు. ఉత్సాహవంతుడైన ఆతని తాత గౌరవాధ్య అతనికి 'ఆండ్రూ' అని వారు నామకరణం చేశారు. విలియం మగ్గురికింది అంతస్తులో వొక గదిని ఆక్రమించుకొని వుండేది. దానికి ప్రక్కగాఉన్న గదిలోను, ఇంటికి కొసన వున్న చిన్న గదిలోను వాళ్లు నివసిస్తూండేవాళ్లు. విలియం ఎప్పుడూ ఏవేవో కలలు కంటుంటాడు; అయినా మంచివాడు. నీతిమంతుడు. వాంఛవత్సరం అటూ ఇటూగా ఇతడు తన వ్యాపారాన్ని బాగా పెంపొంది చాడు. వాళ్ళు పెద్దయింట్లోకి మారారు. అగనంగా మరీ మూడు వాగ్గాలు కన్నారు. వాటిమీద వినిచేయటానికి మనుష్యులను పెట్టుకున్నారు. కింది అంతస్తుతా నేత పడుకుంటే పారి నివాసం పై అంతస్తులో.

తిరువాత చాలాకాలానికి ఆ డ్యూ) మహాధనవంతుడైనపుడు వంశ వృక్షాలను వాయటం వృత్తిగా పెట్టుకొన్న వాకశ్యక్తి వచ్చి అతని వంశవృక్షాన్ని తయారుచేసే పని ఇవ్వవలసిందని కోరాడు. వాళ్ళను స్కాచ్ రాజకుటుంబపు సంతతివాళ్ళని అందులో నిరూపిస్తానని సూచన చేశాడు.

“ఇది నీనటానికి నా కెంతో చింతగా వుంది” అని, ఈ మాటలు నచ్చని కోటిశ్వరుడు “నేను వొక నేతపనివాడి కుమారుడ నన్న భావంతోనే నా భార్య నన్ను వివాహం చేసుకున్నది” అంటూ ప్రతి సమాధాన మిచ్చాడు.

అతడు స్కాట్ రాజుకు మునుమున్నీ, మునిముమున్నీ
చేస్తానని కూడా చేర్చి వుండేవాడు.

ఈ కుటుంబం వారు కొన్ని తరాలుగా నేత పనివల్ల
తన కుటుంబం బలీష్టులు, సీతిమంతులు అయిన కిర్గ్ కారులు
పుట్టిన కాగ్గిక కుటుంబ మైనందుకు అతడు ఎంతగానో గర్వం
చేవాడు. నిజం ! స్కాట్లండ్ లో ప్రభు వర్గానికి చెందిన
కార్మిగీలు వుండేవారు. కార్మిగీ అన్నది నార్మెన్, సాతె
స్కో ప్రభువులకు కుటుంబ భామం. తననాత కాలంలో
ఆంధ్రా స్కాట్లండ్ లో తన సౌధాన్ని నిర్మించుకొన్నప్పుడు
అతడు నార్మెన్ ప్రభువు ఆఫీసును లైంగు సమ ద్ద
రికీ కుటుంబ సంబంధమైన బంధుస్వం లేనిది తెలిసేటట్టి
వాళ్లు కులాసాగా ఒకరి నొకరు 'నాదరా !' అని సంబోధించు
కొనేవారు. : భువులతో బంధుస్వంకోసం కార్మిగీ ఎన్నడూ
ప్రయత్నించలేదు.

చిన్ని ఆంధ్రాకు నాలుగైదేళ్ళ పయస్సు వచ్చిన
ప్పుడు వాళ్ళ నాన్న కాళ్ళతో పలకలను తోక్కి ఆసుకో
లిని అటూ అటూ తిప్పుతూ రవసెల్లాలమీద తెల్లనిపూలు,
తీగలు, ట్టులు ఇతర దృశ్యాలు నేసి క్లిప్తమైన పనితనంగల
ఆంచులతో వాటిని రూపొందిస్తుంటే మగ్గం పక్కనకూచుని
చూడటానికి ఎంతో సరదా పడేవాడు. మగ్గంమీద పని
చేస్తూ "బాయ్ టీ రాస్", "లోఫబర్ నో మోర్" లేదా.

"Scots who have for wallace bled,
Scots whom Bowie had often led,
Welcome to your glory bed,
Or to Victory."

అన్న పాతకాలపు స్కాచ్ వీర గీతాలను, పాడుకుంటూ పాడటంకంటే గొణుగుకుంటూ ఉండే సిగ్గరి, సాధువు అయిన తన తండ్రి అంటే ఆంధ్రాకు ఎంతో భక్తి.

“1840లో బానాక్ బర్నెట్ యుద్ధానికి ముందు ఇంగ్లీషు సైన్యానికి ఎదురుగా : ల్చిన తన సైన్యాన్ని ఉద్దేశించి రాబర్టు బ్రూస్ చేసిన ప్రసంగంగా ఈ ‘స్కాట్స్...’ అన్న గేయం ఊహింప బడుతున్నదని తన తండ్రి పాటను తొలిసారిగా మధ్యలో ఆపి తనకు చెప్పి తిరిగి ఎత్తుకొని ఎప్పుడు పాడాడో ఆంధ్రాకు జ్ఞాపకంలేదు. కొన్ని సమయాలల్లో అతడు ఇది కూడా చేసి చెప్పుకుంటేవాడు : “రాబర్టు బ్రూస్!”—మన మొదటి రాబర్టు బ్రూస్ రాజు అయినది ఇక్కడే. బుజ్జీ ! నీకు తెలుసువా ? అతడు వందల సంవత్సరాలకు పూర్వం ఇంగ్లీషువారినుంచి స్కాట్లండ్ దేశానికి - ముక్తి కలిగించిన ఇక్కడిలో ఇతడొకడు. రెండవవాడు సర్ విలియం వాలెస్” అతడు అసుక్రోలిని ఎడమనుంచి కుడికి, మళ్ళీ వెనకకు ఆడించే వాడు. “బ్రూస్ ను ఇక్కడే డన్ఫర్మ్లైన్ లోని ఆల్బీలో ఖననం చేశారు... అతడు అతని రాణి, అనేకమంది మన రాజులు రాణులు ఎంతోదూరం నుంచి మార్కా కాన్సో గుకు వచ్చారు. అతని రాణి మార్గరెట్. ఆమె 1075 లో ఈ ఆల్బీని స్థాపించింది” అని అతడు చెప్పేవాడు.

స్కాట్లండ్ కు మధ్య యుగంలో రాజకీయ మత విషయిక ముఖ్యసగరం కావటంవల్ల డన్ఫర్మ్లైన్ వాస్తవికంగా ఒక చరిత్రాత్మకమైన చిన్న నగరం. అందులోని

రాజసాధం, మధ్యకాలపు మరికొన్ని కట్టడాలు ఈనాడు శిథిలావస్థలో వున్నవి ఒకప్పుడు సాఫ్ట్ రాజ కుటుంబం నివసించినదీ, ఇంగ్లండు రాజు ఛార్లెస్ I జన్మించినదీ అయిన రాజసాధానికి సంబంధించిన ఒక గోడమూగిం నేటికీ పడిపోకుండా నిలచి వుంది. గౌరవనీయుడైన బ్రూస్ గోరీతో సహా రాజుల గోరీలకు, రాణుల గోరీలకు నీడ నిస్తూ అంతమైన నలు చదరపు బురుజులతో, ఎత్తయిన శిఖరలతో వున్న అందమైన గొథిల్ ఆబీబీ ఇంకా నిలిచివుంది. డన్స్ఫోర్డ్ లైన్ నుండి ఆగ్నేయ దిక్కుగా ఫిర్ట్ ఆఫ్ ఫోర్ట్ లోయిగుడా చూస్తే, మబ్బులు లేని రోజున, పదిహేను మైళ్ళ దూరాన పొగల మధ్య కనిపించే ఎడింబరోలోని పొగ గొట్టాలు, గండ శిలమీద ఉన్న దాని ఎత్తయిన దుర్గం కనిపిస్తవి.

వినాహం వల్ల అంకుల్ అయిన జార్జి లాడర్ ఇష్టుడయిన బంధువు ఇతడు చరిత్ర, జనశ్రుతిని బోధించే ఉపాధ్యాయుడు. అంకుల్ లాడర్ ఒక షాపు వ్యాపారి. అతని భార్య కొన్ని యేండ్లకు పూర్వం చనిపోయింది. ఇతడు ఆండ్రూను, తల్లిలేని తన కుమారుడైన జార్జిని నగరంలోను నగరం చుట్టుప్రక్కలా వున్న చరిత్రాత్మక ప్రదేశాలకు తీసుకునిపోయి చూపిస్తుండేవాడు. బయలుదేర బా యేసుమును వారు చూడనున్న ప్రదేశాలకు గురించి కొంత తెలుసుకోమనేవాడు. అందువల్ల అతడు దేన్ని గురించి ప్రసంగించ బోతున్నాడో వాళ్లకు ముందే తెలిసివుండేది. ఉదాహరణకు అతడు వాళ్ళను నగరానికి కొన్ని మైళ్ల దూరాన వున్న

లోబ్ లెవెన్ ను తీసుకువెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళకు సరస్సులోపున్న చిన్న ద్వీపంమీద నేడు శిథిలావస్థలో వున్న, దుర్గంలోనే ఎలిజబెత్ రాణి ఏడవ హెన్రీ రాజుకు పెద్ద మనుమరాలిని గనుక వారసత్వం వల్ల రాజ్యం నాదని కోరిన దురదృష్ట వంతురాలు మెరిసి ఖైదీ చేసిందన్న సంగతి వాళ్ళకు తెలుసు.

తరువాత చాలా సంవత్సరాలకు ఆంధ్రూ, ఇక్కడా అక్కడా జనోపయోగ కృత్యాలను చేస్తున్నప్పుడు, లాడర్ బ్రీకల్ కాల్ లేజీస్ కట్టించి తనకు ప్రియుడైన తన అ-కుల్ కు స్మృతిదిహ్నంగా దాన్ని దానం చేశాడు. జార్జి లాడర్ జూనియర్ ఆంధ్రూలు జీవిత పర్యంతం పరస్పరమైన స్నేహను బంధంతో వర్తించారు. ఆతి బాల్యదశలో ఎట్లు ఒకరిపేరు ఇంకొకరు పలికేటవేయేవారు. ఎంతో బాగా అనగలిగితే ఆండీ జార్జిని 'డాడ్' అనీ, జార్జి కార్నెగీని కుదించి 'నైగ్' అనీ అనగలిగేవారు. తరువాతి జీవితంలో కూడా వాళ్ళు ఒకరి నొకరు అలాగే పిలుచుకొన్నారు. అలాగే ఉత్తరాలల్లో సంతకాలు చేశారు.

వారి వయస్సు ఆరేళ్లు వున్నప్పుడు స్కాట్లండులోని ఉత్తర భాగంలో పర్యటించటానికివచ్చిన యువ విజ్ఞోరియా రాణిని చూడటం కోసం వాళ్ళను తీసుకువెళ్ళటం జరిగింది. ఆమె ఆంగ్ల దేశీయురాలు. దాక్షిణాత్య. ఈ బాలురు దేశ భక్తి పూతులు. తమ దేశానికి దేశీయుడైన ఒక రాజు వుండాలని వీళ్ళ అభిప్రాయం. అందువల్ల ఈ స్కాట్ బాలు

రిరువురూ ఆమెను కీతలమైనవిమర్శక దృష్టితో చూశారు.

“ఆమె మీ అమ్మవలె పొడిగరికా”దన్నాడు డాడ్.

“ఆమె గౌను ఏమంత అందంగా కూడా లే”దన్నాడు బైగ్. వాళ్ళ పెంట వచ్చిన తన అమ్మనుచూస్తూ.

వయసు వచ్చిన లేకువాత ఇంగ్లీషు మెడ అతని దృష్టి పక్కమైంది. అతడు ఉన్నతులు, బిరుదాంకితులు అయిన అనేకమంది ఆంగ్లేయులతోను, వారి కుటుంబాలతోను సన్నిహితమైతని పెంపొందించుకున్నాడు. కాని అతడు బాల్యంలో సామరస్యంతోని స్కూల్ పడుకొని.

డన్ఫర్మ్లైన్లోని కార్మికులు, స్వతంత్రులు బాగా చదువుకుండేవారు. ఆలోచనలు చేస్తుండేవారు. కథమాన విషయాలమీద అక్కడ మితవాదులు మొదలు అతిపదుల వరకూ అన్ని భావభాషలున్నవారు ఉండటంతో - చర్చలు చేస్తుండేవారు. ఈ చర్చలు ముఖ్యంగా రాజకీయమత విషయాలను గురించి సాగుతుండేవి. వాళ్ల చిన్ని పుస్తకాల షెల్ఫ్లలో ఉన్న పుస్తకాలను ఒకచోటికి చేర్చి చదువుదామని తక్షణ ఉన్న ఎవరికైనా పుస్తకాలను ఎరువు ఇచ్చే అయిదుగురిలో నిలిచుం కార్నెగీ ఒకడు. యీ కారణంవల్లనే కార్నెగీకి గ్రంథాలయాలను నెలకొల్పాలన్న ఆత్మోద్బోధ సహజంగా కలిగింది. అలాగే రాబర్టు బరన్స్ కావ్యాలమీద కేవలం స్కూల్ వారికి మాత్రమే వుండదగ్గా, అందులో అతనికి మరి విశిష్టమై అతనిదే అనదగ్గ శ్రద్ధాయుతమైన గౌరవం వుండేది. కార్నెగీలో ఇది జీవిత పర్యంతం ఇలాగే ఎట్టిమార్పును పొందకుండా నిలచి.

వుంది. యావనవేళ అతడు సాహిత్యంలో ద్వితీయసానాన్ని
బ్ వార్టర్ స్కాట్ కు ఇచ్చాడు.

తండ్రికి వున్న గంధపతనాభిలాష కొన్ని వేళల్లో
అతని పనికి అడ్డువస్తుండేది. అతడికి డిక్టేన్స్ నవల లంటే
గాఢమైన గౌరవం. అవి ముప్పదిరెండు పుటలలో చిన్న కర
పత్రాలుగా, నెల కొక పకరణగా వస్తుండేవి. స్థానికంగా
వార్తాపత్రికలను అమ్మే ఒకవ్యక్తి వాటిని పంచి ఇస్తుండే
వాడు. ఇతడు “అండా! సుపభాతము! ‘ది ఓల్డ్ క్యూరియా
సిటీ మ్యాఫ్’ కొత్త సంచిక ఇదిగో!” అంటూ ఇంట్లో ప్రవేశ
శించగానే లిల్లీ కార్నెగీ దాన్ని ఆతురతతో లాక్కునేవాడు,
అంతటా అతని మగ్గం ఆడటం మానేసేది. ఎంత తొంద
రైన నేతపని వున్నా సరే డిక్టేన్సు అతణ్ణి అలా సమ్మోహి
తుణ్ణి చేసేవాడు. అయిదు... పది... పదిహేను సమీపాలు
కథను ముగిసేస్తున్నట్లుగా చదివి ఎగానో యత్నంమీద
త్రెంచుకుని బయటపడి మళ్ళీ ఆ సుగ్రోనిని అతివేగంగా
ఆడించేవాడు. మళ్ళీ మగ్గం కోప తీవ్రతతో ధ్వనిస్తూ పని
చేసేదినున్నా అతడి భార్యపై అంతస్థులోకూచుని ఆసుగ్రోవికి
అందించటం కోసం నూలును కండేలకు చుడుతుండేది. లిల్లీకి
పద్ధతిలో ఒక ఆడపిల్ల పుట్టిపోయిన తరువాత అండా కలి
గిన ఆ రేండ్లకు మరొక మొగశిశువు జన్మించాడు. అందువల్ల
ఆమె కొన్ని వేళలలో నూలుకండే చుడుతూనే కాలితో
ఉయ్యాలను ఊపుతుండేది.

ఇంటి నేత పరిశ్రమ పడిపోతున్నదని, ఆ స్థానాన్ని

అవిరిమీద నడిచే మర నుగాలున్న కర్మాగారాలు అక్రమ స్తున్నాయని ఆంధ్రా అతి బాల్యంలోనే గమనించాడు. చేనేతపనివారి ఆందోళని అతితీవ్రం కాజొచ్చింది. కొందరు జిల్లాలో మధ్యగా వేస్తున్న క్రొత్త రైలుమార్గంమీద పని చేయటంకోసం పలుగు పార పుచ్చుకుని వెళ్లవలసివచ్చింది. కొందరు బాగు గనుల్లో పనిచేయటానికి వెళ్లారు. మార్గరేట్ కార్మిగ్లీకి సన్నిహిత కుటుంబంలోనివారు ముగ్గురు — సోదరుడు విలియం మారసన్, ఇద్దరు సోదరీమణులు మిసెస్ థామస్ హోగన్, మిసెస్ ఆండ్రా విక్కిన్లు వారి భర్తలతో — అమెరికాదేశానికి వలసపోయినారు. లోకజ్ఞానం తక్కువయిన బిల్లీ కార్మిగ్లీ, ఎంతగా సన్నగిల్లిపోతున్నాడోకా ఆశను చ ప్రభోలేక తన పాత వ్యాపారాన్ని, పాత దేశాన్ని అంటిపెట్టుకుని అలాగే పురాపోయాడు అయితే ఒకరోజున దీనపరమంతో ఇంటికి తిరిగివచ్చి తన నేతపనివాళ్ళలో ఒకడితో ఇలా అన్నాడు. “తమ్మాన్ ! నిన్ను పంపించి వేయ వలసి వచ్చేటట్టుంది. పని చాలా తిరిగిపోయింది” త్వరలోనే తన నేత పనివాళ్ళలో మరొకణ్ణి, మరొకణ్ణి వరుసగా పంపించివేయటం జరిగింది. విలియం ఒక్కడే చివరకు మిగిలాడు. మంచి వినివైందిగా భానింపకుండా వచ్చిన ఇంకొక పౌనుల ఖరీదుమగ్గాన్ని అమ్మవలసి వచ్చింది. కానీ దానివల్ల అతడికి లభించింది కొద్ది పిల్లింగులు మాత్రమే.

జీవిత వ్యయంకోసం మగ్గులలో రెండోద మూడోద కూడా వెళ్ళిపోవటం తప్పలేదు. కుటుంబం ఒక చౌక కుటీరంలోకి చేరింది. అందులోనే మిసెస్ కార్మిగ్లీ చిన్నడుకానం

పెట్టి కూరగాయలు, పండ్లు, తీపివస్తువులు అమ్ముకూడేది. మధ్య మధ్య చిత్తమైత సమయాలలో సాగుంతవేళల్లో సోదరుడైన థామస్ మోసన్ కోసం ఆ అరురాగమూర్తి స్థిరసంకల్పంతో పాదరక్షలు కుదుర్చుకొన్నాడు. మోసన్ పాదరక్షల వ్యాపారి. ఇతడు కేవలం చెవిపోయినవాటిని బాగు చేసి ఇచ్చేవాడు మాత్రమే కాదు. అనేకమంది పరివాళ్ళకు పెట్టుకొని పాదరక్షలను ఉత్పత్తిచేసే పెద్ద వ్యాపారి. అప్పటికి ఇంకా పాదరక్షలను యంత్రాలవలన ఉత్పత్తి చేసే విధానం రాకదు అందుకే అమ్మ పక్కన కూర్చోని పూకులకు దారా లెక్క స్తూ దారాలకు మైతం రాస్తూ మధ్య మధ్య వీలు చిక్కినప్పుడల్లా కొంత కాలాని చదువుకొబం కోసం చినియోగిస్తుండేవాడు. రోజల్లా అతనికి నీరో పని వుంటుండేది వీధికి వైగా ఒకటో రెండో ఇళ్ళ వరకునుదాటి వెళ్లి అక్కడ ఉన్న ఉమ్మడి బావినుంచి కడివెను నీళ్లు తీసుకురావటం అతని మొదటి కర్తవ్యం. అక్కడ అతడు స్త్రీలు, గాలురు, బాలికలతో వున్న ఒక వగుసగా చేరి అనేకమందిలో తనవంతు వచ్చేదాకా నిలిచి వూడవలసి వచ్చేది. తగువాత ఎక్కువకాలం బల్లో గడచి ఇంటికి వస్తే చెప్పిన చిన్నపనులకోసం అటూ ఇటూ వెళ్ళి వచ్చేటప్పటి కల్లా భోజనపువేళ అయ్యేది.

‘మాన్ వాజ్ మేడ్ టు మోసన్’ అన్న బరన్స్ కవి పద్యం కంఠస్థంచేసినందుకు మిష్టర్ మార్లీన్ అక్క X ట్టికట్టు దలగలవడైన వృద్ధోపాధ్యాయుడు అతనికి పాఠితోపేక్షంగా ఒక పెన్నీ ఇచ్చాడు. కుటుంబంలోని వాళ్లవల్ల కాకుండా

బయటివాళ్ళ దగ్గర్నుంచి అతడు సంపాదించిన మొదటి పన్నీ యిదే స్కాట్ వుక్కింథాలలోనుంచి ఒకచిన్న కావ్యాకోసం లేక వచన భాగాన్నో కంఠస్థంచేయించి అంకుల్ లాడర్ అప్పుడప్పుడూ ఒ.టో రెండో పెన్నిలు అతికి ఇస్తుండే వాడు. కావ్యాలను కంఠస్థంచేయడం ఆనాటి ఆచారం. కోరినపుడు వుపయోగించుటానికి నిలుగా నాలుకతుదను వుత్తమకవిత్యసంపదను నిల్చుకొని జీవితాలను సంపన్నం చేసుకున్న ఆనాటి అనేకులలో ఆంధ్రూ ఒకడు మాత్రమే.

నెలవాదగా అయిన సిశ్చేయంగా తాము అమెరికా చేరటానికి యత్నించాలనను మార్గరేట్ కార్నెగీ ఒప్పుదల చేసుకున్నది థామస్ హోగిన్సు, ఆంధ్రూ విట్కిన్సు - పిట్స్ బర్గులు పైగా వున్న అలిఘనీ నదిమీది పిట్స్ బర్గులు సోదర నగర(మైన అలిఘనీలో-)ఇప్పుడిది పిట్స్ బర్గులొక భాగం ... సవనీస్తున్నాడు. పెద్ద ధనికులు కాలేకపోయినప్పటికీ స్కాట్లండ్ లో కంటే సుఖంగా అక్కడ వారి జీవితం గడచి పోతున్నది. పిట్స్ బర్గులు పశ్చిమంగా ఎంతో దూరం కాని ఓ హైయోలో ఆమె సోదరుడు మారిసన్ తన వ్యవసాయ క్షేత్రంలో కృషిచేస్తూ కొంత అభివృద్ధికి వస్తున్నాడు. వ్యవసాయ క్షేత్రంలో తన భర్త ఎందుకూ పనికిరాడని మిసెస్ కార్నెగీకి తెలుసు. అయితే పిట్స్ బర్గులలోగాని, అలిఘనీలోగాని తన భర్త ప్రవృత్తికి తగ్గదని ఏదైనా దొరికితీయకుండా ఆమె ఊహించింది. అవకాశాన్ని తప్పక వినియోగించుకోవాలి అని విలియంకు ఆమె నమ్మది నమ్మదిగా వెంటబడి జోధించింది.

అయితే మిగిలిన మగ్గాన్ని, గృహోపకరణాలను వేరొక
ముఠా అమ్మితే వచ్చిన మొత్తం కోచనీకుమైనంతస్వల్పం.
కార్నెగీల సముద్ర ప్రయాణానికి అవసరమైన మొత్తానికి
ఇంకా ఎంతో తక్కువైంది. ఈనాడు మనం నమ్మలేనంత
తక్కువ మొత్తంలో ఎవరైనా సరే తెరచాప పడవ లెక్కి
ఆనాడే ఆట్లాంటిక్ సముద్రాన్ని దాటటానికి వీలున్నప్పుడు
కూడా వారిని బయట పడవేయాలని మార్గరెట్ కు జీవిత
పర్యంత మిత్రురాలు ఒకతె పూనుకొన నంతవరకూ వారి
స్థితి నిరాశాపూరితమై ఉంది ఆ మిత్రురాలు మిసెస్. జాన్
హేన్స్ డాక్. మార్గరెట్ కు “అయ్ లీఫార్మ్” కన్నాగా ఉన్న
ప్పుడు ఆమె పేరు ఆలిసన్ పెర్సన్. ఈ పేరునే మార్గరెట్
చిన్నతనంలో “ఆలైఫార్మ్” అని ఉచ్చరించేది అయ్ లీ ఆమె
భర్త ఇల్లు కొనుక్కుందామని ప్రతి నెలాపదిపిల్లలకు, అంత
రెండున్నర దాదాపు, తీసి విడిగా జాగ్రత్త పెడుతున్నారు
మిసెస్ హేన్స్ డాక్, ఎవరి మాటా వినిపించా చివరకు
కార్నెగీలకు వివాళం లేప్ప ఏమీ కలగబోదని ఊహిస్తున్న
మార్గరెట్ సహోదరుడియిన థామస్ మాం నుకూడా తీర
స్కరించి, తాము దాచుకున్న మొత్తం ఖరీదై పోనులూ
మార్గరెట్ కు ఇవ్వటానికి సంసిద్ధురాలైంది.

“ఓహో ! అయ్ లీ” అని తబ్బిబ్బు పడి ఆశ్చర్యాన్ని
వెలిబుచ్చింది. “మరి మీ ఇల్లో !”

“అది ఆగవచ్చు. నా బాల్య మిత్రురాలికి నేను చేసే
ఈ సాయం చాలా స్వల్పం” అన్నది మిసెస్ హేన్స్ డాక్
సన్.

మిసెస్ కార్నెగీ కనులలో బాష్పబిందువులు కమ్మి వేశాయి. “మరి జాన్ ఇందుకు ఒప్పుకున్నాడా?” అని అడిగింది.

“అవును. అయితే ఇది చాలుతుందా అన్నదే మరి!”

“చాలు ననుకుంటాను. ఎలాగో ఇప్పుడుకొని గడుపు కొంటాము” అన్నది మార్గరెట్. “ఓహో! అయ్యీ! నీకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోటానికి నాకు మాటలు రావటం లేదు. గీచి పోగుచేయగలిగి నంత తొందరలో తిరిగి ఇచ్చివేస్తామని వాగ్దానం చేస్తున్నాను”

మార్గరెట్ కార్నెగీ ప్రయాణాన్ని హితమొప్పుడు డన్ఫోర్డ్ లైన్ దుఃఖంలో మునిగిపోయింది. ఎన్నో ఇళ్ళలో ఇందుకు కిన్నీరు కార్చారు. ఎగిరినవాళ్ళందరికీ ఆమె పేరే కంగల సలహాదారుగను, మిత్రురాలుగను మెలగుతుండేది. ఆపద వచ్చినప్పుడు అమ్మమ్మైన నాయం యెయ్యటానికి ఆమె ఎల్లినేళలా సుసిద్ధురాలై ఉండేది. అయితే అమెరికాకు వెళ్ళి పోవాలన్న విషయంలో కుటుంబంలోని ఇతర సభ్యులందరి కంటే ఎక్కువ పట్టుదల ఆమెదే ఆమె భర్త వెళ్ళిపోవడం దుకు తగినంతగా చింతించాడు. తనకు అతి ప్రിയమైన అంకుల్ లాడర్, డాడ్ కి మరి ఇతర బాధువులకు దూకుడైన గగరంనుంచి విడివడిపోతున్నందుకు అత్యధికంగా చింతపడ్డవాడు ఆమె. నలభై సంవత్సరాలకు తరువాత అతడు ఇలా వాళ్ళాడు: “హిందువులకు వారణాసి ఎటువంటిదో, మహమ్మదీయునికి మక్కా ఎటువంటిదో. క్రైస్తవునికి జెరూ

సలెం ఎటువంటిదో నాకు డన్ఫర్డ్లైన్ సర్వం అటువంటిది. అప్పుడు అమెరికాను గురించి అతడికి ఉత్సాహ భావమేమీ కలగలేదు - బ్రూస్ లేడు, వాలెస్ లేడు, బరన్స్ లేడు. పనికింది చూస్తే గర్వించి చెప్పనగ్గ వీరులు లేని దేశం. తుది రాత్రి, తుది ఉదయ భోజనం, తుదిగా విడిచిన ఆబ్బీ గంటల తియ్యని చప్పుడు డన్ఫర్డ్లైన్ లోని ఆనాటి ప్రతి అంశం అతనికి హృదయవిచారక మైంది.

తన బాల్యాన్ని గడిపిన ఇంటివైపుకు వెళ్ళు త్రిప్పిన తారీఖును- మే 18, 1848- ఆతడు ఎన్నడూ మరచిపోలేదు. అప్పుడు అతని వయస్సు పదిమూడు సంవత్సరాలు. అందమయిన ఆరేని దిండి తమ్ముడు థామస్ మోరిసన్ వయస్సు అయిదేండ్లు. ఫోర్టు అగలలో వున్న నౌకాశ్రయానికి వెళ్ళు తున్న దారిలో పెట్టెబండి కిటికీలోంచి చెమ్మకల్లేకన్నులతో అడ్డువచ్చిన కొండను కనుగొన్నప్పుడు నిమగ్నం చేసిదాచివేస్తున్న డన్ఫర్డ్లైన్ లోని కొండ గుర్తులను అన్నిటినీ, తుదిగా అతి పురాతనమైన ఆబ్బీ శిఖరాన్ని వెనక్కి తిరిగినిలబడి చూశాడు. అంకుల్ లాచర్, డాక్, అంకుల్ థామస్ లు వారిని సముద్ర తీరందాకా అనుసరించారు. రేపు చేరిగానే ఆండ్లూ హతాత్తుగా అతి వేగంతో అంకుల్ లాచర్ దగ్గరికి వెనక్కు వెళ్ళి “అబ్బా ! నిన్ను విడిచిపెట్టలేను, నిన్ను విడిచిపెట్టలేను” అని ఏడుస్తూ చేతులతో అతణ్ణి చుట్టవేశాడు. ఎవరో నమ్మడిగా అతణ్ణి ఎదిపించి తీసుకువోయి నావ ఎక్కించారు. స్వదేశాన్ని విడిచిపెట్టి నవ ప్రపంచంతో వారి యాత్ర ప్రారంభమైంది.

సంకటపు సంవత్సరాలు

2

అలిఘనీ, 1848 లో మాగుడువాసన, బుర్ర, కొల్ల కొల్లగా గడ్డి, ట్టి పుండే వీధులు, ప్రతివసంతంలోను వచ్చి బాధ పెట్టే వరదలు, అప్పుడప్పుడు విజృంభించే కలరా లతో ఆకర్షణ ఏమాత్రమూ లేని నగరాల్లో మొట్టిగా పుంటుండేది అయితే అది క్రమరహితంగా మాత్రం పుండేదికాదు. అయితే అందులో ఇరవై రెండువేల మంది నివసిస్తున్నా అక్కడి రక్షకభటుల సఖ్య నలుగురుమాత్రమే అందు కజన్ డాక్టరు వ్రాసిన పుస్తకంలో సర్వగా తెలియ జేశాడు. ఇందులోని జనంలో యెక్కువమంది ప్రానిస్కూ డదయము, సాయంకాము అలిఘనీ బ్రిడ్జిమీనగా నడిచి వెళ్ళి పిట్స్ బర్గ్ లో పనిచేస్తుంటారు.

ఆత్మబంధువులైన మిసెస్ థామస్ హోగన్, ఆంట్ అన్నా విట్కిన్లు కార్మిగీలకు హృదయపూర్వకమైన స్వాగత మిచ్చారు. వీరు అందరు రెబెక్కా వీధిలో నివాసాలు ఏర్పరుచుకొన్నారు. వీళ్ళల్లో ఎవరూ సంపత్తి కలవారు కారు. అయినా భద్రత లభించటంవల్ల తాము సుఖంగా వున్నామనే భావిస్తున్నారు. అంహల్ టామ్

హోగన్ వాక కోర్కరి దుకాణంలో గుళుస్తాగా పనిచేస్తున్నాడు సుఖపదమయిన చిన్ని రెండతస్తుల ఇంట్లో పూటూ దానికి అద్దె ఇల్లింప గలుగుతున్నాడు. చాలా సంవత్సరాలకు పూర్వమే భర్త చనిపోయిన ఆంట్ ఐక్కిన్ ఇప్పుడు ఒక చిల్లదుకాణానికి యజమానురాలై ది అంకుల్ టామ్ సోదరుడయిన ఆం డూ హోగన్ ఆంట్ ఐట్కిన్ నివసిస్తున్న ఇంటికి చివరలో ఉన్న చిన్న ఇంట్లో వుంటూ నేత నేస్తుండేవాడు ప్రస్తుతం అందులో నుంచి మారబోతున్నాడు. ఆంట్ ఐట్కిన్ దాన్ని కార్నెగీలకు ఇచ్చింది.

“అన్నా ! అద్దె యెంత వుంటుంది !” అని విలియం అడిగాడు

“మీరు కొంత నిలువదొక్కుకన్నదాకా ఏమీ పూడదు” అన్నది దయామూర్తి ఆ ఆంట్. విలియం అందుకు అధ్యంతరం చెప్పాడు కాని ప్రస్తుతం అతనికి అంత కంటే గత్యంతరం లేదు.

ఇక ఇప్పుడతడు, వెనక స్కాట్లండులో చేస్తున్నట్లుగానే చేనేతపని ప్రారంభించాడు. అయితే అమెరికాలో చేనేతను మరమ్మల్గాలనేత అతివేగంగా త్రోసిపుచ్చటంవల్ల అతడు అక్కడికంటే ఇక్కడ ఎక్కువ ఇబ్బందులనుభవించేయవలసి వచ్చింది. డన్ఫర్డ్లైన్ లో నేసిన వాటికంటే చొరకం బల్లగుడ్డలను, తీసివారవేయకగ్గ ప్రత్తి జాతి గుడ్డలను నేసి విలియం ఇంటింటికి తిరిగి అమ్ముతూడేవాడు. ఈ సమయంలో అతడిభార్య చెప్పులు కుట్టుట మనే ప్రాతపనిని

ఎత్తుకొని మిష్టర్ ఫిలిప్ అకే చిన్న చెప్పుల దుకాణదారుకు చెప్పులు కుట్టిస్తుండెడిది. ఫిలిప్ దుకాణంలో ఇద్దరు లేదా ముగ్గురు, ఇంటిదగ్గర పనిచేస్తే మార్గరెట్ కార్నెగీ వంటి కొందరు సహాయులతో దొంగిన ఆర్డర్లకు అనుగుణంగా చెప్పులు కుట్టించి ఇవ్వటమే కాక ఇంకొకరకాల వాదరక్షలను కూడా తయారుచేయించి వాటిని మోసుకొనిపోయి అలిఘురీ, పిల్స్ బర్గులకు చుట్టుప్రక్కల వున్న గ్రామ సీమల్లోకి కూడా వెళ్ళి అమ్ముతుండేవాడు.

ఇంటిపని తక్కువగా వున్నప్పుడల్లాను, కొన్ని సమయాలల్లో అధికాతినరకూ చెప్పులు కుట్టుటంలో ఎంతో శ్రమపడి మిస్సెస్ కార్నెగీ వారానికి దరిదాపుగా నాలుగు డాలర్ల సొపాదించగలిగేది. యిప్పుడు చిన్న టాయ్ కుకూడా సాయపడవలసిన వంతు వచ్చింది. బకి లేనప్పుడు అతడు తల్లికి ప్రక్కన క్రిందుగా చిన్న పీటమీద కూచుని సూతులకు దారాలెక్కించి ఇవ్వటం, దారాలకు మైనం వ్రాసి అందివ్వటం చేస్తుండేవాడు. ఆ సమయంలో ఆమె అతనికి అద్భుతమయిన తన జ్ఞాపకశక్తితో స్కాచ్ వైతాళికులు పాడిన కొన్ని వీరగీతాలనో, వాల్టర్ స్కాట్ రచించిన దీర్ఘ కావ్యాలనుంచి కొన్ని భాగాలనో కంఠస్థం చేసిన వాటిని వినిపిస్తుండెడి ఎంతో చక్కగా ఉల్లాసం కల్పించగల దన్న ఆమె కీర్తి పరిపరాలల్లో వున్న పిల్లల్లో బాగా వ్యాపించి పోయింది. ఆమె స్కాచ్ చరిత్రలోనుంచి కథలను చెప్పుతుంటే,

"Nine-and-twenty Knights of fame
Hung their shields in Branksone Hall.
Nine-and twenty squires of name
Brought then their steeds to bower
from stall.

Nine-and twenty Yoemant all
Waited, duteous, on them all.

They were all knights of mettle true,
Krismat to the blod Bucclewch."

ముగలయిన ఉదేశపురిత కావ్య భాగాలను ఓర్ వార్టర్
(ఉద్ధృ) థాలనుంచి పరిస్టుంటేనో ఆనరతతో కొన్ని వేళ్ళలో
ఆమె చుట్టూ పిల్లలు గుంపులు చేరేవాళ్ళు.

తొలుతగా కాన్వేగ్సెలు అలిఫునీల్ నివాసమేర్పరుచు
కొన్నప్పుడు ఆ డూ ఇంత పొట్టిగా, నలుచదరపు డవడతో,
బొదానీ కు అది పొట్టిగా, నలుచదరపు డవడతో,
కొన్ని వేళ్ళలో ఆనరతతో కొన్ని వేళ్ళలో
నా చుట్టూ పిల్లలు గుంపులు చేరేవాళ్ళు. "బాటమ్ హూమ్
రార్స్" అని పిలుచు బడే పరిసర ప్రాంతాలలోని పిల్లలు (అలి
ఫు నీల్ కు పిల్లలు ప్రాంతంవల్ల వీరి కీ పేరు వచ్చింది) ఇలాగే
కొన్ని వేళ్ళలో ఆనరతతో కొన్ని వేళ్ళలో
నా చుట్టూ పిల్లలు గుంపులు చేరేవాళ్ళు. "అవును నేను స్కాచీనే.
అందుకు గర్విస్తున్నా!" నని గట్టిగా తిరిగి చెబుకొట్టినట్లు
సమాధానం చెబుతుండేవాడు ఇలా ఎగతాళిచేస్తే వాళ్ళలో
ఎక్కవమంది పిల్లలు తామే స్వచ్ఛమయిన స్కాచీవాళ్ళు
నా చుట్టూ పిల్లలు గుంపులు చేరేవాళ్ళు. "అవును నేను స్కాచీనే.
అందుకు గర్విస్తున్నా!" నని గట్టిగా తిరిగి చెబుకొట్టినట్లు

లోని హాస్యాస్పదమయిన అంశం. వీరూ ఆండ్ లాగానే అమెరికాలో కాక తమ పూర్వదేశమయిన స్కాట్లండులో పుట్టినవాళ్లు. అయితే కొద్దికాలంలోనే ఆండ్ ఆ తన స్కాచ్ యాసను అతి వేగంగా పోగొట్టుకొన్నాడు. కొద్ది నెలల్లోనే తానుకూడా “బాటయ్ హూషియర్ల”లో ఒకడయినాడు. ఆ పిల్లలందరూ తరువాతికాలంలో ఎ తో అభివృద్ధికి వచ్చి ప్రముఖపేరులైనారు. ఉచ్చస్థితికి రావటానికి వాళ్ళలో కొందరికి ఆండ్ తో ఒకటే దోహదంచేశాడు ఇది గమనించ వలసిన మరో విషయం.

దరిద్రాపుగా ఫలంహితమైన బేగపుత్రిగుడు తిరిగివచ్చి అమ్మనుపోని గుడ్డలను ఒక మూలపడేసి నిట్టూరుస్తూ “అమ్మా! ఇదేమీ పయోజనంలేకు. ఈ రకంగా అయితే జీవకోపాధిని సంపాదించుకోలేము, ఇక బ్లాక్ స్టాక్ కాటన్ మిల్లులో షిప్టోగం చూసుకోక తప్పదు!” అని ఒక రోజున అన్నాడు నిలియంకార్నేగీ అక్కడ తనకు పని దొరుకుతుం దని ముందుగానే విచారించేశాడు. పనికి కుదిరాడు. తరువాత కొద్ది దినాలకు “ఆండా! మిల్లులో నీకు పనికూడా ఉంది” అన్నాడు.

ఆండ్ పనికోసం వెతుకుతున్నాడు. ఎక్కడకు వెళ్ళినా అతణ్ణి చాలా చిన్నవాడంటున్నారు. ఇప్పుడు అతడికి అమి తోత్సాహం కలిగింది. “ఎటువంటి పని నాన్నా!” అని అడిగాడు.

“ఉండలు చుట్టటం”

“అందుకు మరి నాకు జీతమిస్తారా?”

“నీకు వారానికి ఒక డాలరు ఇగవై సెంటు వస్తుంది” అది నమ్మలేనంత తక్కువజీతం. అయినా, అది కటుంబనిర్వహణానికి తనుకూడా సాయపడిన వాడనౌతానన్న పుద్గేశంతో ఆండ్రి అది విని పరవశుడైనాడు. తరువాత అతడు తండ్రి సూక్ష్మోదయానికి పూర్వమే లేచి - చలికాలంలో ఇంకా ముందుగానే లేచి అతివేగంగా ఉదయ భోజనంచేసి స్థిమితంగా సాయంత్రం ఆరుగంటలవరకూ పనిచేయటంతో సుకర్మాగారానికి ఉరుకులెత్తేవాడు. క్రీకార్నెగి వ్యక్తిత్వగల భావకుడు. ఇతనిలక్షణాలు లోబడి ఒక నిర్ణీత కార్యక్రమాన్ని అనుసరించి కూలికి ఒకరి దగ్గర పనిచేయటానికి ఏమాత్రం తగనివాడు. నేతపని యంత్రంమీద జరుగుతుండడాన్ని చూసి అతని అంతరాత్మ ఎదురు తిరుగు తుండేది. తట్టుకోలేక కొన్ని నెలలు గడచిన తరువాత కర్మాగారాన్ని వదిలివేశాడు పెరిటిలోఉన్న మగ్గాన్ని చేసుకొని బల్లగుడ్డలు మరిన్నిగా అకపాదడపా తయారుచేసి ఇంటింటికి మైళ్ళ తరబడిగా నడచివెళ్ళి ఒకటో రెండో ఆ బల్లగుడ్డలను అమ్ముకొస్తుండేవాడు.

కటుంబానికి తమ పూర్వజేశంనుంచి వలసవచ్చిన వారితో పంచుకు వృద్ధిపొందుతున్న రోజుల్లో ఆండ్రి మరొక స్కాట్లండ్ బ్రద్యుడైన జాన్ హెను కలుసుకున్నాడు. అతడు అతనికి చాలా ఎక్కువ జీతంతో — అంటే వారానికి రెండు డాలర్లు. ఒక పుద్యోగ మిస్తా నన్నాడు. ఇంతవరకు అతడు చేయవలసివచ్చిన అసంతృప్తికరమైన పనులన్నిటిలోకీ అది దొడ్డది. చిన్న ఇంజనుమీద దృష్టినిలిపి

దాని బాయిల్ కిందనిప్పు కేస్తూ విచారమైన ఒక చీకటికొట్లో
అతడు పనిచేసాల్సి. అటువంటి పరితౌ సమయంవస్తే దాన్ని
సర్ విలియం వాలెస్ ఎలా ఎక్కర్కొనేవాడో అది ఊహిస్తూ
తన వుద్యోగంమీద వుత్సాహాన్ని నిలుపుకోవడానికి అతడు
యత్నించాడు. ఉద్యోగం ఎంత అసౌకృత్యపరికరమైంది.
అయితే నేం అతడు దాన్ని ఎంతగా అవహించుకుంటు
న్నాడో అతడు తెలియదు అని తేలికగా వ్యవహరించాడు.

తన కచ్చాగారంలో ఒకమూల బల్లవేసుకొని
కూర్చున్న మిస్టర్ హా — అతని కార్యాలయం కంప్లీట్
అతడొక్కడే వుద్యోగవర్గం — ఒక రోజున కుర్రవాడైన
అండీని పిలిచి అడిగాడు: “నీకు తెల్లులు బాగా తెలు
సునా?” అని.

“ఆర్యా! తెలుసుననుకొంటాను” అన్న సమాధాన
వచ్చింది

“నీవు బాగా వ్రాయగలవా?”

“ఆర్యా! చాలా అంకంగా వ్రాయగలను.”

“ఎలా వ్రాస్తావో చూడనీ, యిక్కడ కూర్చో.”
అండీ చేతిలో ఒక కలాన్నిదోపి కాగితాన్ని ముందుకు
తోళాడు. “ఆ కెడ్డగలేదు. కెడ్డగలేదు” అన్నాడు వ్రాసింది
చూస్తూ. నాకు బిల్లులు వ్రాసి పెట్టటం నీ కిష్టమేనా?”

“ఓ తప్పే కేస్తాను.” అని ఆశ్చర్యపడుతూ తాను
పనిచేస్తున్న చీకటి కొట్టులోనుంచి బయటపడటానికి అతడు
ఎంత ఆశురత వహిస్తున్నాడో కెల్లపించే ఉత్సాహంతో
అన్నాడు.

వెనుకటంత శుద్ధదిలేదా అంతకంటే మరీ శుద్ధది అయిన పని తనకు రానున్నదని అతడు అప్పుడు కొంచమైనా పూహించలేదు. అతడు విస్ఫర్జనా యిచ్చిన “సింగిల్ ఎంట్రీ బుక్ డిపి గ్” పని కొద్దికాలంలోనే పూర్తిచేస్తుండేవాడు. యిది అతని పనికాలంలో సాధికారత సాధించే అందువల్ల మిగిలిన రోజులూ అతడు శంకలను మానె తొట్టిలో ముంచి సరిచేస్తుండేవాడు. ఆ మానకు ఎంతో కష్టమొసగాని అతడు సహి చలేనంతటి కంపువుండేది. మనస్సును బూస్, వాలెస్ లమీగ ఎంతగా లగ్నం చేసినప్పటికీ అతడు దాన్ని సహి చలేక పోతున్నాడు ఓర్పుకోలేక పల్లె మెలికలు తిప్పి కొరుకుకుండేవాడు. అయినా తను బాధపడుతున్నది తల్లి దండ్రులకు ఏమాత్రం తెలియనిచ్చేవాడు కాదు.

సామంత్రం అతడు ఒక గంటసేపు ఫీల్డ్ చెప్పుల దుకాణం దగ్గర జాన్ ఫిలిప్స్ తోను, యితర బాంబర్ తోను గడుపుతుండేవాడు వీళ్ళతో ఎక్కువ మంది స్కాచ్ బాలురు. ఒకనాటి సామంత్రం అతడు తన బుక్కిపింగు పనిని గురించి వాళ్ళకు చెబుతున్నప్పుడు టామ్ మిల్లర్ “ఈ వ్యాపారం వంటి చిన్నదానికి సింగిల్ ఎంట్రీ బుక్కి పింగు పనికవస్తే రావచ్చుగాని పెద్దకంపెనీలన్నీ తమ లెక్కలను డబుల్ ఎంట్రీ విధానంలోనే వ్రాయిస్తే”నన్నాడు

యిది ఆండ్రికి క్రొత్త విషయం. అతడు ఆ క్రొత్త పద్ధతిని గురించి యింకా ఎక్కువగా తెలుసుకో దలచుకున్నాడు. అయితే దీన్ని గురించి టామ్ కు పున్న జ్ఞానం చాల

తక్కువ. కొన్ని సాయంతనాలు గడిచిన తరువాత ఎవరో ఒకవ్యక్తి కమమైవ రుసుము తీసుకుని సాయంసమయాలల్లో ఆ బుక్ కేపింగు విధానాన్ని పాఠం చెపుతాడనీ టామ్ తెలియ జేశాడు. కొన్నాళ్లు ఆలోచనలు సాగించిన తరువాత ఆండ్రి, టామ్, బాన్ ఫిష్, లిల్లీ కాలీలు వాళ్ళు వచ్చే కొద్ది రాలకులలోనే చిన్న మొత్తాలను ఆ పాఠాలు నేర్చుకునేటందుకు దాచుకుందామని నిశ్చయించారు. అప్పటినుంచి వారు డబల్ ఎంట్రీ గాని విశేషాలను నేర్చుకుంటూ కొన్ని సాయంత్రాలు గడిపారు.

గత్యంతరంలేక ఇష్టంకాకపోయినా చేరువలసినదైన పనిలో అమెరికాలో అతడు గడిపిన మొదటి ఒకటిన్నర సంవత్సరాలకాలమే ఆయన జీత ముగియిపోయినా ఆనంద విహీనమైన సమయం. అయితే అతం అనృష్టంలో మార్పు సిద్ధంగా వుంది.

అప్పుడు 'తొలి' బ్రాస్ వర్క్స్ పూర్తి తూర్పు నుంచి షిట్ బ్లెస్సరూ ఒకలైను పూర్తిచేశారు దాని వ్యాపారం అతివేగంగా వృద్ధిపొందుతున్నది. దానికి స్థానిక కార్యర్థహుకుడు డేవిడ్ బ్రూక్స్ అలిఫునీగో కార్పొరేషన్ కు పొరుగువాడు. అతడు, అంకుల్ టామ్ హోగన్ ఇరువురూ సాయంతన వేళ్లలో చదరంగ మాడుకుంటూ ఆనందిస్తుంటారు.

ఒకరాత్రి వాళ్లు అప్పుడే ఒక ఆట పూర్తిచేశారు. మరొక ఆటకోసం పావులను అమరుసుంకగా మిస్టర్ బ్రూక్స్ "మా వ్యాపారం అతి వేగంగా పెంపొందు తున్నది. అందు

వల్ల మాకు తంతలను బట్టడా చేస్తారదను వరక
వారాహా బాలుడు కావలసి వచ్చాడు. మంచివాడు, గట్టిగా
నమ్మదగ్గవాడు మీ కెవరైనా తెలుసునా ?” అన్నాడు.

విస్టర్ హోగన్ తన మనుష్యుల నందరినీ ఒక్క
మారు చివరవరకూ జ్ఞాపకం చేసుకొనితీరాల్సిందేనాడు.
“నా కొక నెవ్రూ వున్నాడు. వాడు ఈ పని చెయ్యవచ్చు.
పేరు అండుగి కార్నెగీ. కొత్త డాలరలా మెరుస్తుంటాను
నమ్మదగ్గవాడు మనస్ఫూర్తిగా పనిచేస్తాడు. ఎంతపనికి వెర
వడు” అని తిరువాత అన్నాడు.

“వయస్సెంతి?”

స్పృతీక తెచ్చుకొని అంకల్ టాయ్ అన్నాడు :
“పదునైదు సంవత్సరం. వయసులో చిన్నవాడయినా వయసుకు
మించిన చదువుతనం వున్నవాడు. అటువంటి బాలుడికి మీ
రే మిస్తారు!”

“వారానికి రెండున్నర డాలర్లు ఇది ఆశిడికి తృప్తిగా
వుంటే నా కార్యాలయానికి పంపించి నాతో మాట్లాడమం
టారా!”

“అలాగే చేస్తాను.”

మిశ్రులింగరూ ఆట పూర్తిచేశారు. వెంటనే విస్టర్
హోగన్ కార్నెగీల ఇంటికి వెళ్ళాడు అప్పటికి సాయం కాలం
చాలావరకు గడిచిపోయింది. అయినా మిసెస్ కార్నెగీ
తెప్పులు కుడుతున్నది.

అంకల్ టాయ్ తెచ్చిన వార్తమీద ఉల్లాసకర

మయిన చర్చలు సాగాయి ఆండ్ల ముఖం వుదేకంతో మెరిసిపోతున్నది. ఓహో! ఆ దారపుండు తొట్టెత్తిగ్గిర నుంచి దూరంగా వెళ్ళిపోవటం! అతడికి ఏమో సూతన ప్రపంచద్వారాలు తన కోసం విస్తారాలై నట్లు తోచింది. కానీ అతని తండ్రి మాత్రం అనుమానిస్తున్నాడు.

“ఆండా ఎంత చిన్నవాడో మిస్టర్ బ్రూక్స్ కు తెలిసి వుండ” దని అతడు అల్లుపెట్టాడు. “అతడు యిస్తా నన్న జీతాన్ని బట్టి ఇంతకంటే వయసున పెద్దవాడు బతి ఘుడు అయిన కుర్రవాడు కావలెనని అతడు పుద్దేకించి వుంటాడు

“ఆండ్ల వయసున చిన్నవాడి. కానీ అసాధారణమైన చురుకుతనం వున్నవాడని నేను ఆండ్లకి వివరించి చెప్పాను” అన్నాడు. అతల్ టాయ్ “అతడు ఇంతకంటే పెద్దవాడు కావలెనని పుద్దేకించేడు ఆండ్ల అతడికి సంతృప్తి కలిగించ గలడని నా విశ్వాసం”

మిస్టర్ కార్నేగీ తల ఊపాడు. “థామస్! నీవు ఇందులోని మంచి చెడ్డల నన్నిటినీ ఆలోచించినట్లు లేదు. అతణ్ణి నానారకాలైన స్థలాలకు పంపిస్తుంటారు. అందులో కొన్ని కుర్రవాళ్లు వెళ్ళవద్దనిగా వుండవు వార్త లను చేతికిప్పి చీకటి రాత్రుల్లో బయటికి పంపించవచ్చు. బహుశః గ్రామసీమలకు కూడా పంపించవచ్చు అంతే కాదు, మొదట అతనికి ఈమహానగరమే సరిగా తెలియదు” అన్నాడు నొక్కి పలుకుతూ.

“నేను త్వరలో తెలుసుకొంటాను” అదుర్దాతో వణికిపోతూ అండ్రి మధ్యలో జోష్యం కల్పించుకొని అన్నాడు.

“కాదు, కాదు” అన్నాడు తండ్రి. “నీవు అందులో చేరవద్దు.”

పనిచేసుకొంటూనే విషయాన్ని గురించి మూడు మెనుకలు పశాంతంగా ఆలోచిస్తూన్న తల్లి ఈ క్షణంలో తన నిర్ణయాన్ని బయటపెట్టింది. ఆమె అన్నది : “చేరడమే అండ్రిగారి చాలా మంచిది. నా అభిప్రాయం” “అల్లిక దారపు కిర్యాగారంలోనే అతడు నిరంతరం పనిచేస్తుండాలని మనం అనుకోవటానికి వీల్లేదు. అక్కడ అతడి అభివృద్ధికి ఎటువంటి అవకాశం లేదు”

“నేను బానిసలోనుంచి బయటపడదా మనుకుంటున్నా” నన్ను అండ్రి గొంతు భావోద్వేగంవల్లగాధ్వం నహించింది. “అక్కడ నీవు చాలా బిడ్డలు కలుగుతారు. నేను భరించలేనని ఎన్నో తడివలు అనుకుంటుండే వాణ్ణి.”

అతనినొక తండ్రి ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. ఈ వ్యతిరేక భావాన్ని గురించి అతడికి తెలియదు.

“ఈ ప్రపంచం మాకు ఎందుకు చెప్ప” లేదని తల్లి అడిగింది.

“మీకు ఇబ్బంది కలిగించటం నాకు ఇష్టంలేక పోయింది.”

“మిస్టర్ బ్రూక్స్ రేపు తన్ను తెలుసుకోమన్నా” డన్నాడు అంకుల్ టాయ్. తండ్రి కార్యాలయం ఫోర్టు అండ్ ఫుడ్ వీధులమధ్య వుంది.”

అండ్మాకు ఆరాతి ని దపట్టటం కష్టమయింది. అతడు మర్నాడు ఉదయమే పెండలకడ మేల్కొన్నాడు.

ఉదయ భోజనవేళ తండ్రి ఇలా అభిప్రాయ ప్రకటన చేశాడు. “మిస్టర్ బూక్స్ ను చూశ్చటప్పడు నేను కూడా నీవెంట వస్తాను. అయితే దీన్ని గురించి ముందుగా మిస్టర్ హోతో ఆలోచిస్తాను.”

చాలా చిన్న విషయాన్ని గురించి తండ్రి పెద్దగొడవ చేస్తున్నాడని అండ్రికి అనిపించింది. విషయాన్ని తనకు వదలిపెడిలే సూటిగా మిస్టర్ బూక్స్ కార్యాయానికి వెళ్ళి “నేను ఉక్వాగంలో చేరుతాను” అని చెప్పేవాడు అయితే తండ్రి అంటే అశికి “అమిశగారివం. అందువల్ల ఏమీ అనలేను. మిష్టరు హోతో ఆలోచించటానికి మిస్టర్ కార్నెగీ అతర్వ తంగా వెళ్లాడు.

అతణ్ణి పోగొట్టుకోటంవల్ల నాకు ఎంతో అపాకర్యం కలుగుతుంది కానీ అందువల్ల అండ్మాకు బహుశా అధిక ప్రయోజనం ఉండవచ్చు కనుక అతణ్ణి పొందగ్రహించి మార్కెట్ లుండి అని నేను సలహా ఇస్తాను. తంతిచారు అంగీకరించకపోతే అతడు తిగి ఇక్కడికి రావచ్చు” అన్నాడు సత్యాన్ని పలికే మిస్టర్ హె

ఇంతలో అండ్రికి మంచి పంట్లాం తొడిగి మంచి నీల వర్ణపు జాకెట్టువేసి, ముఖంతుడిచి, బూడవరంగు జత్తును జాగ్రత్తగా సరిదిద్ది దువ్వి, చివర దిదుర్లు పూర్తిచేసి పరికిస్తున్నది తల్లి వసంతపు ఉదయవేళ అతడు, ఆతని తండ్రి రెండు

మెట్ల నడిచి పిర్ అండ్ వుడ్ వీధుల మూలలలో ఉన్న తంజి కార్యాలయం దగ్గరికి చేరారు మిష్టర్ బూక్స్ కార్యాలయం రెండవ అంతస్తులో కనిపించింది. మెట్లగది ద్వారం దగ్గర ఆ దూర్ త్రోవలో తాను చేసుకొన్న నిర్ణయానికి తగ్గట్టుగా ప్రవర్తించాడు.

ఆగి తండ్రికి ఎదురు మళ్లగా నిలిచి అతడు “నాన్నా! దయవంచి మీరు ఇక్కడి ఉండినాండి. ఈపనిని నన్నే స్వయంగా చెయ్యవివ్వండి. మిష్టర్ బూక్స్ తో నన్ను అన్నాడు. ఒంటరిగా మాట్లాడ నివ్వండి” అయితే తన భయమేమిటో అతడు చెప్పలేదు తండ్రి తన చిన్నిరూపంమీద దృష్టినివించేటట్లు మాట్లాడి ఉద్యోగాన్ని పొందే అవకాశం అతిస్వల్పంగా ఉండేటట్లు చేస్తాడేమో అన్నది. అతని భయం “నాన్నా! ఈయనంతటిని నేనే స్వయంగా చేసుకొంటా” నని వేసుకొన్నాడు.

తండ్రి అతనివంక శోధనాపూర్వకంగా చూసి అన్నాడు. “మంచిది. నీవోసం నేను ఇక్కడ ఎదురు చూస్తుంటాను.” అందువల్ల తండ్రి ప్రవేశద్వారం దగ్గర ఆగి పోయాడు. అంతా) మేనేజరును చూడటానికి వెళ్లాడు.

మిష్టర్ బూక్స్ ఎంతో దయగా అప్పుడే కుర్రవాడికి ధైర్యం చెప్పాడు. జీతాన్ని గురించిన ప్రసంగంలో కూడా ఉదారంగా ఉండటానికి యత్నించాడు.

పిట్స్ బర్గ్ నాకు పూర్తిగా తెలియదు. అయితే, అతి త్వరితంగా తెలుసుకొంటాను. నేను చిన్నవాడిని నాకు తెలుసు, బహుశః ఈ ఉద్యోగానికి తగినంత బలిష్ఠుణ్ణి కాక

పోవచ్చు. కానీ నిర్వహించగలవన్న నమ్మకం నాకుంది. నే
తోరేదన్నా నాకొక అవకాశ మిప్పించమని”

జీతం-వారానికి రెండున్నర డాలర్లు-నీకు సంతృప్తి
కరంగా ఉందా?” అని అడిగాడు మేకేదరు.

“ఇంకా నేను ఎక్కువ సంపాదించుకో గలిగేదాకా
సంతృప్తికరమే”

“పని ఎప్పుడు ఆరంభిస్తావు?”

దీన్ని గురించిన నిర్ణయం చేసుటానికి ఆండీకి రెండు
క్షణాలకంటే ఎక్కువకాలం అవసరం లేకపోయింది. “మీరు
తోరితే ఇప్పుడే ఆరంభిస్తారు”

“చాలా బాగుంది” అని గొంతు పెద్దదిచేసి అతడు
“బార్బీ!” అని పిలిచాడు.

ఆండీ కంటే పెద్ద కుర్రవాడొకడు ప్రక్కగదిలోనుంచి
వచ్చాడు.

“బార్బీ! ఇతడు మన నూతన వార్తా హరి,
ఆంధ్రా) కాన్సర్గీ” అన్నాడు మిస్టర్ బ్రౌన్స్ ఆంధ్రా),
బార్బీ మిస్టర్స్ నిని నగరాన్ని. మీ పద్ధతులను పరిచయం
చేస్తాడు”

బార్బీ ఆండీవంక తిరస్కార పూర్వకంగా చూస్తు
న్నాడు “ఇతడు మనకేందుకు పనివస్తాడు. చెయ్యవలసిన
పనికి ఇతడు చాలా చిన్నవాడు” అన్నాడు.

“ఆ నిర్ణయం చేసుటం నాకు విడిదిపెట్టు అని
మిస్టర్ బ్రౌన్స్ ముక్తసరిగా సమాధానం చెప్పాడు.
“వెంటనే ఆంధ్రా)ని లోపలికి తీసుకుపో ఆపరేటర్ల దగ్గర

నుంచి వార్తలను పుచ్చుకో ఇవాళ ఇతణ్ణి నీవెంట తీసుకో వెళ్లు, నువ్వు ఎలా పనిచేస్తావో చూస్తాను.”

అపరేటర్ల గదిలో అండీ కొద్ది నిమిషాలు జాబ్బితో గడిపాడు. అప్పుడు అతడికి లెండ్రీ విషయం జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

“అరె” అని కేక పెట్టాడు. మా నాన్నను అక్కడ ప్రక్కదారి దగ్గర నిలువబెట్టి వచ్చాను. క్రిందికి వెళ్ళి ఆయనకు చెప్పి వస్తాను.”

పరుగెత్తుకుంటూ మెట్లు దిగాడు. “నాన్నా! అంతా నిర్ణయమైంది.” పెద్దగా అన్నాడు. “నాకు ఉద్యోగమిచ్చారు. వెంటనే పని ప్రారంభించాలి”

కాంతిని విరజిముతున్న అతని ముఖం అతడెంత సంతోషంగా ఉన్నాడో లెండ్రీకి తెలియ జెప్పింది.

కుర్రవాడి బుజంమీద చెయ్యి ఉంచి “నన్ను గురించి నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది. బాబూ!” “ఇంకాను మీ అమ్మ సంతోషిస్తుంది. నీవు చేతనైనంత బాగా పని చేస్తావని నాకు తెలుసు,” అన్నాడు.

వార్తాహరి బాలుడు

3

అండు దాన్నిగురించి తరువాతి కాలంలో వెనుదిరిగి చూచుకొన్నప్పుడు ఆ రోజు అతనికి తన జీవితంలో ఒక మైలురాయిలా, ఒక పరివర్తన బిందువుగా కనిపించింది. చీకటికొట్టులా నుంచీ, కలపుకొట్టే నూనెతోట్టి దగ్గరినుంచీ బయటపడి ఇప్పుడు అతడు మంచి వెలుగులో, సౌత్వికార్యాలయ కలకలంలో, నగరవీధుల్లో, కర్మాగారాల్లో, గిడ్డంగుల్లో, స్వేచ్ఛతో సంచరిస్తున్నాడు. ఇంటిదగ్గర ఎప్పుడో గాని తిండి తినటం పడటంలేదు. దాన్నిగురించి కలుగుబంలో వారికి చెప్పటానికైనా అతనికి అవకాశం దొరకటంలేదు. పెంటనే వీధుల అమరికను, వాటిల్లో నడుస్తున్న వ్యాపారాలను, నగరాన్ని గురించినదంతా తెలుసుకోటానికి అతడు పూనుకున్నాడు. నగరంలోని ప్రముఖులను - వ్యాపారస్థులను, వ్యాపార కార్యనిర్వాహకులను, వృత్తి నిర్వాహకులను --- అందరినీ తెలుసుకున్నాడు. అతని పరిచయస్తులలో తరువాత కాలంలో అధ్యక్షుడు లింగన్ కు యుద్ధ కార్యనర్థి అయిన

ఎడ్విన్ యం ప్రాన్స్ బకడు. ఆయనతో పరిచయం కలిగి నందుకు అతడు ప్రత్యేకంగా గర్విస్తుండేవాడు.

తంత్రికార్యాలయం వారి వ్యాపారం వృద్ధిపొందు తుండటంవల్ల మరొక కుర్రవాడు అవసరమై ఉండటాన్ని గురించి విస్టర్ బ్రాక్స్ ఆండ్రాతో మాటాడాడు. “ఆర్యా! నేను ఒకణ్ణి తీసుకురాగలనని చెప్పి అలిఘనీ నుంచి తన యిరుగుపొరుగు కుర్రవాడయిన డేవిడ్ మెక్కా గ్లోను తీసుకొచ్చాను. జార్జి మెక్లయిన్ వెళ్ళిపోయినాడు. తరువాతి ఆండీ బాటమ్ హామ్స్లోనుంచి ఒకరి తరువాత ఒకరి మరీ ముగ్గురు కుర్రవాళ్ళను — రాబర్టు పిల్కెంట్, హెన్రీ ఆలివర్, బిల్లీ మోర్లా డీలను-తెచ్చి ఒప్పజెప్పాడు. వారు వంతుల ప్రకారం కార్యాలయంలో వ్యాపారసమయం ప్రారంభం కాకముందే పూర్తి బాగుచేయటానికి పెందలకడ వస్తుండేవారు. ఈవ్వరనే తెలిగ ఫ్ కంపెనీ సూపరంటెం డెంటు రైడ్ - ఇతరులూడా డిస్ఫర్మలైన్ వాడే - ప్యవే యుణ్కోసం పిట్సబర్గ్కు వచ్చినప్పుడు ఈ స్కాచ్ వార్తా హారి బాలనశాన్ని చూచి ఎంతో సంతోషించి వారంధరికి ఒకేరకమైన దుస్తులు ఏర్పాటు చేయించాడు - ముదురుపచ్చ బాకెట్లు, బ్రౌబర్లు. ఈ వేషంతో వాళ్ళ నగరంలోని వీధుల్లో వెడుతున్నప్పుడు పిశేషంగా జనులదృష్టిని ఆకర్షిస్తుండేవారు.

ఒక పరిమితి చాటిన తరువాత తంత్రివార్తలను అంద జేసినందుకు వార్తాహారిబాలురకు అదనంగా పదిసెంట్లను

పాతొషికంక్రింద వసూలుచేసుకునే అవకాశ మిచ్చారు. ఈ జాతి తంతివార్తలను అందజేయటంలో ఇతిరులకంటే ఎక్కువవంతు తెచ్చుకొనే విషయంలో ఆ బాలురకు ఆలోచనలు చర్చలు, పారంభమైనవి వాళ్ళ మైతికి భంగం కలగజోయేటంతగా కలతలు పెరుగుకున్నాయి కనిపించాయి. అప్పుడు ఆండ్రి అతనికి నైడమైన నీతి సిఫుణతతో ఒకనాటి ఉదయం ఆ బాలబ్రూచాన్ని వుద్దేశించి ఇలా అన్నాడు: “మనం ఇలా పోటీపడటం తెగదు వార్తలను ఎవరు అందజేస్తున్నారన్నది మనం పెట్టుకోవద్దు. ఈ పదిసెంట్ల మొత్తాలను అన్నింటినీ సమిష్టిగా వేసి నెలాఖరుకు అందరము సమానంగా పంచుకుందామి.”

వ్యాపారంలో ఉపయోగింపబడుతున్న అర్థంతో ‘సమిష్టి’ (Pool) అన్న పదంతో ఇంకాకి ఇంకా పరిచయం కలగలేదు. కానీ అతడు చేసినది మూలం అదే మిగిలిన బానిస రెండరూ ఈ సూచన గురించి యోచించి, ఆండ్రియే ఆ నిధికి కోశాధికారిగా వుండాలనే షరతుతో, అంకీకరించారు దీని పనులవారి దగ్గరలో ఉన్న ఒక తినుబండారాలమ్మే వాడి దగ్గర ఖాతాపెట్టి ఈ పదిసెంట్ల డబ్బులతో కొనుక్కుంటున్న కాండ్లీ, కేకులనుగుంచి తప్ప మళ్ళీ ఎన్నడూ వాళ్ళమధ్య తగాదా రాలేదు. కొందరు తమకు రావలసినదానికంటే తినుబండారాలను ఎక్కువ వాడుకున్నప్పుడు ఆ వ్యాపారి నెలలోవచ్చే ఎండ్ వాటాలుపోను మిగిలిన డబ్బు చెల్లించవలసిందని కోరితే ఆండ్రి ఇద్దరు ముగ్గురు అతిగా వాడుకుంటున్నవాళ్ళ అనినపు అప్పుడబ్బులను గురించి

బాధ్యతవహించ వలసినదని. తీపివస్తువులంటే అతిలో
బాన్ని చూపించే కుర్రవాళ్ళల్లో మిక్కిలి చెడ్డవాడు బాబ్
పిక్చరెస్. ఇతని దుబారాతనాన్ని గురించి హెచ్చరించి
ఆండీ చీవాట్లు పెట్టినప్పుడు “ఇతడు నా కడుపులో జీవ
జ్వంతువు లున్నాయి ఆండీ ! తీపివస్తువులను పెట్టి వాటిని
మేపకపోతే అవి నా డొక్కలు కొంకేస్తా”యని గంభీరంగా
సమాధాన మిచ్చాడు.

వీరంతా ఎటువంటి బాలదళం ! ఇందులోని రాబర్టు
పిక్చరెస్ మధ్య మధ్య తన డబ్బును పెట్టుబడులలో పెట్టి,
తరువాత పెన్సిల్వేనియా రైల్వేలో కంపెనీకి ఉపాధ్యక్షుడై
నాడు. డేవిడ్ మెక్కాల్ట్ రైల్వే మార్గాలను నిర్మించటానికి
పూనుకొని ఇతరులతో తలసి అలిఘనీ వాలీ రైల్వే నిర్మా
తల్లో ఒకడయినాడు. హెనీ ఆలివర్ ఒక పెద్ద ఉన్నతి
సంస్థకు ప్రముఖుడయి మిస్సోటాలోని లోహఖనిజ
ప్రాంతాన్ని వృద్ధిపొందించటంలో సహకరించి చివరకు ఒక
కోటీశ్వరుడిగా ముడిచాడు. విలియం మోర్లాండ్ పిట్స్
బర్గ్లో ఒక ప్రముఖుడయి, ఆటార్ని పదవిని స్వహించిన
వాడయి, అధిక సంపన్నుడయినాడు.

వార్తావహుడుగా ఆండ్రూ కార్నేగీ ఒక సంవత్సరం
పనిచేసిన తరువాత ఒకనాడు మిస్టర్ గ్లాన్ వైనుంచి ప్రజా
కార్యాలయంలోకి దిగివచ్చి మిస్టర్ బ్రాక్స్‌తో “నేను ఒక
పనిమీద వెళ్తున్నాను. యువకార్నేగీని కొన్ని క్షణాల
పాటు కార్యాలయంలో ఉండమనండి” అన్నాడు. అందు

వల్ల పెద్దదైన ఆ కర్తవ్య నిర్వహణకు మాత్రాగా పిలుపు తనకు వచ్చినందుకు ఆండ్ల కొంతగా చకితుడయినాడు. పంప వలసిన తుతివార్తలను అందుకుంటున్నాడు. ఆపరేటర్ గది నుంచి బయటికి వచ్చిన వాటిని అందజేయుటకోసం వార్తా ఊరులకు పంపియిచ్చాడు. మిష్టర్ గ్లాస్ అప్పుడప్పుడే రాజ కీమూలల్లో ప్రవేశిస్తుండటంవల్ల అతడు లేనిసమయా లల్లో కార్యాలయ వ్యవహారాలను చూడవలసిందని ఆండులను తరువాత పడేపడే పిలవటం జరిగింది.

ఇప్పుడు బాలురకు పదకొండుం బాతికి డాలర్లు ఇస్తున్నారు. తరువాత వచ్చిన జీతపు- రోజున పుచ్చుకోవటం కోసం బాలురందరూ వరుసగా నిలబడ్డారు. ఆండ్ల తల్లడిల్లి పట్టుగానే అందరికీ జీతం బట్టాడా చెయ్యటం జరిగింది. భీతి వల్ల అతడి తల తిరిగిపోతున్నది. అతణ్ణి అవసరంలేదని పంపించివేస్తారా ఏమిటి? అతని తప్పేమిటి? మిగిలిన పిల్ల లందరూ గది విడిచిపెట్టి వెళ్ళిన తరువాత మేనేజరు నీకురెండుం బాతికి డాలర్లు అవసరం వస్తుందని చెప్పి అతడి చేతికి పద మూడున్నర డాలర్లు రిచ్చాడు.

అది ఒక శనివారం సాయంత్రం. తరువాతి కాలంలో ఆండ్ల ఇది బాగా గుర్తు పెట్టుకొన్నాడు. అతడు ఇంటికి రావటంలో చాలాభాగం పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. నడిచే వాళ్ళతో బాట క్రిక్కిరిసి ఉండడంవల్ల కోరినంత వేగంగా పరుగెత్తే అవకాశం లేకపోయింది. అందువల్ల అతడు బండ్లు వెళ్ళే మార్గాన అలిఘసీ బ్రిడ్జికి అడ్డంగా పడి పరుగెత్తి ఇల్లు చేరుకున్నాడు. మధ్యలో ఒక నాటకీయమైన చిన్ని పథ

కాన్ని ఆలోచించాడు. రెబెక్కా వీధిని చేరుకోగానే ఉచ్చాసంతోసం కొంత వేగాన్ని తగ్గించాడు ఇంట్లోకి వెళ్ళి ఎప్పుడూ ఇస్తున్న పదకొండు డాలర్ల ఇరవైయైదు సెంటులను తల్లిచేతికి ధైర్యంగా ఇచ్చాడు. తనకోసమని అతడు ఎప్పుడూ డబ్బు ఖర్చుపెట్టకపోవటంవల్ల మిగిలిన పిల్లవాళ్లు అతణ్ణి గురించి పిసినిగొట్టని అనుకుంటుండేవాళ్లు. కార్నెగీ కుటుంబ సభ్యులసమద్యమంతటిసాన్నిహిత్యమున్నదోకుటుంబాలోసరిపాదించే ముగ్గురు ఇంటిలోకి వస్తు సామ్యగిని. ఫ్లోచరు గుర్తులను కొనటానికి, స్కాట్లాండులోని పూర్వ మిత్రురాలయిన మిసెస్ హెన్రీసన్ ఇచ్చిన ఇరవై పౌంల అప్పును తీర్చి వే.కె.టానికి పెన్నిలతో సహా ఎంత బాగ్రత్తగా కూడబెట్టుతున్నారో వారికి తెలియదు.

ఆండీ తల్లి అవకాశ మున్నప్పుడల్లా ఒక వెంకి అర డాలరును సంగ్రహించి ఈ నిధికి చేరుస్తుండేది. చివరకు ఇవి రెండు వండలు అయినప్పుడు ఆండీ వీటిని పిట్స్ బర్గ్ కు మోసుకుపోయి ఇరవై పౌంలకు ద్రాపు కొని మిసెస్ హెన్రీసన్ కు పంపించాడు. ఆనాడు మహానంద సమయం. కార్నెగీ కుటుంబం ఋణవిముక్తి పొందింది.

ఆనాటి రాత్రి తన రహస్యంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బులవుతున్న తాను తన తమ్ముడేళ్ళ తమ్ముడు టామ్ ఇంటివెనక భాగంలోని పడక గది లోపలికి వెళ్ళేటంతవరకూ ఆండ్రా తన అదృష్టాన్ని గురించి ఏమాత్రం చెప్పలేదు. తన రహస్యాన్ని ఏదో సరిగినట్లు బహుటపెట్టి రెండు వెండి డాలర్లను ఇరవైయైదు సెంటులను విడి విడి జేబుల్లోనుంచి తీసి తమ్ముడికి

చూపించినప్పుడు అవి ఒకదాని కొకటి తగిలి చప్పుడు కావటము కాని, వాటిని గురించి అతడు ప్రశ్న లడగటం కాని ఇష్టపడలేదు. టామ్ ఆ సంఘటనలోని ఘనతకు అబ్బురపడ్డాడు. చివర కడిగాడు : “అండీ ! వీటిలో నీవేమి చెయ్యదలిచావు ?”

ప్రక్కమీదికి వాలుతూ “నిష్పక్షిణమునా అమ్మకే ఇస్తాను” అని సమాధానం చెప్పాడు. “మనకా శృంగారకీ గొప్ప ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించడం చూశానా. అంతే టామ్ పైకి పోవటం ఆరంభించాను. ఎప్పుడో ఒకరోజు మ మిద్దరమూ “కార్నెగీ బ్రదర్స్” అన్న పేరుతో వ్యాపారము చేద్దాము.

“ఎటువంటి వ్యాపారం !” టామ్ తెలుసుకోదలచుకున్నాడు.

“తప్పక చేద్దాం. నేను ఇంకా నిశ్చయంచేసుకోలేను కానీ మనం ధనాన్ని సంపాదించి తీరుతాం నాన్న, అమ్మమంది బండి ఎక్కి తిరుగుతారు.” గురక వినిపించి తాను చెప్పేది తమ్ముకు వివటంలేదని తోచేటంత వరకూ అతడు అలాగే భావ విధుల్లో సంచరించాడు.

మరునాడు ఉదయకాల భోజన సమయంలో అతడు రెండుబాటికి డాలర్లు బల్లమీద వుంచినప్పుడు తల్లి ఎండ్లు తమ కళ్ళను తామే నమ్మలేకపోయినారు. తల్లి కన్నుల్లో సంతోషాశ్రువులు ఒక్కమారుగా పొగి స్పల్లి తిరిగాయి. భుజంమీద చెయ్యివేసి తండ్రి “అండ్రూ ! నన్ను చూచి

పుస్తకాలు మాత్రమే చదివాడు కార్నెగీ కుటుంబాని పుస్తకాలను కొనుక్కోనేటందకు ఖర్చు పెట్టగల అవకాశం లేదు. కల్నల్ జేమ్స్ ఆండర్సన్ అనే ఉద్యోగాన్ని విరమించుకొన్న ఒక ఉన్నతస్థాయి నాలుగువందల సంపుటలున్న ఒక గ్రంథాలయాన్ని చేకూర్చుకొన్నాడు ఆదివారం నాడు ఆ కల్నల్ తైలైబ్రేయన్ గా పనిచేస్తున్నప్పుడు కుర్రవాడు గ్రంథముకంటే తీసుకొని మళ్ళీ వచ్చే శనివారం దాకా దాన్ని తనదగ్గర పుచ్చుకోవచ్చు. సక్రమంగా అతడు దాన్ని తిరిగి ఇస్తే వళ్ళీ మరొకదాన్ని పుచ్చుకోవచ్చు. కల్నల్ పెట్టిన ఈ పథకం బాగా ప్రాకిపోయింది అందువల్ల ఉచిత స్వభావుడయిన కల్నల్ దీనికి విస్తృతం చెరువుటానికి నిశ్చయించాడు న్యూయార్కుకు వెళ్ళి అతడు మళ్ళీ పుస్తకాలు కొన్నాడు. గ్రంథసంఖ్య పెద్దెనిమిది వందలవాకా పెరిగింది. వాటిలో ఆయన నగరం ఒక నివేశనాన్ని చూపిస్తే “మెకానిక్స్ అండ్ ఎప్లెండిసిస్ తైలైబరీ” అన్న పేరుతో ఒక గ్రంథాలయాన్ని నెలకొల్పటానికి నిశ్చయించు కున్నాడు. కార్నెల్ పెంటనే అందుకు అంగీకరించింది. జీతమిచ్చి ఒక తైలైబ్రేయన్ ను నియమించటంతో పని నడిచిపోతుంది.

అయితే ఈ క్రొత్తసాఫ్త ఆండ్లూకు దెబ్బతగిలే ఒక నిబంధనను పెట్టింది. అది ఎల్లప్పుడు ఎ పంటిన్ లుగా పున్న వాళ్ళే ఈ గ్రంథాలయాన్ని ఉదితంగా వుపయోగించుకోవచ్చు ఇతరులు అందులో నుంచి పుస్తకాలను తీసుకొనే అవకాశమిచ్చినందుకు సంవత్సరానికి రెండు డాలర్లను చెల్లించాలన్నది. అండ్ ఆ గ్రంథాలయానికి వెళ్లాడు. “తంత్రి

వార్తాహరి బాలుడు డబ్బు చెల్లించడండా పుస్తకాలను తీసుకొనే వీలు వున్నదా ?” అని లైబ్రేరియన్ ను ప్రశ్నించాడు.

“నీవు ఎ పంటిస్ గా బౌండ్ అయినావా?” అని లైబ్రేరియన్ ప్రశ్నించాడు.

“లేదు. కాని...”

“వార్తాహరి బాలుడు చేతులతో పంచే వాళ్లు కాదు” ఇది తుది నిర్ణయంగా లైబ్రేరియన్ సమాధానం చెప్పాడు.

“కాకపోవచ్చు అయితే వాళ్లు కాలా పనికాళ్ళతో చేస్తారు” అంటే పంటినే ప్రతిగా సమాధానం.

“ఏమయినా రెండూ ఎన్నటికీ ఒకటి కాజాల” వని లైబ్రేరియన్ అన్నాడు. బాగా విసిగిపోయి అంటే ఈ విషయాన్ని జనమందరికీ తెలియజేయాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. బౌండు కానంతమాత్రంచేత స్టోర్స్ లలో పనిచేసే పిల్లలను దాత వేరుగా ఊహించారని భావించేటందుకు వీలు లేదు. వీరిలో చాలామంది నిర్ణీతమయిన రైతువారల్గుల సుంకాన్ని యిచ్చుకోలేరు కనుక గ్రంథాలయాన్ని వినియోగించుకోటం కేవలం ఎప్రెంటిస్ లకు మాత్రమే పరిమితం చేయటంలో కొత్త మేనేజర్లు దాత వృద్ధేశాన్ని అపార్థం చేసుకొన్నారని లోపాన్ని ఎత్తివేస్తూ అతడు వ్రాసిన లేఖను ‘పిట్స్ బర్గు డిస్పాచ్’ పత్రిక ప్రకటించింది. ఆ పుస్తకం చివర అతడు ‘బౌండు కాని ప్రామిక బాలుడు’ అని సంతకం చేశాడు.

ఇది ముద్రణవిషయంలో అతడు చేసిన మొదటి సాహసం. ఒకమారు చదివూచాడు గనుక తరువాత అతడు తరుచుగా పత్రికలకు వ్రాస్తుండేవాడు. లై బ్రేయన్ వెంటనే 'దానం ఎవరికోసమయితే పుద్దేశింపబడ్డకో ఉదిత వినియోగ దారుల పట్టికను వారీవరకే పరిమితం చెయ్యవలసి వచ్చింది' అని పత్రిక ద్వారానే సమాధానమిచ్చాడు. ఊహించటానికి వీలున్నట్లే అతడు దీన్ని ఖండిస్తూ మరొక లేఖ వ్రాశాడు. అందులో అత డిలా వ్రాశాడు. "ఈ దానం ఎంట్రీస్ ల కొర కన్నప్పుడు శిశ్నార్థాన్ని నిష్కర్ష చేయటం జరిగిందా? వ్యాపారాన్ని చేర్చుకోంటూ బాంకు అయిన వారికి మాత్రమే పుద్దేశింప బడ్డదా లేక బాంకు అయినా కాక పోయినా శ్రామిక గాలుర కందరికీ పుద్దేశింపబడ్డదా అన్నది ప్రశ్న. ఇందులో మొదటిదే సత్యమని అంటే మేనేజర్లు ఉదాహరణ దాత కడ్డేశాన్ని అవార్థం చేసుకొన్నారన్న మాట శ్రామిక బాలుడు."

ఈ లేఖ పరిచయమయిన తరువాత లై బ్రేయన్ కల్నల్ ఆన్డర్సన్తో బేటీ చేసి పుచ్చాడు. తరువాత మూడు రోజుల డిస్పాచ్ పత్రిక సంచికకీయపు పుటలో "బాంకు కాని శ్రామిక బాలుడు ఈ కార్యాలయాలకి విచ్చేయవలసిందని ప్రార్థన" అన్న పంక్తి ఒకటి ప్రచురితమయింది.

అండి వెళ్ళాడు. ఆతర్వాత లై బ్రేయన్ ను కలుసుకోవలసిందనీ, వై సూత్రాన్ని సడలించారనీ, అందువల్ల ఎప్రిల్ టిస్ లు కాకపోయినప్పటికీ కార్మికబాలు రందరూ ఉదిత వినియోగ దారుల పట్టికలో చేరుతారనీ చెప్పటం జరిగింది.

జాతి కంతటికీ గొప్ప శ్రేయస్సును చేకూర్చిన కార్నెగీ ఉచిత ప్రజాగ్రంథాలయ భావానికి మూలభూతుడైన కల్నల్ జేమ్స్ ఆన్లన్ సన్కు మనం ఎంతగానో కృతజ్ఞులమై ఉండవలసి ఉంది. కార్నెగీ తరువాత కాలంలో ఇలా వాళ్ళాడు. “మానవుడు నేటివరకూ కూడబెట్టిన కోటానకోటి ద్రవ్య సంపదనంతటినీ ఇచ్చినా దానికి ప్రతిగా దేనిని ఇవ్వలేనో అటువంటి సాహిత్యాభిరుచిని నాకు కలిగించిన అతనికి” ధన వంతుడైన తరువాత కార్నెగీ అలిఘనీకి ఇచ్చిన గ్రంథాలయంలో హాలుకుముందు కల్నల్ స్మృతి చిహ్నంగా ఆతిథు ఒక విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు. దానికింద ఉన్న రచనలో కొంతభాగం ఇలా ఉంది.

“పశ్చిమ పెన్సిలేనియాలో ఉచిత గ్రంథాలయ స్థాపకుడైన కల్నల్ ఆన్లన్ సన్కు... ఇది వేటి మూలంగా యువకులు ఆరోహింపగలరో అట్టి అమూల్య జ్ఞాన భావనా నిధులు ఎవరికి ఆరీతిగా వివృతం చెయ్యబడ్డో ఆ “కార్మిక బాలకు”లలో ఒకడైన ఆండ్రూ కార్నెగీ కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా నెలకొల్పిన స్మృతి చిహ్నం.”

తన చెలికాండయిన జాన్ ఫిప్స్, హమ్ మిల్లర్, జిమ్మా విల్సన్, విల్లీ కాలీలతో బాలు మిష్టర్ ఫిప్స్ పాద రక్ష నిర్మాణశాలలో గడిపేది తప్ప మిగిలిన సాయంత్రాల నన్నింటిని-ఇంటిదగ్గర ఉండే ప్రతిరెంప్ సాయంత్రాల నన్నింటిని-ఫ్లోబార్క్ లైవ్స్ మెకాలే లాంబుల వ్యాసాలు మెక్సికో పెరూలమీద పైసీయులు చేసిన విజయోత్సవం

గురించి డ్రెస్ కాట్ రచించిన చరిత్రలు, మిగిలిన అన్నింటి కంటే అతి శ్రద్ధతో వ్రాసిన బాన్ కాప్టే శ్రుతి హిష్టరీ ఆఫ్ ది యునైటెడ్ స్టేట్స్ చరిత్రవంటో అతడు గడిపివేసేవాడు. అతడు కొన్ని సాంకేతిక గ్రంథాలను, ముఖ్యంగా లోహ నిర్మాణాన్ని (Iron Making) గురించినవి, అతిబాగరూక తో బరించాడు. అప్పుడు ఎవరూ గ్రహింపక పోయినప్పటికీ ఇది అతని భవిష్యత్తు కొక సూచికగా కనిపిస్తున్నది.

అంకుల్ జార్జి లాడర్ తోను, యువ జార్జి తోను, బాల్బంబే తన పీఠిక పాత్రుడైన కజిన్ డాడ్ తోను అతడు ఎప్పుడూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నడుపుతుండేవాడు. ఆ లేఖల్లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని స్వేచ్ఛా సాహసాన్ని గురించి అశ్వుక్తులు, కవ్యోక్తులు ఉంటుండేవి. ఈ లేఖలే కజిన్ డాడ్ మనస్సులో బీజాలను నాటి తరువాత కొలది సావత్సరాలల్లోనే అతడు అమెరికాకు వలసవచ్చేటట్లు చేశాయి.

విలియం కార్నేగీ స్వెడెన్ బోర్జియస్ చర్చిలో చేరాడు. అతనిభార్య మతవిషయాలల్లో తాను మారంగా ఉంటున్నా అతని విశ్వాసాలతో ఎట్టి ప్రమేయం పెట్టుకోలేదు. ఆండ్రి కొన్ని సాంవత్సరాలు అక్కడి స జే స్థూలుకు వెళ్లాడు. అప్పుడు అతడు విశేషంగా స్వెడెన్ బోర్జియస్ విషయాలూని వ్యాసిన ప్రస్తావనలు సుడే స్థూల్లోని చిన్ని గ్రంథాల బానికి తై బేరీయన్ గా ఉన్నాడు. 'డ్యూ డ్రాప్' అనే పేరుగల ఆ సండే స్కూల్ పత్రికను అప్పు

డప్పుడూ చిన్నచిన్న రచనలు చేస్తుండేవాడు. ఈ చిన్న రచనల్లో ఒకటి యుద్ధ వ్యతిరేకతను నిరూపించేది అయివుండటం ముఖ్యంగా గమనింపదగ్గ విషయం. దీనిని అతడు తన పద్ధెనిమిదో యేట క్రిమియాలో ఇంగ్లండు రష్యామీద యుద్ధం చేస్తున్న మొదటి సంవత్సరం వ్రాశాడు. అతడు చచ్చిపో పాట పాడుతుండేవాడు. సంగీతం వివటమంటే అతడికి మంచి ఆసక్తి, అయితే చర్చి సంగీతపు నాయకుడు ఒప్పుకొన్నట్లు అతడి కంఠంలో ఆశించదగ్గది ఏదో కొంత ఉంది. ఏమైనా, ఎప్పటిలాగేనే అతనికి ఈ అనుభావం కొంత లాభం కనిపించింది. అది తరుచుగా పాడే 'బాఫ్ కోరల్స్' మీద కొత్త అభిలాష కలగటం, మంచి సంగీతాన్ని ప్రశంసించగల శక్తి పెరగటం, మంచి సంగీతమంటే అభిరుచి వర్పడటం.

స్కాచ్ వారై నప్పటికీ అతని తలిదండ్రులు ఆలోచనారీతిలో ఉదారత ఉన్నవాళ్ళని చలికాలంలో ఒక శనివారంనాడు అలిఘసినది గట్టిగానురుపుగా గడ్డకట్టినపుడు నిరూపిస్తోంది. ఆదివారంనాడు ఆటపాటలంటే స్కాచ్ వారు ఎంతపట్టుదల వహిస్తారో జ్ఞప్తికిందే కూడా స్కేటింగ్ అంటే అతిప్రీతిగల ఆండీ ఆనాటి సాయంత్రం కొంత అనుమానిస్తూనే తల్లిదండ్రులతో "రేపటి ఉదయం చచ్చికి వెళ్ళబోయేముందు కొద్దిసేపు నేను స్కేటింగ్ చేయవచ్చునా" అన్నాడు.

విశాల హృదయంగల తల్లి అన్నది. “నీ కెంతసేపు ఇష్టమైతే అంతసేపు స్కేట్ చేయవచ్చు.”

“అంతసేపు నేను ఒప్పుకోను” అని ఆమె అభిప్రాయానికి తండ్రి ఒకసవరణ చేశాడు. తండ్రి “అండ్రీ! ఉదయం కొంతసేపు స్కేటింగు చెయ్యటంలో నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. కాని, నీవు నాతో కలిసి చర్చికి పోవటానికి సకాలంలో ఇంటికి తిరిగి వచ్చేయాలి.

అందువల్ల ఆండ్రీ పెందలకడనే లేచాడు. గడ్డకట్టిన నదిమీద కొన్ని గొప్ప మహిమగల గంటలను గడిపాడు.

నిశ్చేణిక రోహణం

4

వార్తాహరి బాలుడుగా ఆంధ్రీ పువ్యోగం సంవత్సరం
 మీద ముఠొద్దికాలం గడిచింది. మొదటినుంచి అతడు తం
 సాధనాలంటే విశేషమైన ఆసక్తిని చూపిస్తుండేవాడు. అవ
 కాళం దొరికినప్పుడల్లా ఆపరేబిల్లు వార్తలను ఎలా పంపి
 స్తారో చూస్తూ, ఎలా స్వీకరిస్తారో వింటూ వుండేవాడు.
 ఉదయం కార్యాలయాన్ని చిమ్మి పరిశుభ్రంచేయటానికి
 వచ్చిన సమయాలల్లో అతడు మోర్స్ అక్షరమాలను నేర్చు
 కున్నాడు. చుక్కలకుగాను, వేగంగాను, తీక్షణంగాను నొక్క
 టము, డాష్లతోపం దీర్ఘమైన కటక్కుమనే ధ్వనులు చేయ
 టము సాధనచేశాడు. కార్యాలయంలోని ముచ్చట్లవల్ల
 అతడు పదకొండు పంతొమ్మిది సంవత్సరాల మధ్యవయస్సు
 కుర్రవాళ్ళే ఇతరచోట్ల వార్తలను పంపించటం, పుచ్చుకోటా
 చేస్తుంటారని గ్రహించి ప్రక్కస్టేషన్లను పిలవటానికికూడా
 సాహసించాడు. అక్కడ వుండే పిల్లలతో తాను నేర్చుకుం

టున్న వాడినని చెప్పి వాళ్ళకు కొన్నిమాటలను అందించి, వాళ్ళజవాబు మాటలను అందుకుంటుండేవాడు. ఒకరోజు ఉదయం అతడు ఒంటరిగా వున్నప్పుడు పిట్టబద్ధకు ఒక వార్తను అందుకుంటారా అని తీవ్రంగా అడగటం జరిగింది. అలా అడగటం ఫలదల్పి యానుంచి.

“మరణాన్ని తెలియజేసే అతి జరూరైన వార్తను మీకు అందుకుంటారా ?” అని ఫలదల్పి యానుంచి అడిగింది.

“అందుకుంటాము” అని అండ్లీ సమాధానం చెప్పాడు.

వార్తలను అందుకునే సాధనాలు ఆ రోజుల్లో చుక్కలను, డామలను చిన్న కాగితపు ముక్కలమీద ముద్రిస్తుండేవి అండ్లీ ఆ వార్తకు మేలు పతి వ్రాసుకొని అందిచటం కోసం పరుగెత్తాడు. తాను చేసిన సాహసాన్ని గురించి మిస్టర్ బ్రూక్స్ ఏమని భావిస్తాడో అని అతడు కొంత ఆందోళన చెందాడు. “అది చాలా జరూరయినది కావటంవల్ల తాను అందుకున్నా” నని క్షమాపణ చెప్పుకున్నాడు.

“మంచిపని చేశావు. ఇక్కడ నీవు ఒంటరిగా వుంటున్నప్పుడు అలా చెయ్యవచ్చు” అని మిస్టర్ బ్రూక్స్ ఆర్ధ్రంగా అన్నాడు. అయితే, తడు జాగ్రత్తగా వుండాలి. తప్పులు చేయటానికి వీలేదు సుమా !” అని హెచ్చరించాడు.

ఈ సందఘటన జరిగిన కొద్దికాలంనుంచి ఆపరేటర్లు మాధ్యాహ్న భోజనానికి బయటికి వెళ్ళినప్పుడు అండ్లీ ఒంటరిగా కార్యాలయంలో వుండి పోతుండేవాణ్ణి. అతడు బల్లి

దగ్గరవుండి వార్తలను పుచ్చుకోవటమేకాకుండా పంపిస్తుండే వాడుకూడా. ఇప్పుడు అతని జీతం పెరిగి వారానికి నాలుగు డాలర్లు అయింది. తేపుమీద ఉబ్బెత్తుగా ముద్రింపబడే చుక్కలను, డామలను చూడకుండానే యంత్రాలుచేసే ధ్వనులనుబట్టి వస్తున్నవార్తలను తెలుసుకోవచ్చునని అతడు త్వరలోనే గమనించాడు. కేవలం చెవితో వినటంతోనే వార్తలను గ్రహించి కెంట్రీలో ఆపరేటరుగా పనిచేస్తున్న ఒకకుర్రవాడు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తున్నాడని చెప్పుకొంటున్నవార్తలు నిజమని చులకనగా విశ్వసించాడు.

హ్యూస్ అనే వృద్ధుడు తేపునుంచి వార్తలనుచదివి, వ్రాసి యిస్తూ కార్యాలయంలో వ్రాయసగాడుగా పనిచేస్తున్నాడు. అతడు ఆండీ వార్తలను పంపిస్తు అందుకోటూ వున్నప్పుడు గురవటం ప్రారంభించాడు. ఒక బాలవార్తా హాకి అందిచే వార్తలను తనను ప్రతి వ్రాయమంటున్నందుకు అతడు తన అసంశృప్తిని వెల్లడిస్తున్నాడు. అందువల్ల ఆండీ అతనికి తెలియచెప్పటంకోసం వార్తలు వస్తున్నప్పుడు తేపుచుట్టును ఆవివేసి కేవలం అవి చేస్తున్న ధ్వనులను వినటం మూలంగానే వాటిని అందుకోటం ప్రారంభించాడు.

హ్యూస్ కు నింద వచ్చింది. “నీ విలా చేయటానికి వీల్లేదు” అని అతడు అడ్డుపెట్టాడు. “యిది ప్రధానికా” దన్నాడు.

“జమ్మలమొనాడ్లు కెంట్రీలో ఉంటాయి”

డని ఒకవంక వార్తనువింటూ, మరొకవంకదాన్ని వ్రాస్తూ ఆండ్రియరు చెప్పాడు.

“ఇలా అయితే గందరగోళం జరుగుతుంది.” అని ఆ వృద్ధుడు గట్టిపట్టుపట్టాడు. “ఇందుకు నీవు అనుభవించవలసి వస్తుంది”

అయితే, అత డన్నదానికి బదులుగా ఆండ్రి చేసిన అద్భుతచర్య అతనికి వుద్యోగంలో ప్రమాదాన తెచ్చి పెట్టింది. కార్యాలయ వ్యాపారం వేగంగా వృద్ధిపొందుతున్నది. మరొక ఆపరేటరు కావలసివచ్చాడు. ఆండ్రి ఆ వుద్యోగాన్ని సంపాదించుకున్నాడు. జీతం నెలకు ఇరవై అయిదు డాలర్లు.

తరువాత కొద్దికాలానికే మిష్టర్ బ్రూక్స్ ఆండ్రిని బల్లిడగ్లకి పిలిచి అన్నాడు: “గ్రీన్స్ బర్లు ఎక్కడుండో నీకు తెలుసా?”

“తెలుసు. ఇక్కడికి తూర్పున వుంది”- అన్నాడు గౌరవపూర్వకంగా.

“అక్కడి ఆపరేటరు మిష్టర్ టైల్ రెండువారాలు. నెలపు తీసుకోదలచాడు! అతనికి బదులుగా అక్కడ ఒక మనిషికావాలి. నీవు ఆపని చేయగలవా?”

“చేయగలను” అన్నాడు ఏమాత్రం అనుమానించకుండా.

“మందిది. నిన్ను అక్కడికి పరీక్షకింద పంపిస్తున్నాము.

అండీ ఈ వార్తను తీసుకువచ్చినప్పుడు ఇంట్లో ఆనందోద్వేగం అతిశయించింది. తల్లివెంటనే ఆతని దుస్తుల విషయం ఆలోచించింది. తల్లి “అతనికి కొత్తవర్ణకావా” అన్నది, తండ్రి ఈ సంఘటనకు నివ్వెరపోయాడు.

“బాధ్యత ఎంతో తెలిసిందా !” అన్నాడు కేక పెట్టి నట్లు. “నవంబరు వస్తేగాని అతడికి పదిహేడేళ్ళురావు. అండీ ! ఈ పనిని నిర్వహించగల శక్తి నీ కున్నట్లు భావిస్తున్నావా?”

“అవును. నిర్వహింపగలననే భావిస్తున్నాను!” అని ఆత్మవిశ్వాసపూర్వకమైన సమాధానం వచ్చింది.

“నీవు యోగ్యుడ వనిపించుకొనటానికి ఇది తగిన శారవమని నా నమ్మకం!” అన్నాడు తండ్రి.

ప్రేజిడోచ్ లూద ముప్పదిమైళ్ళు ప్రయాణం చెయ్యటమనేది ఎప్పుడోగాని తటస్థపడని పండుగ. ప్రధానంగా ఫిలడల్ఫియానుంచి పిట్స్ బర్గ్ వరకూ తన రైలుమార్గాన్ని విస్తృతం చేస్తున్న రైలురోడ్డు వారికోసం దారిపొడుగునా లోతుగా గుంటలు తీసి కట్టలు పోస్తేందుకు మూగుతున్న నిరంతర శ్రామిక జనదర్శన నయనోత్సవం అతనికి కలిగింది. అసతికాలంలోనే ఆ సాహసిక చర్యతో తనకు సంబంధం కలగబోతున్న దన్న సంగతిని చిన్ని అండీ అణుమాత్రమైనా కలగనలేదు.

అండీ తొలిసారిగా ఒక ప్రజా భోజనశాలలో భుజించింది గీన్స్ బర్గ్ హోటల్లోనే. అతడు అక్కడి భోజనం

బాగున్న దనుకున్నాడు నిగనిగలాడే మోముతో, ఎర్రవారే బుగ్గలతో, పీచువలె రేగిన జుట్టుతో లోపలికి ప్రవేశించి తనకు బదులుగా వచ్చానని చెప్పినప్పుడు ఆపరేటరయిన టైలర్ తన అబ్బుగపాటుకు నాచుకోలేకపోయాడు. కానీ అతడు యువకుడయిన కా ర్మెగ్గీతో కలిసి కొన్ని వార్తలను ప్రసారం చేసినప్పుడు ఆతని శక్తిని గురించి తెలుసుకొన్నాడు. ఒక్క పిలుపును కూడా విడిచిపెట్టకుండా అందుకోటగోసం సాయంకాలం సాధ్యమేయినదాకా కార్యాలయంలో వుండి ఎంతో పనిచేద్దామని అతడు ఆదుర్దాగా వున్నాడు. ఒక తుఫాను గోజున సాయంత్రం తన శంఖి యంత్రం మాండు కూర్చున్నప్పుడు-ఏదో పుస్తకం చదువుతూనే, మెరిసిన సమయంలో అతడు 'కీ'ని ముట్టుకోటానికి సాహసించాడు. ఏదో పెద్దభూతం వెనుగడతో తన్ను మోచినట్లు తోచింది అతడు, అదిడు కూర్చున్న బల్బా నేలమీద పడిపోవటం జరిగింది. నరాలు ఝుల్లుమన్నవి. అప్పటినుంచీ ఈ ఉలికిపాటు వల్ల పాఠంనేర్చుకొనడంచేత తుఫానువేళల్లో అతడు ఎంతో జాగరూకుడయి మెలగుతుండేవాడు.

గ్రీన్స్ బర్గ్ లో ఆండీ ప్రసిద్ధుడైనాడు. అతడు కేవలం చెవులతోనే వార్తలను గ్రహించే ప్రజ్ఞగలవాడని విని జనం అతణ్ని చూడటం కోసం కార్యాలయానికి వస్తుండేవాడు. అతడు తాత్కాలికంగా తనకు ఒప్ప చెప్పిన పనులను ఎంతో సమర్థంగా నిర్వహించాడు. పిట్స్ బర్గ్ తిరిగివచ్చిన తరువాత ఈప్రెస్ టెలిగ్రాఫిక్ కంపెనీ మేనేజరు చేసిన పనిని మెచ్చు కొంటున్నందుకు చిహ్నంగా అందమైన బైండుగల బరన్స్

కవి కావ్యసంపుటాన్ని అతనికి బహూకరించాడు. మరొకటి ఏదయినా అతనికి ఎక్కువ సంతోషాన్ని కలిగించేది కాదు.

ప్రాచ్యవైదేశిక వార్తలను తీసుకురావటం కోసం పిట్స్ బర్గ్ లోని వార్తాపత్రికలు నిడివిడిగా తమ విలేజ్ నుంచి తంతి వార్తాకార్యాలయాలకి పంపిస్తుండేవి. ఇప్పుడు అవి అన్నీ కలిసి ఏకంగా ఒక విలేజ్ ను మాత్రమే పంపటానికే నిర్ణయించుకొన్నవి. ఆ విలేజ్ ను సూచన మీద అండీ వార్తలకు అయిదుపాత్రులు తయారు చేసి పంపిస్తుండేవాడు. ఈ పని చేసేవండుకు అతనికి మారాని కొకడాలకు పంపిస్తుండేది. అంతాచేరి ఇప్పుడు అన్నికే నెలబకటికి నూదాపుగా ముప్పుద దారిల్ల రాబడి అయింది.

కార్నెగీ కుటుంబం అదే యివ్వటం మానివేసి స్వంత యిల్లు కొనుక్కోవేందుకు తగ్గ ఆర్థికస్థానమును తమకు లభించి నట్లు భావిస్తున్నది. రెండు సంవత్సరాలలో తీర్చేటట్లు అంకుల్ ఆండ్రీ హ్యూగ్స్ కాటేజి, రెబెక్కా వీధిలో మొక నివేశన స్థలం వాళ్ళు 50 డాలర్లకు కొనుక్కున్నారు.

వసంతి సమయంలో ఓహైయోనది పొంగి స్ట్రుయిబెన్ విల్లీ స్త్రీలింగుల మధ్య తూర్పుకు మధ్య వెళ్ళిచూనికి మధ్య వార్తా తంతులను తెచ్చిందివేసి, ఇరవైమైళ్ళ మారుకు తంతి తీగను దూరంగా కొట్టివారేసిన నాటికి అండీ వయస్సు పది పాడున్నర సంవత్సరాలు. తీగలను తిరిగి ముడినెట్టేటంత వరకూ షేషన్లమధ్య సంబంధాన్ని నిలవబెట్టటం కొసం ఆండ్రీని స్ట్రుయిబెన్ విల్లీకి పంపించారు. తూర్పునుంచి వార్త

అనుగ్రహించి ఒక గంటలోనే ముగించుకొంటేపో ఆలస్యంతో చిన్ని పడవలమీద అతడు హీలింగ్ కు పంపించేవాడు. తిరిగి వస్తూ పడవలు కొలంబన్, సిన్సినాటి, టాయివిల్లీ నుంచీ సెయింట్ టాయి ఇంకా ఇతర ప్రదేశాలనుంచీ కొల్లకొల్లలుగా వార్తలను తీసుకొవచ్చాయి. వార్తాప్రసరణ ఒకవారానికి మించి నిలిచిపోని రీతిగా ఆండ్రి ఈ వార్తల నన్నింటినీ ప్రసారం చేశాడు.

అతడు అక్కడ వున్న సమయంలోనే సిన్సినాటి, స్ప్రింగ్ ఫీల్డ్ లో అమ్మదామనే ఉద్దేశంతో కొన్ని బల్లగుడ్డలను తీసుకొని నదిమీదుగా తాను వస్తున్నట్లు తండ్రిదగ్గర నుంచి ఆండ్రికి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. ఆండ్రి పడవవచ్చే సమయానికి రేవుదగ్గిరికి వచ్చాడు. తండ్రికోసం కొద్దిసేపు వెతుక్కొని, కనిపించిన తరువాత వొడ్డుకు రమ్మని పైగచేశాడు. విలియం కింద డెక్కుమీద సామానులను ఎక్కించే వొక మూలకు దారితీశాడు.

“దొంగభయంవల్ల మూటలదగ్గర నుంచీ ఎక్కువ దూరం వెళ్ళటం నాకష్టం లే”దని అతడు అందుకు కారణం చెప్పాడు.

“నీ కొక గది అంటూ లేదా” అని కొడుకు జంకుతూ అడిగాడు.

“లేదు ఖచ్చితగ్గించవలెనని ఉద్దేశించాను. అందువల్ల నేను డెక్కుమీదనే ప్రయాణం చేస్తున్నా” నన్నాడు.

ఆ మాటలు వింటుంటే “అలాగా నాన్నా !” అంటున్నప్పుడు ఆండ్రి గొంతుక గాన్డద్యం వహించింది.

“అదేమీ చెడ్డపనికాదు” అని తండ్రి అతని అభిప్రాయాన్ని సందిగ్ధాడు “ఇదుగో నాకు నా దుప్పటి పుడిచాలా బాగా నిద్ర పోగలను అమ్మకం అంత చురుకైనగా లేదు బాబూ, అందువల్ల నేను జాగ్రత్తగా మెలగాలి.”

“కాని నాన్నా ! నీవు అమ్మ స్వంత బండిలో ప్రయాణం చెయ్యటానికి యింకా ఎంతోకాలం వేచిఉండవలసిన అవసరం లేదు” అన్నాడు ఆండీ ఉత్సాహంతో.

తండ్రి నిశ్శబ్దంగా ఆతనిచేయి పట్టుకున్నాడు. ఆయన కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి. తరువాత ఒక పావుగంటలో పడువ బయలుదేర బోతున్నప్పుడు విలియం కుర్రవాడి చేతిని ఉల్లాసంతో నొక్కి అన్నాడు : “ఆండా ! నిన్ను చూచుకొని నేను గర్విస్తున్నాను.”

ఈ సమయంలో థామస్ ఎ. స్కాట్ అన్న వొక విశిష్టస్థానికి పెన్సిల్వేనియా రైలు రోడ్డువారి పిట్సబర్గ్ డివిజనుకు సూపరింటెండెంటుగా వున్నాడు. అల్టానాలో ఉన్న తన వై వాడయిన లోంబయర్ట్తో తండ్రివారా వుత్తర ప్రత్యుత్తరాలు చేయటానికి అతడప్పుడప్పుడూ తండ్రి కార్యాలయానికి వస్తుండేవాడు యిలా వస్తున్న సందర్భాలల్లో యువకుడయిన ఆపరేటరుమీద దృష్టి నిలిపి అతనితో మాట్లాడటం కోసం కొంతసేపు ఆగుతుండేవాడు.

ఒక తండ్రివారైన తీసుకొని మిష్టర్ స్కాట్ అసిస్టెంట్లలో ఒకడు ఆండీ కార్యాలయానికి వచ్చాడు “మిష్టర్ స్కాట్ ఈనాటి ఉదయం నిన్ను గురించి మాట్లాడాడు.”

“అలాగా ! ఏమన్నాడు ?” అని ఆండీ వెంటనే సర్దుకున్నాడు.

“తనకు నిన్ను గుమాస్తాగాను, ఆపరేటర్ గాను తీసుకురాగలవా ?” అని నన్నడిగాడు. రోడ్డువారు స్వంత తండ్రి కార్యాలయాన్ని పెట్టుకోవన్నారు, నీకు తెలుసా ? అది చాలా అసాధ్యమైన పని నీవు ప్రస్తుతోద్యోగంలో చాలా సంతృప్తి పున్నావని కనుక అతనితో చెప్పాను ”

“ఆగు ! అంత త్వరపడకు” అని చేయి మెత్తి ఆండీ అతిణ్ణి ఆపాడు.

“ఆయనకు కావాలంటే నన్ను పెట్టుకోవచ్చు. వెళ్ళి ఇలాగని చెప్పు ”

దీని పరిణామంగా ఫిబ్రవరి 1 - 1858 వ ఆండీ నెల ఒకటికి ముప్పదయైదు డాలర్ల జీతంతో స్కాట్ లగ్గి పని చేయటానికి కుదిరాడు అలాడికి కొంత భయపడటంతో వేగముగా ప్రమోషన్లు వచ్చాయి.

ఆరిని తెల్లి ఇప్పుడు చెప్పలు కుట్టటం మానేసింది. స్వరలానే అలాడు డేవిడ్ మెక్కార్గో, రాబర్టు పిక్టరన్ లకు రైల్ రోడ్ సెన్థ్రల్ ఉద్యోగా లిప్పించగలిగాడు. అల్టా నాలాని జనల్ సూపరింటెండెంట్ అయిన లోంబర్ట్ కు అలాడు అసిస్టెంటు కాగలిగాడు. అప్పుడు అల్టానా ఒక చిన్న గ్రామం. అయినా పెన్సిల్వేనియా రైలు మార్గాలకు అది కూడలి.

పిట్స్ బర్గు జీతాల పట్టిక ననుసరించి జరిగే బట్టాడా కోసం డబ్బు తీసుకురావటానికి ఆండీ అల్టానాకు పేళ్ళే

వాడు. రెండోమారు వెళ్ళినప్పుడు కఠినము, మితభాషి అయిన జనరల్ సూపరింటెండెంటు మిస్టర్ లోంబయర్డు అతణ్ణి తేసీటి విడుదల ఇంటికి పిలిచి ఆశ్చర్యమిచ్చి కల్పించాడు. మిస్టర్ లోంబయర్డు వచ్చిన అధిని ద్వారం దగ్గరనే మిసెస్ లోంబయర్డుకు “ఇతడే మిస్టర్ స్కాట్స్ ఆండీ” అని పరిచయం చేశాడు అతడు కార్యాలయంలో నివసించేటంతటి శీతలంగా ఇంటిదగ్గర కనిపించలేదు అన్న గురించి చెప్పి పై రీతి పరిచయాన్ని విన్న అరువాణ అందరూ తన్ను అలా చెప్పుకొంటుంటే తృప్తి పొందేటట్లు ఆండీకి స్కాట్స్ మీద గౌరవం కలిగింది ఒకనాడు రైల్వోడ్ అధ్యక్షుడు ఎడ్లర్ థామస్ యవకుడయిన అసిస్టెంటు గడిలోకి లల చొప్పించి చూచి “స్కాట్స్ ఆండీవి నీవేనా ?” అని ప్రశ్నించాడు. ఇది అతనికి సర్వసాధారణమైన పేరైపోయింది.

ఒకరోజున ఆండీ కార్యాలయానికి వెళ్ళేటప్పుడు తూర్పు డివిజన్ లో ఒక ప్రమాదం సంభవించట వల్ల పశ్చిమానికి వెళ్ళవలసిన ఎక్స్ ప్రెస్ అలభ్యమైందని. తూర్పుకు వెళ్ళే సాసింజెల్లు వంక వంక దగ్గిరా ఒక ప్లాగ్ నానును ముందు పంపిస్తూ నెమ్మదిగా ప్రాకుతున్నట్లు నడుస్తున్నది, రెండువైపులకు వెళ్ళవలసిన సామాను బండ్లు, కార్లు, ట్రాల మీద నిలిచిపోయినవని తెలుసుకున్నాడు. ఒకేనాడు పున్న రైలు మార్గాల పద్ధతిలో బండ్లు నడచటం ఇంకా మెసో ఆనాగరిక స్థితిలో వుంది.

మిస్టర్ స్కాట్ ఎక్కడ వుందీ ఎవరికీ తెలియదు బహుశః అతణ్ణి ఏదో పనిమీద పిలిచి వుంటారు... ఏర్పడ్డ

పాస్టికి ఆండ్ కళవళ పడుతున్నాడు ఎంతో పనిచేసి చాలా అలసిపోయిన చోడకులకు విశ్రాంతి నిచ్చి పరిస్థితిని కొంత చక్కదిద్దాలనే కతూహలాన్ని అతడు ఆపుకోలేకపోయినాడు టటువంటి ఆత్యయిక పరిస్థితులను పూర్వం ఇతడు మిష్టర్ స్కాట్ సూచనతో అతడు సాదిద్దాడు. అందువల్ల అతడు తన బాధ్యతమీదనే బండ్లను నడిపించటం, అవి కలుసుకునే ప్రవేశాలను నిర్ణయించటం జరిగించాడు చివరికి పై అధికారి వచ్చేటప్పటికల్లా సర్వం సుగమంగా సాగిపోతున్నది.

ఆండ్ బల్లదగ్గరికి అతివేగంగా చొచ్చుకోవచ్చి మంచిది. పరిస్థితులు ఎలా వున్నవన్నాడు.

“మిష్టర్ స్కాట్, నాకు మీరు ఎక్కడా కనిపించలేదు మీ పేరుమీదనే ఉదయం ఆర్డర్ల నిచ్చాను” అని సమాధానం చెబుతున్నప్పుడు ఆండ్కి గొంతు బాగా పెకిలిరాలేదు.

అతడు ఇచ్చిన ఆర్డర్ల కాపీ లన్నింటినీ చూపించాడు లైసుమీద వున్న బండ్లన్నీ- సామాను బండ్లు, సాసింజరు బండ్లు- ప్రస్తుతం ఏ స్థితిలో ఎక్కడెక్కడ వున్నదీ తెలియజెప్పాడు చెప్పటం ముగించగానే సూపరింటెండెంటు ఆశ్చర్యపడుతూ ఆండ్ ముఖంలోకి చూశాడు. బాలుడు సాహసించి చేసిన పనిని తా నెలా స్వీకరించాడో తెలియజేయకుండానే అతణ్ణి ఇంకా అనుమానపడే స్థితిలోనే వుంచి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. మరుసటి రోజు ఫ్రయిట్ ఏజంటు మిష్టర్ ప్రానిన్ వచ్చినప్పుడు ఆతనితో సప్రతు “నా చిన్ని తెల్లజుత్తు. స్కాచ్ భూతం ఏంచేశాడో నీకు తెలిసిందా ?” అని

మిష్టర్ స్కాట్ అడిగినట్లు విన్నంతవరకూ అతడి సరాల చిగువు సడలలేదు.

సూచనగానైనా అధికారాన్ని పొందకుండానే నా పేరు మీద డివిజన్ లోని బండ్లను నడిపించి వుండకపోతే నేను దెబ్బతినేవాణ్ని.

“మరి అతడు సక్రమంగా చేశాడా?”

“అవును- చేశాడు.” అది అలా ముగిసింది.

తరువాత మిష్టర్ స్కాట్ ఆండ్లీ మరింత బాధ్యతను ఒప్పుకొంటుండేవాడు. ఒకప్పుడు అతడు పది రోజుల కార్యాలయానికి రాలేదు. అప్పుడు మిష్టర్ లోంబయర్డు అంగీకారంతో అతడు డివిజన్ కు సంబంధించిన మొత్తం బాధ్యతను యువకుడయిన తన గుమాస్తామీద పెట్టి వెళ్ళాడు. ఇరవై యేళ్ళ వయసులో వున్న యువకుడిమీద ఇంత బాధ్యతను వ్రాచటం ఎంతో విశిష్టమైన విషయం అతడు ఈ బాధ్యతను వహిస్తున్న సమయంలో నిర్మాణానికి సంబంధించిన ఒక బండి బద్దలైంది. ఎవరి అజాగ్రూతత వల్ల అది జరిగిందో వారి విషయంలో ఆండ్లీ అతి తీక్షణంగా వ్యవహరించాడు ముఖ్య దోషిని ఉద్యోగంలోనుంచి పంపించివేశాడు. మరి ఇద్దరిని సస్పెండు చేశాడు. మిష్టర్ స్కాట్ తిరిగివచ్చిన తరువాత అతనివల్ల తాను వాళ్ళ విషయంలో అతి కఠినంగా ప్రవర్తించినట్లు తెలుసుకొన్నాడు. అందుకు అతడు ఎంతో దింపించాడు. తాను తీవ్రంగా శిక్షించిన వారికి యేదో తగ్గ ప్రతిచర్య చేయటానికి యత్నించాడు.

1855 శరత్తులో తాము గొన్న ఇంటికి డబ్బు.

పూర్తిగా చెల్లించక పూర్వమే విలియం కార్నెగీ కొద్దిగా జబ్బుచేసి తన వ్యభిచార్యయేట మరణించాడు. “తగిన విశ్రాంతిని, సౌఖ్యాన్ని మేము ఇవ్వగల శక్తిని సంపాదిస్తున్న సమయంలో ఆయన మృతినొందా” డన్నాడు ఆండీ. సాధు శీలుడు, సరావంబుడు అయిన ఆండీ మరణించినందుకు కుటుంబమంతా చింతలో మునిగింది. పెద్దకుమారుడు ఎప్పుడూ అతిణ్ణిగురించి అత్యునాత్తుడు, ప్రేమార్థుడు అయిన కుమార్తె వ్యక్తిని తాను మరొకణ్ణి ఎరగనంటుండే వాడు

ఆండీ వ్యాధి, మృతి ఆంధ్రూమీద, అతని తల్లిమీద మరొకటి ఆర్థిక భారాన్ని పడవైచినవి. తల్లి తిరిగి పాదరక్షలను గట్టటం పారంభం చేసింది. ఈ పరిస్థితిలోనే ఒకనాడు మిస్టర్ సాగిట్ “ఆండీ నీదగ్గర అయిదు వందల డాలర్లు వున్నావా” అని అడిగి వాడు

ఆండీ దీనిని ఇప్పుడూ నెలకు ముప్పై డాలర్లకు పెంచబడింది. తానే చీతాలు బట్టాడా చేస్తుండేవాడు గనుక అతని కంప్లీ ప్రపంచంలో అత్యుత్తమ లలిత కళాఖండాలుగా నిలవించే రేలు పక్షిదంటలున్న బంగారు నాణాల రూపంలో అతడు దాన్ని పుచ్చుకునేవాడు. అయితే అనుకోకుండా వచ్చినదే యిబ్బందులపల్ల వాటినివెంటనే కరిగిస్తుండే వాడు నై అధికారి ప్రశ్నించినప్పుడు అతనిదగ్గర అయిదు వందలపెంట్లకూడా లేవు.

అతడు సమాధానం చెప్పిలోగానే, తన యువకుడు కార్నెగీ వ్యభిచారి మున్ముగ్గుని విత్తించు అను ఉట్టిచుకో

కుండానే, ఒక్కమాటు రెప్పలల్లార్చి మిస్టర్ స్కాట్ ఎదురయినా మందిరని ఇలా అన్నాడు. “ఎందుకంటే, అది పూట నీకోసం ఒక పెట్టుపడి నిలిచివుంది-ఆడమ్స్ ఎక్స్ప్రెస్ కంపెనీలోని పదిపేర్లు. ఈనాడు విఫణిలో ఉన్న నాటిలోకల్లా ఇవి ఉత్తరముయినవి. బహుశః గిల్ట్ ఎడ్జిడ్ కూడా అయివుంటవి. ఇవి మేం ఒకటికి ఒక చాలను నెలకు డివిడెండుగా యిస్తున్నవి గాను తెలిసిన వాక వ్యక్తికి వెంటనే డబ్బు కావలసినచి్చి ఈ స్టాకును అమ్ముతున్నాడు. నీవు మరి ఆ డబ్బు తీసుకు రాగలవా!”

ఈ సమస్త జగత్తులో అయిదువందల చాలస్లు తన కేటాలవ్యమూహించుని ఉహిస్తున్నప్పుడు ఆతని స్థాలో మోతొట్టటా మొదలుపెట్టింది. నయగల తనపై అధికారి ముఖ్యంగా ఈ సరివకాశాన్ని తానే కబళించుకుంటా తన కిప్పించటమనే త్యాగం చేస్తున్నాడు. ఇట్టి స్థితిలో ఈ అవకాశాన్ని పోగొట్టకోకూడదు.

“ఎలాగో చేరూర్చుకోగల”నని సమాధానమిచ్చాడు

కెబెక్కా వీధిలోని ఇంటికి అయిదువందలు చెల్లించటం జరిగింది. మొత్తమంతటికోసం దాన్ని తాకట్టుపెడితే సరిపోతుందని ఆండ్రి ఆశించాడు. నాహసించి ఆవిధంగా తాకట్టు పెట్టించుకొనే వ్యక్తి ఒక్కడే వున్నాడు. మిస్టర్ స్కాట్ నిర్ణయించుకొని పరిపూర్ణమయిన విశ్వాసుగల ఆండ్రి తెల్లి “నేను బ్రెడ్ విలియంను ఈ డబ్బిమ్మని అడుగుతా” నన్నది. మూడైదుమైళ్లు ఆవిరి-పడవలో ఓహియో నదిమీద దిగువగా ప్రయాణించేసి ఆమె చుట్టు అవర్ పూల్ చేసు

కున్నది. ఇక్కడ విలియం మారినన్ కొంత ఆర్జించుకున్న వ్యక్తి. జస్టిస్ ఆఫ్ పీస్. పరిసరాలల్లోని రైతులకు ఇన్వెస్టిమెంటు ప్రోకరు ఇంటిమీద రెండో తాకటు పెట్టించుకొని డబ్బు ఇచ్చాడు. అతని సోదరి పిట్సబర్గ్కు విజయంతో తిరిగి వచ్చింది.

ఆండ్ మిస్టర్ స్కాట్కు డబ్బు ఇచ్చేటప్పటికి చాలా రోజులు గడిచాయి. అందువల్ల “ఆవ్యక్తి, రైనాల్డు స్టాకుకు ధర పెంచాడు. అతనికి ఇప్పుడు ఆరువందలు కావాలిట” అన్న ఊహించని మాటలను డబ్బు నిచ్చేటప్పుడు అతడు వినవలసి వచ్చింది.

ఆండ్ మా క్షణకాలం నిశ్చేష్టుడయినాడు. అయితే మిస్టర్ స్కాట్ “మిగిలిన వంద నీకోసం తాత్కాలికంగా నేను చూస్తాను. నీవు వీలయినప్పుడు వీలయినట్లుగా ఇన్వెస్టు చేయ” అన్నాడు.

కొన్నిరోజులు గడిచాయి. వాకన టి ఉదయం, మూలన ఆడమ్స్ ఎక్స్ప్రెస్ ముద్ర వున్న బరువయిన తెల్లని కాగితపు కవరు బట్టిమీద వుంది. విసరినట్లుగా దానిమీద “ఆండ్ మా కార్నెగీ ఎస్టేట్స్” అన్న చిరునామా కనిపించింది. దాని లోపల పదిదాలర్లకు గోల్డ్ ఎక్స్చేంజ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూయార్క్ మీద ఇచ్చిన చెక్కు వక్కుంది ఇది అతని మొదటిసారి దివిడెండు. ఆ చెక్కుమీద పెద్దదిగా విస్ఫూర్తితో కనిపించిన కాపీయర్ జె. సి. బాబ్ కాక్ సంతకాన్ని తాను శ్రమించకుండా, స్వహస్తాలతో, చెమ

టోడ్డుకుండా పెట్టిన పెట్టుబడు మీద తొలి ఆదాయాన్ని పొంది నప్పటి ఆనందాస్పందనాన్నీ జీవితాంతం వరకూ అతడు ఎన్నడూ మరచి పోలేడు. తనలో తాను 'యురేకా! [గొప్పది కనిపెట్టాను.] ఇది బంగారు గ్రుడ్లను పెట్టేబాతు' అని నమ్మదిగా అనుకున్నాడు.

చెక్కును మార్చుకుండా వారం చివరదాకా వుంచి తన ప్రియమిత్రులైన టామ్ మిల్లర్, జాన్ ఫిప్స్, జిమ్మీ విల్సన్, విల్లీ కౌల్స్సలకు నలుగురికీ తమ వనవిహార సమయంలో చూపించాడు. వాళ్ళు "ఎస్టైర్" అని అతని పేరుకు చివర తగిల్చిన పదంమీద చతురక్రీడలాడారు. కానీ వాళ్ళకీ డివిడేండు చెక్కు ఎంతో నచ్చకను కలిగించింది.

"అభ్యుదయానికి ఇదే మార్గం" మన్నాడు ఫిప్స్.

"జాన్, ఇటువంటి అవకాశాలు వస్తాయోమో నేనూ కనిపెడుతుంటాను;" అని వీక్షింపించాడు జిమ్మీ!

"ఈపని మన మందరం చేద్దాం. ఒకరికొకరం చెప్పుకుంటుందాం." అంటూ వుత్సాహాన్ని ప్రదర్శించాడు టామ్ మిల్లర్.

"ఒక్కడికి మించిన పెట్టుబడిని గురించి వింటే వీలును బట్టి అందరం ఒకటై అందులో ప్రవేశిద్దాం మన్నాడు అంతా.

"చాలా దొడ్డలభిష్రాయం" అని ఒప్పుకున్నాడు టామ్ అందువల్ల వీలు కలిగినప్పుడల్లా తరువాత కొన్ని

సంవత్సరాల వరకూ వాళ్ళు అలా చేస్తూ వచ్చారు.

ఫిఫ్త్ పాడరత్నా కార్యాలయంలో అతడికోసం వచ్చిన వాళ్ళందరు తిరిగి వెళ్ళిపోయిన తరువాత సాయం సమయాలలో ఈ 'పంచకం' వర్తమాన సమస్యలను గురించి నిత్యం ఉల్లాసకరమైన చర్చలు సాగిస్తుండే వాళ్ళు అండీ విశేషంగా శ్రామికజనతత్వం కలవాడు. ప్రతిసమస్యను ప్రజల్లోకి తీసుకోపోవాలని వుల్లాసపడుతుంటాడు. ఒకప్పుడితడు గంటన్నరకు తక్కువగాని గంటరోపన్యాసం చేశాడు. తరువాత మిల్లర్ న్యాయాధి పతులను 'జనవాక్యాన్ని' అనుసరించి నిర్దేశించాలని వాదించాడు. అయితే ఇది ఆచరణ యోగ్యమైనది. కాదని అతడు తరువాత కాలంలో గుర్తించాడు. యంతలో ఒక వార్తాపాత్ర ఊపిరిసలుపుకోలేకుండా వచ్చి "కార్మిగీ నిన్ను రమ్మంటున్నారు. డేర్రిడ్గిర ఒక 'విచ్చిత్తి' జరిగిందట" అని చెప్పకపోయి నట్లయితే అతడు ఇంకా ఆవిషయాన్ని గురించి ఎంతసేపు మాట్లాడి ఉండేవాడో చెప్పటం కష్టం-పిలుపును గురించి విన్నవెంటనే హాట్, కోటు అందుకొని "మీలో ఎవరైనా నేను ఎక్కడికి వెళ్ళుతున్నానో మా యింట్లో తెలియజేయండి" అని చెప్పి పరుగు పెడుతూ అదృశ్యమైతాడు.

అవసరం వచ్చినప్పుడు ఆ అయిదుగురు వెబ్బెర్న్ సాహిత్య సంఘం సభ్యులుగా చేరారు. ఇది నగరంలోని ఈ జాతిక్లబ్ లన్నింటిలో శ్రేష్ఠమైంది. ఇందులోని సభ్యత్వానికి యోగులుగా పరిగణింపబడినవారు ఎంతో గర్విస్తారు,

యువకుడుగా ఉన్నప్పుడు ఆంధ్రుడు పత్రికా రచన మీద ఎన్నో ఆశలుండేవి. ముఖ్యంగా సుపాదకుడుగా పని చేయబండ్మీద అతని ప్రీతి తరువాత కొద్ది సమయంరాలకు ఇతడు 'న్యూయార్క్ ట్రిబ్యూన్' పత్రికకు ఒక ప్రజాహిత విషయమీద లేఖ వ్రాశాడు. వెనిస్వోయా రైల్వోడ్ విషయంలో నగరపాలులు ఎంతటి అరాచకేయ ప్రవర్తనను ప్రకటిస్తున్నారో వివరిస్తూ యిప్పుడతడు 'విట్నెబర్గ్ డిస్పాచ్' పత్రికకి ఒకలేఖ వ్రాశాడు. ఈ పుత్తరం 'నామ రహితంగా' పంపితిమైంది. కానీ, రైల్వో గోడ్ కంపెనీకి ముఖ్య సుహృద్దారైన మిష్టర్ స్టోల్స్ లేఖకు పిలువ చేప్ప వలసిందని గట్టిగా కోలాడు. దీని ఫలితంగా రచయితను అతడు గ్రీన్స్బర్గ్లోని తన యింటికి వారాంతంలో సెలవు దినం గడపటానికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు, మిష్టర్ స్టోల్స్ వంటి తేజోవంతుడు, విద్యావేత్తతో తృప్తికరంగానే నేం మాట్లాడగలను, పుల్లాసకరంగా ఏం చెప్పుగలనని సంశయిస్తూనే ఆహ్వానించి అందుకున్నాడు ఆంధ్రుడు. కానీ అతడు తాను సంశయించిన విషయంలో పొబడైతాడు.

ఇక్కడే అతడు తనకు పరిచితముగాని ఇంట్లో ఒకరికి తా నతిథియైన మొదటిరాత్రి గడిపాడు స్టోల్స్ నివేళనాతిశయంవల్ల అతడు ఎంతగానో ప్రభావితు డయినాడు. ముఖ్యంగా ఆ గృహంలోని గంధాలయంలో వున్న ఒక వాలరాతి గూడు అతణ్ని ఆకర్షించింది. ఆ అర్థచంద్రాకృతిగల గూట్లో మధ్యన ఒక తెచ్చిన పుస్తకానికి ప్రతికృత అమర్చబడి వుంది. దానిని...-

“ఎవడు హేతువాదం చెయ్యడో వాడు బుద్ధిహీనుడు

ఎవడు చేయటానికి ఇష్టపడడో వాడు దుర్బలమాని;

ఎవడు చేయటానికి సాహసించడో వాడు బానిస” అన్న శ్లోకం కనిపించింది. ఆంధ్రా ఆ అందమైన నిర్మాణాన్ని నివ్వేరిపడి చూస్తుండగా సూటిగా చెప్పబడ్డ వైవాక్యాల ప్రభావంవల్ల అతని ఆత్మసంచలించింది. అతడు తనలో తనను చెప్పుకున్నాడు. “ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నా గ్రంథాలయం ను నేను ఏర్పాటుచేసుకొంటాను. అందులోని గూట్లలో ఈ మాటలనే చెక్కిస్తాను.” కొంతకాలం గడచిన తరువాత వాటిని న్యూయార్క్ స్కాట్లండ్లో కార్నేగీ గ్రంథాలయంలో రెండు గూళ్ళలో చెక్కించటం జరిగింది.

అతడు ఓప్పుడు అధికాధికంగా అతనిగా ఆహ్వానింపబడతన్నాడు అందువల్ల అత్యవసరమైన ఆనాటి క్రమమైన సాంఘికాచారాల గురించిన పాఠాలను ప్రత్యక్షంగా నేర్చుకుంటున్నాడు జనరల్ ఫ్రయిట్ మేనేజరు భార్య మిసెస్ ఫ్రాన్సిస్ లైట్ అతని యెడ ఎంతో వాత్సల్యాన్ని ప్రదర్శిస్తుండేది. అతడు సిగ్గరి కావటంవల్ల ఆమెకు తమ యింట్లో భోజనము చెయ్యమని బలవంతం చేయటానికి బహుకాలము పట్టింది.

లొంబాయర్లు తరువాత 18:6 లో మిస్టర్ స్కాట్ జనరల్ సూపరింటెండెంటు పదవిని స్వీకరించి తన కార్యాలయాన్ని అల్ట్రానాకిమారుస్తూ ఆంధ్రాను తనవంట తీసుకు

వెళ్లాడు. అల్పానాలో సుఖమైన ఒక కాటేజిని అద్దెకు తీసుకోగల పరిస్థితి వర్పడగానే మిసెస్ కార్నెగీ చెప్పులు కుట్టటాన్ని మళ్ళీ మానివేసింది. అంద్రూ ఆమెకు ఒక పరిచారిక అవసరమని నిర్ణయించాడు.

“నీవు జీవితమంతా చాలా శ్రమపడ్డావు. యిప్పుడు సుఖపడటం కొత్తగా ప్రారంభించాలి” అన్నాడు అంద్రూ తల్లితో.

ఇందువల్ల అతడు ఊహించనంతటి ప్రేలుడు ధ్వని వినిపించింది. ఆమె ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ అన్నది :

“నీమిటి ! నా యింట్లో మరొక కొత్తమనిషి ప్రవేశించి అన్ని వ్యవహారాల్లో స్వేచ్ఛగా సంచరించటమా ! అందుకు నేను అంగీకరించను. ఇన్నాళ్లుగా నా పిల్లలకోసం నేనే ఇల్లు దిద్దుకున్నాను. మీకోసం వంట చేశాను. మీ దుస్తులను ఉతికి బాగుచేశాను. నీవు ఇప్పుడు నన్ను చేతులు ముసునుకొని కూర్చోమంటున్నావు నీవు నన్ను పెళ్ళిగా పెట్టదలిచావు. మరొక స్త్రీని నేను సహించలేను బాలురైన మీకు ఇష్టమైన ఆహారపదార్థాలను ఎలా వండాలో ఇతర స్త్రీ ఎవరెక్కు తెలియదు-”

ప్రక్కవాటుగా వచ్చిన మాటను పుచ్చుకొని అండీ “అమ్మా ! నీవు నాకు, టామ్ కు సమస్తం చేశావు. నీవే సమస్తమైరావు. మరి, మమ్మల్ని నీకోసం కొంత చెయ్యక. మనం భాగస్వాములమై ఒకరి కొకరం ఎవరి కేది మునినో అది చేద్దాం. నీవు విందుల్లో యజమానురాలివై వ్యవహ

రించవలసిన సహాయం వచ్చింది. కొద్ది దినాలలో నీవు బండిలో సంచరించబోతున్నావు. ఈ మధ్యకాలంలో నీకు సహాయం చేస్తుంది. ఆ పిల్లని యింట్లోకి రానీ. కలాచెయ్యటం టామ్మకు, నాకు ఎంకో ఇష్టం !

చాలా సేపు గొణిగినా చివరకు ఒప్పకన్నది. సేవకు రాలు వచ్చిన తరువాత ఆమె అల్తూనాలో లభ్యమయినంత ఉన్నత సామూహిక కెల్చింది. ఆమె స్వయంగా విద్య నేర్చుకొన్నది. సుఖపు బలువులను ఎరిగి వుండటంవల్ల సమత సంపాదించుకొన్నది ఎటువంటి పరిస్థితులయినా చక్కదిద్దుకోగల సాజన్యం ఆమెకున్నది. ఉద్యానకృషి, పుష్పాలతో ఆమె తన జీవితాని కల్పించిన నూతన దశను అనుభవించటం మూంభించింది.

కొద్ది కాలం క్రితం భార్య చనిపోవటంవల్ల మిస్టర్ స్కాట్ తన గృహ పర్యవేక్షణకోసం తన మేనగోడలు మిన్ రెబెక్కా స్త్రీవర్ణను తీసుకువచ్చాడు. ఆమె సాగనైన యువత్తి, ఆ డూకింటే వయసున కొన్నియేళ్లు పెద్దది. అతి దీక్షితవసరమయిన కొన్ని సాంఘికాచారాలను గురించి నెమ్మది నెమ్మదిగా కొన్ని సలహాలిస్తూ ఆమె ఆండ్రాకు శ్రేష్ఠభగినీ పాత్రను వహిస్తున్నది. కొండలమధ్య యెంతో దూరం వాళ్లు వాహ్యానికి వెళ్తుండవచ్చు. అప్పుడప్పుడు ఆమె ఆండ్రాను పాత్రాన్ని భోజనం కోసం ఇంటికి ఆహ్వానిస్తుండేది. అటువంటి ఒక సందర్భంలో డైరెక్టర్ వ్యక్తిగా వైకి వస్తున్న టాయ్ మిల్లర్ కూడా అతిథి కావటం తటస్థం

చింది. మిస్టర్ స్కాట్ ఊళ్ళో లేడు. వాళ్లు భుజించటం కోసం బల్లముందు కూర్చున్న సమయంలో, రెబెక్కా స్త్రీవార్డు ఆమె సేవిక అయిన కన్య క్షణకాలం భోజన కక్ష్యలోనుంచి బయటికి వెళ్ళగానే, అప్పుడు తాను అనుభవిస్తున్న జీవితం లోని అద్భుతానికి యింకా అలవాటు పడని ఆంధ్రా సశార వంగా అచటి నవనీత పాత్రను పైకెత్తి గొణిగినట్లుగా “ఇది నిజమయిన వెండి. టాయ్” అన్నాడు.

దొర్లి పొయ్యేమంచు ముద్ద

5

రైల్వోడ్ కంపెనీ మీదికి అభియోగ మొకటి తీసుకొరాబడింది. సమస్లు పంపించి యిందులో సాక్ష్యం చెప్పటంకోసం ఆంధ్రాను పిలిపిస్తారని మిష్టర్ స్టోల్స్ అను మానించాడు. అందుకు సిద్ధపడటం కోసం కొంత కాల న్యవధి అతడు విచారణకు వాయిదా కోరాడు. అతని యువకుడైన అసిస్టెంటును కొంతకాలంపాటు రాష్ట్రం బయటికి ఎక్కడికైనా తరిమి వెయ్యమని మిష్టర్ స్టోల్స్ మేనేజర్ సాగ్ట్ ను అర్థించాడు. ఈ కారణంగా ఆంధ్రా క్రిష్టలైను ఓహైయోలకు వెళ్ళి టామ్ మిల్లర్, జిమ్మీ విల్సన్లతో [వీళ్ళిద్దరూ అక్కడ రైల్వోడ్ లో పనిచేసేవాళ్ళు] చాలా రోజులు గడిచాడు. వారందరూ కొద్దికాలం క్రితమే గుర్తొమ్మిది నుంచి పడటంవల్ల మరణించిన జాన్ ఫిష్ కోసం దుఃఖించారు. యిది ఆ యువకబ్బందానికి కలిగిన మొదటి విచ్చిత్తి. ఈ మహాఘోరమైన ప్రమాదాన్ని స్వీకరించడానికి వాళ్ళు ఏమాత్రం సంసిద్ధులైన వాళ్ళుకాదు. జాన్

చిన్న తమ్ముడు హెనీ ఆండ్రికి ఎంతో ప్రీతిపాత్రుడై
అతని బహు వ్యాపారాలలో భాగస్థుడైనాడు.

బండి యెక్కి ఓహైయోగుండా క్రిష్ణలెనుకు వెళ్ళు
తున్నప్పుడు ఆండ్రి పచ్చని సంచీ మోసుకుపోతున్న ఒక
మనిషిని చూశాడు. బండగా కనిపించే అతడు అన్నాడు.
మీరు పెన్సిల్వేనియా రైల్వేకోడ్కు సంబంధించిన వారట,
బేహమాన్ నాతో చెప్పాడు."

"అవును. నిదమే?" అని సమాధాన మిచ్చాడు
ఆండ్రి.

ఆ అపరిచితుడు "నాపేరు థియోడోర్ ఫ్రాన్సిస్ నా
దగ్గర రాత్రి ప్రయాణాలకు పనికి వచ్చే ఒక కారునమూనా
వుంది దాన్ని నేనే కనిపెట్టాను. మీరు చూపించనా?"
అన్నాడు.

"తప్పకుండా"

మిస్టర్ ఫ్రాన్సిస్ తన నమూనాను సందిలోనుంచి
బయటికి తీశాడు. అది నిద్రపోవటానికి వీలైన ఒక కారు
భాగం. రెండు వైపులా దానికి జంటలుగా కూర్చోటానికి
సీట్లు వున్నాయి. ఈ సీట్లు ఒకదాని కొకటి ఎరుగుమళ్ళుగా
వున్నవి రాత్రివేళ రెంటినీ కలిపే ఎటుబడితే అటు వంచ
దానికి అనువైన దిండు, పరుపుల మూలంగా మొత్తాన్ని
ఒక శయ్యగా మార్చివేయవచ్చు. కిటికీపైన మరొక ప్రక్కగా
వుంది. పగటివేళ దీన్ని తెలివిగాలోపలదాని పెట్టేనర్పాటువుంది
గొలుసుల ఆధారంతో రాత్రిళ్లు దీనిని క్రిందికి దించవచ్చు.

పడకొనేందుకు ఉపయోగించనప్పుడు దీనిని పరుపు, ప్రక్క గుడ్డలను పెట్టుకోటానికి గిడ్డంగిగా వినియోగించుకోవచ్చు. సంగ్రహంగా చెప్పవలసివస్తే ఇది 18.0 నుంచి ఈనాటి వరకూ మనకు తెలిసివున్న ఫుల్టన్ స్టీపింగ్ కార్.

స్టీపింగ్ కార్లని పలువరులే ఇటువంటివి రైల్వోడ్డు మీద ఇప్పటికీ దరిదాపుగా ఇరవై సంవత్సరాలనుంచీ వుంటూనే వున్నవి. అయితే ఆత్మగౌరవ మున్నవాళ్లు అందు మీద నిద్రపోవటానికి అసహ్యించుకొన్నారు. స్త్రీలు ఆ పని ఎన్నడూ చేయలేదు. ఇవి ఇరువైపులా రెండుమూడు అంత స్థూలమైన బాక్స్ కార్లకంటే కొంచెం బాగున్నవి కొందరు ప్రయాణీకులు వాటిమీద గుడ్డలు పరుచుకొని, మరి కొందరు బూట్లు విప్పుకొని ఈ షెల్ఫలమీద వెన్ను వాలేవారు.

ఈ సూచించబడ్డ ఫూడ్రఫ్ కారు ఎంతో భిన్నమైంది. నమూనాను పరిశీలించగానే ఆగ్రహాను ఉద్దేశకలంకువైంది ప్రయాణరీతినే పూర్తిగా మార్చివేయగల దేదో యిందులో ఉందని అతడు తనలో తా ననుకున్నాడు ఎన్నో ప్రశ్నలడిగాడు.

ఫూడ్రఫ్ అన్నాడు: “ఇది మీతో చెప్పటం ఎంతో సముచితం. చాలా అననుకూలమైన పరిస్థితు లైనప్పటికీ న్యూయార్క్ సెంట్రల్ వారు నా భావానికి రూపకల్పన చేసే ప్రయత్నం అర్థహృదయంతోనే చేశారు. దానికి స్వకమమైన అవకాశం లభించలేదు.”

అండ్రి అడిగాడు: “నీకోసం కబురుచేస్తే అల్తా నాకు వస్తావా?”

“తప్పక వస్తాను”

“సరే. నేను తిరిగివెళ్ళిన తరువాత ఈ విషయాన్ని మిస్టర్ స్కాట్ కు తెలియజేస్తాను. నీ చీరుసామాన్ నీకోసం”

ఓ హైయోలో ఉన్నంతకాలం అతణ్ణి స్ట్రీటింగ్ కార్ వెన్నాడుతూనే వుంది. తిరిగి అల్తానాకు వెళ్ళగానే అతడు వేగంగా స్కాట్ కార్యాలయంలోకి చొచ్చుకోవాలి దావాను గురించి కూడా అడగకుండా “మిస్టర్ స్కాట్ నే నొక భావాన్ని సంపాదించాను. అది రాత్రిళ్ళు పడుకొని నిద్రపోవటానికి వీలున్న కారు” అన్నాడు.

మేనేజరు మోముమీద సగంసవ్యతో వింటూ వెనక్కు వ్రాలాడు. అతడు కుర్చీవాని ఉద్యోగాలకు బాగా అలవాటు పడ్డవాడు అయినా, అందులో కొంత గట్టి ఆధారం వుంటుందని అతనికి తెలుసు. “ఏమోయ్, యువకుడా! దీన్ని నీవు గట్టిగా విశ్వసించావా?” అన్నాడు. “సరే! మీ మిత్రునితో సమూహాను తీసుకోరమ్మను. దాన్ని నేను చూస్తాను.”

తంతి మూలంగా తెలియజేసిన వెంటనే పూడ్చి అల్తానాకు వచ్చాడు. స్కాట్ కు అతని సమూహా గట్టిగా నచ్చింది.

“అయితే నీ మాట యేమిటి!” అతడడిగాడు.

“మీ కంపెనీ ఈ కార్లను తయారుచేసి, ప్రవేశపెట్టి నాకు రాయలటీ ఇవ్వాలని” అన్నాడు ఆ వస్తుసృష్ట.

దానికి సంబంధించిన వివరాలను చర్చించటం అయిపోయింది వెంటనే రెండు కార్లను నిర్మించాలని మిస్టర్ స్కాట్ నిశ్చయించాడు మిస్టర్ ఫ్రాడ్రఫ్ తో బాటు ఆండ్రి బతుటికి వచ్చాడు. కార్యాలయ బహిరంగణంలో ఆ వస్తు సృష్ట అతివివరాలకు తిరిగి “మిస్టర్ కార్నెగీ, ఈ వ్యాపారంలో నీవు నాతో కలిసి వస్తావా?” అని అడిగినప్పుడు అత డాక్టర్ పడ్డాడు.

క్షణకాలం ఆండ్రి మూకత వహించాడు. అతని దగ్గర ఉన్న బేయిటి? కొద్ది డబ్బు కాదు సిద్ధంగా లేకపోవటం. అయితే ఆడమ్స్ ఎక్స్ పెన్ స్టాక్ లాగా తనవంకకు డివిడెండ్లను పంపింపజేసే అవకాశాలల్లో ఒకటి సిద్ధంగా వుంది. చారవిడవటానికి ఏలేదు.

“బహుశః, కలిసి వస్తాను” అన్నాడు. “నీ అభిప్రాయ మేమిటి?” అని అడిగాడు.

“నేను వెంటనే ఆరంభింపబోతున్న సంస్థలో ఎనిమిదో వంతు భాగాన్ని నీకు కొనుక్కొని ఇద్దామని ఉద్దేశిస్తున్నా”

అతడు పెట్టుబడి మొత్తం ఎంతెంతయిందో అంకెల్లో చెప్పాడు. వెంటనే చెల్లించటానికి తన దగ్గర డబ్బు లేదని ఆండ్రి ఒప్పుకున్నాడు. కొంత సంభాషణ సాగిన తరువాత ఫ్రాడ్రఫ్ అది అంచలవారీగా చెల్లించవచ్చునన్నాడు. మొదటి

సారిగా చెల్లించవలసిన మొత్తం 217.50 డాలర్లు అప్పు. పుచ్చుకోవటంవల్ల తప్ప మరొక విధంగా దీన్ని పొందే అవకాశం ఆంధ్రీకి లేదు. అతడు మిస్టర్ లాయిడ్ అనే స్థానికుడై వడ్డీ వ్యాపారస్థుడి దగ్గరికి వెళ్లాడు. పెట్టుబడి పెట్టే నిమిత్తంగా డబ్బును అప్పుగా ఇవ్వటానికి ఆతనికి అవకాశం ఉంటుందేమో అని అడిగాడు. అతడు చాలా పొడగరి. ఆరు అడుగుల మనిషి. సాయిలా పాయిలావాడు. ఆంధ్రీని యెరుగును. అతడంటే ప్రీతి కూడాను.

“అది మంచి పెట్టుబడి అని నీకు నిశ్చయంగా తెలుసునా!” ఒరువైన తన హస్తాన్ని ఆ యువ మిత్రుని భుజాల మీద అడ్డంగా వుంచి ఆ వడ్డీ వ్యాపారి ప్రశ్నించాడు.

“తెలుసును, అది స్టీవింగ్ కార్ కంటేనీకి పెట్టుబడి. మూ రైల్ రోడ్ సంస్థ రాయితీ పద్ధతిమీద అటువంటి కార్లను రెంటిని నిర్మించబోతున్నది.

“తప్పక నీ కిప్పిస్తాను, ఆంధ్రీ!” అన్నాడు మిస్టర్ లాయిడ్.

“సాహసించి ఐనా ఇవ్వడగ్గవాడివి నీవు.”

ఆంధ్రూ తన జీవితంలో ఒక ప్రామిసరీనోటు ప్రామిషవ్వడం ఇదే మొదటిసారి. ఈ సఘటనే తన అదృష్టానికి ఆరంభమని తరువాత కాలంలో అతడు నిత్యం భావిస్తుండేవాడు. దఫాలువారిగా అతడు చెల్లించవలసిన పెట్టుబడి మొత్తాలను అతడికి వచ్చే డివిడెండ్ల మూలంగా వచ్చే డబ్బుతో చెల్లించ

గలుగుతుండేవాడు. పెన్సిల్వేనియా సంస్థ ఇంకా ఇతర జాతి
పర్లను నిర్మిస్తున్నది ఈ పనికి ఇతర కంపెనీలు, తామూ
పూనుకొన్నవి. అతడికి ఇరవయ్యయిదేళ్ళ వయసు వచ్చేట
ప్పటికి స్టీపింగ్ కార్ల పెట్టుబడిమీద వస్తున్న సంవత్సరా
దాయం 500 డాలర్లు. “సాంకోపాంజా పలికిన ధోరణిలో
అంటున్నాను, నిద్రను కనిపెట్టినవాడెవడోగాని అతడికి
శ్రేయమగు గాక !” అన్నాడు అతడోమాటు.

కార్నెగీలు అల్టానాలో మూడేలున్న తరువాత
1859 నాటి గ్రీష్మంలో, మిస్టర్ స్కాట్ తన అసిస్టెంటుతో
అన్నాడు: “అండ్రీ ! వాళ్లు నన్ను ఫిలడల్ఫియా సంస్థకు
ఉపాధ్యక్షుణ్ణి చేయదలచుకొన్నారు. ఈవిషయాన్ని మిస్టర్
థామస్ తో చర్చించేటందుకు నేను వచ్చేవారంలో ఫిలడల్ఫి
యాకు వెళ్తున్నాను.”

ఈ వార్త విని ఆండ్రూ క్రుంగిపోయాడు. ఫిలడ
ల్ఫియా, అతడు విశేషంగా గౌరవిస్తూ, దరిదాపు అతని
కాదర్లమూర్తి అని భావించే పెద్దను ఆర్పించి వేస్తున్నది.
నీని పలితం అతని మీద ఎలా వుంటుంది ! స్కాట్ కు అను
బంధంగా వుండటం తప్ప ఇతవరకూ అతని కొక విశిష్టత
అంటూ ఏమీ లేదు తన అధికారి తనతోసం ఫిలడల్ఫియా
లోనే ఏదయినా ఉద్యోగ మిప్పిస్తాడా! అలాగే జరుగుతుందని
అతడు తీవ్రోద్వేగంతో ఆశించాడు. మరొకరి క్రింద పని
చేయటమన్న భావం కలిగినప్పుడు అమితంగా భయపడ్డాను.

మేనేజరు ప్రయాణంచేసి తిరిగి వచ్చాడు. ఆండ్రీ
తన కార్యాలయానికి రమ్మని పిలిచాడు.

“ఆ నిర్ణయం జరిగింది” అన్నాడు అతడు. “ఉపాధ్యక్షుణ్ణి కనుక నన్ను ఫిలడల్ఫియాకు మారుస్తారు.”

“నా తరువాత వచ్చే జనరల్ మేనేజరు మిస్టర్ లూయీ.”

అతడు మాట్లాడుతున్నంతసేపు ఆండ్రూ నరాలు బిగుసుకు పోతున్నవి

“ఇక నీ విషయం పిట్టుబర్లు డివిషనుకు సూపరింటెండెంటు అయిన మిస్టర్ వాట్సను ఫిలడల్ఫియాలోని ట్రాన్స్పోర్టేషను శాఖకు ప్రమోటు చేస్తున్నారు. ఆఫీసాన్ని నీ కివ్వవలసిందని నేను ప్రెసిడెంటుకు రికమెండు చేశాను. పశ్చిమ శాఖను నీవు నడపగలవా?” అన్నాడు రిట్టదివరకు అతని పై అధికారి.

ఆండ్రీకి ఊణకాలం తలతిరిగిపోయింది. విజయం, అభివృద్ధి అన్న రెండూ, దరిదాపుగా నిశ్చితమన్నంత వరకూ, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కల్పించాయతనికి. అతనికి ఇకనైనా లుగో జన్మదినం ఇంకా కొద్దిరోజులకుగాని రాదు. తాను కేవలం రాజకీయజ్ఞుడు, అనుభవరహితుడు అయినప్పటికీ తీసుకోమంటే మర్నాడేచానల్ స్లీట్ మీద ఆధిపత్యాన్ని పుచ్చుకొంటాడని లార్డు జాన్ రస్సెల్ ను గురించి చెప్పుకొనే విషయాన్ని స్మృతికి తెచ్చుకున్నాడు. బ్రూస్ గాని వాలెన్ టుగాని ఇలాగే ప్రవర్తించేవాళ్లు...

“నడపగలను” అని “నడపగలనని భాగా ఎరుగుదు” నన్న ఆభిప్రాయాన్ని నిగూఢంగా అనుసంధించి సమాధానం చెప్పాడు.

“సరే, మంచింది. నీ కొక అవకాశమిచ్చి చూడటానికి ఫుల్టర్ థామ్సన్ అంగీకరించాడు.” జీత మెంతకావాలని నీ అభిప్రాయం?”

“జీతమా!” అని ఆశ్చర్యపడ్డట్లున్నాడు- ఆ కొత్త సూపరింటెండెంటు జీతంసంగతి అతని మనసులో ప్రవేశించనే లేదు “నేను ఆసక్తిపడేది జీతాన్ని గురించికా”దన్నాడు ఉదారంగా. “నేను కోలేది ఆ పదవి. మీరు వుండి పూర్వం పనిచేసిన ఆ స్థానాన్ని పొందటమే నాకు గొప్ప. అదిచాలు. జీతాన్ని మీ ఇష్టంవచ్చినట్లుగా నిర్ణయించండి. మీ కీష్టమయితే ఇప్పుడిస్తున్నదే ఇవ్వండి.

[అది నెలకు అరవై అయిదు డాలర్లు]

మిష్టర్ సాట్ అతని సాధుత్వాన్ని గమనించి వస్తున్న నవ్వును ఆపుకొన్నాడు. “ఆ వుద్యోగాన్ని నేను నిర్వహిస్తున్నప్పుడు సంవత్సరానికి పదిహేనువందలు వుచ్చుకొన్నాను. మిష్టర్ సాట్ కు పద్దెనిమిదివందలు వస్తున్నాయి. నిన్ను పదిహేనువందలమీద నియమించటం ఉచితం. నీ వీ తొలి పరీక్షలో విజయవంతుడవయితే జీతం పద్దెనిమిదివందలదాకా పెరుగుతుంది, అది నీకు సంతృప్తికరమేనా!”

ఒక్క మాట తలనూచి చేతిని ఆడించటంతో అది అతనికి అప్రధాన విషయమని ఆ కొత్త వున్నతోద్యోగి తెలియజేశాడు.

తన కచ్చిన శుభాన్ని గురించి తెలియజేసే ఆతురతో అతడు మరోమారు వేగంగా ఇంటికి చేరాడు. అసలతడు లగత్తి పెళ్ళిదలచాడు. కానీ అది పిన్సిల్వేనియా నైట్ రోడ్

వారి పిట్టబద్ధు డివిషన్ సూపరింటెండెంటు శారవాని! భంగకరమైన పన్నెపోయింది. అతని తల్లి ఈ వార్తవిని సంక్షేపంగా సంతోషించింది. ఆంధ్రావంటి కుర్రవాడివల్ల ఆశించేది ఇటువంటివి కావటమే ఇందుకు కారణం. ఆమె తిరిగి పిట్టబద్ధుకు వెళ్ళటమనే సమస్యను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది ఆమె “పూర్వ మిత్రుల మధ్యకు, బంధువుల మధ్యకు వెళ్ళటమంటే సంతోషకరమైన విషయమే గాని అక్కడి పొగమసికి భయమేస్తున్న” దన్నది.

పదహారేళ్ళ వయసుగల టామ్మో అన్నాడు: నాకు కార్యదర్శినిగా వుండటం నీ కిష్టమేనా?”

“ఎంతో బాగుం” దని ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చాడు టామ్. అతడు ఇప్పుడు అద్భుతమైన టెలిగ్రాఫ్ రైనాడు.డివి షన్ సూపరింటెండెంటుకు తంతిచ్చారా అనేకమైన వార్తలను పంపించటం. అందుకోటం వుంటుంది

సూపరింటెండెంటు బల్లమీద కూర్చుని ఉత్తరువు లిచ్చేటప్పుడు ఆండ్రి ‘అబ్బా!’ అని అనిపించుకోకుండా వుండటానికి యత్నించాడు. ఉన్నతస్థాయి వుద్యోగానికి అమాంతంగా ప్రాకి పైకొచ్చిన చిన్నవాడయిన తన్నుగురించి వయోవృద్ధులైన ఇత రోద్యోగస్థులు తమలో తాము గుసగుసలాడుకుంటారని అతడు అనుమానించాడు. అందువల్ల తన చిన్నరూపం సంగతి ఎలా వున్నా, తాను పొందిన ఆ వుద్యోగస్థానానికి తాను శక్తవాడనని నిరూపించటంకోసం అతడు మరింత నిశ్చయం చెసుకోవటం జరిగింది. తన గుణవిశేషాలను నిరూపించుకోటానికి అతనికి ఆ సంవత్స

రపు చలికాలంలో చాలా అవకాశాలు లభించాయి. ప్రమాదం సంభవించినప్పుడు డివిషన్ సూపరింటెండెంటు రా తింబవళ్ళూ పనిచేయాలని ఉద్దేశింపబడుతుంది. రాత్రివేళ ఏదైనా ఒక హతాత్సంభవము జరిగితే అతనికి ఆ రాత్రికి రాత్రే తెలియజేస్తుండేవారు ఆ ప్రదేశానికి వెళ్ళి అతడుదాన్ని చక్కబెట్టి వస్తుండేవాడు.

అంతేకాదు. అది ఎంత గడ్డుచలికాలం ! ఆ రోజుల్లో పట్టాలను అడ్డుకమ్మాలమీద బిగించేటప్పుడు పట్టుపట్టటం కోసం పోతయిననుము “ఛైర్స్” ఉపయోగించేవారు. గట్టిచలి గాలికి అవి తట్టుకోలేక పగుళ్లు చూపి విచ్చిపోతుండేవి. బండ్లు ఆగిపోవటాలు, పట్టాలుతప్పటాలు ఆ చలికాలంలో పరంపరగా ఉంటుండేది. ఒక చిక్కని చలిరాత్రి. ఎక్కడో ఒక చోట, ఇక్కడో అక్కడో, ఆ చైర్లు నలభైయేడింటిదాకా బద్దలైనాయి. అలా చలి విజృంభించే ఆ రోజుల్లో క్రొత్త సూపరింటెండెంటు ఇల్లువిడచి ఎనిమిది దినాలపాటు తిరిగి భంగాలు కలిగినచోట్ల, బండ్లు పట్టాలు తప్పినచోట్లు చూచాడు.

తనకు అలుపులేదు కనుక తాను ఇతరుల కష్టసుఖాలను ఎరగని కఠినుడైన అధికారివలె ఆ రోజుల్లో ప్రవర్తించా నేమో అన్నభావం అతనికి తరువాత కాలంలో కలిగింది తనిచుట్టూ ఎంతోరొద వున్నా లెక్కచెయ్యకుండా బాక్స్, కార్ నేలమీద గాని లేదా మరెక్కడయినా గాని వెన్ను వాల్చి వెంటనే నిద్రపోగలగ్గి అతనికుంది. ఎంత చిన్న

కునికిపాటయినా చాలు శ్రమతీరి మహాల్లాసంతో నిద్రలేచేవాడు. దీనికి తోడుగా అతనికి హృదయపూర్వకంగా పని చేయాలన్న గుణ ముంది. క్రొత్తది బాధ్యతాయుతమైంది. ఐన పువ్వుగాన్ని శక్తితో నిర్వహించిచూపించే ఆశయంగల యువకుడు అతడు.

పిట్సబర్గ్ లోని పొగ, పొగదుమ్ము, తిరిగి వచ్చినపుడు వాళ్ళు ఆశ్చర్యచకితులను చేశాయి. “ఇది వెనుకటి కంటే చాలా అసహ్యకరమయినది” అని వాళ్లు ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకున్నారు — కాని నిజానికి ఇప్పుటికంటే వెనకే ఎక్కువ అసహ్యకరంగా వుండే దనికూడా చెప్పవచ్చు. నవస్తువునూ పరిశుభ్రంగా వుంచటం సాధ్యంకానిపని అని మార్గెరెట్ కార్నెగీ గృహిణీ హృదయం నిరుత్సాహంతో తిల్లడిల్లింది.

కార్యాలయంలో ఒకనాడు “మాకు గ్రామ సీమలో వుండాలని వుం” దన్నాడు.

“మంచిది. ఎందుకుండ కూడదు” అన్నాడు మిష్టర్ స్కాట్ మేనల్లుడు రైల్ రోడ్ సంతకు జనర్ ప్రయింట్ వజంటు డి.ఎ.స్టువాల్సు. “హోమ్ వుడ్ కువచ్చేయండి వెంటనే కొనవచ్చు మాకు ప్రకృతే ఒక స్థల ముంది. దాని వునికి ఎంతో బాగుంది. ఏమంతదూరానకూడా లేదు ఆ పరిసరాలల్లో ఒక డజనుకుమించి కుటుంబాలు లేవు. అవి అన్నీ పున్నతస్థాయిలోవే. మీరు కావాలంటే వచ్చి చూచేటంత

వరకూ అట్టిపెట్టమని ఆ ఆస్తిగలవాళ్ళతో చెప్పి ఉంచు తాను.”

ఆంధ్రీ, తల్లి ఆ ప్రదేశాన్ని పరిశీలించటానికి వెళ్లారు దాన్ని చూడటంతోటే వారికి ఎంతో ఉల్లాసం కలిగింది. అది మంచి విశాలమయిన మైదానాలు, చెట్లగుంపులు. పొదలు, కోనలు - వీటిమధ్య ఉన్న రెండంతస్తుల కాటేజీ, నగరంలోని కార్నెగీల యిల్లు చిన్నజాతిలోది. అయినా కుటుంబానికి చాలినంతగా స్థలముంది. మార్గరెట్ మిత్ర బృందాన్ని పెంపొందించుకొని, అల్తానాలో కంటే అధిక విస్తృతిగల ప్రహేళ్యానాన్ని పెంచుకొని తన జీవితంలోని ఆనందకరమైన అనేక సంవత్సరాలను ఇందులోగడిపింది.

వదైనా ప్రమాదం జరిగినప్పుడు రాత్రి ఏగంటలో నైనా ఆదివారమైనా యువకుడైన ఆ ఉన్నతోద్యోగి పిలుపును అందుకొనేటందుకు వీలుగా ఇంటిలోకి తెలిగ్రాఫు తీగ అమర్చబడింది.

ఇరుగుపొరుగు వారైన స్ట్రవాట్టులుకూడా నమ్మదిగా వారికి ప్రీతి పాత్రులైనారు. ఆంధ్రా) ఇక్కడ యువకుడైన ఇరుగు పొరుగు జాన్ వాన్ డి వోర్డ్సును కలుసుకున్నాడు. ఇరిడిలాగనే మిష్టర్ స్టీవర్ట్ కాలంగడిచిన తరువాత కార్నెగీ యినుము-ఉక్కువ్యాపారంలో భాగస్థుడైనాడు. ప్రియమైన “వాస్తీ” ఆంధ్రా చివరచివరగా చేసిన కొన్ని విచిత్ర ప్రతూరకాలల్లో అతనికి సహచరుడుగా వుండేవాడు. కార్నెగీలు

హోమ్వుడ్ కు వలస వచ్చిన తరువాత అక్కడికి ఇంకో వాసి తుణ్ని తీసుకోవచ్చారు. అతడు థామస్ ఎన్, మిల్లర్ - యితడు పరీక్షకాగిన నిజమైన మిత్రుడు. సంగీతం, గ్రంథాలు దేశయాత్ర అన్న విషయాలల్లో ఆంధ్రుతో అన్యోన్యత గలవాడు. ఆంధ్రు కామ్రేడ్ లో ఉన్న మనోహరమైన లక్షణాలల్లో ఒకటి మైత్రి నాజించటంలోగల సామర్థ్యం. మిత్రులయెడ ఆతనికుండే ఆసక్తి అతి తీవ్రమైంది. నిత్యమైంది. మిత్రులను అతడెన్నడూ మరిచిపోయేవాడుకాదు. వృద్ధాప్యం వృద్ధిపొంద తున్న సంవత్సరాలల్లో అతనికి అత్యనందప్రదాలైన దినాలు బహుకాల వియోగానంతరం యావనం నాటి మిత్రులను కలుసుకొన్న రోజులే.

హోమ్వుడ్ లోని విజ్ఞాపంతులు, సాంస్కృతికులతో నూడిన సమాజం హృదయ పూర్వకంగా ఆంధ్రీ తమలో ఒక సభ్యుడిని చేసుకొన్నవి. ఆ ప్రాంతంలోకి వెళ్ల న్యాయమూర్తి విలియం జోన్ను. మంచి విద్వాంసుడు. ప్రద్యోగ విరమణకాలంలో విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నాడు, కొన్నాళ్ళు సెనటర్ గా వ్యవహరించాడు. కొన్నాళ్ళు యుద్ధ కార్యదర్శి, రష్యామంత్రి అతని భార్య రాజనీతి కోపదులు, దౌత్య తంత్ర నిర్వాహకులు జన్మించిన కుటుంబంలో పట్టింది. ఈమె బైరన్ కలికి దూరపు బంధువుకూడాను. వీళ్ళతో కొంతగా భీతిని కలిగించే పరిచయము, దీనికితోడు మిసెస్ ఎడిసన్, ఆమె కుమార్తెల పరిచయం ఆంధ్రీ ఆత్మ తృప్తికి ఒక కుదుపును కల్పించింది.

“తనబోటివారిని ఉన్నత విద్యావంతులనుంచి వేరు చేసే వర్ణనాతీతము, గణనాతీతము అయిన అఘాతాన్ని అర్థం చేసుకొన్నాను” అని అతడు తరువాత జీవితంలో అంగీకరించాడు. న్యాయమూర్తి ఫిల్కిన్ పతనకక్ష్యలోనీ చలిపాయి్య చుట్టూ జరిగే సంభాషణలు డార్విన్, హెర్బర్టు స్పెన్సర్, జాన్ స్టువార్టుమిల్ మొదలయిన పముఖుల రచనలను చదవమని ప్రేరేపించాయి. మిసెస్ ఎడిసన్ తో కలిగిన పరిచయాలు అతని సంభాషణలోను, ప్రవర్తనలోను కోసులు కోసులుగా మిగిలిపోయిన అంశాలను నునుపు చేశాయి. పిట్స్ బర్గ్, దాని పరిసరప్రాంతం ఇంతవరకూ ఎందులో చేరివున్నట్లు భావింపబడుతున్నదో ఆ పశ్చిమప్రాంతంలో నివసించేయువకులు వదులైన కాలర్లు, బండబూట్లమీద ప్రీతితో మొరటుతనాన్ని వెలిబుచ్చే అజాగరూకతను ప్రదర్శిస్తున్నారు ఆ గోజుల్లో ‘పిచ్చి సాగసు’ (Foppish) అన్న ముద్రను వెయ్యే గ్ల ప్రీతిదీ అసహ్యించుకోబడేది. కొన్ని సమయాలలో ‘కిడ్ స్లా’లను ధరించే రైల్‌రోడ్ వారి సాధారణోద్యోగి పోషాసామగ్రి డాతూండేవాడు. యువకుడైన కార్నేగీ లోవున్న అటువంటి అభిప్రాయాల నన్నింటినీ మిసెస్ ఎడిసన్ మృదువుగా తొలగించివేసింది. కొన్ని వేళల్లో ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తున్న ఆతని మంకుపట్టును కొంతగా ఆమె అణచి పెట్టవలసి వచ్చింది. అయితే అతడు ఎప్పుడూ నైజాన్ని ప్రదర్శించే వాడు కాదు. తన ఆరంభదశలో ఘోరమైన స్థితి గతులను గురించి ఎన్నడూ సిగ్గుపడేవాడు కాదు. ‘విత

వీమంటే- అతడు తనకు కొంత మెరుగు, వృద్ధి అవసరము గుర్తించాడు. ఎంత ఆత్మవిశ్వాస మున్నప్పటికీ అతనిలో సత్యసంధత, నిష్కాపట్యము, సాధుత్వము అరిణి ప్రి పాతుణ్ణి, జనానురాగవాత్సుణ్ణి చేశాయి.

విలియం కోల్ మన్ ఆంధ్రాకు మరో పొరుగువాడు. ఇతడు పిట్స్ బర్గులోని ధనికుల్లో ఒకడు. ఇనుము పరిశ్రమ అధిపతి, కళాపోషకుడు. పిట్స్ బర్గు ఆపేరా గ్లాహానికి చిర కాలం యజమాని. పిట్స్ బర్గ్, హోమ్ వుడ్ లలోని యువకుల దృష్టిలో ఇతనికున్న గొప్ప సంపద ఇతని అందమైన అయిదుగురు కుమార్తెలు. వీళ్ళల్లో ఇరువురు థామస్ మిల్లరెకు ఒకతే, థామస్ యం. కార్నేగీకి ఒకతే భార్యలైనారు.

1859 లో పెన్సిల్వేనియాలో నూనెను కనుగొంటుం జరిగిన తరువాత మిస్టర్ కోల్ మన్ ఆంధ్రాల్ని ఇరువురూ అలిఘనీ వరకు పరిశీలన యాత్ర చేశారు. వాళ్ళు వీలు చిక్కినప్పుడు నిద్రిస్తూ, అందినచోట భోజనం చేస్తూ అనేకదినాలు మిట్టపల్లాలతో గూడిన నీలారణ్య దేశంలో సంచారంచేశారు. మిస్టర్ కోల్ మన్ ఆంధ్రాల్ని కొద్ది బేరం సాగిన తరువాత నూనె ఉన్నట్లు నిరూపితమైన భూమికి సన్నిహితంగా వున్న ఒక క్షేత్రాన్ని ఎంతైనా సరే పెట్టి జూదమాడ దగ్గదాన్ని అన్ని హక్కులతో నల్లజైవేల డాలర్లకి కొనగలిగారు. తరువాత కాలంలో, అంటే నూనె లాభాలు విశేషంగా ఉన్నప్పుడు, కనిపించినట్లు లాభాపేక్ష గలవారు. అప్పుడు ఆట్టే

భ్యామోహాన్ని ప్రకటించకపోవడం, ఆలోచనలుగాని, కార్యాచరణలుగాని తక్కువ సంఖ్యలో ఉండటం ఈ చౌక బేరారానికి కారణాలు.

ఆంధ్రా కార్మిగ్గీ స్కాచ్ వాడైనా కొత్త కొత్త సాహసచర్యల్లో చల్లొనటానికి జంకే స్వభావం కలవాడు కాదు. ఆర్థిక క్షమిద అతనికున్న విశ్వాసం, విజయమార్గంలో నిమగ్నమైన ఆరోహణము కనిపించటం అన్నవిరెండూ అతని అదృష్టమిద అతనికి ఎరుకపడని ఏదో నమ్మకాన్ని కలిగించాయి ఇంకా ఎన్నో అవకాశాలను స్వీకరించటానికి అతడు సాహసించేటందుకు తోడ్పడ్డాయి.

అప్పుడా ఊత్రాన్ని విక్రయించిన వ్యక్తి ఆలానా జేవీని గురించి బహుశ ఎంతో సంతృప్తి పొందివుంటాడు. అందులోని సాహసాన్నంతటినీ కొనేచాళ్లు భరించారు. తన తదనంతర జీవితాన్నంతటినీ సుఖంగా గడిపేటందుకు చాలి సంత ధనాన్ని వారిచ్చారు. అయితే, మూడు నాలుగేళ్ళకు ఎంతో విలువైన బ్లాక్ పెన్సిల్స్ నియా పెట్రోలియంను ఇచ్చి డజనో లేక అంతకంటే కొంచె మెక్కువో బావులు పడ్డ తరువాతి ఆ ఆస్తి విలువను రమారమి అయిదు మిలియన్ల డాలర్లని ఆభూస్వామికి హృదయంలో తీవ్రమైన మంటలు చెలరేగి వుండవచ్చు.

కోల్ మన్ [యితనికి భూమిలో ఎక్కువభాగం తప్పదుగదా!] కార్మిగ్గీ. వాడ్లీవోర్ట్, టామ్ మిల్లర్ ఇంకా యితరులు హోమ్ వుడ్ బృందంలోవారు. ఆ ఊత్రానికి

యజమానులుగా కొలంబియా ఆయిల్ కంపెనీని స్థాపించారు. కార్నేగీ యిరవై యేళ్ళయినా నిండని తన తమ్ముడు టామ్ కార్నేగీ కోసం కొంతడబ్బును ముందు తానే పెట్టుబడిపెట్టి భాగమిచ్చి కంపెనీలో చేర్చాడు. శక్తి, నిశితమైన బుద్ధి పున్నవాళ్ళకు అది నిజంగా అవకాశ స్వర్గయుగం. ఆ తరువాత ఎన్నడూ కార్నేగీకి కొత్త పెట్టుబడులకు డబ్బు లేక పోవటమంటూ లేదు. అతడు మరిన్ని ఆడమ్స్ ఎక్స్ప్రెస్ పూడ్డపు పెట్టుబడులను కొన్నాడు. వెస్టరన్ యూనియన్ టెలిగ్రాఫు సంస్థలోనుంచి కొనట మారంభించాడు అతని సంపద దొర్లిపోయే మంచుముద్దలా పెద్దదాతున్న కొద్దీ దాని చుట్టూ మరికొంత పేరుకొంటున్నది.

బల్ రన్ - డన్స్ రైతన్

6

కొంతకాలునుంచి నిరంతరం అతిసూక్ష్మంగా జాతీయ స ఘటనలమీద, సమస్యలమీద ఆసక్తి వహించి అతి నిశిత దృష్టితో చిశీనిస్తున్న యువకార్నెగీ బానిసత్వం. రాష్ట్రాల హక్కులు అన్న వివాదగ్రస్త రెండంశాల వల్ల పుత్తర దక్షిణాలమధ్య క్రమంగా వృద్ధిపొందుతున్న తగాదాను గురించి తీవ్రమైన ఆందోళన చెందటం ప్రారంభించాడు. ఈ రాజకీయాలనే మహాశిలపు మీద తనకు ప్రియమైన జాతీయ నౌక భగ్నం కాబోతున్నదని అతడు నమ్మలేక పోయినాడు. అతడు నిశ్చయంగా ఆక్లిప్త పరిస్థితికి సంఘటించి తరువాతి కాలంలో అధ్యక్షుడు క్లీవ్ లాండ్ అతన్ని గురించి “అఫె స్పెన్ పార్టీ జాన్” అని అన్నదానికి తగ్గట్లు రూపొందాడు. లింకెన్ అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికొబడ్డ ఫలితంగా 1861 నాటి సంవత్సరంలో దక్షిణ రాష్ట్రాలు విడివడి పోవటం ప్రారంభించాయి అ సమయంలో అతడు ఒక ఆదివారం నాడు గ్రీన్స్ బర్గ్ లో తన పుత్తమ మిత్రుడైన మిష్టర్ స్టోల్స్ యింట్లో అతిథిగా వున్నాడు. అప్పుడతని ఆతిథేయ విడివడి పోతున్న రాష్ట్రాలను అపటానికి బలప్రయోగం చేసేందుకు ఫెడరల్ ప్రభుత్వానికి ఎటువంటి హక్కు లేదన్న పురుషుని ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

“మిస్టర్ ప్రోల్స్, మేము నీబోటి వ్యక్తులను ఆరు వారాలల్లో పురితీయబోతున్నాము.” అని ఆంధ్రా విరుచుకు పడ్డాడు.

మిస్టర్ ప్రోల్స్ ఈ పరాభవానికి ఏమీ చెయ్యలేక పెద్దపెట్టున నవ్వాడు. ‘నానీ’ అని ప్రక్కగదిలో వున్న భార్యను పిలిచాడు “నానీ, ఈ యువస్కాబ్ విశాచం ఏ మంటున్నాడో విను. నాబోటి వాళ్ళను ఏరు ఆరువారాల ల్లోగానే పురితీయబోతున్నారట.”

కానీ ఆరువారాల్లోనే మిస్టర్ ప్రోల్స్ ఫెడరల్ సైన్య ములో మేనేజరై నాడు. అతడు విడివడిపోయే రాష్ట్రాలమీద సైన్యాన్ని ప్రయోగించడాదనటం రిపబ్లికన్ ప్రభుత్వంమీద ఒక పగాథమైన డెమాండ్ కాట్ చేసే విమర్శ మాత్రమే పోర్టు సెన్సర్ లో జరిగిన కాల్పులనేసంఘటన అతనికళ్ళు తెరిచేటంత వరకూ అది యుద్ధమని అతనికి అవగతం కాలేదు. రాజకీయ పతౌలకు సంబంధించిన చిన్ని సంఘర్షణ మాత్రమే అతడు అంతవరకూ భావించాడు. ఇరుపతౌల మధ్య ఏర్పడ్డ విచ్ఛిత్తి ఎంత తీవ్రమయిందో అర్థంచేసుకోలేకపోయిన అతనివంటి వ్యక్తులు మొదట్లో చాలామంది ఉండేవారు.

యుద్ధ సేవ చేయవలసిన అవసరం పెన్నిశ్చయంగా రైల్ రోడ్ కంపెనీలో పనిచేసేవారికి అతివేగంగా వచ్చింది, మిస్టర్ స్కాట్ ను ట్రాన్స్ పోర్టేషను శాఖకు యుద్ధ సహకార్య దర్శిని చేశారు. అతడు వెంటనే తనకు విశ్వాసపాత్రుడయిన ఆంధ్రా) కార్మిగిని రైల్వే మనుష్యులతో ఒక సైనిక

దళాన్ని కూర్చుకొని మిలిటరీ రైల్వోడ్, టెలిగ్రాఫ్ల పని చూచేటందుకు సహాయకుడవుగా రమ్మని పిలిపించాడు. ముసా చ్యుసెట్స్ నుంచి దక్షిణానికి చేరవలసిన సైన్యం బాల్టిమోర్ మీదుగా వెళ్తున్నప్పుడు ఒక మూక ఎదుర్కొన్నది. అనేక చోట్ల రైల్వేలైను వెగ్గొట్టి, వంతెనలను తగలేసి అది మార్గాలన్నింటినీ పాడుచేసింది. ఏప్రిల్ 19 తరువాత ఒక వారానికి వాషింగ్టన్ కు, ఉత్తరానికి మధ్య వార్తాప్రసారం పూర్తిగా విచ్ఛిన్నమైపోయింది. ఇది చాలా విషమమైన పరిస్థితి.

ఆ మార్గాన్ని తిరిగి సరిచేయించటం కార్నెగీకి నిర్ణీతమైన ప్రథమ కర్తవ్యం. ప్రయాణం చేయవలసిన సైన్యంలో నుంచి ఎన్నుకొన్న మనుష్యులను, ఒక ఇంజనీంగ్ దళాన్ని అతడు కనికరమన్నది ఎరగకుండా తరిమి పనిచేయించాడు.

వారాంతంలో బండ్లు తిరిగి నెమ్మదిగా దక్షిణానికి వెళ్ళటం ప్రారంభించాయి. కట్టలను మధ్యమధ్య ధట్టించటానికి ఎంతో ఘనమయిన భారాలను మోయగలందుకు వాటిని బలకరం చేయ్యడానికి తన మనుష్యులను అక్కడ ఆపుదలచేసి నిండా సైనికులున్న రైలుబండి ఇంజన్ పెట్టెలో కూర్చుని తాను బాగుచేయించిన రోడ్డుమీదుగా వాషింగ్టన్ వైపుకు ప్రయాణంచేశాడు. బండిమీద విద్రోహచర్య ఏదైనా జరుగుతుండేమో అన్న భయంతో వాళ్లు అతిజాగ్రూహులై వెడుతున్నారు. వాషింగ్టన్ ఇంకా చాలామైళ్ళ దూరానవుంది. వున్న ఒక్క తంతిలేగను స్తంభాలనుంచి

వదులుచేసి నేలమీద మేకుతో గట్టిగా అంటబాతినట్లు అండ్రూ గమనించాడు.

“ఇక్కడ ఆపండి. నేను తంతిరీగను విడుదలచేయాలి” అన్నాడు అండ్రూ ఇంజనీరుతో.

“దాన్ని తెగనరికారా ఏమిటి?” అప్పటికి ఇంకా గాలి బ్రేక్ రాలేదు కనుక ఆవిరిని ఆపి వెనక్కు నడుపుతూ ప్రశ్నించాడు ఇంజనీరు.

“లేదు” అన్నాడు అండ్రూ సమాధానంగా. “ఎందుకో మరి, మేకులతో నేలకు అంట పాతటం మాత్రమే జరిగింది. తోరణంలా పేలాడుతున్నా అది పని చేస్తుంది. అయితే ఇలా నేలకు బిగిస్తే పనిచెయ్యదు

పెట్రోలునుంచి అతడు వేగంగా క్రిందికిదిగి, మేకు దగ్గరకు వెళ్ళి, రెండుచేతులతో బలంకొద్ది మేకును నేలనుంచి బయటికిలాగాడు బిగించినవైరును హఠాత్తుగా విడిపించటం వల్ల ఏం జరుగుతుందో అతడప్పుడూహించలేదు అతని మొగాన గట్టిదెబ్బకొట్టి పైకి ఎగిసిపడ్డది. అతడి చెక్కిలి మీద అడ్డంగా లోతుకు గీచుకుపోవటంవల్ల నెత్తురు విపరీతంగా కారింది. నెత్తురులో నిండిపోయిన చేతిగుడ్డను మొగాన అడ్డుపెట్టుకొని సైన్యంతో అతడు వాషింగ్టన్ ప్రవేశించాడు. అతర్యద్ధంలో యూనియన్ కోసం తొలిసారిగా నెత్తురును ఒలికించిన వాణ్ని నేనని అతడు తరువాత కాలంలో నవ్వుతూ అంటుండేవాడు.

వాషింగ్టన్ చేరగానే యుద్ధశాఖలో తండ్రివార్తాహారులు తక్కువగా ఉన్నట్లు తెలుసుకొన్నాడు. యుద్ధసేవకోసం మరి నలుగురికి ఉత్తరువులు పంపించి పిలిపించవలసిందని అధికారులు అతణ్ని కోరారు. అతడు ఆ ఉత్తరువును డేవిడ్ మెక్కార్గోకు తండ్రిమూలంగా పంపించాడు. అతడు ప్రస్తుతం పిన్నిల్వేనియా రైల్ రోడ్డుకు టెలిగ్రాఫ్ సూపరింటెండెంటుగా పనిచేస్తున్నాడు. మెక్కార్గో ఆ నలుగురు ఆపరేటర్ల పేర్లను వారు వాషింగ్టన్ చేరటానికి వెంటనే ఏ మార్గాన వస్తున్నది ఒక గంటలోపల తెలియజేశాడు. వారి వయస్సు పద్దెనిమిది, ఇరవై మూడు మధ్య వుంటుంది. వాళ్ళలో పెద్దవాడు ట్రేస్, తరువాత ప్రభుత్వతంతరి సమాచారశాఖకు సూపరింటెండెంటు అయినాడు.

పోట్మాక్ నది మీదుగా వర్జీనియా రాష్ట్రంలోకి వెళ్ళే బాగా దెబ్బతినిపోయిన మార్గాన్ని పునర్నిర్మించటం అతనికి తరువాతి కర్తవ్యమైంది. ముఖ్యపట్టణ రక్షణార్థం ఆ ప్రాంతానికి ఫెడరల్ సైన్యం వెళ్ళేటందుకు వీలు కలిగించాలంటే ఇది ఎంతైనా అవసరం. ఉన్నతోద్యోగి తో సహా అందరూ గడియారం దగ్గర పెట్టుకొని పనిచేసి పోట్మాక్ నది మీది పొడుగాటి పాత వంతెనను తిరిగి కొయ్యతోట నిర్మించడం జరిగింది. చెడగొట్టబడ్డ మొత్తం మార్గాలను, వంతెనలను, తంతి తీగలను సరిచేయిస్తూ, కొత్తవి నిర్మిస్తూ ఆ యువకుడయిన ఉన్నతోద్యోగి ఆరువారాలు గడిపాడు.

1861 వేసగిలో ఎన్నడూ ఎరగని ఎండలు కాశాయి. అమెరికాలోని నిరాశులవానికి అతడు తట్టుకోలేకపోయినాడు. ఎక్కువసేపు ఎండలో గడపకుండా ఉండటంకోసం అతడు ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకోవలసివచ్చేది.

యూనియన్ కు కనువిప్పును కలిగించిన బుల్ బరన్ యుద్ధం జూలై 21న జరిగింది. ఆ రోజున కార్నేగీ సైన్యాలను ఆహారపదార్థాలను, ఆయుధసామగ్రిని రైలుమీద యుద్ధరంగానికి చేరుస్తూ వాషింగ్టన్ కు ఇరవై మైళ్ళదూరంలోవున్న బోకన్ స్టేషన్ లో వున్నాడు. ముఖ్యనగరంలో శ్రుతిమించిన ఆత్మవిశ్వాసం రాజ్యమేలుతున్నది. అహంకారపూరితులైన వాషింగ్టన్ లు చులకనగా ఓడించవచ్చుననీ, ఆ దిన్ని తిరుగుబాటును అంతమొందించవచ్చునని ప్రభుత్వం అభిప్రాయపడుతున్నది.

బోకన్ స్టేషన్ లో రోజంతా తీవ్రంగా శ్రమపడవలసి వచ్చింది. ఆంబ్యులెన్సు శకటాలు తీసుకోవస్తున్న ఊతగా త్రుల సంఖ్య ఊణఊణం ఉరికే పెరిగిపోతున్నది. వాషింగ్టన్ నుంచి ఇంజనీలను, కార్లను తెప్పించి వారిని నగరంలోను, పరిసరాలలోను ఉన్న వైద్యశాలలకు చేర్చే ఏర్పాటు చేయించవలసివచ్చింది. యుద్ధభూమినుంచి వచ్చిన తొలి వార్తలు ఆశాజనకంగానే వున్నవి. మధ్యాహ్నమయ్యేటప్పటికల్లా పరిస్థితిలో మార్పు కనిపించింది. కొందరు దళాలుగాను, కొందరు ఒంటరి దిమ్మరులుగాను తిరోగమించివస్తున్న

పై నికుల గుంపు స్టేషన్ మీద వెల్లువగా వచ్చి పడింది. ఒక ఘనవిజయానికి బదులుగా దారుణ విపత్తు రానున్నదని వెంటనే స్పష్టమయింది. బండి తరువార బండిగా గాయపడ్డ వాళ్ళను పంపించటం కొనసాగుతూనేవుంది. వాగన్ మార్లాలు తిరిగివచ్చే పై నికుల బండ్లతోను, కొందరు కుటుంబాలతో, కొందరు ఒంటరిగా విజయాన్ని చూడటంకోసం వచ్చిన కాంగ్రెస్ సభ్యుల బండ్లతోను వువ్వోగుల బండ్లతోను క్రిక్కిరిసిపోతున్నవి. దారుణమయిన ఓటమి కలుగుతున్న సమయంలో చీకటి పడింది. కార్నెగీ వాషింగ్టన్ వెళ్ళటం కోసం బండి ఎక్కగానే కాలుపులచప్పుళ్లు మిక్కిలి సన్నిహితంగా వినిపించాయి. ఆ పిమ్మట అతడు చాలా వారాలు వాషింగ్టన్ లోనే వున్నాడు. అతనికి ప్రభుత్వంలోను, పైన్యం లోను వున్న ప్రముఖులందరితో పరిచయం కలిగింది. వీళ్ళల్లో అధ్యక్షుడు లింకన్ ఒకడు. అతడు తనకు సహజమయిన నిష్కాపట్య సౌజన్యాలు గల వ్యక్తిత్వంతో కార్నెగీని గాఢంగా ప్రభావితుడిని చేశాడు.

వాషింగ్టన్ లోని ప్రభుత్వం యుద్ధాన్ని గురించి మొదట కొద్ది వారాలలో ముగిసిపోయే చిన్న పొంగు మాత్రమే అని అనుకున్నది. అందువల్ల రైల్ రోడ్ కు సంబంధించిన స్కాట్, కార్నెగీల వంటి వారిని ఆత్యయిక పరిస్థితిని సరిదిద్దటం కోసమే త్వరితగతినీ పంపించటం జరిగింది. చివ్చేష్టలను చేసేటట్లు బుల్ రన్ లో కలిగిన వ్యతిరేకఫలం

అధికారవర్గంవారి ఆలోచనారీతినే మార్చివేసింది. యుద్ధం ఒకటో, రెండో, మూడోసంవత్సరాలు సాగుతుందని గుర్తించటం జరిగింది. స్కాట్, కార్నేగీలు బహుకాలం వారి రైల్వోడ్ వుద్యోగాలను విడిచిపెట్టి ఉండటానికి వీలైదు. అంతేకాక పెన్సిల్వేనియావంటి ప్రముఖమైన రైల్వోడ్లు యుద్ధాన్ని కొనసాంచటానికి ముఖ్యంగా అవసరాలుగాకూడా ఉన్నవి స్కాట్, కార్నేగీలు వారి వుద్యోగాల్లోకి వెళ్ళిపోయారు. ప్రభుత్వం తన రైలు, త.తిపనులను చూడటం కోసం స్థిరంగా వుండిపోగల వుద్యోగులను నియమించుకున్నది.

పిట్స్ బర్గుని తిరిగివచ్చి కార్నేగీ తనవుద్యోగపుతంతువులను అందుకొని, ఆనాటి ఆశాపరులయిన గొప్ప వుద్యోగస్థులందరూ చేస్తున్నట్లుగానే బయట వ్యాపారాలల్లోని పెట్టుబడులమీద దృష్టి నిలపటం కొనసాగిస్తూనే వున్నాడు. తరువాత వచ్చిన చలికాలపు చివరిభాగంలో చాలావారాలు అతడు గట్టి బబ్బు పడ్డాడు. కార్యాలయానికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు తన బలహీనతను తెలిసికొని స్వాస్థ్యాన్ని చేకూర్చుకోవటం కోసం సెల వడిగాడు. సెలవు ముంజారుచేయబడ్డది. సెలవు ఎక్కడ గడపటమా అన్న ప్రశ్న అతనికి కలగనేలేదు. మే మాసాంతంలో తాను, తల్లి డిస్ఫర్మలైన్ మీదడానికి వస్తున్నామని వ్రాశాడు.

జూన్ 23న వారు లివర్ పూల్ కు ఒక ప్రయాణం చేసేటప్పుడు ఎడబాలు ఎరుగని టామ్ మిల్లర్ వారి వెంట వున్నాడు అతడు బిటన్ అంతా తిరగటంకోసం బయలుదే

రాడు. బండి లింక్ పూల్ నుంచి ఉత్తరంగా నడస్తున్నప్పుడు ఛైల్డ్ టోకొండలను చుట్టి అది స్కాట్లండులో ప్రవేశించి నపుడు ఆర్డూ, అతని తల్లిపొందిన ఆనందం పరాకాష్ఠ నందకున్నది అలాగా కదలాడే పచ్చనిపూల పరఫలతో అక్కడి కొండల శ్రమంతా కప్పబడివున్న దృశ్యాన్ని చూసి మార్గెట్ కాన్సర్గీ “ఓహో! అక్కడే తంగెడు చెట్టు! తంగెడు చెట్టు” అన్నది నెమ్మదిగా. పొంగి పొరలే సంతోషభాషా లను ఆమె ఆపుకో లేకపోయింది. ఇక ఆమె కుమారుడు “పవిత్ర మైన ఆనెమి దపడి ముద్దెట్టు కుందా మని నా కనిపించింది” అన్నాడు కరువాత.

వారిని గౌరవించే క్షయంలో మేము మేమని పోటీ పడ్డ అసంఖ్యాకలయిన బంధువులు వారికి స్వాగతం చెప్పారు. మిస్స్ కాన్సర్గీ తన కుటుంబంతో, మార్గెట్ లతో వుండి వుంది. అక్కడి సూటిగా అంకుల్ జార్గిలాండర్ పాపులో వున్న గదికి వెళ్ళాడు. అక్కడ యువకులయిన వారిరువురూ ఒకరియెడ ఒకరి వశ్య బాల్యంలో వర్తించినట్లే ‘డాడ్’ ‘నైగ్’ లగా వర్తించారు. వారు ‘డిగ్లస్’ అనే 18వ శతాబ్దపు కవితా నాటకంలోని ఒక దృశ్యాన్ని చిన్న తనంలో చూసినట్లు చూశారు. అక్షరం తప్పిపోకుండా దరి దాపుగా అందలాని పంక్తులన్నీ జ్ఞప్తికన్నట్లు వాళ్లు సరి చూచుకున్నారు.

ఆ బంధువుల్లోల్లా పెద్దదయిన అంట్ ఛాన్సెలేకి ఆర్డూ వారి కనిపిండ్లగా వున్ననాటి విశేషాలు కొన్ని బాగా జ్ఞప్తికన్నాయి. ఆమె “నీవు చాలా ఆశాపరుడైన బిడ్డ” అని

అతనితో అన్నవి. “నీకు రెండు చెంచాలతో పోయవలసి వచ్చేది. నోటిలోనుంచి ఒకటి తీసేటప్పటికే రెండోదాని కోసం గుక్క పెట్టేవాడివి ఆండ్రి అభివృద్ధిని గురించి తెలుసుకోటం విషయంలో ఆమె ఎంతో వెనకపడింది. అతడు రావటం ఎంతో ముఖ్య విషయంగా భావించింది. “నీవు ఏనాటికయినా తిరిగి వచ్చి ఇక్కడ హైస్ట్రీట్ లో షాపు పెట్టలేముసుమా” అన్నది. హైస్ట్రీట్ లో ఆమె అల్లుడికి ఒక గ్రీన్ గ్రోగర్ షాపువుంది అతడు ఇతర వీధుల్లో షాపులున్న వాళ్ళకంటే కొంత అధికుడుగా ఉండేవాడు. ఆమె దృష్టిలో మానవజీవితంలో సాధింపగలగల ఫునమైన విషయం ఆ హైస్ట్రీట్ లో షాపు పెట్టటమే.

కార్నెగీ కుటుంబం అమెరికాకు వలసపోవటంకోసం ఇరవై పానులు అప్పిచ్చిన మిసెస్ హెన్రీ సన్ — అయిలీ ఫార్గీ ఇంకా జీవించేవుంది. ఆమె, జానీలకు ఇప్పుడు బాగా లేకపోవటమనే స్థితే లేదు. ఇరవై పానులు తగ్గటంవల్ల మొదట కొంత తగ్గుదల వచ్చింది. అయితే డన్ ఫోర్ స్కైల్ వ ప్రమాణాలనుబట్టి చూస్తే వాళ్ళిప్పుడు ఆనందంగా వున్నారు. అప్పు డిచ్చిన అప్పుకగాను మిసెస్ హెన్రీ సన్ కు కార్నెగీ ఇరవై పానులు ‘ఇంటరెస్టు’ [వడ్డీ. ప్రీతి అని శ్రేష్ఠ] అన్న పేరుతో స్వార్థరహితమైన కృత్యానికి గాఢమైన కృతజ్ఞతగా కొన్ని సంవత్సరాలు పంపించటంతో వాళ్ళకు డబ్బు పెరగటం మొదలెట్టింది. ఇప్పుడు తన “నేను ఆ అప్పును ఇప్పుడు తీర్చివేయటం మంచిదని భావిస్తున్నా” నన్నాడు.

“ఆ అప్పు ఇదివరకే తీర్చావుగాదా” అన్నది సమాధానంగా

“ఇచ్చిన ‘ఇంటర్వ్యూ’తో [ప్రీతి, వడ్డీ అని శ్లేష]నేను సంపూర్ణంగా తృప్తి చెందాను.”

“వెనక వడ్డీమాత్రమే చెల్లించాను. ఇప్పుడు అసలు ఇచ్చివేయగల స్తోమత నాకు వచ్చింది” అన్నాడు అభ్యంతరం చెపుతూ.

“ఆంధ్రా. అసలు సంగతి పెట్టుకోకు” అన్నది ఆ హాస్య సన్నివేశానికి అనుగుణంగా కళ్ళు మిలమిలలాడిస్తూ. “ఉన్న దున్నట్లుగానే అది చాలా మంచి పెట్టుబడి”

అందువల్ల “ఇంటర్వ్యూ” క్రింద [ప్రీతి, వడ్డీ అని శ్లేష] చెల్లింపులు నడుస్తూనే వచ్చాయి.

ఇంటి విషయానికి వస్తే ఆ 1812 వేసగి ఫెడరల్ ప్రభుత్వానికి తృప్తికరంగా లేదు. యుద్ధభూమిలో దానికి చుక్కెదురుగా వుంది యుద్ధఫలితాన్ని గురించి తీవ్రమైన అనుమానాలు ప్రారంభమయినాయి. స్కాట్లండులో ముఖ్యంగా డన్ఫర్మ్లైన్ లో కూడా అభివృద్ధి, దక్షిణానికి అనుకూలంగా వుంది. అది విని కార్నెగీ విస్తుపోయాడు. యూనియన్ అనుసరిస్తున్నది సన్మార్గమని తెలియజెపుతున్న అంకుల్ లాడర్ ఆ ప్రాంతంలో ఒక్కడై నిలువవలసి వచ్చింది.

రిగి బబ్బుచేయటంవల్ల ఆంధ్రా అంకుల్ లాడర్ ఇంట్లో కొన్ని వారాలు గడపవలసివచ్చింది. వాళ్ళిరువురూ అమెరికన్ వ్యవహారాలను గురించి ఎన్నో చర్చలు చేశారు.

ఒకనాడు అంకుల్ అన్నాడు అతనితో “అండ్రూ ! నిన్ను శ్రమకరమైంది అడుగుతున్నానని నాకు తెలుసు నేను దాని పెట్టుకొన్నది తీసుకోపోయి నా కోసం అమెరికాలో పెట్టుబడిపెడితే నే నెంతో సంతోషిస్తాను” అన్నాడు.

ఈ విధంగా తనమీద భారాన్ని పడేసినందుకు అండ్రూ చకితుడైనాడు. “అంకుల్ డబ్బును ఏ గూఢంలో పెట్టుబడి పెట్టమంటావు ?” అని అడిగాడు.

“అది నీకే బాగా తెలుసు” అని సమాధానం వచ్చి నది. “అయితే దాన్ని యునైటెడ్ స్టేట్స్ బ్యాండ్లకు వినియోగిస్తే నాకు మరికొంత ఎక్కువ సంతోషం ఎందువల్లనంటే ఇటువంటి ఘోరమైన ప్రమాద స్థితిలో ఉన్న సమయంలో కూడా ఇలా అనటం నే నా గణతంత్ర రాజ్యాంగము మీద ఎన్నడూ విశ్వాసాన్ని కోల్పోయిన వాడిని కాకపోవటం వల్లనే.

అంకుల్ కోరినట్లుగా కార్నెగీ కొంత డబ్బును ప్రభుత్వ బ్యాండ్లలోను, మరికొంత తనతో సంబంధమున్న అనేక వ్యాపారాలలోనూ పెట్టుబడి పెట్టాడు చివరకు అంకుల్ లాడర్ పెట్టుబడికి మూడురెట్లు ప్రతిఫలం వచ్చింది.

బార్బి, జూనియర్ ఇరువురితో ఎంతో ముక్తసరిగా మాట్లాడే స్వభావం గల స్కాచ్ యువకుడు. మంచి సమర్థుడయిన మెకానికల్ ఇంజనీరు. కెల్విన్ డగ్గర చదువుకున్నాడు అండ్రూను అమెరికన్ వ్యాపారాన్ని గురించి, ఖనిజ సంపదను గురించి అతడు అనేక ప్రశ్నలడిగాడు. అమెరికాను

చూడాలనీ, అద్భుతమైన ఆ దేశంలో తన అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోవాలనీ అతడికి నిగూఢమయిన అభిలాష వున్నట్లు అండ్రి గమనించాడు.

“డాడ్, నీకున్న శిక్షతో, శక్తితో నీ వక్కడచాలా గొప్ప పనులు చేయవచ్చు!” అన్నా డతడు.

డాడ్ అప్పుడు ఇదమితమని వదీ నిర్ణయించి చెప్పలేదు. కానీ అతడు సకాలంలో కార్నెగీ ఉక్కు సామ్రాజ్యంలోని ఒక ప్రముఖ పాత్ర వహించటానికి మహాసముదాన్ని దాటాడు.

భంగపడిన తీర్మానం

7

అల్ట్రానాలో పున్నప్పుడు కార్నెగీ ఒకరైల్ రోడ్ మాపులో తొలిసారిగా ఇనుపబ్రిడ్జిని చూశాడు అది చిన్న పగుళ్ళమీదుగా పట్టాలను యివతలనుండి అవతలకి తీసుకో పోవటం కోసం తయారు చేసింది. దీని నమూనాను కంపెనీ వారి ఇంజనీరింగ్ శాఖలో పనిచేస్తున్న హెచ్ జె. అన్విల్ల మాపుల్లోని యాంత్రికమేధావి జాన్ యల్ వై పర్ సాయంతో నిర్మించాడు. వాళ్లు యిరువురూ కలిసి దానికి పేటటు తీసుకొన్నారు. వై పర్ ను మాపుల్లోను, ఆఫీసులోను అందరూ “వైప్” అని వ్యవహరిస్తుంటారు. ఇతడు రైల్ రోడ్ కంపెనీవారికీ వంతెనలను నిర్మించి యిస్తుంటాడు. ఇంత వరకూ ఇతడు తనపని తనంతటినీ కొయ్యతోనే చేస్తుండే వాడు. బ్రిడ్జిలు ఆ దినాలలో కొయ్యది కావటంవల్ల తరచు కాలిపోతుండేవి. వాటికీ, కొట్టుకొని పోతున్నవాటికీ బడులుగా అతివేగంగా బ్రిడ్జిలను తయారుచేసి యివ్వడంలో యెంతో పేరెక్కినవాడు, “ఒక ఇంజనీరింగ్ దళాన్నంత

టిని వేసేదానికంటే కాలిపోయిన బ్రిడ్జిదగ్గరకు నేను 'పైపు'ను పంపుతాను "అని అధ్యక్షుడు థామ్సన్" ఇతన్ని గురించి అన్నాడు.

[పస్తెంతం 'పైప్' ఇనుప బ్రిడ్జిలు కావాలని పరవ శుద్ధి వాడిస్తుంటాడు, "అండీ; కొయ్యవంటెనలకాలంఅయి పోయిందని ఇతడు పదేపదే అంటుండేవాడు. "ఇకనుంచి ఇనుపది తప్ప మరేవీ ఉండవు. రాజాయ్య ఇరవై సంవత్సరాలల్లో మొదటి తరగతి రైల్ రోడ్డుమీద కొయ్య వంటెన అంటూ వుండడు. కాలిపోనివి ఏటి పొంగులకు కొట్టుకొని పోవే అయిన ఇనుప బ్రిడ్జిలను గురించి యోచించు."

అతడు, రైల్ రోడ్ కంపెనీ వారి బ్రిడ్జిల జనరల్ సూపర్వైజరు ఆలన్ స్పిష్టర్ ఇద్దరూ 1862 లో కంపెనీ వుద్యోగాన్ని వదిలేసి తా మిరువరూ భాగస్వాములుగా వంటెనలను నిర్మించే ఒక కంపెనీని ప్రారంభించారు. అయితే వారికి వ్యాపారంలోని కిటుకులు తెలిసిన వాళ్లు పెట్టుబడి పెట్టగలవాళ్ళు కావాలి. లిన్విల్లి కార్నెగీలను కంపెనీలోకి తీసుకొన్నారు. వీరిలో కార్నెగీ అయిదుగురు భాగస్వాములతో కీస్టాన్ బ్రిడ్జి కంపెనీని స్థాపించాడు అయిదవ వాడు థామస్ యన్. స్కాట్. వీరు ప్రతివొక్కరు పన్నెండు వందలయ్యైదే దాలర్ల పెట్టుబడి పెట్టారు. ఆరువేల ఆరువందల య్యైదే దాలర్ల పెట్టుబడితో వొక బ్రిడ్జిలను నిర్మించే కంపెనీని ఆరంభం చెయ్యటం ఈనాటి పారిశ్రామికల బుద్ధికి పరిహాసాస్పదంగా కనిపించవచ్చు. అయితే అన్నిటి ఖరీదులు

కొద్దిలో వుండేవి. వ్యాపారం కొద్దియెత్తున జరుగుతుండేది. చాలా సంస్థలు ఈనాడు మనకు అతి స్వల్పమైన మొత్తంగా కనిపించే మూలధనంతో ఆరంభమయినవే. ఈ పెట్టుబడి దారులు అప్పుడప్పుడూ డబ్బు అప్పుపుచ్చుకోవలసి వస్తుండేది. కానీ వారు ఆ అప్పులను సకాలంలో తీర్చగలుగుతుండేవారు. ఎగుడు దిగుడుపని యేమాత్రం వుండకూడదనీ, నిర్మించే ప్రతి బ్రిడ్జిని చేతనయినంత కట్టుదిట్టంగా నిర్మించాలని వారిలో అందరూ స్థినిశ్చయులయినారు. వీరు సక్రమంగా నిర్మించిన బ్రిడ్జీలను గురించి మాటాడుకొంటుండేటప్పుడు థామస్ కార్నెల్ నుంచి గ్రహించిన “ఆనెస్టుబ్రిడ్జ్” [సమ్మోకమయిన వంతెన] అన్న పదబంధాన్ని తరుచుగా ప్రయోగిస్తుండేవారు.

పెన్సిల్వేనియానుంచి పశ్చిమంగా తమ రైలు మార్గాన్ని విస్తృతం చేస్తున్నప్పుడు వాకరైల్ రోడ్ కంపెనీ వీరిని “పిట్స్ బర్గుకు పశ్చిమంగా వున్న స్క్వాబెన్ విల్లి దగ్గర ఓహియోనదిమీద వాక వొడ్డునుంచి మరొక వొడ్డుకు మూడవందల అడుగుల మధ్య మారంతో ఒక బ్రిడ్జిని తయారు చేసి యిచ్చే పనికి పూనుకొంటారా” అని అడిగింది. ఇది ఈ కీస్టాన్ సంస్థకు తొలిరోజుల్లో వచ్చిన “సవాలు” లో ఒకటి. అప్పటికి ఉక్కు ఇంకా అమెరికాలో తయారు కావటంలేదు. అంత ఎక్కువ ‘మధ్యస్థమారం’లో పోతెఱను మును ఉపయోగించి రైల్ రోడ్డు బ్రిడ్జిని నిర్మించటమంటే ఎంతో గొప్ప సాహసిక చర్య. అయినా వారు ఆ పనిని

చేస్తామని అంగీకరించారు. రైల్‌రోడ్ కంపెనీవారి ఉన్నతో
వ్యోగి నదిని దాటవలసిన ప్రదేశాన్ని పరిశీలించడానికినివచ్చి
అక్కడ పడవేసి వున్న పోత యినుము దూలాలను చూసి
అశ్చర్యంతో అన్నాడు. “ఇవి ఓహియో నదిమీద వెళ్ళ
వలసిన బండ్లను మోయటం ఎలా వున్నా తమ బరువును
తాము మోసుకోగలగని నేను భావించటంలేదు.”

కానీ అతడు పొరబడ్డాడు. దాన్ని తిరిగి కావలెనని
తీసి వేసేటంతవరకూ ఆ వంతెన అనేక సంవత్సరాలు రైలు
బండ్ల రాకపోకలకు తట్టుకున్నది. ఏమైనా బ్రిడ్జి కంపెనీ ఈ
పని చేసిన కొద్దికాలం తరువాతనుంచి వంతెనలను నిర్మించ
టానికి దుక్క ఇనుమునే ఉపయోగించింది. మొదట పై
అర్థచంద్రాకారాలకు (Chords) తరువాత మిగిలిన మరి
కొన్ని భాగాలకు ఈ దుక్క- ఇనుమును ఉపయోగించారు.

పెట్టుబడిదారులు ఎంతో లాభం వస్తుందనుకున్నారు
కానీ కఠినానికి ఉల్బలా రావటం వల్లను, యుద్ధ సమయం
కనుకను ఖరీదులు విరివిగా పెరిగిపోయినవి. వారి ఆయవ్యయ
పట్టికలో తుది పంక్తిని ఎక్కి సిరాతో వ్రాయవలసి వచ్చింది.
అంటే ఏమీ మిగలలేదన్నమాట ! ఈ పరిస్థితిని గమనించి
పెన్సిల్వేనియాలోన అధ్యక్షుడు ఎల్. థామ్సన్, తన స్వంత
బాధ్యతమీద, కీస్టోన్ కంపెనీకి నష్టం లేకుండా మరికొంత
అదనంగా మంజూరు చేయించాడు. అతి తీక్షణమయిన కృత
జతాదృష్టి గల కార్నెగీ ఈ కారణం వల్లనే తరువాత పది

సంవత్సరాలకు తాను ప్రారంభన మొదటి ఉక్కు కర్మాగారానికి మిష్టర్ థామ్సన్ పేరు పెట్టటం జరిగింది.

ఇరవై మో శతాబ్దపు పన్ను రేట్లతో పోల్చి చూచుకుంటే దాని తరం చాలా తక్కువే అయినా అంతర్యుద్ధం తెచ్చి పెట్టిన రాబడి పన్నుపోను 1961 లో ఆంధ్రా కార్పొరేషన్ ఆదాయపట్టిక 47,850,67 డాలర్లు అతని రాబడి అయినట్లు చూపించింది. ఈ మొత్తం ఆశ్చర్యకరమైంది. అందులో యిది ఇరవై యేడేళ్ళ యువకుడి ఆదాయం కావటం ఎంతో విశిష్టమైన విషయం. యిందులో అతనికి డివిడెన్డ్ సూపరింటెండెంటుగా వచ్చిన జీతం ఇరవై నాలుగు వందల డాలర్లు మాత్రమే. ఇందులో మరింత భాగాన్ని అతనికి నూనెమీడి పెట్టుబడి తెచ్చిపెట్టింది. అతని స్టీలింగ్ కార్, కీప్లస్, ఆడమ్స్ ఎక్స్ప్రెస్ మొదలైన పెట్టుబడులు కూడా తగినంత రాబడిని ఇచ్చాయి మిగిలిన ఆదాయం అతనికి యింకామైన పెట్టుబడులవల్ల వచ్చింది. అతడు నిజంగా “రూపొందుతున్న స్కాచ్ వాడు” అయినాడు. ఆనాటి ఇతని తైలవర్ష చిత్రం పదకొండు సంవత్సరాలకు పూర్వం తీసిన ఛాయా చిత్రపటంలోవలె అదే నిగనిగలా శాంతమైన ముఖాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నది. అతని జాట్టు కొంచెంగా నల్లబడ్డది. సొగసైన చిన్నిగడ్డం చేకూరింది.

అతని ఆదాయంలో మరొకపద్దు నలభై రెండువందల యాభై డాలర్లు “క్లౌనింగ్” నుంచి వచ్చింది. ఇది కార్పొరేషన్ ధనసంపత్తిని పెంపొందించిన మరొక వ్యాపారసంస్థ. ఈ

సంస్థలోనుంచి వచ్చిన ఆదాయం అతడు తమ్ముడికోసం పెట్టుబడి పెట్టిన దానిమీద వచ్చినది.

ఆండ్రూ క్లౌమన్ శక్తిమంతుడు. కానీ సుస్థిరచిత్తం కలవాడు కొంచెం తగాదా మారి వాడు. మంచి జర్మన్ మెకానిక్. క్లౌమన్ కు అలిఘునీలో ఒక ఫౌండరీ వుంది, ఇతని ఇరుసులకు ఎంతో ప్రఖ్యాతివచ్చింది. యుద్ధం ప్రారంభం కావటంచేత ప్రభుత్వం ఇతడికి చాలా ఆర్డర్లిచ్చింది. అయితే ఇతడికి తన వ్యాపారాన్ని వృద్ధిచేసుకోవటందుకు తగిన వస్తు సంపత్తి, ధనసంపత్తి లేవు.

టామ్ మిల్లర్ ఇతనికి తోడయినాడు. ఇరువురూ కలిసి చిన్ని కార్పొరేషనును స్థాపించారు.

కార్మిగ్గీతో “ఆండీ! నిన్ను కూడా ఇందులోకి తీసుకు రావాలని నా కోరిక కాని క్లౌమన్ దీనిని ధగ్గించేశాడు. అతడికి నీవంటే ఇయం. నీవు ఇందులో చేరితే మొత్తం నీ పరం చేసుకొంటావనీ, లేదా నీపరం చేసుకోటానికి ప్రయత్నం చేస్తావనీ అతని అభిప్రాయం” అన్నాడు మిల్లర్.

ఆ పరిహాసాంశాన్ని గురించి వాళ్లు నవ్వుకున్నారు. అప్పుడు వాళ్ళిరువురూ ఎంత త్వరలో ఆండీ ఇరుము వ్యాపారంలో పనివేళించ నున్నాడో అణుమాత్రమయినా ఊహించలేదు.

యుద్ధశాఖ ఇరుసులకు, ఫిరంగి బండ్లకు విపరీతంగా ఆర్డర్లిస్తున్నది. వీటికే కాకుండా ఇతరమయిన వాటికీకూడా

అర్థర్లు ఊరికే వచ్చిపడుతున్నవి. ఒకరోజున ఫీప్స్-జాన్ కు చిన్నతమ్ముడు ఇతడు తరువాత కొద్దిసంవత్సరాలకు చని పోయాడు-మిల్లర్ ఆశపడుతూ “నాకు ఇనుము వ్యాపారంలో ప్రవేశించాలని వుంది. అయితే యెలా సాధ్యమాతుందో బోధపడటంలేదు” అన్నాడు.

టామ్ సాగసుగా మీసాలనుగుంజుకుంటూ కొద్దిసేపు ఆలోచించాడు. అతనికి హెన్రీ, ఇంకా బాగా వయసు చేకూరనివాడు, ఒకరోజు “నాకు ఒక క్వార్టరు బదులు ఇస్తావా” అనిఅన్ననడిగి తెచ్చుకొనిస్వంతవ్యాపారాన్ని ఎలా ప్రారంభించుకొన్నాడో స్మృతికి వచ్చింది. అన్న ప్రశార్థకంగా తనను చూచినప్పుడు హెన్రీ “ఇది అత్యవసరమయినది” అన్నాడు.

జాన్ ఆ క్వార్టరును సందేహించకుండా ఇచ్చాడు.

మర్నాడు ‘డిస్పాచ్’ పత్రికలో ‘కావలెను’ అన్న ప్రకటన కనిపించింది. “ఉత్సాహవంతుడయిన కుర్రవాడు ఏదైనా పనికోరుతున్నారు.” ఏమాత్రం దాపరికంలేని ఈ చిన్న ప్రకటనకు ఒక వ్యాపారసంస్థ సమాధానమిచ్చింది.

అది అతనికి ‘ఎర్రండ్ బాయ్’గా వుద్యోగమిచ్చింది. తలిదండ్రుల ఒప్పుదలతో అతడు బడి విడిచిపెట్టి ఆ పనిలో చేరాడు. ఆనాటినుంచి అతడు ఒక్కరోజునుకూడా వృధాగా పోనివ్వలేదు. ప్రస్తుతం అతడు ఒక పాడరు కంపెనీకి బుక్కి-పరుగా పనిచేస్తున్నాడు. ఒకమాట “వయసు ఇరవయి సంవత్సరాలు, నేను ఇంకా ఎందులోనూ ప్రవేశించలే”దన్నాడు

జీవితమంతా భగ్నమయిన ఒక వృద్ధిడిలా ఆవరించిన నిరాశతో.

టామ్ మిల్లర్ మళ్ళీ ఒకమాటు పరికించాడు. హె నీని అతడు బాల్యంనుంచి చూస్తూనే వున్నాడు. మంచి తేజస్సు, ప్రతిభ, న్యాయ తత్పరతగల యువకుడుగా తోచాడతనికి. పైగా అతడు తనకు ఒహూకాల ప్రియమిత్రుడయిన బాన్సుకు సోదరుడు.

“పెట్టుబడికి నీదగ్గర డబ్బేమయినా వుందా?” అని అడిగాడతడు.

“లేదు” అన్నాడు హెనీ. “అప్పుడప్పుడు కొద్ది కొద్దిగా జీతంలోనుంచి మిగుల్చుకొన్నాను. కానీ ఆ మొత్తాన్నీ నా కుద్యోగమిచ్చిన వాడి వ్యాపారంలో పెట్టుబడిపెట్టాను.”

క్లౌమన్ అండ్ కంపెనీలో ప్రవేశించటం నీ కిష్టమేనా !

“నా చేతిలో విడిగా డబ్బున్నట్లయితే తప్పక ప్రవేశిస్తాను. కానీ లేదని నిరాశతో చేయిచాచాడు.

“నేను నీకు కొద్దిగా అప్పిస్తాను” అన్నాడు మిల్లర్. ఆ వ్యాపారం స్థితి ప్రస్తుత మిలావుంది. ఎనిముదివేల డాలర్ల మూలధనంతో మా సంస్థ స్థాపితిమైంది. అయితే దాన్ని అంతా చెల్లించలేదు. వ్యాపారపు టవసరాలు పెరగుతున్న

కొద్ది దఫాలువారీగా చెల్లించవలెనని చార్టరులోవుంది. కంపెనీ కొత్త యంత్రాలకోసం కొంతఖర్చు పెట్టవలసివుంది. నా దగ్గర డబ్బు విశేషంగా లేదు. కొద్ది వందలతో నిన్ను అందులో ప్రవేశపెట్టిస్తాను.”

హరీ కృతజ్ఞతపూర్వకంగా ఈ మేలుకు అంగీకరించాడు వృద్ధిపొందుతూ. నిశ్చయంగా లాభాలొచ్చే వ్యాపారంలో తనకోసం పెట్టుబడి పెట్టుకోడానికి వినియోగించుకోకుండా దయాళువయిన టామ్ తన దగ్గరవున్న పదహారు వందల డాలర్లలో ఫిఫ్టీకు ఎనిమిదివందల డాలర్లు, విలియం అలెగ్జాండర్లకు ఎనిమిదివందల డాలర్లు అప్పిచ్చాడు. విలియం అలెగ్జాండరు ఇద్దరూ ఒకనాటి “బాటమ్ హూషియర్లు” బాల్యంనుంచి అంత సన్నిహితమయిన అనుంధం వుండి ఒకరియెడ మరొకరికి అంత శ్రద్ధాశక్తులుగల యువకవర్గాన్ని మరొకచోట చూడటం చాలాకష్టం.

గణకుడుగా వుండే యువ ఫిఫ్టీక్లోమన్ అండ్ కంపెనీలో ప్రవేశించాడు. పౌడర్ కంపెనీలో పగలంతా పనిచేసిన తరువాత కొద్దిగా భోజనంచేసి క్లోమను కార్యాలయానికి పది గెత్తి సాయంత్రం ప్రొద్దుపోయేదాకా పుస్తకాలలో గడిపేవాడు. అతడు ఆ ఆఫీసువెళ్ళేటప్పుడు, అతనితో సమవయస్కుడయిన టామ్ కార్నెగీ అతనివెంట నిత్యం తప్పనిసరిగా వెళుతుండేవారు. వారు డేవిడ్ జోనాథన్లలా అన్యోన్యం అతి సన్నిహితులు. కొన్ని నెలలయినతరువాత క్లోమను కంపెనీకి మరొకత డబ్బు కాపెలిసివస్తే తమ్ముడికరుణతో ఆంధ్రా

కార్నెగీ ఆ డబ్బు నిచ్చాడు. అందువల్ల అతడు ఆ సంస్థలో భాగస్వామిగా అతి శ్రమతో, అనుమానగ్రస్తుడు అయిన క్లౌమన్ కలతలుపెట్టే ధోరణిలోనే ఉంటూవచ్చాడు. ఎవరో తన్ను మోసగించటానికి యత్నిస్తున్నారన్న భయంతో దీనికి తరువాత కొద్దికాలంలోనే అతడు అందరికీ చెందే ఒక తగాదాను పట్టుకొచ్చాడు. థామస్ యా మిల్లర్ తన ఇసుము సంస్థలో భాగస్వామి కాదని ప్రతికల్లో ఒక ప్రకటన చేశాడు. దాంతో విసుగువచ్చి మిల్లర్ ఆ కంపెనీలోని తన షేర్లను అమ్మేశాడు.

“టామ్, మనం స్వంతంగానే ఒక రోలింగ్ మిల్లును ఆరంభిద్దా” మన్నాడు ఆ డ్రా కార్నెగీ. “అది మన బ్రిడ్జి కంపెనీకి, ఇతర సంస్థలకు కావలసిన ఇనపసామాన్లను తయారుచేస్తుంది.”

“అయితే మనం మీ తమ్ముడు టామ్ కంపెనీతో పోటీ చేయటమాతుందేమో” అని అభ్యంతరం చెప్పాడు మిల్లర్. ఇరువురికీ చాలినంత వ్యాపారముంది. వాళ్ళిద్దరు యుడవు కాగటాళ్ళుల పని చూస్తున్నారు. మనం విశేషంగా బ్రిడ్జిలకోసం కృషిచేద్దాం.

అందువల్ల 1874లో సైక్లోప్స్ ఐరన్ వర్క్స్ ఆరంభింపబడ్డది. క్లౌమనుకు విజంగా తీవ్రకోపంవచ్చింది. అయితే ఆ కోపాన్ని దిగమ్రొంగుకోవలసివచ్చింది. యుద్ధం చివరి దశకు వచ్చింది. సైన్యానికి సంబంధించిన ఆర్డర్లు సన్నగిల్లిపోవటమే కాకుండా చిన్నవైపోతున్నవి. కొద్దికాలం గడిచాక

అతని భాగస్థులు తమ కంపెనీ పైక్లొప్పేతో అంతర్జాతీయ
చేద్దామని సూచించారు. మార్పులు, అభివృద్ధులు తలకెక్కే
టంత వేగంగా వచ్చేస్తున్నవి అందుచేత తన కిష్ట మున్నా
లేకపోయినా యూనియన్ ఐరన్ & స్టీల్ అన్ని క్రొత్త
కంపెనీ డైరెక్టర్ల బల్లముందు టామ్ మిల్లర్ ఆండు కార్నే
గీలతోపాటు అతడు కూర్చోవలసి వచ్చింది

“టామ్, నీవు చింతించేటంతగా నీకు అపచారం జరి
గింది. అయితే ఇప్పుడు నీవే విశేషవైనావు” అన్నాడు ఆండు
కార్నేగీ

కర్మాగారాలను రెంటిని కలిపివేయలేదు. రెండు విడి
విడిగా కూతపెట్టి అతివేగంగా పనిచేస్తున్నవి

యుద్ధపు చివరదశలో అతని రైల్వోడ్ ఫున్క్షన్
పై అధికారులయిన థామ్సన్, స్కాట్ల అభిలాషకు
భిన్నంగా అంతమొందింది. ఆండు మార్చి 23, 1865లో
రాజీనామా లేఖను అందజేశాడు. ఎవరి మధ్య పనిచేసి తా
నెవరి అనురాగాన్ని అనుభవించాడో ఆ పిట్స్ బర్గు డివిషను
లోని వ్యక్తులను ప్రశంసిస్తూ ఒక వీడ్కోలు లేఖ వ్రాశాడు.
వారు వీడ్కోలులేక అనురాగపూర్వకంగా ఒక ఆందమైన
గడియారాన్ని బహుకరించారు. మరొక ఆలిఘనీ పూర్వ
బాలురలలో వాడు బాబ్ పిల్గ్రెయిన్ అతని తరువాతి ఆ
స్థానానికి అధిపతిగా వచ్చాడు. ఏవో డజను ఇతర మైనపనులు
తాము అలవోకగా చేసినట్లే కార్నేగీ మిల్లర్లు ఇద్దరూ కొద్ది

యెత్తున పిట్నబద్ధులో కొమోటివ్ వర్క్సును స్థాపించారు. అది వీలునుబట్టి మధ్య మధ్య ఒక ఇంజనును తయారు చేస్తున్నది. ఇంతకుపూర్వపు సంవత్సరం కార్నెగీ, అతని ఇరుగు పొరుగున విలియం కోలిమన్ సరిహద్దుదాటి, ఓహైయోలో ప్రవేశించి ముగింత నూనెభూమిని కొన్నారు. ఇది చాలా ఫలప్రదమైనది. దీనిమూలంగా క్రొత్త పెట్టుబడులకు ఎంతో ధనం చేకూరింది. తొలిసారిగా రెండు మహా సముద్రాలను రైలుమార్గాలద్వారా కలపివేయటానికి పచ్చకమైదానం, పర్వత శ్రేణిగుండా మార్గాన్ని వేస్తున్న పసిఫిక్ యూనియన్ రైల్వేకోడ్ కంపెనీలో స్టాక్నుకొన్నది. ఇందువల్ల లభ్యమైన ధనం వల్లనే 1867 ఆరంభంలో సెయింట్లూయీ వద్ద మిసిసిప్పీ నదిమీద మూడు ఆర్చీలుగల సుత్రసిద్ధమైనవంతెన పనిని కీస్టోన్ బిడ్డి కంపెనీ ఆరంభించేసింది. దానికి నమూనాను తయారుచేసింది కెప్టెన్ బి జేమ్స్ ఈడ్స్ అయినా కీస్టోన్ కంపెనీవారి మిష్టర్ లిస్వెల్లీ పథకాల్లో కొన్ని మార్పులుచేశాడు. తరువాతి శతాబ్దంలో మూడుపాళ్లు గడిచిన తరువాతికాదా ఆ ఇనుపబిడ్డి విస్తారంగా పెరిగిపోయిన రైలుబండ్ల రాకపోకల బరువును, వీధికి సంబంధించిన రాకపోకల భారాన్ని భరిస్తున్నది.

ఈ సమయంలో రచయిత బేయర్డ్ టైల్ యూరప్ లో కాలినడికన చేసిన ప్రయాణాలను అభివర్ణించే "ప్యాస్ ఎఫూట్" అన్న పుస్తకం హోమ్ వుడ్ లో ఎక్కువ ప్రీతిపాత్ర మయి గ్రంథంగా ఉంటుండేది. కార్నెగీ తీవ్రంగా దేశాటనం

చేసినవాడు. ఎన్నో దృశ్యాలను దర్శించినవాడు. చరిత్ర, భూగోళ విజ్ఞానాలంటే అసక్తి గలవాడు టైలర్ వంటి అనుభవాలు తనకుకూడా లభించాలని కుతూహలపడ్డాడు. ఒక రోజున అతడు జాన్ వాడ్ డివోర్ట్స్ తో అన్నాడు. “ఇప్పటి నుంచి నీవు మూడువందల డాలర్లను కూడబెట్టుకొని నాతో పాటు యూరఫ్ లో పదయాత్ర చేయటానికి ఖర్చు చేస్తా - ?”

“చేస్తావా ?” అన్నాడు ఆండీ “బాతు ఈదుతుందా? ఐరిష్ వాడు వుగ్లగడ్డలు తింటాడా ?

అనుక్షణం నూనెషేర్ల విలువ రాకెట్లలా పెరిపోతున్నది. జాన్ సలహామీద కార్నెగీ ‘బ్లైక్ గోల్డ్’గా పెట్టుబడిపెట్టాడు. అది అతివేగంగా ఎంతో డబ్బు నిచ్చింది. వీళ్లు ఇద్దరూ హీఫీప్స్ ను ఆహ్వానించారు. అతని కిప్పుడు వీళ్ళతో పెంట వచ్చేందుకు కావలసిన డబ్బున్నది. వసంతారంభంలో స్త్రీమ రెక్కారు.

సంవత్సరాలు గడుస్తున్నకొద్ది కార్నెగీ మధ్య మధ్య దీర్ఘమైన సెలవలు పుచ్చుకుంటూ, ధనాన్ని పెంపొందించుకుంటూ, పెద్ద పారిశ్రామిక సామాజిగాన్ని నిర్మించుకుంటూ, న్నాడు పెట్టిన సెలవలను విశేషంగా దేశాటనతో గడిపి వేస్తున్నాడు. అతడు రచనల్లో, ప్రసంగాలలో, చేసేచేతల్లో తన జీవితానికే కాదు ఏ మానవుని జీవితానికైనా ప్రధాన లక్ష్యం ఇనుము, లేదా ఉక్కు, లేదా మరొకటి ఏదైనా

పుత్తతి చేయటం కాదు. సమగ్రమైన బుద్ధి వికాసాన్ని, పుత్తమ శీలాన్ని సంపాదించటం మానవజాతి సంక్షేమం కోసం తన సంపదను వినియోగించటము అని స్పష్టంచేశాడు.

దేశంలో పున్నప్పుడు కష్టపడి, సత్య సంధతతో పని చేశాడు అయితే అతడిక మరణపర్యంతం పనిచేయాలన్న ఉద్దేశ్యంలేదు. కొద్ది జీతంకోసం వారానికి ఆరు రోజులు, కొన్ని సందర్భాలలో ఏడురోజులు గంటలతరబడి తాను శ్రమపడటాన్ని అత డెన్నడూ మరచిపోలేదు. ఇప్పు డాతడు తన ఆత్మకు పుష్టిని చేకూర్చుకోటానికి పూనుకున్నాడు. వాళ్ళమీద విడిచిపెట్టి ఎక్కడకయినా తాను నెలల తరబడి శిక్షిస్తూ సామర్థ్యంతోను, సత్య సంధతతోను వ్యాపారాన్ని నడిపించగలనన్న పుద్వ్యోగివర్గం అతని కుంది అట్టిది తనకు చేకూరిందని తన్ను గురించి తా నెప్పుడు గర్విస్తుండేవాడు. తనకు సహచరులునుగా స్వీకరింపదగ్గ శక్తి విశ్వాసాత్రతగల వ్యక్తులు చాలామంది తన బంధువర్గంలోను బాల్య స్నేహితులలోను పు డటమనేది నిజంగా అరిని అదృష్టం. అతడు వ్యాపారధోరణులు భవిష్యత్తులో ఎలా వుండబోయేది. వర్తమానంలో ఎలా నడుస్తున్నదీ గమనించటం ఎన్నడు మూనివేయలేదు.

కిప్పకు బంధువయిన జాన్ ఫ్రాంక్స్ లివర్ పూల్ వద్ద ఈ ముగ్గురు యాత్రికులను కలుసుకొని ఆ యాత్రికబృందంలో చేరుకున్నాడు. నిత్యమైన యువకోత్సాహంతో తరువాతి ఈ యాత్రిక చతుష్టయం ఇంగ్లండు ఫ్రాన్స్, జర్మనీ,

హంగరీ, స్విట్జర్లాండు, ఇటలీలలో పర్యటనచేశారు. ధరలు పెరిగిపోతుండటం, వెర్రిగా ఆర్డర్లు వచ్చి పడుతుండటం కర్మాగారాలు రెండు అంచలతో పనిచెయ్యటం మొదలయిన విషయాలతో స్వదేశంనుంచి, ఇంటిదగ్గరనుంచి అతనికి వచ్చే వార్తలు ఎల్లవేళల్లో మంచివిగా వుంటుండేవి. యుద్ధానంతరోల్బణం పరిపూర్ణంగా వుంది. ప్రాచీనము, అధునాతనము అయిన చరిత్రను నిర్మించిన ప్రదేశాలలో పర్యటించటం మంచి సంగీతాన్ని వినటం కళాత్మక వస్తు ప్రదర్శనశాలను మతవిషయక మహానిర్మాణాలను, దుర్గాలను సందర్శించటం ఆతడు సంతృప్తితోచేశాడు వెస్ట్ సగరం లోని డోబ్స్ రాజసాధం మధ్యయుగమందలి వెంటియన్ ప్రజారాజ్యంలోని ప్రముఖవ్యాపారాధిపతులుఅతనిలో నిక్షిప్తమయి వున్న సాహిత్యశక్తిని మేల్కొల్పుటం జరిగింది. పెద్ద అంతర్మందిరంలో వున్నప్పుడు అతడు తన సహచరులను ముగ్గురను పూర్వం పాలకవర్గ సభ్యులయిన మహావ్యోగులు వాళ్ళను డోబ్స్ సింహాసనంలో ప్రాంకుఅనేవాణ్కూర్చున్న మహాసనాల మీద కూర్చుండబెట్టి వారి ముందు నిలవబడి

“Most Potent,grave and renvered signiors.
My very noble and approved goodmasters.

[అతి శక్తిమంతులు, గంభీరులు. గౌరవనీయులయిన ప్రముఖులారా ! ఘనతపహించిన ఉదారులయిన, ఉదాత్తులయిన నా యజమానులారా! అంటూ ఆరంభించి ఒకధెల్లో చేసిన నివేదనాత్మ కోపన్యాసాన్ని]

ఉదాత్తమైన ఆభినయభంగిమతో వినిపించాడు. యూర
వులో ఎక్కడికి వెళ్ళినా అతడు అక్కడి వ్యాపారాలను,
పరిశ్రమలను, రవాణారీతులను, పరిశీలించడం మరచిపోలేదు.
అందువల్ల ఈ యాత్ర అతనికి వ్యాపారాత్మక దృష్టితో
చూసినా ప్రయోజనకారి అయింది. అతడు క్రమంగా పసిఫిక్
సముద్రతీరం వంకకు త్రోసుకొనివస్తున్న యూనియన్ పసిఫిక్
రైల్వేలోడ్డును గురించికూడా మరచిపోలేదు. అతడు స్కాట్ కు
ప్రాణాదు: “సెంట్రల్ ట్రాన్స్ పోర్టేషన్ కంపెనీ- ది ఫ్రాన్సిస్కో
స్టేషన్ కంపెనీ- యూనియన్ పసిఫిక్ కంపెనీ దగ్గరనుంచి
స్టీపింగ్ కార్ల కాంట్టెయిను పొందకూడదా?” అని రోము
నుంచి ప్రాణాదు. “స్కాట్ సమాధానాన్నిస్తూ” యువకుడా
నీవు సమయ మేదో బహుచక్కగా ఊహిస్తావు (ప్రతిస్పర్థుల
ఊహలను సమయానికి కని పెడతావు) అని ఆరంభంచేశాడు.
ఫ్రాన్సిస్కో కార్లను పోలిన స్టీపింగ్ కార్లకు జాబ్బి. ఎయ్
వుల్ఫున్ పేటెంటువుచ్చుకున్నాడు. అటువంటి పేటెంటుహక్కు
అతనికి ఎలా లభ్యమైందని ఎవరికైనా ఆశ్చర్యం కలుగు
తుంది. అయితే పేటెంటు కార్యాలయంవారి వర్తన ఊహ
తీతంగా వుంటుంది. వుల్ఫున్ కూడా యూనియన్ పసిఫిక్
కాంట్టెయిన్ కోసం యత్నిస్తున్నాడు. కానీ రైల్వేలోడ్
కార్యవర్గంవారు మరి రెండు సంవత్సరాలవరకూ ఈ విష
యాన్ని నిర్ణయించటం వాయిదా వేశారు.

తమ్ముడు టామ్ అయిదుగురు అందగత్తెలయిన
సోదరీమణులలో ఒకతెను, లూసీ కోల్డ్వీన్ ను, వివాహం

చేసుకోవలసి వుంది. “నీవు ఎక్కడ నివసించదలచుకున్నావో నిశ్చయించుకొన్నావా” అని యాత్రనుంచి తిరిగి వచ్చిన తరువాత అతడు తమిళిని ప్రశ్నించాడు.

“లేదు” అన్నాడు టామ్.

“ఈ ఇంటిని నీవు వుచ్చుకోటంలో నీ అభిప్రాయ మేమిటి !”

అప్పుడు వాళ్ళు హోమ్ వుడ్ లోని ఇంట్లో ఉదయ భోజనం చేస్తూ భోజనశాలలో వున్నారు.

“ఈ అభిప్రాయం లూసీకి నచ్చితే ఈ ఇల్లు నా కెంతో బాగుంటుంది” అన్నాడు టామ్. “కానీ నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళతావు ? న్యూయార్క్ కు వెళ్ళదామన్న ఉద్దేశం ఇంకా నీలో ఉగిసలాడుతున్నదా!”

“ఔను అది చేయదగ్గ పని కదచిన కొన్ని సంవత్సరాలల్లో ఎన్నో పర్యాయాలు నేను అక్కడికి వెళ్ళిరావటం నీవు గమనించావు గదా ! గ్రేట్ బ్రిటన్ కు లండన్ ఎలా కేంద్రమో యునైటెడ్ స్టేట్స్ కు న్యూయార్క్ అలా సమస్తానికీ కేంద్రం కాబోతున్నది. అక్కడి బ్యాంకర్లు ముఖ్యంగా ఆంగ్లేయ కంపెనీలతో సెక్యూరిటీల విషయంలో చాత్యాలు నడపమని తరుచుగా నన్ను అడుగుతున్నారు. అందుమూలంగా నాకు మంచి కమిషన్లు వస్తాయి. అమ్మా నేను ఇక్కడికి తరుచుగా వస్తూ పోతూ వుంటాము.

“అయితే, ఆమె కూడా నీతోబాటు వస్తుందన్న మాట” అన్నాడు టామ్.

“ఔను” అన్నది వాళ్ళ తల్లి. “ఇటువంటిది రానున్న దని నేను ఊహిస్తూనే ఉన్నానుగాని రాతే అండీ ఈవార్త నాకు చెప్పాడు” హోమ్ వుడ్ ను విడిచిపెట్టి వెళ్ళటం నా కిష్టంలేదు. కానీ అతని క్షేమానికి పుషకరిస్తే విడిచిపెట్టి వెళ్ళటం నా కిష్టమే.”

“నీవు, టామ్, హోర్ ఫిఫ్సల వంటి భాగస్థులు-మిస్టర్ కొల్మన్, వైప్, క్లౌమన్లను గురించి చెప్పవలసిన పనిలేదు. వుండటంచేత ఇక్కడి ఇక నాతో అవసరంలేదు. అయినా ఇక్కడి విషయాలు యెలా నడుస్తుంటవో నేను కనిపెట్టే వుంటాను” అని అతడు సంభాషణను కొనసాగించాడు. ఇరవయ్యోపడిలోనే ఉన్నా ఆత్మశక్తితో సమర్థతతో కర్నా గారాలను నడిపించే నేర్పుగలిగి వ్యాపారమేధావి అని నిరూపించుకున్నప్పటికీ టామ్ ఆ విషయాన్ని నవ్వివేశాడు.

లూసీకి టామ్ కు వివాహమయింది. అది చాలా సంతోష | పదమయిన వివాహంగా పరిణమించింది. వాళ్ళు హోమ్ వుడ్ గృహాన్ని తీసుకొన్నారు. అండ్సా, అతని తల్లి న్యూయార్కుకు వెళ్లారు.

న్యూయార్క్ మహానగరంలో కల్లా పెద్దది అందమైనది అయిన సెయింట్ నికొలాస్ హోటలులో ఒక వరుస తీసుకొన్నారు. మార్గరేట్ కార్నెగీ నూతన జీవితరీతికి

యథాక్రమంగా అలవాటుపడ్డది. ఆరీతిమీద పెద్ద పీఠిని ప్రదర్శింపక పోయినా తృప్తితో పూజచూచి నిశ్చయించుకుంది విజ్రాంతి కోసం ఆమె మొదటి రాత్రి ఘనంగా అమర్చిన శయ్యమీద వెన్ను వాలుస్తున్నప్పుడు ఇరవై సంవత్సరాలకు పూర్వం ఒక పేద నేతపనివాడు భార్యను, తన ఇద్దరు చిన్న కుర్రవాళ్ళను తీసుకొని అప్పుచేసిన డబ్బుతో ఆమెకికాకు వలసవచ్చి చుట్టూవున్న అద్భుతాలను వెక్కిరిచూస్తూ న్యూయార్క్ నగరవీధుల్లో వున్నదృశ్యం ఆమెకు తప్పక జ్ఞప్తికి వచ్చిఉంటుంది.

ఆంధ్రా కార్మిగీ వ్యాపారం తన దగ్గరకు వస్తుందని తన న్యూయార్క్ కార్యాలయంలో కూర్చోలేకు. వెంటనే అతడు అక్కడిమిసిసిపీ నదిమీదవంతెనలనుంట్టాచేటందుకు కాంట్రాక్టులను సంపాదించటం కోసం కెయెరుక్, అమోనాలకు పరుగెత్తాడు. కీప్టోన్ బ్రిడ్జిలను నిర్మించటంలో పోత ఇనుముకు బదులుగా దుక్క-ఇనుమును వాడుకున్నదన్న వాదన చేసి డుబుక్యూ అనే ప్రదేశంలో ఆ మహానది మీదనే జరుగుతున్న నిర్మాణానికి ఒక బ్రిడ్జిని అమ్ముటం కోసం తరువాత సంవత్సరంలో అతడు మరొకమారు మిడ్వెస్టుకు వెళ్లాడు.

1868 ముగ్గీయబోతునప్పుడు తన రాబడిన కూడు కోటా కోసం కూర్చు సమయంలో అది 56,110 పౌండ్లు అయినట్లు అతడు గమనించాడు. కుర్చీలో వెనక్కు వాలి: కలాన్ని త్రిప్పుతూ, దృష్టిని కొద్దిక్షణాలు గోడమీద నిలిపి

మనస్సులో కొంతకాలంనుంచి క్రమక్రమంగాఘనీభవిస్తున్న ఒక తీర్మానాన్ని కాగితంమీద పెట్టటంతోసం నిర్ణయం చేశాడు. మల్కా ముందుకు వ్రాలి ఒక విశిష్టమై విజ్ఞాపిక నిలా వ్రాసు కొన్నాడు.

సెయింట్ నికలాస్ హోటల్, న్యూయార్క్.

డిసెంబర్, 1868.

ముప్పది మూడేళ్ళ వయసు ! రాబడి సంవత్సరానికి 50,000 డాలర్లు!! రెండేళ్ళకు, సరిగా ఈ సమయానికి, సంవత్సరానికి 10,000 డాలర్లుకు తగ్గకుండా నా వ్యాపారాన్నంతటినీ చక్కదిద్దుకుంటాను. ఇంతకుమించి సంపాదన చెయ్యను ప్రతి సంవత్సరం అదనంగా వచ్చినదాని నంతటినీ ధర్మకార్యాలకు వినియోగిస్తాను. ఇతరులతోసం తప్ప వ్యాపారాన్ని పూర్తిగా పరిత్యజిస్తాను

ఆక్స్ ఫర్డ్ లో నివాస మేర్పరచుకొని, ఉత్తమసాహిత్య కులలో పరిచయం కలిగించుకొని విద్యను పూర్ణంగా ఆర్జిస్తాను. ఇందుకు మూడు సంవత్సరాల తీవ్రకృషి అవసరం. ప్రజల యెడట నిల్చి ఉపన్యాసాలిచ్చే విషయాన్ని గురించి ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహిస్తాను. తరువాత లండన్ నగరంలోనివాస మేర్పరచుకొని ఒక వార్తాపత్రికనో, సమీక్షా పత్రికనో పెట్టుబడి పెట్టికొని, ప్రజా వ్యవహారాలల్లో ముఖ్యంగా దరిద్ర జన విద్యాభివృద్ధులకు సంబంధించిన వాటిల్లో పాల్గొంటూ, దాని జనరల్ మేనేజిమెంటుమీద శ్రద్ధ వహిస్తాను.

“మానవుడికి ఆదర్శం అంటూ ఒకటి వుండాలి ధన నిధులను ప్రోగుచేయటంకంటే సీచమైన ప్రతిమారాధనం మరొకటి లేదు. ధనపూజకంటే నైచ్యాన్ని కల్పించే ఆరాధన మరొకటి లేదు. చేపట్టిన ప్రతి వ్యవహారంలోనూ నేను అతిఘన ముగా చొచ్చుకుపోవాలి. తన వర్తనవల్ల ఉన్నతికి తీసుకు పోయ్యే జీవితాన్నే నేను ఎన్నుకోవాలి. అనతికాలంలోనే ఎక్కువ డబ్బును సంపాదించే మార్గాల నన్నింటిని అన్వేషించటంలోనే బుద్ధి సంతటిసి వినియోగిస్తూ మరింత కాలాన్ని వెచ్చించడ మనేది నిత్యంగా త్రిపుణ్ణోవటమంటూ లేని రీతిగా నన్ను పడవేసి తీరుతుంది. ముప్పది ఐదవ యేట వ్యాపారాన్ని పూర్తిగా విరమించేస్తాను. రానున్న రెండు సంవత్సరాలల్లో శిక్షణను పొందుతూ, క్రమపద్ధతిలో గ్రంథ ప్థనం చేస్తాను.

రెండు సంవత్సరాలల్లో కాదుగదా జీవితంలో ఎప్పు డైనా సరే వ్యాపారిక సమ్మోహనాలనుంచి తప్పించుకోవ టం ఎంత కష్టమో అతడు ఆ సమయంలో కొంచెమైనా పూహించలేదు. అతడు వ్యాపారానికి స్వస్తి చెప్పేందుకు ఇరవై ఏళ్లు పట్టింది. అయినా ధనసంపాదన కంటే సంస్కృతి మీదనే విశేషాభిరుచి నాన్ని వెలిబుచ్చే ఈ ప్రకటన నిజా నికి సంపద దాన్ని అర్జించిన ధనాధిపతిది కాదు, ప్రజా సంక్షేమం కోసం అతని పరంగా వున్నట్లు. అతడు తన ధనాన్ని గురించి అలాగే భావించాలి అన్న ధోరణితో అతడు తరువాత కాలంలో చేసిన బోధల్లో ఎంతటి మనః

పూర్వకత వుందో అంతటి మనఃపూర్వకతను ప్రదర్శిస్తున్నది. మనుష్యదేవులు కొందరిందులో ప్రకటితమైన తత్వాన్ని మోసకారి తనమని అపహాస్యం చేశారు. కార్నెగీ దీనినంతటినీ హృదయపూర్వకంగానే ఉద్దేశించాడు. తన సంపదను అంతటినీ దానం చెయ్యకపోయినా తరువాత కాలంలో చెప్పినదంతా కార్యరూపాన చేసి చూపించే సమయం వచ్చింది.

చదువుకోసం అతడు ఒక స్కూల్ వెళ్ళలేదు. ఉపన్యాసాలివ్వటంలో, చరిత్ర, తత్వశాస్త్రము, సాహిత్యము, కళలు అన్న అంశాలల్లో తనజ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోటానికి ఎంతో కృషిచేశాడు. వ్యాపారంతోబాటు. ఆత్మ సంస్కృతిని అభివృద్ధి చేసుకోటంకూడా ఒక ఉద్దేశంగా పెట్టుకొని అతడు ఇంగ్లండుకు తదితర దేశాలకు ఎన్నోమారులు యాత్రచేశాడు. అతణ్ణి రెండు ఆకర్షించటం ప్రారంభించాయి. అంతరాత్మలో ఉన్నత విషయాలమీద ప్రగాఢమైన ప్రేమ వున్నప్పటికీ అతడు వ్యాపారంలో కలుగుతున్న విజయవ్యామోహాన్ని ఎదుర్కోలేక పోతున్నాడు వ్యాపారానికి సరిస్థి చెప్పటం కోసం కేటాయించుకున్న రెండు సంవత్సరాలల్లో అతడు హృదయ పూర్వకమైన తీవ్రకృషి చేశాడు. అతడు, బాల్టిమోర్ ఓహియో ట్రైల్ రోడ్ పెట్టుబడిదారు, జాన్. డబ్లియం. గారెట్ డగ్గరికి వెళ్ళి హీలింగ్ పార్కర్స్ బర్గు అన్న రెండు ప్రదేశాలల్లో

ఓహియో నదిమీద కట్టవలసిన రెండు బ్రిడ్జిలకు సంబంధించిన కాంట్రాక్టులను అతడికి అమ్మివేశాడు. చికాగోలో స్టీలింగ్ కార్లను ఉత్పత్తి చేస్తున్న జార్జి యం. ఫుల్టన్ ను కలుసుకొన్నాడు. మనుష్యస్వభావం పరిశీలన విషయంలో కించిత్తయినా రోషం లేని తన సహజావబోధ శక్తితో ఆతని కున్న వ్యాపారిక మహత్తును గుర్తించాడు. కార్నేగీ సహచరులు ఆతనితో “మనం ఫుల్టన్ మీదస్వత్వోల్లంఘనం Infringement చేసినందుకు అభిమోగం తీసుకురావా” అని తీవ్రదోరణిలో మాట్లాడారు.

“నా అభిప్రాయం అదికాదు. అభియోగాలు న్యాయస్థానంచుట్టూ ఎలా త్రిప్పుతాయో మీకు తెలుసు. ఉబ్బితా న్యాయవాదుల పాలు కావటమే జరుగుతుంది. ఫుల్టన్ కు చికాగో కార్యస్థానం కావటంవల్ల ఆతనికి మధ్య పశ్చిమ, దూర పశ్చిమ రైలుమార్గాలతో మనకంటే ఎక్కువ సాన్నిహిత్య మున్నది. అందువల్ల అతడికి మంచి అవకాశం, అంతే కాక ఆ యువకుడు పరిశ్రమ రంగంలో ఘనకార్యాల నెన్నింటినో నిర్వహింప నున్న అదృష్టశాలి. చేతనయితే మనం ఆతనితో చేతులు కలుపుదాం” అని కార్నేగీ వారి అభిప్రాయంతో వ్యతిరేకించాడు.

సెయింట్ వికొనిస్ హోటల్ మెట్లముందు 1863లో ఒక వేసగి సాయంకాలం కార్నేగీ, జార్జి ఫుల్టన్ దరిదాపుగా ప్రక్కప్రక్కన నడుస్తున్నప్పుడు అదృష్టదేవత చిరునవ్వు

నవ్వినట్లు తోచింది. యూనియన్ పసిఫిక్ డైరెక్టర్లు న్యూయార్క్ లో కలుసుకొని స్టీవింగ్ కార్ల కాంట్రాక్టు ఇవ్వ నున్నారు.

“సుసాయంతనం. మిష్టర్ ఫుల్టన్” అన్నాడు కార్నెగీ ఉత్సాహంతో.

ఫుల్టన్ “సుసాయంతనం” అన్నాడు చేదుగా. కానీ కార్నెగీ కలవరపడలేదు.

“ఇక్కడ మనం కలుసుకోటం ఎంతో చిత్రంగా వుంది” అన్న గమనిక చేశాడు కార్నెగీ, కానీ అతడి దగ్గర నుంచి అందుకు సమాధానమైనా రాలేదు. తుదికాలం కలవరపడి తెప్పరిల్లి కార్నెగీ పసివాడిలా నవ్వి “బాగుంది, మన మిద్దరం ఇక్కడే కలుసుకోటం. మన మిద్దరం మనకు మనమే బుద్ధిహీనులను చేసుకొంటున్నామన్న భావం నీకు కలగటంలేదా ?” అన్నాడు.

ప్రతిద్యంది అయిన ఆ ఉత్పత్తిదారు ఆగి ఈవిధంగా తన్ను ఎదిరిస్తున్న వ్యక్తిని పరకాయించి చూచివుతే నీఉద్దేశ మేమిటి ?” అన్నాడు.

“యూనియన్ పసిఫిక్ వ్యాపార విషయం. దాన్ని గురించి రాగల అవకాశాల నన్నింటినీ పోగొట్టుకుంటూ మన మిరువురమూ ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు పోట్లాడుకోటంలో ప్రయోజనమేము ది ?”

ఈ మాట ఫుల్మన్ బుద్ధి కెక్కింది. “అయితే దీన్ని గురించి నీవేమి చేద్దామంటావు” అని అడిగాడు.

“కలిసి పోదాం” అని కార్నెగీ కొంత బిగ్గరగా అన్నాడు. “నీ బృందము, నా బృందము కలిసి ఒక కంపెనీని స్థాపించి యూనియన్ పసిఫిక్ వారికి ఒక సమిష్టి సూచన నిద్దాము.”

“దాని పేరేమిటి ?”

పేరు అతనికి ప్రధానమయిన ప్రశ్న ఔతుందని కార్నెగీకి తెలుసు, సమాధానం సంసిద్ధంగా వుంది. “ది ఫుల్మన్ పాలస్ కార్ కంపెనీ” అన్నాడు.

మంచులా గడ్డకట్టి వున్న మోము వెంటనే వికసిం చింది. “నా గదిలోకి రా, మాట్లాడుకుందా”మని అహ్వానిం చాడు.

ఇలా ఆ వ్యాసారాన్ని సాధించటం జరిగింది. సుస్వ భావం గల థియోడోర్ వూడ్రఫ్, క్రొత్త కంపెనీకి పేరు పెట్టటాన్ని గురించి కొంచెం అనిష్టం వ్యక్తంచేసినా. ఇలా కలిసిపోవటంవల్ల కలిగేటందుకు వీలున్న ఆర్థిక ప్రయోజనాలను చూపించి చెప్పుకొన్నప్పుడు, ఆ పథకాన్ని అంగీకరిం చాడు.

కానీ చివరకు ఉక్కు కార్నెగీని తన పాతాలల్లో కట్టి పడేసింది. కొద్ది పరిమాణాలల్లో ఉక్కును తయారుచేయటం పూర్వంనుంచీ జరుగుతూనే వుంది. రైలుపట్టాలు వంతెన

మూలాలు వంటి పెద్ద పెద్ద వస్తువులను తయారు చేసేటందు
 అనువుగా ఇంగ్లండులో హెనీ బెస్సిమర్ ఒక కొత్త
 విధానాన్ని కనిపెట్టేటంత వరకూ ఉక్కు వుత్పత్తి యెంతో
 నెమ్మదిగా జరుగుతుండేది, అప్పుడది యెంతో కష్టమయిన
 పని, నిజంగా ఒక కళ. యిప్పటికి ఆంధ్రా భవిష్య జీవితము
 నిశ్చింతగా రూపొందింది.

ఉ క్కు యుగం

౩

అంతర్ముద్ధ సమయం వరకూ అమెరికాలో రైలు బండ్లు ఇనుప పట్టాలమీదనే నడుస్తుండేవి. ఉక్కుపట్టాలు తొలిసారిగా 1863లో ఇంగ్లాండునుంచి దిగుమతి అయినవి. అయితే యుద్ధం ముగిసిన తరువాత అమెరికాలో ఇనుమును ఉత్పత్తిచేసేవాళ్లు తమ దృష్టిని బెన్సిమరే విధానం మీదికి మార్చారు. బాండ్ల అమ్మకంకోసం కార్నెగీ ఇంగ్లాండుకి రాకపోకలు సాగిస్తున్నప్పుడు ఒక సందర్భంలో ఉక్కు-ఉత్పత్తిని స్వయంగా చూడటం తటస్థించింది. అంతవరకూ అతడికి ఉక్కు విషయంలో ఆసక్తి లేదు. చూడగానే అతడికి ఉద్రేకం కలిగింది. న్యూయార్కులో ఓడదిగి రేవునుంచే అమాంతంగా పిట్స్ బర్గ్ చేరుకున్నాడు. తన సంస్థలోని భాగస్థులను మహాల్లాసంతో యిలా హెచ్చరించాడు.

“ఇనుముకు కాలం చెల్లిపోయింది. ఉక్కు! ఇకఉక్కు రాజు! మనం ఉక్కు పట్టాలను తయారుచేయటం మొదలు పెట్టాలి. వెంటనే మొదలుపెట్టండి!”

మందగొడి అయిన క్లోమన్ తన అభిప్రాయానికి అడు
చెబుతారు కార్నెగీ ముందే ఊహించాడు. కానీ తన ఇతర
భాగస్థులు — తన సోదరుడు టామ్ తో సహా -- తన్ను
కాదంటారని అతడు అనుకోలేదు. ఏమైనా వాళ్ళందరికీ ఇను
ములే ఇష్టం. తమ అలవాట్లను, అభిప్రాయాలను అంత
హఠాత్తుగా మార్చుకోలేరు. వాళ్ళు అప్పుడే ఒక కొత్త
కోలిమిని నిర్మించారు. టామ్ భార్య శారవార్ధంగా దీనికి
'ది లూసీ' అని పేరు పెట్టారు. దీని నిర్మాణానికి ఎంతో పెద్ద
మొత్తం వ్యయమైంది. ఎంతకూ భాగస్థుల్లో -- ముఖ్యంగా
టామ్ లో, చలనం కలుగలేదు. వాళ్ళందరూ ఎక్కువ తాపీ
అయినవాళ్ళు. ఆంధ్రా అకారణంగా ఉద్రిక్తుడవుతున్నా
డన్న భావం వాళ్ళకు కలగక తప్పలేదు. ఆంధ్రా విషయా
నికి ఆతని ప్రతిభ, ధృఢమైన కృషి ఎంతగా శారవార్ధలో
అన్వయంకూడా అంతగా హేతువని ఆతని సమకాలికుల్లో
కొందరు నిరంతరం విశ్వసిస్తుండేవారు. సోదరుని నూతన
భావాను అనుసరించి వ్యవహరించటానికి తానుఅన్ని వేళలా
సాసిద్ధుడు కాకపోయినప్పటికీ విషయమేమో టామ్ బాగా
తెలుసుకున్నాడు.

“అండీ ! త్వరపడకు. ఉక్కును గురించిన ఉద్దేశకం
ప్రస్తుతం ఎంతో విశేషంగా వుంది. అది ప్రమాదకరం. ఇక
ఇనుమూ ! అన్ని అమెరికన్ పరిశ్రమలకూ అది వున్నాది.
ఇంకా కొంతకాలం అది అలాగే వుండి తీరుతుంది. మన
వ్యాపారమార్గాల్లోది కానివానికోసం మనం అధిక ధనాన్ని

క్రమ్మరించట మొందుకు !” అని సుఖంగా కుర్చీలో వెనక్కు వ్రాలుతూ అతడు సలహా ఇచ్చాడు.

ఇతర భాగస్థులంతా టామ్‌తో ఏకీభవించారు. ప్రయోజనంలేక వాగన కొంత సాగించినప్పటికీ ఆంధ్రా అన్నాడు. “సరే, నన్ను మీరు అనుసరించలేకపోతే నేను కొత్త భాగస్థులతో ఒక బృందాన్ని కల్పించుకొని మరొక ప్రత్యేక సంస్థను ప్రారంభించవలసి వుంటుంది.”

“అహహ అది కాదు ఆండీ ! నేను నీ పథకంలో కొంత పెట్టుబడి పెట్టనవలంలేదు. మిగిలిన మనవాడు కూడా అందులో కొద్ది కొద్దిగా పెట్టుబడి పెడతారు. కానీ మన ప్రస్తుత సంస్థ ఈ పనికి పూర్తిగా నడం నాకు ఇష్టంలేదు. అంతే” అన్నాడు వెంటనే అందుకొని టామ్.

“బహుశః నీ వన్నది సమంజస మైనదే కావచ్చు” నని ఆంధ్రా అంగీకరించాడు:

అందువల్ల అతడు మరొక కొత్త బృందాన్ని సమకూర్చుకున్నాడు. హోమ్‌వుడ్ ఇరిగు పొరగు లైన్ కోల్డ్మన్ స్టూనార్లు, రైలురోడ్డు కార్యకర్తలయిన థామస్, స్కాట్‌లు ఆరబెట్టిన సరుకుల గుర్తవ్వాలి, మెక్కాన్స్ లెన్‌లు ఉన్నారు. వీరందరిలో మెక్కాన్స్ లెన్ ప్రధానభాగస్థుడు కావ్వేగీ కుటుంబం పూర్వం రెబెక్కా వీధిలో అతి దారిద్ర్యదశను అనుభవిస్తున్న దినాల్లో ఆంట్ విట్కిన్ ద్వారా మెక్కాన్స్ లెన్ వారికి అప్పు కావలసివస్తే ఇస్తానని మృదువుగా కబురు చేశాడు. అప్పుడు ఆ అప్పు అవసరం లేదని చెప్పటం జరిగింది. కానీ, ఆ సమయంలో మెక్కాన్స్ లెన్

చూపించిన అనుగ్రహాన్ని ఆంధ్రా) ఎన్నడు మరచిపోలేదు.

కార్నెగీ కొత్తగా స్థాపించిన సంస్థలో ఆతని ఇనుము సంస్థలో ఉన్న భాగస్థులందరూ స్వల్పంగా పెట్టుబడులు పెట్టారు. ఈ కొత్త సంస్థకు సోదరుడు టామ్ స్థల నిర్దేశించేశాడు. ఇది పిట్స్ బర్గ్ నుంచి మోనోన్స్ హేలాకునైన, పన్నెండు మైళ్ళ దూరాన, బ్రాడ్వాక్ గ్రామం దగ్గరవుంది. 177 లో ఫ్రెంచి - ఇండియన్ సైన్యం బ్రిటిష్ సైన్యాధికారి జనరల్ బ్రాడ్వాక్ ను పరిపూర్ణ వినాశాన్ని పొందేటట్లు ఓడించి చంపివేసింది ఇక్కడే. ఈ ప్రదేశంలో వుండటంవల్ల ఉక్కు కర్మాగారానికి రెండు రైలుమార్గాలు, మోనోన్స్ హేలా ద్వారా ఓహైయో నది అందుబాటులో వుంటవి.

కార్నెగీ దీనికి “రైల్వోడ్డు కాలనాటి నా పూర్వ మిత్రుని గౌరవార్థం ‘ఎడ్లర్ థామస్ స్టీల్ వర్క్స్’ అనిపేరు పెడతా” నన్నాడు. థామస్ సంస్థలో పెద్ద మొత్తం పెట్టుబడి పెట్టాడు. అయినా అతడు ఈ అభివ్రాహానికి సుముఖత చూపించలేదు. “ఆండీ! అమెరికన్ ఉక్కు పట్టాలతో నా పేరుకు సంబంధం వుండటానికి నేను ఎంతవరకూ ఇష్టపడుతానో నాకు బోధపడటంలేదు ఇంతవరకు తయారైనవి ఎవరికీ గౌరవ మిచ్చేటట్లు లేవు.” అన్నాడతడు.

అందుకు అభ్యంతరం చెబుతూ కార్నెగీ “థామస్! మనం మంచి పట్టాలను తయారు చేయబోతున్నాము. ప్రపంచంలోని ఇతర జాతీయల్లో ఉక్కును ఎంతబాగా తయారు చేయటానికి ఏలుందో ఈ దేశంలో మాదా అంతగా అవకాశ

ముంది. కీస్టోన్ వంటెనలకు, క్లోమన్ ఇరుసులకూ వచ్చినంత కీర్తిని మన ఇనుప పట్టాలకుకూడా సంపాదించగలమని నా అభిప్రాయ” మన్నాడు.

చివరకు థామ్సన్ తన పేరు పెట్టటానికి అంగీకరించాడు. 1878లో ఆర్థికమాంధ్య భయోత్పాతం దేశంమీద వచ్చి పడేనాటికి కర్మాగార నిర్మాణం ఆటై సాగలేదు. అనేకమంది విమర్శకులు “ఆహా ! పొంగులువారిన ఆంధ్రుల కార్నెగీ అశృష్టం చివరకు ఆతనికి ఎదురుతిరిగింది. ఈ దెబ్బతో ఆతడు నాశనం కాకతప్పదు” అన్నారు. కార్నెగీ తన 2,50,000 డాలర్లు ధనాన్ని ఈ పథకంలో పెట్టుబడి పెట్టాడు ఇందులో అధికాంశం ఆతనికి బాండ్లు అమ్మకం వల్ల, కమిషన్లవల్ల చేకూరిన ధనం. విధి విలాసంకొద్దీ తన దాని ధర్మ కార్యక్రమాన్ని ఆరంభించటంకోసం అతడు ఈ సంవత్సరాన్నే ఎన్నుకొన్నాడు. ఆతని స్వదేశంలోని డన్ఫర్ట్ లైన్ లో ఒక ప్రజా స్నాన గృహదహనంతో ఈ కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. ధనంకోసం పుల్పన్ సంస్థలోని పెట్టుబడులను, ఇతర రక్షణ నిధులను అమ్మివేశాడు. కర్మాగార నిర్మాణ పరిపూర్తికి మరికొంత ఆలస్యమైంది. కానీ ఎక్కువ కాలం గడవలేదు అప్పటినుంచి అతడు ఉక్కు ఇనుముల మీదనే దృష్టిని కేంద్రీకరించటంకోసం ఇతరతా తనకున్న వాటాలను అన్నింటినీ ఒకదాని తరువాత ఒకదాన్ని అమ్మి వేశాడు ఆతడు. “నా మంచి గుర్తింపు అన్నింటినీ ఒక గంప లోకి చేర్చి ఆ గంపనే చూచుకొంటూ వుండటం వివేచన గల విధానమని నేను నిర్ణయం చేసుకొన్నాను” అన్నాడు.

కార్నెగీ ఇప్పటికే ఒక రైలు మార్గానికి సంబంధించిన పెట్టుబడి విషయంలో చిక్కుబడ్డాడు. అది కొంతగా అణచి వ్యధ కలిగించింది. అతని పూర్వమిత్రుడైన స్కాట్ చేసిన నిర్బంధనల ఆధు రూపొందిస్తున్న టెక్సాస్ లండ్ ఫినిక్ రైల్వేలోడ్ సంస్థకు 2,50,000 డాలర్లు పెట్టుబడి పెట్టాడు. ప్రస్తుతం ఆ సంస్థ దివాలా తీసే పరిస్థితిలో వుంది. పెద్దమొత్తం గానికి అప్పు తేలింది. న్యూ ఇంగ్లండులో వుట్టిన జూనియన్ యన్. మోర్గన్ లండన్ లో బ్యాంకర్ గా వున్నాడు. అతనికి ఈ సంస్థ అప్పు తీర్చాలి. కార్నెగీకి అతనితో ఎన్నోలావాదేవీలు ఉంటుండేవి. అతనికి టెక్సాస్ లండ్ ఫినిక్ రైల్వేలోడ్ సంస్థ బాకీపడ్డ మొత్తం పెద్దది. అతడు కార్నెగీ కనక హఠా ఇచ్చి సంతకం చేసేటట్లుయితే ఋణ ప్రతాన్ని తిరిగి వ్రాయించుకొంటానన్నాడు. కానీ, కార్నెగీ అందుకు నిరాకరించాడు.

“అండీ ! వాళ్ళకు అండగా వుండటానికి అంగీకరింపక నీ పూర్వ మిత్రు లందరికీ వినాశనాన్ని తెచ్చిపెడితావా” అని స్కాట్ కార్నెగీని నిందించాడు.

దీనికి ప్రతిగా సమాధానమిస్తూ “సరే, ఈ వినాశం నీ బృందానికి గాని, నా వ్యాపారానికిగాని, నా భాగస్థులకు గాని, వారి కుటుంబాలకుగాని సంబంధించింది అయితే యీ సమస్య విషయంలో నేను అనుకూలమైన నిర్ణయము చేసి తీరవలసిందే. స్కాట్ ! మిక్కిలి తక్కువ మూలధనంలో రైల్వేలోడ్ నిర్మాణానికి దిగవద్దనీ, యత్కాలికంగా వుట్టిన అప్పులమీద ఆధారపడి

వేయిమైళ్ళు రైలు పట్టాలను వెయ్యినద్దనీ నీకు బోధించటానికి నేను ఎంతో యత్నించాను. అయినా, నా మాటలు నీవు విన్నావు కావు. తరువాత నేను యూరప్ నుంచి తిరిగి వచ్చిన వెనుక నాకోసం 2,50,000 డాలర్లు వాటాలు ప్రత్యేకంగా కేటాయించానని చెబితే ఏదో పూర్వమైత్రీనిపుగస్కరించుకొని సరేనని ఒప్పుకున్నాను ఇప్పటికీ టి. అ. డ్. పి. సంస్థ కాలక్రమేణ లాభసాటిగా పనిచేస్తుందనే నా విశ్వాసం. అయినా, ఆ ఋణపరిమితి నేను సంతకం పెట్టలేను అలా జేస్తే మిల్లులలోని నా పెట్టుబడులకు, నా భాగస్థుల భద్రతకు ప్రమాదాన్ని కల్పించడమాతుంది. కనుక ఆ పని నేను జేయకూడదు" అన్నాడు.

నిస్సంశయంగా ఈ నిర్ణయాన్ని చేసినప్పటికీ కార్నెగీ ఎదుర్కొనవలసి వచ్చిన ఏ ఆర్థిక సమస్యకూడా ఆతనికి దీని వల్ల కలిగినంతటి వ్యధను కల్పించలేదు. ఈ నిర్ణయం జరిగిన తరువాత స్కాట్ తో మైత్రీ పూర్వంవలె సాగకపోవటమే ఇందుకు కారణం, ఆర్థికమాండ్య భయోత్పాతం దెబ్బతీస్తున్న ఆ సమయంలో కార్నెగీ ఆ రీతిగా వ్యవహరించటం న్యాయమే అక్కాన్ అండ్ పసిఫిక్ సంస్థలో స్కాట్ తో కార్నెగీకి కూడా సంబంధం వున్న సంగతి అందరికీ విదితమైన విషయం. కార్నెగీ అక్కాన్ అండ్ పసిఫిక్ సంస్థకు సంబంధించిన ఋణపతాలమీద సంతకాలు చేస్తే అతడు దాని వినాశం లోపలికి ఆకర్షింపబడినవాడౌతాడు. అందువల్ల పిట్స్ బర్గ్ లోని ఆతని సంస్థలన్నింటికీ ప్రమాదస్థితి కొనితెచ్చుకున్నవాడవుతాడు, అని ఊహించి కార్నెగీ

కంపెనీలకు ఆర్థిక నిలయమైన ఏక్ స్పేంజి బ్యాంకి ఎంతగానో ఆందోళన పడ్డది ఈ బ్యాంకి కార్మిగీ కంపెనీలకు సుబంధించిన ప్రతాలను పెద్ద మొత్తాలకు తన దగ్గర కుదువబెట్టు కున్నది. అందుచేత ఆ బ్యాంకి డైరెక్టర్లు వెంటనే కనిసించ వలసిందని కార్మిగీని పిలిపించారు. తగ్గ సమాధానం చెప్పు కోటం కోసం అతడు అతివేగంగా న్యూయార్క్ నుంచి బయలుదేరాడు.

గంభీరమైన ముఖ కవళికలతో కూర్చున్న ఆ డైరెక్టర్ల ముందు హాజరై కార్మిగీ అతి ప్రశాంతంగా యిలా అన్నాడు.

టెక్నాస్ అండ్ పస్టిక్ కంపెనీలోని రెండు వందల యాభై వేల డాలర్ల వాటాలకు నేను యజమానినైన మాట సత్యం. దీని వంటిదీని నేను స్వంత ధన మిచ్చి కొన్నాను. ఎక్కడా నేను వారి ప్రతాలమీద సంతకాలు పెట్టలేదు.

వారు దీన్ని నమ్మలేకపోయినారు.

“ఒక డాలరు విలువజేసే వారి సాహసిక వ్యాపార పత్రంమీద కూడా నా సంతకం లే”దని గట్టిగా నొక్కి చెప్పి కార్మిగీ వాళ్ళతో ఇంకా ఇలా అన్నాడు. “వ్యాపార ప్రపంచానికి సాహసిక వ్యాపారం (Speculation) వంటి ఘనమైన అభిశాసన మరొకటిలేదని నా అభిప్రాయం. స్కాట్ ఏక్ స్పేంజి ద్యూతి గృహంకంటే ఇంచుక ముంచిది లేదా దానితో తుల్యమైంది.” ఈ అభిప్రాయమే అతనికి జీవితాంతము వరకూ నిశ్చలంగా వుంది. “మా సంస్థల సాధన సంప

త్రివి వృద్ధిపొందించుకొంటుంటే సంతోషం. మీ రిచ్చిన అప్పులకు తప్ప నేను ఈ కంపెనీలో సహ బాధ్యత వహించిన ఋణ పత్రాలు ఏమీలేవు. నా సంస్థలనుంచి నాకు తిరిగి వచ్చే ప్రతి డాలరును, మీ బాకీలను తీర్చటానికి నా ఆస్తులు చాలునని చూపించటానికి హామీ ఇవ్వటానికి నేను సంసిద్ధుడనై వున్నాను.

“కార్నెగీ ! ఆ ఋణాలను గురించి చూకు అణు మాత్రమయినా ఆందోళన లేదు” అని బ్యాంకి అధ్యక్షుడు బయటపడ్డాడు. ఇదంతా టెక్సాస్ అండ్ పసిఫిక్ కంపెనీ గురించి, హాల్ఫ్ ఋణపత్రాలమీద నీవు అనుమతి సంతకాలు చేస్తున్నావని మేము విన్నాము” అన్నాడు.

అప్పుడు కార్నెగీ అన్నాడు : “సాహసిక వ్యాపారంతో జోక్యం పెట్టుకొన్న నన్ను మీరు ఎన్నడూ చూడలేదు. వాల్ స్ట్రీట్ లో నేను మీకు ఎప్పుడూ కనిపించను. ఇక రుణపత్రాలమీద హామీ సంతకం పెట్టటం విషయమంటారా-ఋణా పక్షమెవ్వడు నేను తీర్చటానికి మార్గం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంటేనేగాని లేనా చెల్లించలేని స్థితి వస్తే దానికి తగినంత ఆస్తి నాకు వుంటేనేగాని ఏ రుణపత్రంమీదా సంతకం చెయ్యకూడదని నా దీక్ష. నా హాల్ఫ్ లో మిత్రులొకడు అన్నట్లు నడవలేనంతటి లోతున్న నీళ్ళల్లోకి నేను ఎన్నడూ వెళ్ళను.”

ఆర్థిక-వ్యాపారిక ప్రపంచంలో కొత్తగా లభ్యమయిన ప్రగాఢ గౌరవంతో కార్నెగీ ఈ సమావేశంనుంచి బయటికి

వచ్చాడు. ఆనాటి ఆర్థిక ఖయోత్పాతంనుంచి ధ్వంసం కాకుండా బయటపడ్డ ప్రముఖ పారిశ్రామికమైనది అతిపెద్ద ఒక్కడే. ఈ సమయంలోనే చితికి ఉబ్బుకు అక్కర కలిగిన తన సంస్థలోని భాగస్థులు కొందరు తమ పేర్లను అమ్మజాపితే అది తన కేర వాటిని పుచ్చుకొన్నాడు కూడాను. ఇనుము ఉక్కు పరిశ్రమలు దీనిదాపుగా స్తబ్ధస్థితిలో ఉన్న ఆ ఆర్థికమాంద్య సమయంలో కూడా బ్రాడ్వేల్ నిత్యం క్రమ భిన్నాభిన్న పాటలు తూనే వున్నాడు. వస్తుసామగ్రి ఆర్థికమాంద్య సమయంలో చౌకగా వుంటుంది. తిరిగి మంచిరోజులు వచ్చినప్పుడు వ్యాపారాన్ని విజృంభించి ఆరంభించడానికి అతిశయమైన అంశాలను వుంటాయి. మంచిదిన లోపం ఆగినవాళ్లు వస్తుసామగ్రిలోను అధికధనం వెచ్చించవలసి వుంటుంది. అందువల్ల యాత్రాది కం ఖరీదు పెరిగిపోతుంది, వచ్చేలాభాలు వక్కువౌతవి ఉబ్బు వుంటే సంస్థను వృద్ధిచేయటానికి ఆర్థికమాంద్య సమయమే తగిన కాలమన్న అంశాన్ని కార్నేగీ గమనించాడు. అందువల్లనే క్రమంగా ఆ మార్గాన్ని అనుసరించి వ్యవహరించాడు.

కార్నేగీ కుశాగ్ర బుద్ధివల్లనే 1875 లో పనిని తిరిగి విజృంభించి ప్రారంభించినప్పుడు ఎడ్గర్ థామ్సన్ కంపెనీ ఇతిరమైన ఉత్పత్తిదారు లండన్ కంటే తక్కువ ధరలకు పట్టాలను విక్రయించ గలిగింది. అందువల్ల అనేక ర్యాగరాలు పనిలేక మందకొడిగా నడుస్తున్న దినాల్లో ఈ కంపెనీ అద్దర్లను అసంఖ్యాకంగా పొందగలిగింది.

ఉక్కును ఉత్పత్తి చేయటంలో అమెరికాలోని అందరికంటే సమర్థుడైన వ్యక్తి కెప్టెన్ బిల్ జోన్స్. ఇతడు పెప్

జాతివాడు. అంతర్మధ్య 'కురు వృద్ధ' ఎడ్లర్ థామ్సన్ కంపెనీతో స్పర్థపడించి పనిచేసే మరొక సంస్థనుంచి ఇతడు యజమానులు తన సామర్థ్యాన్ని గుర్తించక పోవటంవల్ల విసుగు చెంది బయటికి వచ్చేశాడు. ఇటువంటి వ్యక్తిని కార్నెగీ తన ఉద్యోగిగా సంపాదించటంతో కంపెనీ విజయం మరింత నిశ్చితమయింది.

కార్నెగీ విజయ రహస్యాలల్లో మరొకటి వ్యక్తులను గురించి ఆతనికి ఉన్న అపూర్వ వివేచనాశక్తి. ప్రసిద్ధిగన్న ఒక ఉత్పత్తిదారు అతణ్ని గురించి “ఒక స్థానంనుంచి ఒక వ్యక్తిని ఎన్నుకొని అతనివలన అత్యుత్తమ ప్రయోజనం కలిగే మరొక స్థానంలో అతణ్ని నిలిపే కౌశలం విషయంలో ఇతడు నే జరిగిన వాళ్ళందరిలోను మేటి” అన్నాడు. “ఇతరులు యోగ్యతను కొద్దిగా గుర్తించటమో లేక అసలే గుర్తింపక పోవటమో జరిగిన వ్యక్తిని కార్నెగీ ఒక ప్రముఖ స్థానంలో నిలపటం నాకు తెలుసు అతడు నిల్విన వ్యక్తి ఆ స్థానంలో ఏక తాళపు డిప్పల్లాగా ఒదిగిపోయాడు. వ్యక్తులను ఎన్నుకోటంలో కార్నెగీకి సాటి ఏవవాడు ఉన్నాడని నేను అనుకోను” అని అత డన్నాడు.

“నూతన యంత్ర సప్తనుగా గాని, రాసానునిక వేత్తనుగా గాని, పరిశోధకు డనుగా గాని, యంత్ర నిర్మాతనుగా గాని నా కొక స్థానమున్నదని అనటానికి నాకు అణుమాత్రమయినా యోగ్యత వేదు.” అని కార్నెగీ విస్పష్టంగా చెప్పనే చెప్పాడు ఆతడికి తెలిసింది యోగ్యులైన వ్యక్తులను గుర్తించటం, వారివల్ల అత్యుత్తమ సేవలను పొందటం

మాత్రమే. “పొందవలసిన సేవ కేవలం బుద్ధిసంబంధమైనదీ హస్తసంబంధమైనదీ మాత్రమే కాదు” అన్నాడతడు. గణనకు వచ్చేది హృదయసంబంధి ఐన సేవ. అతనిబుద్ధి అతిశయమైన కుశలతతో పనిచేయటానికి ముందే నీవు నీ ఉద్యోగిలోని వ్యక్తిగత వైజస్యభావాన్ని, హృదయాన్ని ఆకర్షించి అధీనం చేసుకోవాలి” అన్నది కార్నెగీ అభిప్రాయం.

ఇప్పటికే కార్నెగీ తన జ్ఞాతీయైన డాక్ హృదయ పూర్వకసహకారాన్ని సంపాదించాడు. అతడు డాక్ ను 1870 లో సంస్థలోకి తీసుకువచ్చాడు.

డాక్ ఈనాడు సంస్థలో అవివాహిత సంబంధం గల వ్యక్తి. ఇతరమైన ఇనుప కంపెనీలు, బ్రిడ్జి కంపెనీలు లాగానే కార్నెగీ ఉక్కు సంస్థకూడా తన ఉపయోగంతోనూ బాగుగనూను సంపాదించింది. తన కంపెనీ బాగుగనుల్లో వృథాగా పోతున్నపదార్థాన్ని గురించి, చిల్లెమును గురించుకోల్పోవ్ బహుశాలం ఆ దోషాన్ని చెందాడు. ఒక సంవత్సరం ఆతడు ఇంగ్లండులో ఉన్నప్పుడు బార్బి లాడర్ అనే వ్యక్తి అతనికి పై విధం వ్యర్థమయ్యే పదార్థాన్ని అంతటినీ పరిశుభ్రంచేసి బాగుకు బదులుగా వాడటం చెయ్యటంతోనూ తాను కనిపెట్టిన ఒక విధానాన్ని చూపించాడు. దాన్ని చూసి క్లౌమ్స్ మహాత్మాహంతో ఇంటికి వచ్చాడు. “డాక్! వెంటనే ఉక్కుడికి వచ్చి నీ విధానాన్ని మాకు చూపించాలి” అని కార్నెగీ అతడికి వ్రాశాడు. అతడు వచ్చి అమెరికాలో చిల్లెపు బాగును పరిశుద్ధిచేసే మొట్టమొదటి కర్మాగారాన్ని నిర్మించాడ. ఇందువల్ల కంపెనీలకు ఎన్నో నిలవలు చేకూ

రాయి. కంపెనీలోని భాగస్థులందరూ “మనం ఇతణ్ణి తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళనీయకూడదు” అని కూడబలుకు కొన్నారు. ఆ కారణం వల్ల లాడర్ అమెరికాలోనే నిలచిపోయినాడు. కార్నెగీ సంస్థలో భాగస్థుడయి చివరకు, మహాధనికుడుగా మరణించాడు.

ఉక్కు పైన్యంలో చేరటానికి డస్సెర్ట్స్ లైన్ ఎంతో మందిని చేకూర్చి యిచ్చింది. “మిష్టర్ కార్నెగీ, మీ బంధు వొకడు ఇక్కడ పనిచేస్తున్నాడు. మీకు తెలుసునా ?” అని ఒకనాడు కర్మాగారంలోనడుస్తున్నప్పుడు సూపరింటెండెంటు కార్నెగీని హెచ్చరించాడు.

“తెలియజే!” అని అతడు ఆశ్చర్యంతో సమాధాన మిచ్చాడు.

“పైగా అతడు సిద్ధహస్తుడయిన మంచి యంత్రదేవత కూడాను. అతడు మీకు జ్ఞాతి అని కొలదికాలం పూర్వం వరకూ నాకు కూడా తెలియదు.”

“అతడితో నేను మాట్లాడవచ్చునా ?”

“తప్పక” అని సూపరింటెండెంటు కార్నెగీని ఒక యంత్రం సరిచేస్తున్న యువకు డొకడి దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాడు “ఇదిగో ఇతడే” అని అతడు “హమ్ ! వీరు మిష్టర్ కార్నెగీ అని పరిచయం చేశాడు.

“నీ పే రేమిటి ?” అని యజమాని ప్రశ్నించాడు.

“థామస్ మారిసన్. మా తండ్రి రాబట్ట” అని యువకుడు సమాధాన మిచ్చాడు.

“ఏమిటి ! నా జ్ఞాతి బాబ్ !”

“అవును.”

“నీవు ఇక్కడికి రావటం ఎలా జరిగింది ?”

“ఇక్కడికి వస్తే మేము బాగుపడగలమని భావించాను.”

‘మేము’ అన్న మాటను తిరిగి ఉచ్చరించి” “ఇంకా నీతో ఉన్నవా లెవరు ?” అని కార్నెగీ ప్రశ్నించాడు.

“నా భార్య.”

యజమాని అతణ్ణి చిత్రంగా పరికించి చూచాడు. “నేను నీకు బంధువును గదా, మొదట నా దగ్గర కెందుకు రాలేదు ?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నీ కొక పరిచయ పతాన్ని వ్రాసియిచ్చి వుండే వాణ్ణి. ఇంతకుంటే మంచి పనిలో చేరే అవకాశం కల్పించి ఉండేవాణ్ణి” అన్నాడు.

ఆ యువకుడు “అవకాశం లభించింది గదా అన్య సహాయం ఎందుకులే ! అనుకున్నా”నని సూటిగా ఆ పెద్ద మనిషి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ సమాధాన మిచ్చాడు. ఈ ఉదయం తాన్ని వర్ణిస్తూ “బేను. అదే నిజమైన మారిసన్ స్వభావం అని ఉల్లాసంతో కార్నెగీ పెద్దపెట్టున అన్నాడు “స్వశక్తి మీదనే ఆధారపడటం లూసిఫర్ లాగా స్వతంత్రుడుగా ఉండటం నేర్చుకొన్నా” డన్నాడు.

శక్తిమంతుడైన జ్ఞాతి సహాయం లేకుండానే థామస్ కొద్ది సంవత్సరాలకే డూక్యూసీలోని క్రొత్త కర్మాగారా

నికి సూపరింటెండెంటు పదవిని అందుకొన్నాడు. భాగస్వామి
నాడు చివరకు ఇతడు కూడా కోటిశ్వరుడయినాడు.

స్కాట్లండులోని మైలాండ్సును స్పృతికి తెచ్చే పెన్సి
త్యేనియాలోని క్రెస్పన్ దగ్గరి, కేవలం ఎలిఘన్స్ శిఖరం
మీద, కార్నెగీ ఒక కుటీరాన్ని కొన్నాడు. వసంతపు తొలి
చిహ్నాలు కనిపించగానే అతడు, అతని తల్లి అతివేగంగా
అక్కడికి వెళ్ళేవారు. న్యూయార్క్, పిల్సెబర్గులకు మధ్య
మధ్య అతివేగ ప్రయాణాలు చేస్తూ మాసమో మరికొంత
కాలమో అక్కడ గడిపిన తరువాత సెలవలకని వారు
స్కాట్లండులో, యూరప్ లో పోతూ వుండేవాళ్ళు. వేసగి చివరి
దశలో తిరిగివచ్చిన ఆ సాంధుడు లేదా పాంధు లిరువురూ
మళ్ళీ క్రెస్పన్ కు వెళ్ళి అక్కడనే ఆకురాలు కాలం వరకూ
వుండేవాళ్ళు.

క్రెస్పన్ కు వెళ్ళి కార్నెగీ గోదాముతో ప్రవేశించబో
తున్నప్పుడు పలుకా కట్టుకొన్న ఒక యువకుడు, పదునై జేళ్ల
వాడు తనంతట తానే వచ్చి అతని గుర్రాన్ని పట్టుకొనేవాడు
అశ్వాశోనాముచేసి తిరిగి వెళ్ళిపోతూ ఆ 'ఉక్కు-అధిపతి'
ఇచ్చిన పెన్సిలెయిట్లో పావు దాలగో పారిపోషికాన్ని పుచ్చు
కొని ఈల పెసుకొంటూ అతడు అక్కడనుంచి అంగలమీద
వెళ్ళి పోతుండేవాడు. క్రెస్పన్ కు అతని నివాసనగరమైన
లొరెట్టోకు మధ్య ఉన్న కొలద మైళ్ళమారం ఆ కుర్రవాడు
అతివేగంగా పయనించివాడు. అయితే కార్నెగీకి అప్పుడు
అతడి పే రేమిటోకూడా తెలియదు. కానీ తరువాత తెలుసు
కొనే సమయం వచ్చింది.

మ రు వ రా ని సం వ త్స రం

9

1881 సంవత్సరమంతా ఆంధ్రా కార్నెగీ జీవితంలో
 ప్రత్యేకంగా గమనింపదగ్గ సన్నివేశాలతో నిండినది. ఐదు
 మిలియన్ల డాలర్లు పెట్టెబడి పెట్టి ఆ సంవత్సరారంభంలో
 కార్నెగీ బ్రదర్స్ అన్న మహాసంస్థను స్థాపించటంతో
 ఆంధ్రా బాల్యంలో తమ్ముడి కిచ్చిన వాగ్దానాన్ని చెల్లించాడు. ఈ సంస్థలో కార్నెగీ పెట్టుబడి సగానికి కొంచెం
 ఎక్కువ. ఇది సామాన్యమైన సంస్థల వంటిది కాదు. దీని
 యజమానులు షేరు హోల్డర్లు కాదు. సహ వ్యాపారస్థులు.
 ఆంధ్రా కార్నెగీ ఎవడయినా పైకివచ్చే లక్షణం గల యువ
 కుణ్ణి చేప్పుకోటానికి నిర్ణయించిన సందర్భాలలో తప్ప
 సామాన్యంగా ఈ బృందంలోవారు స్థానము తమలో తమకు
 కాక ఇతరుల కెవ్వరికి అమ్మరాదు. అంటే ఈ సంస్థ స్థానము
 ఆంధ్రా కార్నెగీ విశేషంగా అసహ్యించుకొనే ప్లాక్ ఎక్స్
 ఛేంజిలోకి ఎన్నడు వెళ్ళదన్నమాట. ఈ నూతన మహా
 సంస్థలో ఎడ్లర్ థామస్ స్టీల్ వర్క్స్, ది యూనియన్
 ఐరన్ వర్క్స్. ఎన్నో కోల్ మైన్లు, కోల్ ఒవెన్లుగా ప్రస్తు

తంతో పరిణమించివున్న యాసీఫర్నేసన్ అన్న సంస్థలు విలీనం చెయ్యబడ్డాయి కార్నెగీ స్టీలు గ్రామసీమలలో వేల కొద్ది మైళ్లు రైలురోడ్లను నిర్మించటానికి, బిడ్జిలను నిర్మించటానికి, అప్పటి కాలంలో యుగాద్భుతంగా భావింపబడ్డ న్యూయార్క్-లోని ఈస్టునది మీది పెద్ద న్వానును నిర్మించటానికి తోడ్పడింది.

ఈ సంవత్సరమే తన తొలిదానంగా ఉచితజ్ఞుడై అతడు ఒక ప్రజాగ్రంథాలయాన్ని డన్ఫర్మ్స్ లైన్ కు ఇవ్వటం జరిగింది. ప్రపంచంలో మరే నగరమయినా సరే తన కాదా నాన్ని ఇచ్చినందుకు అతణ్ని ఆ నగరం ప్రశంసించినట్లు ప్రశంసించి ఉండేదికాదు.

అతడు వాస్తు శిల్పి (Architect) తో ఆ భవన పథకాలను గురించి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు అతడు “మిస్టర్ కార్నెగీ మీకు శలాచనం (కోట్-ఆఫ్ ఆమ్) చిత్రమొకటి నాకు కావాలి అది ఈ భవనంలో ఎక్కడో ఒకచోట అది వుండాలి.” అన్నాడు. భవనంపాదనం చేసిన అమెరికన్లు తమకు పారంపర్యంగా వచ్చిన ఆ ప్రాచీనకాలపు ‘లాంఛనాలు’ లేకపోతే వాటిని తయారుచేయటంలో ప్రత్యేక నైపుణ్యమున్న వాళ్ళను పిలిపించుకొని కొత్తగా కల్పితమైన వాటిని చేయించుకుంటుండే వారు. కార్నెగీకూడా ఈ విధానాన్నే అనుసరించి, అటువంటి లాంచనమేదో చేయించుకొని ఉంటాడని ఆ గృహ నిర్మాత భావించి వుంటాడు. అయితే అలా జరుగలేదు.

“నీకు శుభ మగుగాక ! నాకు అటువంటి లాంచ నాడంబరా లేవీ లేవు” అని ఆ నిత్య ప్రహస్యామికవాది వెల్లడించాడు. “నీకు ఏదో విధమైన డిజైను కావాలంటే ద్వారం మీద ఉదయకాల రవి తన కిరణాలను అన్ని దిక్కులకూ ప్రసరిస్తున్నట్లు చిత్రించి దానికింద తేజస్సుపూర్తిమ గాక !” అన్న వాక్యాన్ని ఎందుకు వ్రాయకూడదు” అని సూచన చేశాడు. చివరకు అలా చేయటమే జరిగింది.

దక్షిణాన్నుంచి ఉత్తరానికి, ఇంగ్లండునుంచి స్కాట్లండుకు, ఆ గ్రంథాలయ భవనానికి కొణశిలను స్థాపించేటందుకు డన్స్మర్క్లైన్ చేరుకొనేటట్లు కార్నెగీ ఒక కోచ్ ప్రయాణాన్ని ఏర్పాటు చేయించాడు. ఉల్లాస కరమైన ఆ ప్రయాణబృందంలో తాను తల్లితోసహా పదహారుమంది సభ్యులున్నారు. మిగిలిన వారంతా తాత్కాలికంగా తను పని కట్టిపెట్టి ఆఫీసు బల్లమీదినుంచి లేచి రావటానికి అవకాశం కలిగిన అతని సహచరులు, మిత్రులు. ఇందులో కొందరు భార్యలతోకూడ వస్తున్నారు. ఆ నాలుగు గుర్రాల కోచ్‌లో డ్రయివరు ప్రక్కన ఎత్తుగా కూర్చున్న డెబ్బదియేండ్ల మార్కెరేట కార్నెగీ బృంద మంతటిలోనూ ఎక్కువ పుల్లాసంగా కనిపించి వుంటుంది. అనేక పర్యాయాలు ఆమె సెలయేళ్లు దాటవలసి వచ్చినప్పుడు నీళ్ళలోకాల్చేడ్డుకుంటూ నడిచింది. ఒకమాటు ఆమె తన వర్తనను పైకిమడచి పచ్చిగడ్డిమైదానంమీద కొండరువ్వులు(Highland Flings) నటించి చూపించింది. స్కాట్లండుకు ఇదే తన చివరిప్రయాణ

మని తెలుసుకోవటంవల్ల ఆమె అందరికంటే ఇందువల్ల అధిక ప్రయోజనాన్ని పొంద దలచింది.

అంకుల్ లాడర్ ఈ బృందాన్ని ఫిర్ ఆఫ్ పోర్టు దగ్గరకు వచ్చి కలుసుకున్నాడు. గ్రామసీమయూవత్తు డెస్ఫోర్స్ లైన్ కు మూగుతున్న దని వీళ్లు తెలుసుకున్నారు. ఈ బృందం పాత నగరాన్ని చేరేటప్పటికి గుఱ్ఱాలు బాగా పెరిగిపోతున్నవి. సాట్లండ్, ఇంగ్లండ్. యునైటెడ్ స్టేట్స్ పతాకాలు ప్రాత రాజభవనం మీద ప్రక్క ప్రక్కగా ఎగురుతుండటం వీరి కంటబడ్డది. పెద్ద అందమైన తోరణం ఒకటి ఉరు బయట ఎర్పాటు చేయబడింది. ఇక్కడ ప్రోవోస్ట్, నగర కౌన్సిలు సభ్యులు, న్యాయాధికారులు వారి వారి ఔద్యోగిక మైన దుస్తులతో ఈ బృందం వారి రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు స్వాగతం చెబుతూ ప్రసంగాలు చేశారు. ప్రధాన స్వాగతప్రసంగం చేసింది ఒక వువ్వోగి కాదు. ఔహత్య శోభితంగా ఈ పనిని ఒక నేత పనివాడు నిర్వర్తించటం జరిగింది. ఇం దత డెంతో సమర్థతను ప్రవర్పించాడు. బ్యాండు వాయించేవారు, బాగ్ పైపర్లు, లాడ్జీలు, కార్నికులసంఘాలు-విశ్వలో చాలామంది లినెన్ మిల్లులో పనిచేసే స్త్రీలు, బాలికలు ఉన్నారు - వీళ్ళందరితోగూడిన వుత్సవం మైలు పొడుగున నడిచింది. ఇందులో పాల్గొన్నవారు బ్రిటిష్ ఆమెరికన్ డెంచాలను, బానర్లను పట్టుకొని “కార్నేగీ స్వాగతము” అని వ్రాసిన ఆర్పిల క్రిందుగా ఉరేగింపును నడిపించారు. ఈ వుత్సవం ఆంధ్రా జన్మించిన శిలాకుటి (Stone Cottage) దగ్గర, అతని తల్లి పెట్టిన స్టీట్ హాపు[మికాయీదుకాణం]

దగ్గర రెండవోట్ల ఆగింది. రెండోచోట ఆగినప్పుడు వర్షం
నిశ్శబ్దంలో వినిపించిన అబ్బి గంటల తీయనైన ధ్వనులకు
“ఉక్క-రాజు” కన్నులలో ఆనందభాషాలు పొంగిపొర
తాయి.

తరువాత విందు తిరిగింది ... పరిచితాలైన పూర్వ
ప్రదేశాలను, ఇతర ముఖ్యస్థలాలను తిరిగి చూశారు శంకు
స్థాపనోత్సవ సమయంలో ఏరిల్ ఆఫ్ రోస్బరీ ప్రసంగం
చాడు. ధర్మకర్తలందరూ ఆవుత్సవపు తంతునుకార్నెగీతానే
నిర్వహిస్తున్నాడని ప్రదేశపడ్డారు. కానీ, అతడు ఆ గౌరవాన్ని
తన తల్లి కివ్వ వలసిందని ప్రార్థించాడు. సంతకం సంవ
త్సరం ఆమె మీద అతని గౌరవం వృద్ధికావడమే యిందుకు
కారణం. అతడు అప్పు డప్పుడు ఆమె నొసటిని వేలితో
తాకి “టామ్మో, నాకు మేధాశక్తి నిచ్చిన తావు యిక్కడే
వుంది” అనేవాడు. అతడు తలచినట్లే శిరశ్చేత కిరీటంతో వీసల
మైన సిల్క్ వస్త్రాలలో విశిష్టమైన మూర్తిని వహించిన
ఆతని తల్లి, అమలినమయిన ఆత్మశక్తిని అత్యుచితము
ప్రకటిస్తూ తంతు నంతటినీ పూర్తిచేసింది. సున్నాన్ని పెండి
తాపీతో పరచి, ఎత్తిన రాతిమీద ముమ్మారు మూడు
దెబ్బలుకొట్టి అక్కడ సమావేశమయిన వారందరికీ వినిపించే
టట్లు స్పష్టమయిన కంఠంతో “స్మృతి చిహ్నమయిన ఈ
శిల సశాస్త్రీయంగాను, సక్రిమంగాను నిక్షిప్త మయినదని
నేను ప్రకటిస్తున్నాను,” పరమేశ్వరు డీ ప్రయత్నాన్ని
ఆశీర్వదించుగాక!” అన్నది.

తా నొక రచయిత ననే భావాన్ని ఎల్లప్పుడూ

వహించే ఆమె పుత్రుడు “ఆన్ అమెరికన్ ఫోర్-ఇన్-హౌండ్ యిన్ బ్రిటన్” అన్న గ్రంథంలో ఈ కోచ్ ప్రయాణాన్ని వర్ణించాడు. ఈ గ్రంథం 1882లో ప్రకటితమైంది.

ఆ .881 సంవత్సరంలోనే పిట్స్ బర్గ్ పెట్టుబడిదారులు బృతిద్వద్వంగా హోమ్స్టెడ్ లో ఎడ్లర్ థామ్సన్ వర్క్స్ కు కొంచెం క్రిందుగా మోనాంగహాలా నది ఆవలి ఒడ్డున మరొక ఉక్కు కర్మాగారాన్ని నిర్మించారు. కానీ కొత్త సంస్థకు కార్మిక సంబంధమైన ఇబ్బందులవల్ల దెబ్బ తగిలింది. కొంత వెనక్కుతగి వచ్చిన ఆర్థర్లను తగ్గించుకోవలసివచ్చింది. దానిమీదట డైరెక్టర్లు వాళ్ళల్లో వాళ్ళు తగాదాలు పెట్టారు. చివరకు అందరూ వెళ్ళిపోవటానికి ఒప్పుకున్నారు. ఒక మధ్యవర్తి వచ్చి కార్మిగీని కలుసుకున్నాడు. ఈ పరిణామాలను మొదటినుంచి జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తున్న కార్మిగీ ఇటువంటి పరిస్థితి వస్తుందని ఊహిస్తూనే వున్నాడు. ఆ మధ్యవర్తి అతన్ని హోమ్స్టెడ్ ను పుచ్చుకుంటారా అని అడిగాడు. అతడు తీసుకుంటానన్నాడు. తరువాత ఒక ప్రతినిధి సంఘం అతడిక్కడ తమను స్కాచ్ సంప్రదాయను గుణంగా పిండివేస్తాడో అన్న భయంతో అతని కార్యాలయానికి వచ్చారు.

“మీ వరతులే” మని వారు ప్రశ్నించారు

“కార్మిగీ కార్పొరేషన్ లోని స్థానములంగా గాని విడిగా డబ్బురూపంలో గాని మీరెలా కోరితే అలా ఆ కర్మాగారంలో మీరు పెట్టిన ప్రతిదాలరు మీకూ తిరిగి ఇచ్చి వేస్తాం.”

పడ్డ తబ్బిబ్బులోనుంచి కట్టుకొని ఊపిరి సలుపుకోవటానికి వాళ్ళకి కొన్ని తుణాలు పట్టింది, వారు తమకు డబ్బే కావాలని గట్టిగా కోరారు. తిరిగి ఆలోచించుకోటానికి తుణ కాలమైనా ఇమ్మని అడగలేదు. వారిలో ఒక్కడికి తప్ప తక్కిన వారందరికీ వేరే ఉక్కు వ్యాపారాలున్నాయి ఆ ఒక్కడు మిస్టర్ సింగర్. ఇతడుమాత్రం ఆలోచించుకోటానికి ఇరవైనాలుగు గంటల కాలవ్యవధి నిమ్మనికోరాదు అతడు మర్నాటి ఉడయం తిరిగివచ్చి “నిన్న నీ వన్నది నిజంగా ఇల్లించే మాటేనా?” నీవు నన్ను భాగస్వామిగా తీసుకొంటావా?

“తప్పక తీసుకుంటాను.” నవ్వుతూ సమాధానమిచ్చి “వీది, కరచాలనం చెయ్యి భాగస్వామీ!” అన్నాడు

తరువాత ఆతని పూర్వభాగస్థులు తమకు దూరదృష్టి లేకపోయినందుకు ఎంతో చింతించారు. అయితే మిస్టర్ సింగర్ మాత్రం తాను తీసుకొన్న నిర్ణయానికి ఎన్నడూ చింతపడలేదు. ఉక్కు అప్పుడప్పుడే తన స్థితికి తాను వస్తున్నది. రైలుపెట్టెలు, కార్లు, వంటెనలు, యంత్రసామాగ్రులు బాయిలర్లు, వైపు, కేబిల్, బార్బుడువైరు, అన్నిటికీ మకటాయమానంగా కొత్తగావచ్చి అందరినీ ఆశ్చర్యచకితులను చేస్తున్న సైక్లోస్కోపర్లకు చట్ట నిర్మాణం పూర్వపు పట్టాలకు తోడియినది. వీటన్నిటికీ ఉక్కు కావాలి.

18౬1 లో విశేష ప్రాముఖ్యాన్ని పొంది అందరి దృష్టిని ఆకర్షించినవాడు పశ్చిమ పెన్సిల్వేనియా నుంచి

వచ్చిన ఒక యువకుడు హెన్రీ క్లే ఫిల్. ఇతడు తెలివిగా కోల్ ను నిర్మించటానికి పూనుకున్నాడు. 1881 వచ్చేటప్పటి కల్లా ప్రపంచ మంతటికొనూ మంచి కోకింగ్ బాగునూ తయారుచేసే కోనెల్స్ విల్లీలోని ఎన్నభవంతుల వ్యాపారాన్నంతటినీ ఇతడు హస్తగతం చేసుకొన్నాడు. అయితే చాలా అప్పుల్లో పడ్డాడు. అంతేకాకుండా ఈ సంవత్సరం ఇతడు ఒక పిట్స్ బర్గ్ కన్యను వివాహమాడ దలిచాడు. కొంతకాలంనుంచీ కార్నెగీ దృష్టి ఫిల్పొమీద పడ్డది. ఇతణ్ణి భాగస్వామిని చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడు. స్వీకరించి ఇతని మీద విడిచిపెట్టి సంస్థకు బయట ఉండదగినంతటి సామర్థ్యం గలవాడితడు. వీళ్ళిరువురూ కలసుకొని ఒక వ్యాపారపు లొడంబడిక చేసుకున్నాడు. హనీమూన్ కోసం ఫిల్ అతని భార్య న్యూయార్క్ కు వచ్చినప్పుడు కార్నెగీ వాళ్ళను విందు కాబోవించాడు. ఆ సమయంలో తల్లి తప్ప మరెవ్వరూ అతిథులు లేరు. భోజనం ముగియబోయేముందు అతిథేయి లేచి నిలిచి అతడు తన ఉత్తమ మిత్రులైన ఫిల్ దంపతులకు శుభాకాంక్షలు చెప్పాడు. అందులో “మిష్టాక్రీక్ నేను భాగస్వాములము కాబోతున్నామని చేర్చాడు.

ఇలా చేర్చి చెప్పటం ఈ రహస్యాన్ని ఇంతవరకూ ఎరగని తల్లి ఉపయోగం కోసమే ఉద్దేశింపబడ్డది.

“అండా, ఇది ఫిక్ కు ఎంతో మంచి విషయం” అని ఆమె వెంటనే సంతోషించింది. “ఇందువల్ల మన కేమి వస్తుంది!” అన్నది.

కొద్దికాలానికే జనవరి, 1, 1982 న పదవ వంతు కార్మిగి వర్గంవారి యాజమాన్యం గల స్టాకుతో హెచ్.సి. ఫ్రీక్ కోక్ కంపెనీ స్థాపితమైంది ఈ సంస్థలో ఇలా ప్రారంభమైన కార్మిగిల యాజమాన్యం కాలక్రమేణ, ఫ్రీక్ కోక్ కంపెనీ విధానాన్నంతటినీ నిర్ణయించేవాడయినప్పటికీ, కాలక్రమేణ అది వారికి అత్యధిక ప్రతిపత్తి నిచ్చేటంతవరకూ పెరిగింది. ఈ మధ్యకాలంలో ఫ్రీక్ కార్మిగి స్టీల్ కంపెనీలోని తన పెట్టుబడులను పెంచుకొన్నా

లండన్ కు వచ్చి బ్రిటిష్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ముందు అతని రచనను చదవవలసిందిగా ఆహ్వానించబడేటంతటి ఖ్యాతి నాన్జించుకున్న కెప్టెన్ బిల్ జోన్స్ ఈనాడు ఉక్కు లోకంలో సుపసిద్ధుడయినాడు. అతడిప్పుడు హోమ్ డైరెక్ట్ లోని వ్యవహారాలను చూస్తున్నాడు. తనకు ప్రేయమయిన మార్గాన్ని అనుసరించి జోన్స్ కోసం కొంత స్టాక్ ను వేరుచేసి అతడు అబడెండ్ల ధనంతో దాని విలువను చెల్లించుకొనే పద్ధతిమీద అతణ్ని భాగస్వామిని చేద్దామనుకొన్నాడు. ఇందుకు అలా జరిగితే తాను కంపెనీతో ఒకడై పోవటంచేత తనకు కార్మికులకు మధ్య వుండే సంబంధం చెడిపోతుందని జోన్స్ అభ్యంతరం చెప్పాడు

అతడు “వారు నేను ఏవో పోక్లర్లు పోతున్నా” ననుకొంటారన్నాడు.

“అయితే ఇందుకు నీ సూచన ఏమిటన్నాడు ? కార్మిగి.

చాలా పెద్ద మొత్తం మీరు జీతంగా నా కివ్వవచ్చు అని అతడు సమాధాన మిచ్చాడు.

“మంచిది. ఆ పని చెయ్యి” అని బల్లగుద్దాడు యజమాని.

“ఇప్పటినుంచి నువ్వు అమెరికా అధ్యక్షు డెంత జీతం తీసుకుంటావో అంత తీసుకో. అది సువర్ణరానికి యాభై వేల డాలర్లు.”

“అది కేవలం చెప్పకోట మాత్రమే ఆండి” అన్న మాటే బిల్ ఇచ్చిన అంగీకారం

సౌమ్య స్వభావుడయినా ఎళ్ళవేళలా కార్నెగీ పొడిచి పని చేయిస్తుంటాడు, అభివృద్ధులను గురించి, ఇతర విషయాలను గురించి రిపోర్టులు అడుగుతుంటాడు “ఉక్కును ఉత్పత్తి చేయటంలోగడిచినవారమునంపుర్యపులెక్కలను అన్నింటినీ అధిగమించాము” అని తెలియజేస్తే అతడు సమాధానమిస్తూ “శుభాకాంక్షలు. ప్రతి వారం మన మీలా ఎండుకు చెయ్య గూడదు” అని అడగడమో లేక విలువల పట్టికలను [Cost Sheets] సంపాదనటమూ చేసేవాడు. “కన నెంబరుకొలిమి ఈ రోజున పూర్వపు రికార్డు నంతటిని మించిన” అని తెలియజేస్తే “వెంటనే మిగిలినవి వంచేస్తున్న”వని ప్రశ్నించేవాడు. బిల్ జోన్స్ ఈ సోడిపోల్లతో కొన్ని సమయాలల్లో నలిగిపోతుండేవాడు. విపులమయిన రిపోర్టులు, మూల్య పట్టికలు తయారుచెయ్యటమంటే అతనికి అసహ్యం. అతడు గొప్ప ఉక్కు నిర్మాత ; కానీ గణనాక (Statistics) మంటే

అతనికి తలనొప్పి. తని వేసగి యాత్రలను గురించి చెపుతూ, ఒకమాటు కార్నెగీ అతనితో “నేను ఎంత అలసిపోయినా స్త్రీను రెక్కన తరువాత అర్థగంట గడిచి నూజర్సీ ఉన్నత భూములు నా వెనుక ట్టిజరేఖలోకి దిగజారినవంటే నా బాధ్యతలు, అలసట నన్ను విడిచి జారుకుంటాయి. చిల్, అది ఎంత ఉషశమనమో నీకు తెలియదు” అన్నాడు.

“అది మిగిలిన మా అండరికీ ఎంత ఉషశమనమో నీకు తెలియదు” అని సరసత లేని ఆ కెప్టెన్ జోన్స్ బదులు పలికాడు.

యజమాని కార్యాలయానికి రిపోర్టులను తీసుకొని రావలసిన ఒక రోజున బడులుగా ఆరడుగుల ఎత్తు సరివాడు. తేజోవంతుడు అయిన ఒక యువకుడు హఠాత్ కెప్టెన్ పంపితే వచ్చానన్నాడు. అతడు సంతోషరూపంలో వున్న రిపోర్టును అందిస్తే తల యెత్తబోయే ముందు కార్నెగీ కొద్ది ట్టిజాలు నిశ్శబ్దంగా పరిశీలించాడు.

“కర్మాగారాన్ని గురించి నీ కంఠా తెలుసునని కెప్టెన్ అంటున్నాడు” అన్నాడు కార్నెగీ.

“ఔను, దాన్ని గురించి నాకు బాగా తెలుసును” అని ఆ యువకుడు సమాధానం చెప్పాడు అందమయిన చిరునవ్వు యథాప్రకారంగానే అతని ముఖాని కందాన్ని చిప్పింది.

“నీ పేరేమి” అంటూనే మహావ్యాపారి కెప్టెన్ వ్రాసిన చిటికీ క్రింద భాగాన్ని చూస్తున్నాడు.

“ఫార్లెన్ యం. స్కాట్.”

“మందిది. చార్లీ అక్కడ మన స్థితి ఎలావుందో చెప్పు. నాకు చాలు.” అన్నా డా చ్యాపార ప్రముఖుడు. విపులమయిన నివేదనను వినటానికి అతడు కుర్చీలో వెనక్కు వ్రాలాడు నివేదన అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేటంత విపులంగా వచ్చింది. ఈ యువకుడు నిశ్చయంగా కర్మాగరాన్ని గురించి అంతా తెలిసినవాడు. కార్మిగ్లీ ఎన్నో ప్రశ్నలను కురిపించాడు అతడు వెంటనే అన్నిటికీ పూర్తిగా సమాధానం చెప్పాడు ఈ మధ్యకాలంలో కార్మిగ్లీ అతని ముఖం ఎక్కడో కొంత పరిదితమయినట్లు తోచింది.

“మనం పూర్వం ఎప్పుడియినా కలుసుకొన్నామా?” ఇది తరువాతి ప్రశ్న.

“ఔను, క్రెస్టన్ లో మీ గుర్రాన్ని పట్టుకుంటుండే వాణ్ణి.”

అక్కడే, ఆ ఊరాన క్రొత్త భాగస్వామి ఇంకొకడు ఏర్పడ్డాడు

ఉక్కు వ్యాపారానికి ఆకర్షించటంవల్ల స్వాబ్ పద్ధతిమిదేళ్ళ వయసులో బ్రాడ్డాక్ వరకు వచ్చి, అక్కడ ఒక చిల్లరకొట్టులో వుద్యోగానికి కుదిరాడు. అప్పుడు అతడు క్రెస్టన్ జోన్సుకు నిత్యం చుట్టలు సప్లయి చేస్తుండేవాడు “క్రెస్టన్ జోన్సు, మిల్లులో నా కేదైనా వుద్యోగ మివ్వ గలవా?” అని ఒకరో జాయనను డడిగాడు.

అప్పటికే జోన్సుగ ఆ యువకుడిమీద ప్రీతి ఏర్పడి వుంది. “యేమిటి! చార్లీ తప్పక యిస్తా” నన్నాడు.

అది అంత చురుకైనగా జరిగిపోయింది. తెలుసుకొంటున్న కొద్దీ అతడు చాక్లీని మెచ్చుకోటం ప్రారంభించాడు. స్క్వాబ్ మంచి బుద్ధికుశలత కలవాడు పనివిషయంలో అలుపంటూ ఎరగడు. శ్రద్ధ వివేచన. జీవించి వున్న వారిలోకల్లా మనోహరమయిన వ్యక్తి. వెంటనే అతడు వుక్కును నిర్మించటాన్ని గురించిన రాసాయనిక శాస్త్ర గ్రంథాలు చదవటం ప్రారంభించాడు కెప్టెన్ బిల్ అన్నట్లు అనతికాలంలోనే అతడు ఆ కర్మాగారాన్ని గురించిన అన్ని విషయాలు తెలుసుకొన్నాడు. ఇతని వంటి వ్యక్తులే కార్మిగీకి ప్రీతిపాత్రులు కాగల అర్హతగలవాళ్లు తొలి సమావేశమయిన క్షణంనుంచీ అతడు ఆ వుక్కురాజు 'బాలు'లో ఒకడయినాడు. తుదకు వారందరికంటే అతడికి అతి స్నేహితుడయినాడు. జోన్ను అతనికి వుద్యోగ మిచ్చిన తరువాత ఆరు నెలలలోనే స్క్వాబ్ భాడ్డాక్లో అసిస్టెంటు మేనేజరయినాడు. అతడు కేవలం స్వశక్తివల్ల ఆస్థానాన్ని సంపాదించుకున్నాడు. తరువాత ఐదు సంవత్సరాలకు కెప్టెన్ జోన్ను కర్మాగారంలో కలిగిన ఒక హతాత్సంభవంవల్ల మరణించినప్పుడు చాక్లీ హోమ్స్టెడ్ కర్మాగారానికి సూపరింటెండెంటు అయినాడు. అతని పర్యవేక్షణకింద ఉత్పత్తి ప్రశంసనీయంగా పె పొందింది.

కార్మిగీ తరువాత ఒక కాంగ్రెషనల్ కమిటీలో పనిసంగిస్తూ "మిష్టర్ స్క్వాబ్ ఒక మేధావి. ఆతనితో సమానమయినవాణ్ని నే నెన్నడూ కలుసుకోలేదు!" అన్నాడు.

అనేక సంవత్సరాలలో అనేకమంది యువకులకు భాగ

స్వామ్యం ఇచ్చినట్లే తరువాత స్వాభావం కూడా భాగస్వామ్య మిచ్చి భాగస్థుణ్ణి చేయటం జరిగింది. అతనికోసం కార్మిగీ కార్పొరేషనులోని కొన్ని వాటాలను అసలు విలువకు అమ్మటం జరిగింది. వాటినే స్టాక్ ఎక్స్‌చేంజిలో పెడితే ఎంత వచ్చేదో చెప్పటం కూడా జరగలేదు. డివిడెండ్లు నుంచి ఈ డబ్బును అతడు అతి వేగంగా చెల్లించాడు. అతడు తరువాత మహా భాగ్యవంతు డయినాడు. ఇలా ఎన్నుకోబడ్డ యువక భాగస్థులందరూ భాగ్యవంతులయినారు. కార్మిగీ గ్లాసెస్టర్ ఫిషింగ్ ప్లీట్ తన దృష్టిలో ఆదర్శమయిన వ్యాపార సంస్థ అని చెపుతుండేవాడు. అందులో జీతంపుచ్చు కొనేవాళ్ళంతూ లేరు. అందరూ లాభాలు పంచుకునే వాళ్ళే.

మనుష్యుల గుణ నిర్ణయం చెయ్యటంలో కార్మిగీ మహా ఘటికుడు. అతడు ఒకణ్ణి మంచివాడని నిశ్చయించుచుకున్న తరువాత అతడిమీద గొప్ప విశ్వాసముంచేవాడు. స్వాభావమీద అతడుంచిన విశ్వాసం దరిదాపుగా పరిపూర్ణమయినది. అతని పై అధికారిని కార్మిగీ స్వాభావం క్రొత్త కన్వర్టింగు మిల్లును కట్టనీయవలసిందని త్వరపెట్టాడు. “ఆ మిల్లును నిర్మించటంవల్ల మనం టన్నుకు యాభై సెంటు ఉక్కును పొదుపుచెయ్యగల”మని అతడు వాగ్దానం చేశాడు.

అది కార్పొరేషన్ దేశంలో మిక్కుటంగా ధనమున్న సమయం కాదు, అయినా తుదిమాటగా కార్మిగీ “మంచిది. నాగిపొండి !” అన్నాడు.

మిల్లును నిర్మించటం జరిగింది. ఒకనాడు యజమాని దానిని చూడవచ్చాడు. ఎప్పటిలాగానే తేజస్సుతో, పొంగి పారలే ఆత్మవిశ్వాసంతో మోయవలసివున్న మహాకార్య భారాన్ని వహించే ఉత్సాహంతో స్కాట్ తనకు కనిపిస్తాడని ఆతడు ఆశించాడు. కానీ, కార్నెగీ అన్నిటిని పరిశీలిస్తూ నడుస్తున్నప్పుడు అతడి కుశాగ్రమయిన బుద్ధి స్కాట్ ఉయ్యహంతో లేడని గమనించింది. చార్లీ అక్కడ కేవలం ఉద్యోగానికి వున్న ప్రదర్శకుడు (Guide)లా వున్నాడు. ఏదో నిత్యం గడచిపోతున్న పనిలాగానే ఈడ్చుగొట్టు ధోరణిలో అతడికి విషయాలను తెలియజేస్తున్నాడు.

చివరకు ఆ ప్రముఖుడన్నాడు : “చార్లీ, ఇక్కడ ఏదో లోపం కనిపిస్తున్నది. నీ కేదో ఆశాభంగం కలిగినట్లు నాకు తోస్తున్నది ఈ కర్మాగారంలో ఏదో దోష మేర్పడ్డది. అటువంటిదేమీ లేదా !”

“లేదు కార్నెగీ !” అని సమాధాన మిచ్చాడు స్కాట్.

“ఇది ఎలా వుంటుందని నేను చెప్పానో అలాగే వచ్చింది. నేను చెప్పినట్లు మనం ఖరీదులు తగ్గించుకున్నాము అయితే, దీన్ని నేను మళ్లీ నిర్మించమంటూ వస్తే కొద్ది కాలానికి పూర్వమే కొత్తగా కనిపెట్టబడ్డ మరొకదాన్ని ప్రవేశపెడతాను. అందుమూలంగా మనం టన్నుకు వది నెంట్లు కాదు, డాలరు పొదుపు చేసుకోవచ్చును” అన్నాడు.

“అయితే నీ అభిప్రాయ మేమిటి ? ఈ మిల్లును నీవు మార్చగలవా !”

“మార్చలేను. బ్రద్దలుకొట్టి మళ్ళీ ‘కట్టటమే నా శ్రద్ధేశం.”

క్షణమాలోచించకుండా కార్నెగీ “అది చెయ్యదగ్గ పని. కంటికి తప్పిపోయిన దానిని సరిదిద్దుకోటంవల్ల, పనిజరిగి పోయిన తరువాత కనిపెట్టబడ్డ దానివల్ల ప్రయోజనం లభిస్తుంటే దాన్ని పొందకపోవటం తెలివితక్కువ. దీన్ని పడగొట్టింది మళ్ళీ కట్టు”

అతడు కొత్తగా కనిపెట్టింది ఏమిటని కూడా ప్రశ్నింపలేదు. అయితే స్కాట్స్ దానిని వెంటనే తెలియజేశాడు. ఈ విషయాన్ని గురించి ముందుగా నీ వెందుకు ఆలోచన చెయ్యలేదని అతడు అడుగకపోవటం కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా జ్ఞాపకం పెట్టుకున్నాడు. తరువాతి కాలంలో స్కాట్స్ తన ఛాయా చిత్రాన్ని యజమానికి పంపిస్తూ “నా అత్యంత ప్రీయమిత్రునకు, యజమానికి” అని వ్రాయటంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు.

కానీ కార్నెగీ కొన్నిమాట్లు తన ‘బాలుణ్ణి’ దుబారా తనం విషయంలో మెత్తగా చీవాట్లు పెట్టటం జరిగింది. “చార్లీ, నీవు నాకు అర్థంకావటంలేదు. పేదకుర్రవాడివి. గ్రామ సీమలో పుట్టినవాడివి. అయినా డబ్బువిలువ నీకు తెలియలేదు. నీకు పరిమితిలేనంత ధనం వున్నట్లు నిరంతరం కొత్త శనులను శెంచటంలో వ్యయం చేస్తుంటావు” అని అతడన్నాడు. కాని చార్లీ అతనితో ఎదురువాదన చేస్తుండేవాడు. అయితేనేం యజమాని ఎన్నడూ తనకు ఆపుదైన ఆశ్రితుని పథకాలను వేటినిపిపేధించకపోవటంకనిపిస్తుండేది.

ఒక షుభాహ్వానవేళ జరిగిన సంఘటనను గురించి చెప్పతూ స్కాప్ వత్తడవాతి కాలంలో ఎంతో సంతోషిస్తుండేవాడు. స్కాప్ తానే న్యూయార్క్ చేరిన తరువాత ఒక వ్యాపార విషయాన్ని గురించి కార్నేగీ సలహాను పొందటం కోసం అతని యింటికి వెళ్లాడు. అలా వెళ్ళినది యింకా స్వయంచోదకాలయిన బండ్లు ఏవీ లేని రోజులు. అతడు తనకు సహజమైన రీతికి తగినట్లుగా అందమైన “కాబ్”ను గాని, లేదా ఒంటి గుర్రపు బండిని గాని పిలవకుండా ఒక “కారేజ్”ని పిలిచాడు. యజమానితో మాట్లాడి ట్యాంకి యింట్లోకి వెడతూ శకట చోదకుడితో వేచివుండవలసిందని చెప్పాడు. వాళ్ళ సమావేశం అనుకున్న దానికంటే ఎక్కువసేపు పట్టింది. చివరకు అతణ్ణి తనతో భోజనానికి వుండిపోమ్మని కార్నేగీ ఆహ్వానించాడు. బండిని గురించి పూర్తిగా మరచిపోయి చార్జీ ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించాడు. భోజనానంతరం తన సంభాషణను యింకా పొడిగించాడు. చివరకు బట్లరు వచ్చి ద్వారం దగ్గర నిలచి అన్నాడు.

“క్షమించండి మిస్టర్ స్కాప్ వత్తడవాతి మీరు యింకా వుండమంటారా?” చార్జీమఖం బీటు దుండలా ఎర్రవారి పోయింది. తిరిగి స్వస్తాయినీ పొందేలోగా అతడు కలవర పాటెను పొంది మాటల్లో నోటితుంపరలు రాలాడు. అతని పూర్వ యజమాని ఒక మాటయినా అనలేదు. ఊరక కూర్చుని హాకాత్తుగా తోచిన హాస్యాస్పదమయిన అభినయంతో అతనివైపుచూశాడు. మాటలతో పనిలేకపోయింది.

వివాహం ఐశ్వర్య సువార్త

10

కార్నెగీకి గుర్రపుస్వారి అంటే చాలా యిష్టం. రక రకాల యువతులతో కలిసి అతడు కేంద్రపార్కులో (Central Park) స్వారిచేశాడు. ఈ యువకుల్లో లూయీవిట్జ్ ఒకతే. ఈమె న్యూయార్క్ లో ఒక టోకు వ్యాపారస్థుని కుమార్తె. ఈమె అంటే ఆంధ్రుడు ఎక్కువ మక్కువ. ఒకటి రెండు సంవత్సరాల సాహచర్యం కలిగిన తరువాత ఆమె అంటే తనకు ప్రేమ వున్నట్లు అతడు గ్రహించాడు. జీవితంలో ఈ ప్రేమభావమంటూ కలగటం అతని కిదే మొదటిసారి. ఆమెతో పూర్వానురాగ ప్రేమోదయం ప్రశాంతంగా నడిచింది. చివరకు మిస్ విట్జ్ అతడుచేసిన వివాహ సూచనకు అంగీకరించింది. కొంతకాలం వారు ఒడంబడిక సమయంగా గడిపారు.

ఈ మధ్య కాలంలో కార్నెగీ ప్రతి సంవత్సరం చేసే విదేశయాత్రల సందర్భాలలో గ్రేట్ బ్రిటనులోని అనేకులతో స్నేహసంబంధాలు, ఇతర సంబంధాలు ఏర్పరచుకొ

న్నాడు. మా ధ్యూ ఆర్నాల్డు, తాత్వికుడు హెర్బర్టుస్పెన్సర్ వైకౌంట్ మోస్లే, ఎరల్ ఆఫ్ ఎల్జిన్, సర్ విలియం వెర్నాన్ ఊర్ గోర్ట్, నార్డు బ్రైన్, గ్లాడ్ స్టన్, రోజ్ బరీ, బాల్ఫోర్ కాంబల్ బానర్ మన్ ప్రభృతులయిన ప్రధానమంత్రులు, తప్పనిసరిగా ప్రముఖులయిన పారివామికులు, బ్యాంకర్లు అతని ఆప్తమిత్రవర్గంలోని వారయినవారు. అతడు ఒకమారు బ్రిటిష్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ ఇన్స్టిట్యూటుకు అధ్యక్షపదవిని నిర్వహించారు. అనేక విషయాలమీద తన అభిప్రాయాలను వెల్లడిస్తూ బ్రిటిష్ పత్రికల కెన్నిటికో వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1886లో ప్రికటితమైన అతని “ట్రయం ఫేంట్ మార్చి” అన్న గ్రంథంలో అతడు పూర్వ ప్రపంచకంటే అమెరికాకున్న ఆధిక్యాన్ని విశేషంగా పొగడినప్పటికీ అతని మీద బ్రిటన్ లో జనానురాగం ఇంచుకైనా తరగలేదు. అనేకమంది బ్రిటిష్ మంత్రులతో అతడు సంభాషించిన సమయాలలో అతడు రాచరికాన్ని రద్దుచేసి గణతంత్ర రాజ్య వ్యవస్థను నెలకొల్పుకోవలసిందని యెంతో తీవ్రంగా వాదించాడు. తన అతివాద భావాలను ప్రచారం చెయ్యటంకోసం అతడు యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ లోని అనేక పత్రికలను కొన్నాడు. అతని దృష్టిలో బ్రిటిషువారు కేవలం మితవాదులు. అయినప్పటికీ అతడు ఆ బ్రిటిషువారి ప్రేమను విశేషంగా చూరగోన్న అమెరికన్ అని అనిపించుకొన్నాడు. ఇంగ్లీషు, స్కాచ్, ఐరిష్ జాతులవారు, ఒకరి తరువాత ఒకరు, అతనికి “ఫ్రీడమ్ ఆఫ్ ది సిటీ” ఇచ్చి గౌరవించారు. ఈ సమయంలో వారు సుదీర్ఘమైన ‘స్కోలు’

[సన్మాన పత్రాలు] ఇచ్చి అవసరమయిన తంతును అతి ఘనంగా జరిపించారు. ఇతరు లందరికంటే ఇతడు ఈ జాతి గౌరవాలను విశేషంగా పొందాడు. అవి ఏబది తొమ్మిది. ఈ గౌరవాలును పొందిన వారిలో ఇతని తరువాతివాడు మిష్టర్ గ్లాడ్ స్టన్. ఇతని కబ్బిన ఇట్టి గౌరవాలు పదిహేడు మాత్రమే ఈ అమెరికన్ ఘనవ్యాపారిని పార్లమెంటుకు ఎన్నుకోవాలన్న వదంతి కూడా ఇంగ్లండులో బయటపడింది.

మిస్ లిట్టిడ్ ఇదంతా చూసి భయపడిపోయింది. ముఖ్యంగా ఆమె భీతికి కారణం ఇతడు బ్రిటిష్ పార్లమెంటులో కూర్చోబోతున్నాడని వినటం. చివరకు ఇంత విశేషంగా విస్తృతిని పొందిన అతని జీవితానికి తాను ఉపకరించ లేదనే నమ్మకంతో ఆమె ఒడంబడికను (Engagement) భగ్నంచేసింది.

1886 లో క్రెస్పన్ పర్వత శిఖరంమీద ఉన్నప్పుడు కార్నెగీకి టైఫాయిడ్ జ్వరం పట్టుకున్నది. ఆ సమయంలో దుఃఖం అతణ్ని విశేషంగా కుంగదీసింది. అతని తల్లి, సోదరుడు ఇరువురూ జబ్బుచేసి మరణించారు. మిసెస్ కార్నెగీ మరణానికి విశేషంగా వృద్ధాప్యం కారణం. కానీ నల్లబైమూడేళ్ళ వయసులోనే టామ్ చనిపోవటం ఆంధ్రాకు అనుకోని ఉపద్రవం. ఈ వార్తను అతనికి తెలియజేసినప్పుడు అతడు ఇక తాను జీవిస్తేనే మరణిస్తే చేమన్నంత నిస్సహాయుడైపోయాడు. అఖిల ప్రపంచంలో అతని కత్యంత ప్రీయతములయిన ఇద్దరినీ అతడు కోల్పోయినాడు. ఆ ఇరువురూ అతనికి విలువయిన సలహాదారులు, సహాయకులు, టామ్ కార్నెగీ

సంస్థ లన్నింటికీ అధ్యక్షుడు. అతనికి కుడిభుజం. అతడు లేకుండా జీవితాన్ని ఎలా సాగించాలో అతనికి అర్థంకా లేదు.

కొంతకాలం అతడు ఎంతగానో క్రుంగిపోయాడు. క్రమంగా అతడు శారీరక మానసిక బలాలను రెంటినీకొద్దిగా పొందుతున్నాడు. అతడికి మరొక “ప్రియతమయిన వ్యక్తి లూయీ విట్ఫర్డ్. ఆమెను గురించి మరల మరల వచ్చే మనోభావాలను త్రోసిపుచ్చలేకపోతున్నాడు. బహుశః ఆమె ఇప్పుడు కొంత దుఃఖపడి వుండవచ్చు. జబ్బునుంచి, దుఃఖం నుంచి తేరుకొని లేచి కూర్చోగలిగిన వెంటనే అతడు తమ ఒప్పందాన్ని పునరుద్ధించవలసిందని కోరుతూ ఒక లేఖ రాశాడు. అతనికి ప్రయాణం చేయగల పరిస్థితి చేకూరింది. అప్పుడు అతనికి వైద్యంకెయ్యటంకోసం ఆహ్వానింపబడ్డ అతి సమర్థుడయిన న్యూయార్క్ వైద్యుడుడాక్టరుఎచ్.ఎస్ డెన్నీ అతణ్ని న్యూయార్క్ లోని డెన్నీహామ్ కు తీసుకొనిపోయాడు అక్కడ ఆ వైద్యుడు, అతని భార్య చూపిన శ్రద్ధవల్ల అతడు బాగా కోలుకొవటం జరిగింది. మిసెస్ విట్ఫర్డ్ అక్కడికి వచ్చి అతని దుస్థితిని, దైన్యాన్నిచూసి, పునఃపరిశీలన చేశా నని ఇప్పుడు అతణ్ని వివాహమాడటానికి తన కిష్టమేనని చెప్పింది. ఆమె అతణ్ని ప్రేమించింది కదా మరి ! “ఇప్పుడు నా అవసరం నీ కున్నదని నేను భావిస్తున్నాను. ఇప్పుడు నేను నీకు నిజమైన సహాయకరాలినిగా ఉండగలను” అని ఆమె అతనితో చెప్పింది.

ఏప్రిల్, 1887 న వారిరువురూ వివాహం చేసు

కున్నారు. విద్వద్వీపంలో 'హసీమూన్' గడిపారు. అంకుల్ లాడర్, మరొక మారిసన్ కజను అక్కడికి కొలదికాలం విహారయాత్ర కోసం వచ్చారు. అంకుల్ లాడర్ వారికోసం స్కాట్లండ్ లోని గ్రాంపియన్ కొండల్లోని గ్రాంటుల పూర్వీకుల ఇల్లయిన కిల్ గ్రాప్టన్ కాజల్ ను వేసవిగృహంగా ఉపయోగించుకోటానికి అద్దెకు సంపాదించి పెట్టాడు. ఉత్తర దిక్కుగా పయనిస్తున్నప్పుడు మార్గమధ్యంలో వారు పూర్వం నగరానికి వచ్చిన గృంథాలయానికి కార్నెగీ శుభ్రస్థాపన చేసిన ఎడింబరోలో ఆగారు. అతనికి "ప్రీడమ్ ఆఫ్ ది సిటీ" అనే శారవాన్ని ప్రసాదిస్తున్నప్పుడు లార్డు సాలిస్ బరీ ముఖ్య ప్రసంగం చేశాడు. ఎడింబరో నుంచి వారు డన్ఫర్మ్లైన్ కు వెళ్లారు. అక్కడ వధువు ఆ నగరాన్ని, బంధువర్గాన్ని చూసి ఆనందించింది. బంధువర్గం కూడా ఆమెను చూచి యెంతో సంతోషించారు. వాళ్ళలో చాలామంది ఆమె భర్తతో అన్నారు: "ఆండ్రా ! ఆమె నిన్ను వివాహం చేసుకొన్నందుకు నా కాశ్చర్యంగా ఉంది" అని. అందుకు అతడు "మీరు నాకంటే విశేషమైన ఆశ్చర్యాన్ని పొంది ఉండరు !" అని ప్రతిభాషణం చేశాడు.

ఈ వివాహంకంటే ఏదీ ఆనందప్రసంగా వుండదు. మిసెస్ కార్నెగీ తనకంటెకూడా ఎక్కువ స్కాట్ అయిపోతున్నదని ఆమె భర్తే అన్నాడు. ప్రాత నగరాలు, కొండలు సరస్సులు, పూలు అన్నీ ఆమెకు సంతోషప్రదాలై వాయి. ఆమెకు ముఖ్యంగా బాగ్ పైప్ సంగీతమంటే ఇష్టం కలిగింది. నిద్ర మేల్కొనేటప్పటికల్లా ప్రతిదినం బాగ్ పైప్ సంగీత

జ్ఞాదు తమకు పాడుకుంటూ ఎదురురావటం, భోజనవేళల్లో ఆ వాద్య సంగీతాన్ని వినిపించటం ఎంతో ఉల్లాసకరాలుగా ఉంటాయని ఆమె సూచించింది. ఆమె కోర్కె వెంటనే తీర్చబడింది. తన శాఖకంటేటికీ ప్రమాఖండయిన క్లరీమెంట్ సన్ గొప్పగా సిఫారసు చేస్తూ ఒక లేఖను వ్రాసియిచ్చి పై శ్రోతకణ్ణి కార్నెగీల దగ్గరికి పంపించాడు. వారు క్లారిప్టన్ దుర్గంలో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు తన సంగీతంతో అతడు వారికి ముందు నడిచాడు.

ఆ వేసగి ఎంతో సంతోషంగా గడిచిపోయింది. గుంపులు గుంపులుగా అతిథిలు వారి సౌధంలో మూగుతున్నారు డన్ స్మార్తైన్ బంధువర్గకూడా వారితో చేరారు. వీరిందరూ వస్తూపోతూ ఉండటంతో కాలం గడచిపోతూ ఉంది. ఆకురాలు కాలంలో కార్నెగీలు నూయారొక్కట తిరిగి వచ్చేటప్పుడు వెంట పైపరుసుకూడా తీసుకువచ్చారు. ఫిప్టీ ఫస్టు స్ట్రీట్ లో ఫిప్టీ ఎలెన్యూలో అతి విశాలమైనదీ, ఆడం బరం లేనిది అయిన తమ యింట్లో అతన్ని బదిలించటం కొంచెం కష్టమని వారు గమనించినప్పటికీ అతన్ని తీసుకు వచ్చారు. తరువాతవచ్చిన వేసగికి మిక్ థర్ సన్ దగ్గం నుంచి క్లనీ కాజిల్ ను అద్దెను పుచ్చుకొని అక్కడికి వచ్చినప్పుడు కార్నెగీలు తిరిగి వారి దేశంలోకి వచ్చినట్లు భావించారు. ఇలా వారు పది వేసగి ఋతువులు గడిపారు.

కొన్ని సవత్సరాలనుంచి కార్నెగీ పెద్దమొత్తాలుగా డబ్బుదానం చేస్తున్నాడు. 1887లో గ్లాడ్ స్టన్ తో ఒకమాట "ఒక మనషి ధనకుడిగా మరణించటం అసమానకరమైన

విషయ" మన్నాడు. ఇది జీవితాంతంవరకూ నిలుపుకోలేక పోయిన ప్రకటన అని అతడు గుర్తించాడు, 1889లో అతడు నార్త్ అమెరికన్ రివ్యూలో రెండు వ్యాసాలు వ్రాశాడు. వీటిలోని సారాంశమే చివరకు అతని "ఐశ్వర్య సూత్రం" (Gospel of Wealth) అన్న పేరుతో ప్రసిద్ధికెక్కింది. అతడు ధనాన్ని బంధువులకు తన తదనంతరం వారసత్వంగా చెందేటట్లు ఇచ్చి వెయ్యవచ్చు. తన మరణానంతరం ప్రజాసంక్షేమ కార్యాలకు దానిని వినియోగించటంతోసం విడిచి పెట్టవచ్చు. లేదా దాన్ని తన జీవితకాలంలోనే ఇచ్చి వేయవచ్చు. ఈ మూడింటిలో కార్నెగీ చివర మార్గాన్ని మిగిలిన రెంటి కంటే మంచిదిగా భావించాడు. ధనాన్ని ప్రజావారసత్వంగా విడిచిపెట్టి వెడితే దాతకుగల వాస్తవమైన ఆదర్శంగానీ, లేదా ఆకాంక్షగాని కొన్ని సందర్భాలలో సఫలం కాకపోవచ్చు. ఏమయినా అత డిలా అన్నాడు: "లోకానికి ఎక్కువ ప్రయోజనకారి కాకపూర్వమే అతడు మరణించేటంతవరకూ ఆగి వుండటానికి తృప్తిపడటం అతనికి అస్తిని మరొకరి పరం చేయడానికి ఇది ఒక సాధన మాత్రమే ఔతుంది." ఇటువంటి ఆచారాలను నిరుత్సాహపరచటంతోసం వారసత్వాల మీద విశేషంగా శ్రమలు విధించాలనీ అతడు అభిప్రాయ పడ్డాడు. "తనవెంట తీసుకుపోలేని దానిని విడిచి పోయినందుకు ఒక వ్యక్తిని స్తుతించటం అసాధనం. వ్యక్తి మరణవేళ ఎంత విడిచిపెట్టి వెళ్ళినా అది పరిగణనీయమయింది కాదు. అట్టి ధనం అతడి దగ్గరనుంచి బలవంతంగా

లాగుకోబడ్డది గాని దాన మివ్వబడినది కాదు" అన్నాడతడు.

నగరం కనుక 15,000 డాలర్లు ప్రతిసంవత్సరం కేటాయించి దానితో సక్రమ నిర్వహణకు ఏర్పాటు చేయిస్తామంటే తాను ఒక ప్రజాగ్రంథాలయానికి 2,50,000 డాలర్లు ఇస్తానని కార్నేగీ పూర్వం 1881లోనే పిట్స్బర్గు మేయరుకు ఒక లేఖ వ్రాశాడు. నగర ప్రముఖులు కొందరు ఈ సూచనకు వ్యతిరేకించటం చాలా వింతయిన విషయం. పిట్స్బర్గు టైమ్స్ పుస్తకాలు, ముగజిస్తు, వార్తా పత్రికలు పెద్దఖరీదు లయ్యేవి కావు కాబట్టిగ్రంథాలయం అనవసరమని ప్రజాపార్కు అవసరమని అందువల్ల కార్నేగీ దానికి ఇస్తే సొగుంటుంది సంతోషపడకీయం వ్రాసింది. అంతేకాకుండా గ్రంథాలయం కోసం పన్నులు వేసి డబ్బు చేకూర్చటానికి నగరానికి అధికారం కూడా లేదని అది సూచించింది. అందువల్ల శాసనసభ గ్రంథాలయాన్ని నెలకొల్పి దానిని పాలన చేయించే విషయంలో ఒక శాసనం చేసేటంత వరకూ ఈ విషయం ఆరేళ్ళ పాటు వెనకబడ్డది అప్పటికి ఇంకా పిట్స్బర్గుతో చేరిపోని అలీఘును ఈ మధ్యకాలంలో కార్నేగీని అభ్యర్థించి కల్నల్ ఆన్డర్ సన్ మెమోరియల్ తో బాటుగ దానిని కూడ పొందింది ఆ ప్రశ్నవ సమయంలో ప్రసంగించటానికి ప్రెసిడెంటు బెంజి మిన్ హారిస్ వాషింగ్టన్ నుండి వచ్చాడు.

పిట్స్బర్గు 87 చివరిలో ఆ దానాన్ని ప్రచ్ఛుకోటానికి సంసిద్ధమైనప్పుడు కొలది సంవత్సరాలలోనే ఆ నగరం బాగా వృద్ధి పొందనున్న దన్న అంశాన్ని గమనించి దానికి ఆ

దానశీల తాను ముందు భావించిన దానికంటే పరిశోధన, సంచరణ (Circulation) గుణాలకు అవకాశాన్నిచ్చే బృహద్గ్రంథాలయము, కళాఖండ నివేశనగృహం, (Art gallery) ఆడిటోరియంలు అవసరమని గుర్తించాడు. నగరం పాలనకోసం 40,000 డాలర్లు వ్యయంచేస్తానని వాగ్దానం చేస్తే తాను పదిలక్షలడాలర్లు ఇస్తానన్నాడు. తరువాతి త్వరలోనే దానికి మరో 1,00,000 [లక్ష] డాలర్లు చేర్చాడు. ఆర్ట్ గ్యాలరీకోసం ఒక పదిలక్షల డాలర్లు యిచ్చాడు. కార్నెగీ ఇన్స్టిట్యూట్ పెరిగిపోయింది. ఒక మాపు శతాబ్దిలో దాని చాత దానికోసం 2,80,00,000 [రెండుకోట్ల ఎనభై లక్షలు] డాలర్లు వ్యయం చేశాడు.

అలాని దానాలు విస్తృతిలోను, సంఖ్యలోను క్రమంగా పెరిగిపోతున్నవి. కొంతకాలంగా అతడు క్రొత్త భవనాలలో నిర్మించుకోవటానికి గ్రంథాలయాలను ఇతరమయిన అవకాశాలను చేర్చుకునేటందుకు కళాశాలలకు 10,000 మొదలు 1,00,000 డాలర్లవరకూ కొన్ని సందర్భాలలో ఇంకా ఎక్కువ మొత్తాలు ఇస్తూ వచ్చాడు. అతడు నగరంలో ఇది వరకే ఉన్న గ్రంథాలయాలను పెంపొందించుకోనేటందుకు డబ్బు ఇచ్చిన సందర్భాలెన్నో వున్నాయి. ఉదాహరణకు అట్లాంటాలో యంగ్ మెన్స్ లైబ్రరీ ఎస్సేసివ్షన్ ముప్పది సంవత్సరాలనుంచి ఒక ప్రజా గ్రంథాలయాన్ని నెలకొల్పి నడపించటానికి ఎంతగానో తికమక పడుతున్నది. దాన్ని పెంపొందించి మందిస్థితిలో నిలపటం కోసం కార్నెగీ వారికి 1,25,000 డాలర్లు ఇచ్చాడు. వారి కీ పనిని పూర్తి చేయ

టానికి చాలా సంవత్సారాలు పట్టింది. ఆ భవనాన్ని తిరిగి తెరిచి నపుడు అల్ట్రానాలోని చిన్న పిల్లలు పెన్నీలు పెన్నీలుగా ఇచ్చిన ద్రవ్యంతో తయారు చేయించిన చిన్న పాలరాతి కార్నెగీ విగ్రహం, ఊర్ధ్వకాయం (Dust) కృపాళువయిన ఆ దాత జ్ఞాపక చిహ్నంగా ప్రవేశద్వారానికి వెనక ప్రక్కన ఉంచబడింది.

అతడు న్యూయార్క్ లోని ఇంజనీరింగ్ సంస్థలకు, ప్రతి ఒక్క స్థలం ప్రత్యేక నివేశనాన్ని ఏర్పాటుచేసుకోటానికి, గ్రాంథాలయము, ఆడిటోరియం ఏర్పాట్లతో సహా, కేంద్ర మన్నట్టన్ లో పదునైదంతిసుల క్లబ్బాను నిర్మించే ఉద్దేశములో 1,00,000 డాలర్లు దానమిచ్చాడు.

ఎల్లవేళలా సంగీతమంటే అతనికి ఎంతో ప్రీతి కనుక సంపాదించుకోలేక కష్టపడుతున్న చర్చీలకు 'పైపు' వాద్యాలును ఇవ్వటం ప్రారంభించాడు. అతని దానాలల్లో కల్ల కోట్ల జనాలకు సంతోషాన్ని కలిగించింది న్యూయార్క్ యాభై యేడవ ఏథిలో ఏడవ ఎకెన్యూలో అతడు కట్టించిన సంగీత సౌధం. కొన్ని సంవత్సరాలవరకు సంగీతప్రపంచంలో ప్రముఖులైనవారి సంగీతం అందులో వినిపించింది. దాత దానికి న్యూయార్క్ మ్యూజిక్ హాల్ అని పేరు పెట్టాడు కానీ చిరకాలం జనం దాన్ని "కార్నెగీ హాల్" అని వ్యవహరించటంవల్ల తరువాతి ధర్మకర్తలు అదే పేరును దానికి నిర్ణయించారు. ప్రసిద్ధుడయిన రవ్వన్ వాగ్గేయకారుడు పీటర్ ట్రైకోలి స్కీని అతడు 1891 లో, దాని ప్రారంభోత్సవ

సమయంలో ఏర్పాటైన సంగీత సమ్మేళనాన్ని నడిపించటానికి పిలిపించాడు. అతడు ఏర్పాటుచేసిన సంగీత సమ్మేళనంలో ఆ రవ్వన్ సంగీతజ్ఞుడు కూర్చిన తౌర్యత్రీకాలు [Symphonies] కూడా ఉన్నాయి. ట్రైకోవిస్కీ బృందాన్ని కార్నెగీ తన యింటికి విందుకు పిలిచాడు. అందులో అతడు పూర్వం సంగీత సాధ ప్రారంభోత్సవ సమయంలో విప్పించిన సంగీతాన్ని కార్నెగీ అనుకరించి విప్పించాడు. ఇలా ఆతిథ్యం విప్పించిన సంగీతాన్ని గురించి తరువాత ట్రైకోవిస్కీ “నేనే షహానంరపడేటట్లుగా, అంత ఉదాత్తముగా అసలు నేనే సంగీతాన్ని వినిపిస్తున్నట్లుంది” అని వ్రాశాడు.

ఉక్కును, ఆయుధసామగ్రిలను నిర్మించేవాళ్లు స్వలా భాలతోసం యుద్ధాలను తెచ్చి పెడుతుంటారు. ఇది సత్యమయినా కాకపోయినా ఆండ్మా కార్నెగీ యుద్ధోత్సాహి కాడు. యుద్ధాలను కల్పించేవాళ్ళలో ఒకడు అతడు ఎన్నడూ కాలేదు. అతడు కాంగ్రెస్ గోతనతో బాటు సహప్రతినిధి అయిన మిస్సోరీ సెనెటర్ హెన్రీ సన్ ను కలుసుకొన్నాడు. అతడు అప్పుడే షోర్ హోమ్ హోటల్ లో ప్రవేశిస్తున్నాడు. వాళ్లు మాట్లాడుతుండగా వీధిలో ఒక వంకకు చూస్తూ “అడుగో అధ్యక్షుడు. నిన్ను పిలుస్తున్నాడు” అన్నాడు.

ఆ రోజుల్లో అమెరికా అధ్యక్షులు ఒకడైనా అంగ రక్షకుడు ప్రక్కన లేకుండానే తమ ఇష్టంవచ్చినచోటికి, తమ ఇష్టంవచ్చిన సమయంలో వెళ్లుతుండేవాళ్ళు.

వీధిని అడ్డంగా దాటి అధ్యక్షుడి దగ్గరకు వెళ్ళి కార్నెగీ అతని కరచాలనం చేశాడు

“ఓహో! కార్నెగీ ఎప్పుడు వచ్చావు?” అన్నాడు అధ్యక్షుడు.

“ఇప్పుడే హోటల్ లోకి రిజిస్టరు చేయించుకోవడానికి వెళ్ళుతున్నాను”

“నీవు ఇక్కడికి ఏం ప మీద వచ్చినట్లు?”

“మీతో మాట్లాడటానికి”

“అయితే రా!” అని అతడి చేయిని చేతిలోకి తీసుకొని “నడుస్తూ మాట్లాడుకుందాం. మాట్లాడు” అన్నాడు అధ్యక్షుడు.

నాయత్తం చీకటి పడజాయ్యేటంతవరకూ వాళ్ళు వీధుల్లోగుండా నడుస్తూనే మాట్లాడుకున్నారు. ఇరువురిమధ్య చర్చ యెంతో ఉల్లాసకరంగా సాగింది.

“మిష్టర్ ప్రెసిడెంట్, ఆశాంతి సమావేశం దరిదాపుగా విఫలమయినట్లే. అయినప్పటికీ శాంతివహించి క్షమించటం మనకు కర్తవ్యమనుకుంటాను. మీరు లాటిన్ అమెరికన్ ప్రెజిడెంట్ లతో, వారి గౌరవార్థంగా ఆ చిన్ని సైనిక సమీక్ష చేసి చూపించాయేగాని ఇంత సైన్యం మన గుండని చూపించటం కాదు. పయిగా మనకు సైన్యం లేదనీ, అవసరంలేదనీ చూపించటంకోసమే అని నిష్కర్షగా చెప్పారు. ఇది మీకు జ్ఞప్తి వుండనుకుంటాను, మనది గణతంత్ర రాజ్యకుటుంబంలో జ్యేష్ఠ సోదరుడివంటిది మాత్రమే. అని వారితో చెప్పారు.

యిలా చెప్పిన మీరు విభిన్న మార్గాన్ని స్వీకరించి వ్యవహరించటం చూసి నేను ఆశ్చర్యపడటమే కాదు యెంతో చింతిస్తున్నాను.”

“అయితే ఇది తగాదా. కేవలం అభిప్రాయభేదం కాదు.” అని అధ్యక్షుడు అభ్యంతరం చెప్పాడు. “మన పౌరులను వాళ్లు కావాలని చంపారు. గాయపరిచారు, విదేశాలలోని మన పౌరులకు రక్షణ కల్పించే విషయంలో మనకు యెంతో ప్రఖ్యాతి వుంది”

“ఆ మాటకు వస్తే ఆనావికుల్లో చాలామంది అమెరికన్లు కాదు. విదేశీయులు. ఒక చిన్న వీధి కలహాన్ని ఆధారం చేసుకొని చిలీవంటి చిన్న దేశంమీద కఠినచర్య తీసుకుందామని మీరు ఆలోచిస్తున్నట్లు విన్నందుకు నేను యెంతో చింతిస్తున్నాను”

న్యూయార్క్ పురవాసులు వ్యాపారం, దాలర్లను గురించి తప్ప మరొక విషయాన్ని దెన్నెగురించీ ఆలోచించరని అన్నాడు అధ్యక్షుడు తాభ్యంతో. “ఇదే న్యూయార్క్ వారి రీతి. గణతంత్ర రాజ్యకారవంకంతు పౌరులను ధనపు పంచీలను గురించి ముందు ఆలోచిస్తారు”

“మిస్టర్ ప్రసిడెంట్ యుద్ధంవస్తే విశేష లాభాలను పొందే యునైటెడ్ స్టేట్సు వాళ్ళల్లో నే నొకణ్ణి. ఉక్కును పుత్పత్తి చేసేవాళ్ళలోకల్లా పెద్దవాణ్ణి కావటంవల్ల యుద్ధంనా జేబుల్లో కోట్లు క్రుమ్మరిస్తుంది” అని కార్నేగీ సమ్మదిగా మనసు కెక్కిటట్లు మాట్లాడాడు.

“బహుశః ఇది నీ విషయంలో సత్యమయి వుండవచ్చు” అని అధ్యక్షుడు హారిసన్ అంగీకరించాడు.

“కానీ పొరాడుటమంటూ వస్తే నేను సరిపుట్టినిచూచుకుంటాను”

“చిన్నదిగదా అనినిన్నయే దేశమయినా అవమానిస్తే ఊగుకుంటావా?”

“నన్ను నే నవమానించుకోవలసిందే గాని ఇతరులు ఎవరూ నన్ను అవమానించలేరు. గౌరవానికి సంబంధించిన గాయాలను ఎవరికివారే చేసుకుంటుంటారు”

“మన నావికుల నిద్దరిని తీరంమీద ఎదుర్కొని వాళ్లు చంపివేశారు. అయితే నీ వీ చర్యను సహించగల వన్నమాట”

“మిస్టర్ ప్రెసిడెంట్ త్రాగుబోతులయిన నావికుల మధ్య జరిగిన చిన్న కలహంవల్ల యునైటెడ్ స్టేట్స్ అవమానితమయిందని నేను అనుకోను. ప్రజాశాంతి భంగమయిన గరంలో కొట్లాటలు జరుగుతున్నప్పుడు నావికులను తీరంమీదికి దిగి తిరగనిచ్చినందుకు నేనయితే ఆ నావ కెప్తానును కాల్చేయిస్తాను”

వైట్ హాస్ ద్వారందగ్గిర వాళ్ళిద్దరూ విడివడి పోయే వేళకు చీకటి పడ్డది. “ఇనాళ రాత్రికి నే నో విందుకు వెళ్తున్నాను. రేపు సాయంత్రంవచ్చి నాతో భోజనం చెయ్యి. అప్పుడు నా కుటుంబం తప్ప ఇంట్లో ఎవ్వరూ వుండరు మనం విపులంగా మాట్లాడుకోవచ్చు” అన్నాడు అధ్యక్షుడు.

మరునాటి ఉదయం రాష్ట్ర కార్యాలయ కార్యదర్శి బ్లెయిన్ ఆఫీసుకు వెళ్ళి కార్నెగీ అతణ్ణి పిలిచాడు. అతడు సంతోషంతో అతణ్ణి ఆహ్వానించాడు

“గడదిన రాత్రి నీవు యిక్కడ వున్నట్లు మాకు తెలియజేయలేదే!” అని ఆడిగా డతడు. “అధ్యక్షుడు మిసెస్ బ్లెయిన్ తో నీవు నగరంలో వున్నావని చెప్పినప్పుడు ఆమె ఎంతో చింతపడ్డది. మిప్టర్ కార్నెగీ నీవు ఎప్పుడీ నగరానికి వచ్చినా, మా గృహంలో నీకు ఒక ఖాళీ స్థానమున్నదని భావించు.”

“రాత్రి మీ ఇంటి విందును పొందలేకపోయినందుకు ఎంతో చింతిస్తున్నాను” అన్నాడు కార్నెగీ. “కానీ నిన్ను నిన్నటిరాత్రి కలుసుకోకపోవటం ఒకవిధంగా నా అదృష్టం ఇప్పుడు చూడటంవల్ల నేను అధ్యక్షుడు హారిసన్ తో చేసిన చర్చను గురించి విడిగా నీకు చెప్పడానికి అవకాశం కలిగింది”

“అవును అది అదృష్టమే” అని కార్యదర్శి అంగీకరించాడు.

“అప్పుడు మనం కలిసి వున్నట్లయితే అధ్యక్షుడు ముందుగానే మనం కలిసి కూడబలుక్కున్నామని అనుకునే అవకాశముండేది.”

అలావాళ్లు పిచ్చాపాటిగా మాట్లాడుకునే సమయంలో పశ్చిమ వర్జీనియా సెనేటర్ ఎల్మిన్స్ లోపలికి వచ్చాడు.

వచ్చిన ఆవ్యక్తి కార్నెగీని చూడగానే నవ్వాడు. “నేను అధ్యక్షుడి దగ్గరనుంచి ఇప్పుడే వస్తున్నాను” అని అతడు “ఆయన చీఫ్ విషయంలో నిన్నునీతో దీర్ఘమైన సంభాషణ చేశానని ఆవిషయాన్ని గురించి సీపు ఆయనమీద విరుచుకు పడేటందుకు వచ్చావని అన్నాడు. శాంతినిగురించి కార్నెగీ అతి తీవ్రంగా భావిస్తాడు అని నే న్నాను. అతడు మీతో అంతగట్టిగా మాట్లాడితే నాతో ఎలా మాట్లాడుతాడో వినాలని ఉంది, నాతో మాట్లాడినట్లుగా మీతో అతడు అంత స్వేచ్ఛగా మాట్లాడడు, మాట్లాడినప్పుడు కొంత దాచుకొన్నట్లు మాట్లాడివుంటా డనుకొంటాను అన్నాను. అధ్యక్షుడు “అతనిదగ్గర దాచుకోటమన్న ఆగుణం అణు మాత్రమైనా నాకేమీ కనిపించలేదని చెప్పుడు” అన్నాడు.

ఆ తరువాత బ్లెయిస్ ఎల్క్స్ న్స్ లు ఇద్దరూ హృదయ పూర్వకంగా నవ్వుకున్నారు.

మరునాటి సాయంత్రం భోజనం దగ్గర ఈ విషయం చర్చకు వచ్చింది. అయితే చర్చ ఎంతో మృదువుగా నడిచింది. అధ్యక్షుడి ఉద్దేశం కొంతగా చల్లబడుతున్నట్లు కార్నెగీ గమనించాడు. కార్యవిర్వాహకవర్గంవారు కూడా అధ్యక్షుడికి అనుకూలంగా లేనట్లు అతనికి అర్థమైంది.

“ఈ విషయాన్ని తెచ్చినందుకు ఊహించండి మిష్టర్ ప్రెసిడెంట్. మీరు బాగా అలసిపోయినట్లున్నారు. మీకు మంచి మంచి విశ్రాంతి అవసర మనిపిస్తున్నది. మీరు

కొంత సెలవు తీసుకొని ఎక్కడికైనా దూరంగా కొన్నాళ్లు ఎందుకు వెళ్ళగూడదు!" అన్నాడతడు.

“పన్ను వసూలుచేసే పడవమీద కొన్నాళ్లు ఎక్కడికైనా వెళ్లుదా మనుకుంటున్నాను. సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి జస్టిన్ బ్రాడ్లీ కోర్టిరోజులకు పూర్వమే మరణించాడని నీకు తెలుసుననుకుంటాను. న్యాయవృత్తిని అనుసరించే వాళ్ళల్లో అతనికి ‘అనుగామి’గా ఉండడగ్గవాడు ఎవడా అని నిశ్చయించడం కోసం ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాడు అధ్యక్షుడు హారిసన్ సమాధానంగా.

“అస్థానానికి తగిన యోగ్యతగలవాడు పిట్స్ బర్గ్ లో ఒకడున్నాడు. అతడూ నేను పూర్వం చేపలు పట్టటంలో సహచరులం. అందువల్ల అతనిమీద నేను అనుచితమైన పక్షపాతాన్ని వహిస్తున్నానని మిత్రులయిన మీరు అనుకోకుండా వుంటే ఈ ఉద్యోగానికి అతణ్ణి నేను సూచిస్తున్నాను. అయితే అతడు నాకు అతిసన్నిహితుడైన మిత్రుడు కావటంవల్ల అతణ్ణిగురించి నేను సక్రమమైన పరిశీలనచేసి ఉండకపోవచ్చు. అతడు బాగా చదువుకున్నవాడు, సత్యనిరతుడైన న్యాయవేత్త అని మాత్రం ఎరుగుదును,” అన్నాడు కార్నెగీ.

“అతని పేరు?”

“జార్జి మిరాన్”

అధ్యక్షుడు తల పంకించాడు. “నీ సలహాను తీసుకొని అతణ్ణి పరిశీలిస్తాను” అన్నాడు.

అధ్యక్షుడు అలాగే చేశాడు. ఒక సుప్రసిద్ధు డయిన సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తిని నియమించటం ఈ రీతిగా జరిగింది. మధ్యకాలంలో బీబీ తగాదా సద్దుమణిగింది. సామశస్యం వల్ల అది పరిష్కారమైంది. అంతర్జాతీయ శాంతికి తానుగూడా కొంత తోడ్పడ్డానన్న తృప్తి కార్పెగ్గీకి కలిగింది. ఇలా అతని వాషింగ్టన్ ప్రయాణం ఎంతో ప్రయోజనకారి అయింది.

హోమ్స్టెడ్ - స్క్రిబ్

11

ఇనుము, ఉక్కు వాటిని ఉత్పత్తి చేయటానికి కావలసిన బాగ్సు, కోల్, ఇనుప ఖనిజాలు అన్నవాటికి తప్ప కార్నెగీ కార్నోరేషను ధనాన్ని ఇతరమైన వేటిమీదా పెట్టకూడదు అని పూర్వం తాను నిర్ణయించుకున్న పథకానికి ఆండ్లా కార్నెగీ మరీ మరీ కట్టుబడి పోతున్నాడు. హెన్రీ ఫిప్స్ తో కలిసి ఒకనాటి ఉదయం అతడు బండిలో పిట్స్ బర్గ్ కు వెళ్లు తున్నాడు. అప్పుడు అతడు ఒక బ్రష్ కంపెనీవారి వ్యాపార ప్రదేశంలో నుంచి ప్రయాణం చెయ్యటం జరిగింది. ఆ కంపెనీ పేరు అతని మనసులోని తంతువులను కదలించడం మొదలు పెట్టింది. “పెట్టుబడి దారులు వ్యక్తిగతంగా వాఘ్యులు” అన్నవాక్యం లీలగా అతనిస్మృతికి తగిలింది.

“ఈ వ్యాపారసంస్థకు సంబంధించిన ఇర్నవైషేర్లు మన ఎట్టేటు ఆస్తిగా వున్నట్లు మన పుస్తకాలల్లో వుండటం నేను చూశాను కదూ” అని ఫిప్స్ అతడడిగాడు,

“ఔనని ఫిప్స్ సమాధాన మిచ్చాడు.

“ఈ సాయంత్రం నీవు కార్యాలయానికి వెళ్ళగానే

వాటిని అమ్మివేసేయి.” ఫిప్స్ దానిని అంతశ్రద్ధగా కాకుండా ఎదోగా ‘సరే’ అన్నాడు. “అయితే అంత తొందరలేదు. ఎప్పుడయినా చెయ్యవచ్చు” నన్నాడు.

“అలాకాదు హీరీ. పెంటనే జరగాలి! నా మాటను మన్నించు” అన్నాడు యజమాని. ఆ బ్యాంకు కొద్ది నెలలు కాగానే పెద్దమొత్తం లొంగుడు పడి దివాలా తీసింది. అప్పుడు అతడు పేర్లను అమ్మివేయటం మంచిదైందని సంతోషించాడు 1888లో మిల్లులు, కొరములు రోజు ఒక టికి రెండువేల టన్నుల ఉక్కు, ఇనుమును ఉత్పత్తి చేస్తున్నవి. ‘కొన్నిలిన్ విల్లీ’లోని నలభై రెండు వేల ఎకరాల అందమైన కోహింక్ కోల్ గనుల ప్రాంతానికి మీద ఫ్రీక్ కోక్ కంపెనీ యాజమాన్యం వహిస్తున్నది. తన బాల్యం నాటి మిత్రుడయిన హీరీ ఆలివర్ ద్వారా మిన్నెసోటాలో కొత్తగా కనుగొన్న బడ్డ మిస్సబీ ఇనుప ఖనిజపుభూమిని ఎన్నో ఎకరాలు కార్మిగీ గుత్తకు తీసుకొన్నాడు. వందలకొద్దీ చిన్న ఉక్కుపస్త్రపులను తయరుచేసే మరొక కర్మాగారాన్ని స్థాపించటం జరిగింది. వాని ద్వారా వారి ఆచార వ్యాపారం కూడా వృద్ధిపొందింది. ఇదైనా ‘ఎ. సి.’ కి తమ మార్గానికి కొంత దూరమైందిగానే కనిపించింది.

కార్మిగీకి కార్మికులవల్ల ఎన్నడూ ఎటువంటి తీవ్రమైన ఇబ్బందీ కలుగలేదు. బహుసంఘాతుకమైన కార్మికులతో అతడు సూటిగా సంబంధం పెట్టుకొనేవాడు వాళ్ళ నాయకులందరినీ సాన్నిహిత్యసూచకంగా వాళ్ళ మెదటి పేర్లతో పిలుస్తుండేవాడు. వాళ్లు వినిపించవచ్చిన కష్టాల

వన్నింటినీ జాగ్రత్తగా ఓపికతో వినేవాడు. ఎక్కడయినా కలతలు, అన్యాయాలు ఉన్నట్లయితే వాటిని సరిదిద్దేవాడు. అయితే కార్నెగీ సంస్థలు విపరీతంగా పెరిగిపోయినప్పుడు కొత్తవ్యక్తులు. కొత్త ప్రభావాలు పరిపాలక వర్గాల్లోను శ్రామికుల్లోనూ ప్రవేశించాయి. కార్నెగీ దీర్ఘకాలం స్కాట్లండులో ఉండిపోతుండడం వల్ల కలత లారంభమై పెరగటం ప్రారంభిస్తున్నవి. ఇప్పుడు విలేజ్ దాక్షిణ్యాలను జోడించి తన ప్రభావాన్ని పాలకవర్గ శ్రామికవర్గాల రెంటి మీద నెరపశక్తిగల టామ్ కార్నెగీ, బిల్ జోన్సన్లు ఇరువురూ లేకపోవటం బాగా అనుభవానికి వస్తున్నది. జోర్డ్జ్ ఆఫ్ మేనేజర్లకు అధ్యక్షుడయిన ఫ్రీక్ కలిసుడు, కరుణారహితుడు అని రూఢిగా నిరూపితమైంది. హెన్రీ ఫిప్పిగు వయసు పెరుగుతున్నకొద్దీ అతడు ఫ్రీక్ అభిప్రాయాల వంకకు మొగ్గు చూపటం ఆరంభించాడు.

హోమ్స్టెడ్ కర్మాగారంలోని హిటర్లు, రోలర్లు అన్న చిన్న శ్రామికవర్గం వారు ప్రస్తుతం ఇబ్బంది కల్పిస్తున్నారు. ఉన్నత వర్గం నుంచి వచ్చిన కొత్త సూపరింటెండెంటు అసంతృప్తితో అల్లరిచేస్తున్న వీళ్ళతో వ్యవహరించే విషయంలో ఎక్కువ వివేకాన్ని ప్రదర్శింపలేకపోయాడు. ఈతని ఔద్దభావాలే ఇతరులలో కూడా ప్రవేశించి వ్యాప్తిపొందటం ప్రారంభించాయి. బ్రాడ్బాక్ వర్క్సు సక్రమంగా పాలించటం వల్ల సంస్థలో చాలా ఉన్నత స్థాయికి చేరుకొన్న ఛార్లెస్ స్క్వాబ్ హోమ్స్టెడ్ లో ఆదిన్ని శ్రామికవర్గంలో దాత్యాలు నడిపించే స్థితిలో లేడు. అందువల్ల అల్పసంఖ్య

అయిన మూడువేలమంది కార్మికులకు సంబంధించిందే అయినప్పటికీ, 1892 వేసగిలో హోమ్ డైడ్ కర్మాగారంలో సమ్మె వచ్చింది. కార్మిగీ నాటట్లండులో ఉన్నాడు. ఈ అవకాశంవల్ల చేకూరిన ఉత్సాహంతో సమ్మెను బ్రద్దలు కొట్టేవాళ్ళకు ఉద్యోగాలిచ్చి ప్రోత్సహించటానికి ఫ్రీక్, సూపరింటెండెంటు ఇద్దరూ నిర్ణయించారు. ఇది వాళ్ళ అధ్యక్షుడయిన ఆండ్రూ కార్మిగీకి హృదయ ప్రియాలయిన సిద్ధాంతాలలో ఒకదానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమము. ఈ విషయం అతడు పూర్వమే లిఖితరూపంగా వెల్లడుచేశాడు. “ఎవరయినా పనిచేసేవాళ్లు పనిమానివేస్తే మాననివ్వటమే కంపెనీ కృతనిశ్చయమని వారికి తెలియజేయాలని నాఉద్దేశం. అట్టివారితో స్వేచ్ఛనిచ్చి సంప్రదింపులు సాగించాలి. వాళ్లు తిరిగి పనిలోకి వెళ్లుదామని నిశ్చయించుకొనేదాకా ఓపిక పట్టి ఆగాలి కానీ కొత్తవాళ్ళను పెట్టుకోటం ఎన్నడూ పనికిరాదు, పనికిరాదు.”

ఫ్రీక్ ఉద్యోగాన్ని గురించిన కింవదంతులు విని సమ్మె చేసిన శ్రామికులు సాయుధులై కర్మాగారానికి ప్రక్క పీఠుల్లో పికెటింగ్ చేశారు. సమ్మెను బ్రద్దలు కొట్టేవారు కర్మాగారంలో ప్రవేశించేటప్పుడు వారికి రక్షణను ఇచ్చేటందుకు కాంటివరీఫ్ ఒక పెద్ద డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీని ఏర్పాటు చేశాడు. సమ్మె చేసినవాళ్ళు పీఠులను అడ్డివేయటం వల్ల జూలై 1 న రక్షణ యిచ్చి కొత్తపనివాళ్ళకు పడవలమీద తీసుకోవచ్చి మిల్లులోపలికి మోనోంగ్ హెలా నదిమీదుగా వెనకభాగంనుంచి ప్రవేశపెట్టటం జరిగింది. అప్పుడు కలిగిన

కలహంలో ఉభయపక్షాలలో చాలామంది వ్యక్తులు గాయ పడ్డారు, కొందరు మరణించారు. చివరకు క్రొత్తగా ఎత్తి వచ్చినవాళ్ళను దెబ్బకొట్టి తరిమివేయటం జరిగింది.

ఉభయవర్గాలవారు తాము చేసిన దానికి తల్లడ పడ్డారు. సంధిచేసుకోటం సముచిత మనిపించింది. ఈ విషయము రెండు రోజులు గడచిన తరువాత గాని స్కాట్లండులో వున్న కార్నెగీకి తెలియలేదు. అప్పుడు అతడు తనకు లభ్యమయిన మొదటి నౌకమీద బయలుదేరి వస్తున్నానని నిస్త్రుతి వార్త (కేబిల్) పంపించాడు. ఫ్రీక్, ఫిష్లు ఇద్దరూ కంపెనీ క్షేమం కోసం ఈ తడవ అక్కడే అమెరికాకు దూరంగా ఉండవలసిందనికోరుతూ సమాధానం పంపించారు. ఇందుకు కారణమేమిటో ఊహింపలేక పోయినప్పటికీ కార్నెగీ వారి అభ్యర్థనను మన్నించి అక్కడే వుండిపోయినాడు. “మమ్మల్ని ఏమి చెయ్యమని మీరు కోరుతారో తెలియజెయ్యండి. మీకోసం మేమా పనిని చేసి తీరుతాం” అని కలహం అయిపోయిన తరువాత కార్మికుల యూనియన్ ఉద్యోగులు యిచ్చిన నిస్త్రుతి వార్తవల్ల విషయం తెలుసుకొని కార్నెగీ ఎంతో చలించిపోయాడు. ఏం ప్రయోజనం. కాలం గడిచిపోయింది. నష్టం జరిగి పోయింది. తరువాత పన్నెడు సంవత్సరాలకు తాను కార్నెగీని అక్కడ ఉండిపోమ్మని అడగటానికి కారణం “వారు కోరేవి యెంత అనుచితంగా వున్నా ఆయన ఎల్లప్పుడూ క్రామికుల కోర్కెలనే అభిమానించి తీర్చే మనఃప్రవృత్తితో వుంటాడు గనుక, వాళ్లు వాళ్ళ యిష్టప్రకారంగా వ్యవహరిస్తే

రాన్ని సాధించడలచుకొన్నారు గనుక” అని న్యూయార్క్ న్యూస్ పేపర్ విలేకరులతో ఒప్పుకున్నాడు.

కొన్ని సంవత్సరాలయిన తరువాత కార్నేగీ ఈ విషయాన్ని గురించి తన ఆత్మకథలో ఇలా వ్రాసుకొన్నాడు : “నాజీవితంలో ఇంతకు పూర్వంగాని, తరువాతగాని ఎన్నడూ ఇటువంటి సమస్యను ఎదుర్కొనవలసి రాలేదు. ఏదీ యింత తీవ్రంగా నన్ను వ్యథ పెట్టనూలేదు. ఈ హోమ్స్టెడ్ వ్యవహారంలో తప్ప నా వ్యాపార జీవితంలో నే పొందిన మరొక గాయమేదీ లేదు.”

ఆకురాలే కాలం రాగానే అతడు అమెరికాకు వచ్చి నప్పుడు కర్మాగారానికి వెళ్ళి ఆ కొట్లాటలో పాల్గొనని కొందరు వృద్ధులతో మాట్లాడాడు. “మీరు ఇక్కడ ఉన్నట్లయితే సమ్మె వచ్చేదేకా”దని వారతనికి సమాధానం చెప్పారు. కర్మాగారం యిచ్చిన ‘నజరు’ చాలా సముచితంగా వుండిగదా!” అని అతడన్నప్పుడు ఆ వృద్ధుల్లో ఒకడు “మిష్టర్ కార్నేగీ! ఇది డాలర్లకు సంబంధించినది కాదు. ఆ పిల్లలను నీవు తన్నినా ఒప్పుకుంటారు, కానీ ఇంకొకడు జుత్తుమీద చెయ్యి వేసి తట్టినా ఊరుకోరు ”

ఏమైనా అమెరికాలో అనేకమంది ఈ ప్రమాదాన్ని గురించి విన్నవెంటనే అతడు తిరిగి రాకపోవటం పిరికితనాన్ని ప్రదర్శించటమని అనుకొన్నారు. అతణ్ణి విమర్శించే స్వభావం గలవాళ్లు తరువాత చాలకాలం వరకూ ఇలాగే అతనికి వ్యతిరేకంగా అంటూ వచ్చారు. తనకు ప్రియమైన మర

తులమీద సమర్థులని తోచిన యువకులను భాగస్థులనుగా తీసుకోవటం యింకా అతడు కొనసాగిస్తూనే వస్తున్నాడు. ఇంతవరకూ అటువంటివాళ్ళు ముప్పదిమంది దాకా ఐనారు. వీళ్ళలో ప్రతి ఒక్కరికీ అనంతసంఖ్యలో 'ప్లాప్' ఉంది. ఇలాంటి వాళ్ళల్లో ఒకడయిన ఒక స్కాబ్ యువకుణ్ణి భాగస్వామిగా గ్రహింపబోయేముందు తన ఉద్దేశాన్ని తెలియజేస్తూ అతడు "పీకాక్, నిన్నొక మిలియనీరును చేస్తే నాకే మిస్తావు" అన్నాడు కార్నెగీ. ఆ డబ్బుకుతగ్గట్లు ధారాళమైన డిస్కంట్లు ఇస్తానని వెంటనే ఆ యువకుడు చమత్కారంగా సమాధానం చెప్పాడు. అది ఆ ప్రముఖ వ్యాపారిని విశేషంగా గిలిగింత పెట్టింది.

మార్చి 30, 1897 నాడు కార్నెగీకి ఒక కుమార్తె కలిగింది. ఈ బిడ్డ చాలా అందమైంది. ఈమె తరువాత అతనికి మరెవ్వరూ బిడ్డలు కలుగలేదు. తన ఏకైక సంతానమైన ఈ బిడ్డను అతడు తొలిసారిగా చూచినప్పుడు భార్య అతనితో అన్నది. "ఈ బిడ్డ పేరు మార్గరెట్ మీ తల్లిగారి పేరు ఆమె జ్ఞాపకార్థం ఈ పేరు పెట్టుకుందాము. నా దోచిన్న అభ్యర్థన."

"తా, ఏమిటది ?" అని అడిగా డతడు.

"మనకు పరమేశ్వరు డిచ్చాడు. గనుక మనకొక తేసగి గృహమంటూ ఉండాలి. ప్రతిసారి మరొకరి ఇల్లును అద్దెకు పుచ్చుకొంటూ, ఒక తేదీనాటికందులో ప్రవేశించటం, మరొక తేదీనాటికి ఖాళీ చెయ్యటం మనం చెయ్యలేము. అది ఇక మన ఇల్లే ఐ ఉండాలి."

అతడు వెంటనే అంగీకరించాడు.

“ఈ విషయంలో నా దొక నియమ ముంది” అన్నది ఆమె.

“యేమిటది !”

“అది స్కాట్లండు పర్వత ప్రాంతంలోనే ఉండాలి. ఆమె అతనికి అంతకంటే సంతోషాన్ని కలిగించే మరొకదాన్ని దేన్నీ సూచించలేదు. ఎలా వున్నప్పటికీ వారు ఇక క్లనీ కాజల్ ను వేసవి గృహంగా పొందలేరు. మాక్స్ పన్ వివాహం చేసుకుంటున్నాడు. ఇక ఆ గృహం అతని ఉపయోగంకోసం అతనికే అవసరం పది వేసగి సమయాలు కార్నెగీలు అక్కడ నివసించటం వల్ల వారితో అతనికి సన్నిహిత మైత్రీ ఏర్పడింది. బిడ్డ కలిగిన వెంటనే వారు అతనికి కేబిల్స్ తెలియజేశారు. అతడు ఆ సంతోష వార్త విని అతడు తన మెక్స్ పన్ ప్రాంతంలో గొప్ప ఉత్సవం చేయించాడు. తొమ్మిది కొండలమీద మంటలు వేయడం, విందులు జరపటం, కార్నెగీల ఆరోగ్యంకోసం మధుసానాలు చెయ్యటం ఆ ఉత్సవంలోని విశేషాలు.

అందువల్ల నూతన పీఠ అద్దెకుగాను క్రొత్త మిరాసీని (Manor) పెడకుండా స్వంత ఆస్తినే కొనటానికి యత్నిస్తున్నాడు. డ్యూక్ ఆఫ్ సథర్లాండ్ కు స్కివో అనే పేరుతో ఉత్తరస్టాచ్ పర్వతప్రదేశంలో ఒక ఎట్టేటు ఉన్నదనీ, అతడు దాన్ని అమ్మడలుచుకున్నాడనీ అతడు తెలుసుకున్నాడు. అడవులు, సుందరమైన నిమోక్షాలు ప్రతీకరమైన

వాహ్యశిష్టలాలు, ఆరోహణాలు, మంచి మత్స్య సంపద గల సరస్సులు, విశ్వసించదగిన నమస్థితి గల వాతావరణం. జన వరిలో వికసించే పుష్పకుంజాలు అన్నీ దానికి పున్నట్లు అతడు తెలుసుకున్నాడు. ఆ ఆస్తికి పున్నవాటన్నిటిలో అత్యుత్తమమైంది ఉన్న శిలా ప్రదేశం పైనిల్చి నదీ సాగర సంగమం వంకకు తిలకిస్తూ ఉన్న గొప్ప ప్రాచీన శిలాసాధం చూచిన వెంటనే కార్నేగీకి ప్రీతి కలిగింది. అతడు దాన్ని కొన్నాడు. కొన్నిమార్పులు కూర్పులు చేసి శ్రాత్రురూప మిచ్చాడు. ఎలివేటర్ ను ఏర్పాటు చేయించాడు విద్యుద్దీపాలను పెట్టించాడు. ఆధునికమైన 'ప్లంబింగ్'ను పెట్టించాడు. టర్కిష్ స్నాన శాలలను నిర్మించాడు. అందులో మేలుజాతి పశువులు గల 'సానిటరీ డైరీ'ని నెలకొల్పాడు. అందలి పూ ద్రోటలు అమిత ఖ్యాతి వహించాయి.

ఆ సాధం కార్నేగీల ఇంటికి ఎందరు అతిథులు వచ్చినా ఒక్కమాటుగానే ఆతిథ్య మివ్వటానికి తగినంత విశాలంగా వుంది. అతిథుల అసంఖ్యాకంగా వస్తుండేవారు. వయోవృద్ధులైన మిత్రులు గ్లాడ్ స్టన్, మేథ్యూ ఆర్నాల్డుల వంటివారు వెళ్ళిపోయినారు. తరువాత తరంవారైన రుడ్డి యర్డు కిప్లింగ్, పాడెరివిస్కీ, సో ఎడ్వర్డుగ్రే, స్కాట్ ఉక్కు నిర్మాత సో ఛార్లెస్ టెన్నెంట్, ఇలిహూరూట్, ఉన్నత వర్గం వారైన ఇంకా ఇతరులు అతిథులుగా వస్తుండేవారు. వారి పూర్వ మిత్రులు లార్డు, లేడీ మోర్లేలు మిత్రువుకు రెండు మార్లొ మూడు మార్లొ వచ్చి వెళ్లుతుండేవారు. సింబోకు పదమొళ్ళ దూరాన పున్న రైలు స్టేషను దగ్గర

విక్టోరియా యుగపు తొలిరోజులనాటి నాలుగు గుర్రాల బండి ఒకటి క్రొత్త వార్షికు మెరుపుతో నీటుగా నిలచి అతిథులకు స్వాగత మిస్తుండేది. ఎర్రకోటు వేసుకొన్నబోదకు డొకడు దాన్ని నడుపుతుండేవాడు. ఇతని లాగానే ఎర్రకోటు తొడిగి బండి వెనక ఎత్తయిన ఆసనంమీద కూర్చొని 'కాలరి' (Footman) ఒకడు 'శృంగ'న్ని (Horn) ఊదు తుండేవాడు.

సిక్కిబోయిలర్డ్ అనిపించుకున్న కార్నెగీ వంశవృక్షాన్ని వంశ లాంఛనాలను అసహ్యించుకున్నాడు. కాని స్కాట్ దేశీయులు ధరించే దుస్తులకు కొద్ది మార్పులుజేసి 'కార్నెగీ ప్లయిడ్' అన్న ఉడుపును రూపొందించుకొన్నాడు చిన్ని మార్గరెట్ ఇంట్లో తిరుగుతున్నప్పుడు, తండ్రి చేయి పట్టు కొని నడుస్తున్నప్పుడు, కొండ లెక్కుతున్నప్పుడు స్కాట్లందు లోని పర్వత ప్రాంతీయులు ధరించే రంగురంగుల తారతాను ధరిస్తుండేది. కార్నెగీ సిక్కిబో వుండేటప్పుడు ఈ కుచిశ్చ దుస్తును తానే ధరిస్తుండేవాడు. ఆ ఎట్టేటులో పనిచేస్తున్న సేవకులు, శ్రామికులుకూడా దీన్నే ధరిస్తుండేవారు సిక్కిబో పరిసరాలల్లో ఈ గుడ్డను కుటీరాలల్లోని మగ్గాలమీద చేత్రొ నేస్తుండేవారు. అక్కడ అక్కడ స్కాట్ తనానికి విశేష ప్రాముఖ్య మివ్వబడింది. స్కాచ్ గృహపాలకుడు, స్కాచ్ ఉగ్రాణోద్యోగి (Butler), ఒకరో ఇద్దరో స్కాట్ ఉప సేవ కులు. పై పరుకూడా వీరివలె స్కాట్. ఇతడు ఉదయవేళ మేల్కొల్పుతూ, భోజన సమయాలల్లో తన జంత్రంమీద పార్వతేయ గీతాలను అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వినిపిస్తుండే

వాడు. ఇతడు ఆ ప్రదేశంలోని ప్రముఖ వ్యక్తులలో ఒకడు. వీళ్ళందరూ చలికాలాలకు ఆ కుటుంబంతో బాటు ఆమెరికా వెళ్ళేవాళ్ళు. ఆ ఎస్టేటులోని శ్రామికుల ఉద్యోగాల లాగానే వీరివి కూడా జీవితపర్యంతోద్యోగాలు.

జూలై నాల్గవ తేదీన ఆసాధంమీద బ్రిటిష్ అమెరికన్ జెండాలు రెండూ ఎగురుతున్నవి ఈ రీతిగా రెండు జెండాలు మరొక కొత్తజెండాను ఎగురవేసేటంతవరకు ఎగిరాయి. ఈ కొత్తజెండా తొలుత తొలుతగా వచ్చిన అతిథులకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. వారు దానివంక జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూచినమీదట తమ 'ఆతిథేయి' గ్రేట్ బ్రిటన్ అమెరికాల జెండాలను రెంటినీ కలిపి విశిష్టంగా రూపొందించుకున్న సమ్మెళిత పతాకమని వారర్థం చేసుకున్నారు. ఆ పతాక బహుళః ఉద్దేశించినది కాక పోయినా, ఒకనాటికి గ్రేట్ బ్రిటన్, అమెరికాలు రెండూ కలిసి ఒక గణతంత్ర రాజ్యం లాగా సమ్మేళనాన్ని పొందబోతున్నవన్న ఉద్దేశాన్ని వ్యక్తీకరిస్తున్నట్లుండేది.

కార్నెగీ వనజంతువులను చంపటం సహించలేడు. జంకలు, కుండేళ్లు, అడవి కోళ్లు అతని ఎస్టేటులో అసంఖ్యాకంగా వున్నవి. అయితే అతడు వాటిని ఎన్నడూ వేటాడలేదు. అతడు అతని అతిథులు చేతలను పట్టడానికి వెళ్లు కుండేవాళ్లు “వెళ్ళండి, మీకు ప్రియమైనదైతే వేటకు వెళ్ళండి. కానీ చంపవలసి వస్తే తప్ప చంపవద్దు దాన్ని గురించి నాకు ఏమీ తెలియనివ్వవద్దు” అని అతిథులతో

అనేవాడు. అటువంటి పరిస్థితిలో ఏ కొద్దిమంజోరప్ప వేటాడ తానికి పూనుకుండేవాళ్లు కారు. మానవులది గాని, జంతువులది గానీ రక్తపాతమంటే కార్నెగీ అసహ్యించుకొనేవాడు.

ఈ మధ్యకాలంలో అతడు నెంపాదిగా చిన్న కళాశాలకు, చర్చిలకు సినోగాగ్లకు, ఆర్గనులను కొనుక్కోతానికి, జంతువాద్య సమ్మేళనాలను పెంపొందించుకోవడానికి; గ్రంథాలయాలను నిర్మించుకోతానికి డబ్బు ఇస్తుండేవాడు. స్కిబోకు పదిమైళ్ళ మేరలో వున్న ప్రతి చిన్న గ్రామంలోను, కొన్ని సందర్భాలల్లో ఇంకా చిన్న గ్రామాలల్లోను కార్నెగీ గ్రంథాలయం ఏర్పడింది. అతను న్యూయార్క్-లోని కూపర్ ఇన్స్టిట్యూట్ కూ, మర్చంట్స్ అండ్ ట్రేడ్ మన్ ఇన్స్టిట్యూషన్ కు ఒక్కొక్క చానికి 7,50,000 డాలర్లు ఇచ్చాడు. పాత మిత్రత్వాలను అంటిపెట్టుకార్నెగీ 1859 మొదలు 1868 వరకూ పెన్సిల్వేనియా రైల్ రోడ్డు పిట్స్ బర్గు డివిజనులో తన క్రిందపని చేసిన వారందరికీ పింఛను (Pension) లిచ్చాడు. వారిలో కొందరు సహాయానికి దరఖాస్తులు పెట్టుకొన్నారు. చివరకు అందరినీ వెతికి వారికి, వారి వితంతువులను కూడా కలిపి పింఛనుల పట్టికను తయారుచేయమని తన మిత్రుడయిన టామ్ మిల్లర్ ను నియమించాడు “వీరి మధ్యలోకి వెళ్ళినప్పుడు నేను చిన్న కురవాడను వీరంతా నా యెడ ఎంతో దయాభువులై ప్రవర్తించారు. వీరు నా ప్రియమిత్రులు” అని వీరిని గురించి వివరించాడు. మిల్లరు ప్రతివ్యక్తిని గురించి రిపోర్టు పంపినప్పుడు చాలా వాటిమీద “జాన్ నాకెంతో బాగా గుర్తు

న్నాడు “బిల్ మా మంచి ట్రాల్ మన్ లలో ఒకడు” “హే
ప్రీతి నాశుభాకాంక్షలను అందజేయ్యి” - ఈరీతిగా లఘుటీ
కలు వ్రాశాడు.

అంతర్యుద్ధకాలంనాటి సైన్యములోని పెల్లిగ్రాఫ
ర్లంటే కార్మిగీకి ప్రీతి విశేషం. అతనికి వారితో కొంత
లీలగా సంబంధ మున్నది. వారు నిర్మించుకొన్నదీ చారిత్రక
ఖ్యాతిగన్నదీ ఆయన సమాజంలో కార్మిగీ ఒకప్పుడు
సభ్యుడు. కొన్నిమాట్లు వారి వాస్తవ సమావేశాలకు హాజరై
నాడు. వార్తాహరి బాలుడుగా వున్న తన తొలినాటి అనుభ
వాలను గురించి అతడు ఆ సభల్లో పసంగించాడు. సైన్యా
నికి వీరిసేవ అత్యంత ప్రధానమైందికనుక వీరికికూడాపించనులు
ఇవ్వాలని ఎంత చెప్పినా ప్రభుత్వం పట్టించుకో లేదుగనుక అత
డికి కోపం కలిగింది. సైనికుల లాగానే వీళ్ళల్లో చాలామంది
యుద్ధభూమిలో ప్రాణాలను కోల్పోయినారు. వికలాంగు
లయినారు. గాయాలు తగిలి, వాతావరణం పడక ఆరో
గ్యాన్ని చెడగొట్టుకున్నారు. శత్రువుల కారాగారాలలో
బంధింతులయినారు. వారిచేత ప్రభుత్వం దగ్గరనుంచి వారు
పుచ్చుకో వలసినంత మొత్తాలు వారికి చెల్లించటానికి వీలు
కలిగేటట్లు అతడు ‘కార్మిగీ నిధి’ని ఏర్పాటు చేశాడు.

చిత్రమైన చిక్కుల్లో పడ్డ వ్యక్తులమీద కార్మిగీ
తప్పనిసరిగా చూపించే దయకు క్రింది దొక ఉదాహరణం
మాత్రమే.

మిష్టర్ గ్లాడ్ స్టన్ ఒకమారు అతనితో అన్నాడు
“మన మిత్రుడు లార్డు ఆక్టన్ ఆర్థిక సముద్రంలో మునిగి

పేయే స్థితిలో వున్నాడు. అది నన్ను బాధ పెడుతున్నది. అతడికి ఎంతమంచి గ్రంథాలయముందో నీకు తెలుసు. చూశావు కూడాను. అయితే, దాని విలువ అంతా అతనికి తిరిగి రాకపోయినప్పటికీ దాన్ని విడిచిపెట్టటమంటే దరి దాపుగా అతని గుండె బ్రద్దలయ్యే పరిస్థితి ఉన్నప్పటికీ, విక్రయిద్దామనుకుంటున్నాడు.

కార్నెగీ “దాన్ని నేను కొంటాను. అయితే...

గ్లాడ్ స్టన్ మధ్యలో ఆపి “నన్నొక సూచన చెయ్యనీ. అతని జీవితం పర్యంతం దాన్ని అతనిదగ్గరే ఉండనీ. అతని తదనంతరం దాన్ని నీవు నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చెయ్యనీయ వచ్చు.

ఆ రాజనీతిజ్ఞుడతో కరచాలనం చేస్తూ “తప్పక చేస్తాను. మీ సూచనకు నా మనస్సులు.”

ఆక్స్ ఫర్డ్ చెప్పిన ఖరీదుకు అతడు ఆతని గ్రంథాలయాన్ని కొన్నాడు అయితే గ్లాడ్ స్టన్ చెప్పినట్లు ఆ ఉదాత్తుడయిన లార్ బహుకాలం జీవించలేదు. 1902 లోని ఆతని మృతికి పిమ్మట అనతికాలానికే కార్నెగీ మోర్లేలు కలుసుకొన్నారు. కార్నెగీ మిత్రునితో “మీ కో విషయం చెప్పాలి. కొద్ది సంవత్సరాలకు పూర్వం లార్డు ఆక్స్ ఫర్డ్ ఇబ్బందుల్లో ఉన్నప్పుడు అతని గ్రంథాలయాన్ని అమ్ముతానని సూచన చేస్తే...

మోర్లే మొగాన ఉదయించిన చిరునవ్వు ఆ వాక్యాన్ని మధ్యలో ఆపింది. “ఈ విషయం మీరు కొన్న రోజునుంచి నే నెరుగుదును” అన్నాడతడు

“మీకు తెలుసునా !”

“అవును. గ్లాడ్‌స్టన్ ఈ రహస్యాన్ని నిలుపుకోలేక పోయినాడు. దానిని అతడు లార్డు ఆక్స్‌ఫోర్డు జీవిత పర్యంతం దక్కించగలిగినందుకు మహానందపడ్డాడు.”

“బాగుంది. దాన్ని నే నిప్పుడు మీ పరం చెయ్యి బోతున్నాను.”

“నా పరమా ! ఆశ్చర్యపడటం ఇప్పుడు మోగలే వంతుకు వచ్చింది.”

“ఔను. దానివల్ల సక్రమమైన ప్రయోజనాన్ని పొందటం మీకు బాగా తెలుసు. మీరు తరువాత దానిని విచ్చిన్నం కాకుండా చూసి, కావాలని మోహపడే ఒక సంస్థకు ఇచ్చివేస్తారని నమ్ముతున్నాను.”

సంకట స్థితి - పరిష్కారం

12

కొంత కార్మిగి వాటాలలో కొన్నింటిని ప్లాక్ మార్కెట్టులో ప్రవేశపెట్టేటందుకు యితరుల చేతుల్లోకి - వాస్తవానికి బోర్ల చేతుల్లోకి, ప్రవేశపెట్టాలని ఫ్రీక్ ఎప్పుడూ వుద్దేశపడుతుండటం కార్మిగికి తెలుసు. చివరకు పిట్సబర్గ్ క్యాంకరయిన ఒక టోటీశ్వరుడికి కార్మిగి కంపెనీ వారి రెండు శాతం వాటాలను అమ్మికొన్ని అభివృద్ధులను సాధించవలసిందని కంపెనీ కోశాధికారికి సూచన చేసి నప్పుడు, దీనిని మించేటట్లుగా టోక్ ధరను గురించి కార్మిగితో నోటి మాటగా చేసుకొన్న ఒడంబడికను బాత్రిగా త్రోసిపుచ్చినపుడు సహజంగా శాంతస్వభావుడయిన ఆ స్కాట్ డేజీయుడు వున్నత్తుడయినాడు.

హెన్రీ ఫిప్స్ ఫ్రీక్ పక్షంవహించటం కార్మిగిని అన్నిటికంటే అధికంగా గాయపరచింది. ఫ్రీక్స్ను కంపెనీ నుంచి తొలగించాలని నిశ్చయించుకొని 1899 శరత్తులో తీక్షణముఖుడై ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు. యంతకపూర్వం ఎన్నడూ భాగస్థులతో అతనికి తీవ్రమయిన వివాదా లేవీ

రాలేదు. అయినా, కార్నెగీ తప్పనిసరి అయి తాను తీసుకోవడానికి నిశ్చయించుకొన్న చర్యను అసహ్యించుకున్నాడు. తన స్థాకును యితర భాగస్థులకు అమ్మి కంపెనీలోనుంచి ప్రశాంతంగా విరమించుకోమని అతడు ఫ్రీక్స్ కు సూచన చేశాడు. అందుకు ఫ్రీక్స్ నిరాకరించాడు. ఈ కారణంగా ఖరీదయిన దావా నడించింది. అతణ్ణి పంపించి వేయటం కోసం రాజీ పడవలసివచ్చింది. చివరకు ఫ్రీక్స్ వెళ్ళిపోయినాడు. తరువాత ఫ్రీక్స్ కార్నెగీతో సంధియత్నాలు చేశాడు. వా రిరువురూ తిరిగి మిత్రులయినారు. అయినా వెనుకటి సంవత్సరాలలో కనుపించిన సౌమనస్యం వారికి మళ్ళీ ఎన్నడూ చేకూరలేదు. తన్ను ఎన్నో రెట్లు మించిన కోటిశ్వరుడయి జీవించి మరణించినా ఫ్రీక్స్ కు తన పథకాలను నిరంతరం భగ్నం చెయ్యటమే పనిగా పెట్టుకుంటాడని కార్నెగీ అంటే అనిష్టం.

ఈ కలహం కార్నెగీని వ్యథపెట్టింది. ఒకవంక అతడు వ్యాపారికమయిన బాధ్యతలనుంచి విడుదలపొందాలని అతిగా కుతూహల పడుతున్నాడు. మరొకవంక తన జీవితమంతా దేన్ని సాధించాడో దాన్ని వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోవట మన్న భావాన్ని ఎదుర్కోలేక పోతున్నాడు. మహాశక్తిమంతుడయిన జె. పియర్ పాంట్ మోర్గన్ అధ్యక్షుడైన నడుస్తున్న మోర్గన్ బ్యాంకింగ్ హౌస్ ఉక్కు వ్యాపారపు పెట్టుబడులను కోసటం ప్రారంభించింది. ఈ సమయంలో కార్నెగీ సంస్థకు స్వాభ అధ్యక్షుడు. కార్నెగీ సంస్థ ఓహియా రాష్ట్రంలో ఈరీసరస్సు వొడ్డున కోన్నియాట్ దగ్గర క్రొత్త ఉక్కు

కర్మాగారాన్ని నిర్మించి దానికి ఎదురుదెబ్బ తీసింది. మిస్సాబి ఇనుప ఖజానాన్ని ఈ క్రొత్త కర్మాగారానికి సూటిగా పడపలమీద చేర్చటానికి వీలుంది.

మోర్గన్ యిప్పుడు కార్మిగీని కొనివెయ్య గలమా అని అబ్బురపడటం ప్రారంభించాడు. ఇతడు జాన్ డన్నియ. గేట్సు దగ్గరనుంచి బాధ్యుడువైరు, ఉక్కు వ్యాపారాలను కొన్నాడు. అతడు మోర్గన్ తో యిలా చెప్పాడు. “కార్మిగీ దగ్గరపలుకుబడి గలవ్యక్తి ఒక్కడే వున్నాడు. అతడు చార్లీ స్కావ్. అతణ్ని పట్టగలిగితే మీషనిజరుగుతుంది.”

మోర్గన్ స్కావ్ ను, ప్రముఖులయిన యితరఉక్కు వ్యాపారస్థులను సిమోలోచనలకోసం ఆహ్వానించాడు ఒక రాత్రంతా మరపుకురాని సమావేశం జరిగింది.”

స్కావ్ వారితో “వ్యాపారిక బాధ్యతవల్ల ఆయన అలసిపోతున్నాడు. అయినా ఉక్కుతో వున్న సమ్మతం సంబంధాన్ని వదలుకోటానికి ఆయన యిష్టపడడు.” అన్నాడు ధరలను గురించి కర్మాగారాల మూల్యాలను గురించి కొన్ని గంటల చర్చలు సాగినతరువాత స్కావ్ “ఈ విషయంలో నేను చేయగలిగింది చేస్తాను.” అని వాగ్దానం చేశాడు.

అతడు ఎంతో తెలివిగా మొదట మిసెస్ కార్మిగీని కలుసుకున్నాడు.

“ఆయన యిక విరమించుకోవాలి” అని ఆమె అంగీకరించింది. ఈ భావం అప్పుడప్పుడూ ఆయన మనస్సుకు రావటం నాకు తెలుసు, అయినా దానినుంచి పూర్తిగా

విడిచిపెట్టమనే భావాన్ని ఆయన అసహ్యించుకొంటుంటాడు" అన్నది.

కొంతసేపు వాల్బిద్దరూ దాన్ని గురించి చర్చించుకొన్నారు. "ఆయనను ఏ గోల్ఫ్ ఆటకొ తీసుకుపోయి అక్కడ ఉల్లాసంగా వున్నప్పుడు ఈ విషయాన్ని నీ వెందుకు సూచించగూడదు?" అన్న దామె. చిరు నవ్వుతో ఇంకా యిలా అన్నది. "ఈ భావాన్ని ఆయనకు నచ్చజెప్ప గలవాడెవడయినా ఉన్నాడంటే, చార్లీ అది నీ వొక్కడవే" అన్నది,

అందువల్ల చార్లీ స్పాక్స్ తన యజమానిని వెష్ ఛెప్టర్ కాంటీలోని గోల్ఫ్ క్లబ్ కు తీసుకు పోయినాడు. యిద్దరూ అక్కడ ఒక పచ్చిక బీడులు మీదుగా నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ నడుస్తున్నప్పుడు స్పాక్స్ విషయాన్ని ఎత్తుకున్నాడు. మొదట అతడు ఏమాత్రం సుముఖుడుగా లేడు. "కాదు. కాదు. విరమించుకోటం నాకు యిష్టంలేదు" అని కళవళ పడుతూ అన్నాడు. ఆ తత్తరపాటు అతడు మనసులో ఒక అంతర్యుద్ధాన్ని సాగిస్తున్నట్లు వెల్లడి చేస్తున్నది. ఇప్పుడు ఆయనను ముట్టడించినవాడు చరిత్రలోకల్లా ప్రసిద్ధుడయిన సేల్ఫ్ మన్ అని సమకాలికుల చేత అనిపించుకొన్న వ్యక్తి. అతని అందానికి తిరిమి ఓప్పించే నేర్పుకు దరిదాపుగా తట్టుకో గలగడం అంటూ వుండదు.

"వ్యాపారంలో పెట్టేందుకు మోరన్ కు వందలకొద్దీ మిలియన్లున్నాయి. అతడు మనకు చాలా క్లైకరమయిన ప్రతిద్యంబి అయితీరుతాడు. అంతేకాదు అతడు మీరే మడి

గితే అది దరిదాపుగా ఇవ్వటానికి సంసిద్ధుడయినాడు" అన్నాడు స్కావ్.

“కావచ్చు. నాకు డబ్బుతో పనిలేదు. వ్యాపారం నుంచి బయటకు వెళ్ళి నేను చేసే దేముంది ?” అన్నాడు కార్నెగి అడ్డు చెబుతూ.

“డబ్బును దానంచేస్తూ మహానందాన్ని అనుభవించ వచ్చు. మీ విశ్వర్య సువార్తను నిరూపించి చూపవచ్చు. “ఇలా అతడు యజమాని నిశ్చయంగా వింటూంటే వాక్య పరంపరను క్రమమర్చించాడు.

చివరకు కార్నెగి అడిగాడు. “దీన్ని గురించి ఇతర భాగస్థుల అభిప్రాయ మేమిటి ? మరి, వాళ్ళతో నీవు సంప్ర దించావా ?”

“మేము ముగ్గురమో, నలుగురమో ఒకరితో ఒకరు వీదో చెప్పుకున్నాము” అని స్కావ్ ఒప్పుకున్నాడు. “అయితే వాళ్ళంతా అంగీకరిస్తారని నా నిశ్చయం. మాలో ఉక్కు వ్యాపారంలో వుండిపోదలచుకొన్నావా కెవరయినా వుంటే మార్గస్ రూపొందిస్తున్న ఆ యునైటెడ్ స్టీట్స్ స్టీల్ కార్పొరేషన్ లో స్థాకును, బాండ్లను పుచ్చుకొంటాము మీరు వెంటనే డబ్బు రూపంలోకి మార్చుకొనేందుకు గాని దాన ధర్మాల కుపయోగించుకొనేందుకు గాని అనువైన బాండ్లనే తీసుకోవచ్చు.”

మథ్యాక్ష్మమైంది. వాళ్లు కొద్దిసేపటికి విడిపోపోయే టంతవరకూ కార్నెగి ఇంకా కొంత మాట్లాడాడు. “ఇతర

భాగస్థులను కలుసుకో” వారి అభిప్రాయాలేమిటో తెలుసుకో అని అతడు ఆదేశించాడు.

ఇతిర భాగస్థు లందరూ అమ్మకానికి అంగీకరించారు స్కాబ్ ఆ విషయాన్ని మార్గన్ కు తెలియజేశాడు. అప్పుడు ఆ బ్యాంకరు కార్నెగీని టెలిఫోన్ మీద పిలిచాడు. ఇరువురూ శుభాకాంక్షలను చెప్పుకున్న తరువాత అతడు అతి ముఖ్యమయిన విషయాన్ని ఎత్తుకున్నాడు. “మీరు ఇక్కడికి వచ్చి ఎందుకు దాన్ని గురించి మాట్లాడగూడదు ?” అని ఆ బ్యాంకరు సూచన చేశాడు.

“మిస్టర్ మార్గన్, ఫీఫీఫ్ట్ స్ట్రీట్ నుంచి వాల్ స్ట్రీటు ఎంతదూరమో, వాల్ స్ట్రీటు నుంచి పిప్టీ స్ట్రీటు అంతేదూరం” అని ఆ ఉక్కురాజు మధురంగా సత్యుత్తర మిచ్చాడు.

“అందులో వున్న అంతరార్థమేమిటో మార్గన్ వెంటనే గమనించాడు. ప్రపంచంలోని ఉక్కు ఉత్పత్తిదారుల్లో కల్లా పెద్ద అయినవాడు ప్రపంచంలోని బ్యాంకర్లలో కల్లా పెద్ద అయినవాడిచేత పోషింపబడదలచలేదు. ఉక్కు డబ్బుకంటే గొప్పది; కొండే మహమ్మదు దగ్గరికి రావాలి.

“సరే ! నేనే వస్తా”నని మార్గన్ గుర్తుకున్నాడు.

అతడు బండిని పిల్చి కార్నెగీ ఇంటికి వెళ్లాడు. పది హేను నిమిషాలలో షర్వతమంత లావాదేవీకి ఒప్పందం కుదిరింది. వాళ్లు మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడే కార్నెగీ చిన్న కాగితపు ముక్కమీద 40,00,00,000 [నలభైకోట్లు] డాలర్లు అని అంకెవేసి మార్గన్ చేతికిచ్చాడు. ఇది అతని భాగపు ధర.

అతి కఠిన శిలవంటి మార్గన్ ముఖంలో అణుమాత్ర మైనా మార్పు కనిపించలేదు. “అది తృప్తికరంగానే వున్నది” అన్నాడు. మరికొంతసేపు మాట్లాడి, బండియెక్కి వాల్ స్ట్రీట్ కు వెళ్ళిపోయినాడు. “అడిగినట్లయితే ఆయన కింకో పది కోట్ల డాలర్లు ఎక్కువ ఇచ్చివుండేవాణ్ని” అని తరువాత మార్గన్ స్క్వాబ్ తో అన్నాడు.

కనుక మార్గన్ 110,00,00,000 (నూట పదికోట్లు) డాలర్ల కాంట్రాట్ షేర్లతో యునైటెడ్ స్టేట్స్ కార్పొరేషన్ అన్న మహాసంస్థను నిర్మించాడు. ఇరవై ఆయిదు సంవత్సరాలకు పూర్వం పదిహేను పదహారు సంవత్సరాల వయసులో పెన్సిల్వేనియా కొండల్లో బండి తోలి బ్రతికిన కర్రవాడయిన స్క్వాబ్ దీని కథ్యక్షుడు. ఈ వ్యాపారాన్ని ఇంత కంటే అధికకక్షిమంతుడయిన వ్యక్తి చేతుల్లో పెట్టేందుకు అవకాశం లేదని చార్లీ పూర్వాయజమాని అంగీకారపూర్వకంగా భావించాడు.

వ్యాపారాన్ని విడిచిపెట్టటంవల్ల కలిగిన క్రంగుబాటు తలపు కార్నెగీలో ఎక్కువ కాలం నిలువలేదు. తరువాత వెంటనే అతడు తాను చేయదలచుకన్న పనులను గురించి ఆలోచన ప్రారంభించాడు. చార్లీ డెప్పినమాట సత్యం. తన ధనాన్నంటినీ దానం డెయ్యటంవల్ల అతడంతో ఆనందాన్ని అనుభవించబోతున్నాడు అతని వయస్సు అరవై ఆరు సంవత్సరాలు. ఇక యెక్కువ కాలం మిగిలివుండక పోవచ్చు.

దానం డెయ్యటంలో వెనుకంజ లేనిమాట నిజం.

తన 40,00,00,000 నలభైకోట్ల డాలర్ల ధనాన్ని దానం చెయ్యటం ప్రారంభించిన సరసమై దయాన్వితమైన గుండ్రని మోము, తెల్లని గడ్డము గల ఈ కురువై లానైన చిన్న మనిషి, అతని గడ్డమే మరికొంత నిడివిగలదైన దైతే శాంతా క్లాస్కు ఆదర్శమయిన ప్రతిమూర్తిని వహించినట్లుండేవాడు. అయితే ప్రతిఫల రహితంగా అతడు సహాయంచేసిన వేల కొలది పాఠశాలలకు కళాశాలలకు, ధర్మసంఘాలకు వ్యక్తులకు అతడుఇప్పుడే శాంతా క్లాస్.

అసంఖ్యాకంగా శాఖలను నిర్మించే విషయంలో అతడు ఇప్పుడుకూడా న్యూయార్క్ ప్రజాగ్రంథాలయ ధర్మ కర్తలతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతున్నాడు. తొలుతగా మిలియను డాలర్లు ఇచ్చి ఇంతకు పూర్వపు సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో కాన్సెగ్రేట్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీని ప్రారంభం చేశాడు. తరువాతి తరువాత అతడు తన జీవితకాలంలో ధర్మాలుగా యిచ్చిన మొత్తం 1,60,00,000 (ఒక కోటి ఆరవై లక్షల) డాలర్ల అయినది. సెకలెన్స్ పార్క్లో అతడు కట్టించి ఘన నిర్మాణానికి నాలుగు శాఖలున్నవి - సూల్ ఆఫ్ అప్లయిడ్ సైన్సు, సూల్ ఆఫ్ అప్లయిడ్ డిజైను, సూల్ ఆఫ్ అప్లయిడ్ ఇండస్ట్రీస్, మార్గరెట్ మారిసన్ కాన్సెగ్రేట్ సూళ్లు. ఇవన్నీ యువతులకు గృహ శాస్త్రంలోను. దానికి సంబంధించిన అనుబంధ విషయాలల్లోను శిక్ష రాయించే సంస్థలు. ఇవన్నీ ఆ యా శాస్త్రాలలో పట్టభద్ర బిరుదా లిచ్చేవే.

వ్యాపారంనుంచి విరమించుకొన్న తరువాత కాన్సెగ్రేట్

చేసిన మొదటి పనులలో ఒకటి, ఉక్కు కర్మాగారాలు కొలుముల్లో పనిచేసిన వారి సంక్షేమంకోసం 50,00,000 [యాభైలక్షల] డాలర్లు ప్రత్యేకించి పుంచటం అతడు ఇందులో ఒక మిలియడు డాలర్లు తాను వారికోసం ఏర్పాటు చేసిన గ్రంథాలయ పాలనకోసం వేరుగాపెట్టి పుంచాడు. మిగిలిన ధనమంతా వయోవృద్ధుల పింఛనుల కోసం కర్మాగారంలో వికలాంగులయిన వారికి సహాయ మివ్వడం కోసం మృతినొందిన కార్మిల కుటుంబాలకు సహాయ మివ్వటంకోసం వుద్దేశింపబడింది.

ఆ సంవత్సరం వసంతంలో నాలుగు స్కాబ్ విద్యాల యూలలోను అతిప్రాచీనమైన ప్రబల ప్రతిష్ఠను గడించుకొన్న సెయింటు ఆండ్రూస్కు లార్డు రెక్టరుగా నియమితుడు కావటం కోసం స్కాట్లండు వెళ్లాడు. విశ్వవిద్యాలయాలలో లార్డు రెక్టర్ ఒకప్పుడు ప్రముఖోద్యోగిగా వుండేవాడు ఐతే శతాబ్దాలు గడచిన తరువాత అది ఒక శారవ పదవిగామారి పోయింది. ప్రతి సంవత్సరం విద్యార్థులు ఎప్పుకొన్న ఒక ప్రముఖవ్యక్తి ఆ పదవిని స్వీకరిస్తుండేవాడు. సెయింటు ఆండ్రూస్ చరిత్రలో గడిచిన అయిదు శతాబ్దాలలో ఈ పదవిని నిర్వహించిన విశిష్టవ్యక్తులు సుదీర్ఘ పట్టికలో తాను ఒకడుగా వుండే అవకాశమిచ్చిన ఈ శారవానికి కార్నెగీ గర్వించటం ఎంతో సమంజసం. ఈ ఎప్పుకో బడటం విషయంలో ఇతడు బ్రిటిష్ పౌరులు కాని వారిలో ప్రథముడు, తరువాత 1962లోకూడా విద్యార్థులు అతణ్ని మరొకమారు

కూడా ఈ రెక్టర్ పదవికి ఎన్నుకొన్నప్పుడు అతడు ఇంకా విశేషంగా గర్వించాడు.

రెక్టర్స్ నైట్స్ లో అతడు ఎంతో సంతోషించాడు. వీటిలో రెక్టర్ సంపూర్ణంగా విద్యార్థులతో కలిసిమెలసి చలిస్తాడు. ఎంతో ఆదాన ప్రదానం జరుగుతుంది. వీటిలో ఉండటానికి అధ్యాపకవర్గంలో ఒకడికయినా అనుమతి దొరకదు. మొదటి రెక్టర్స్ నైట్ గడచిన తరువాత ప్రిన్సిపాల్ డొనాల్డ్ సన్ “భలాన రెక్టరు మాకు పత్రికా మాటాడాడు. మరొక రెక్టర్ మాకు అనుకూలంగా మాటాడాడు. వారిద్దరూ వేదికనుంచే మాటాడారు. రెక్టరు కార్నెగీ చక్రాకారంగా వున్న మా మధ్య కూర్చుని మాతో మాట్లాడాడు.” అని విద్యార్థులు చెప్పుకొన్నట్లు అతనికి తెలియజేశాడు. సెయింట్ ఆండ్రూస్ లో దరిదాపు గెండువందల మంది విద్యార్థులే వుడటంవల్ల యిలా చేయటం ఏ మంతకష్టమయిన పని కాదు.

ఆబర్ డిన్, ఎడింబరో, గ్లాస్కో. సెయిండ్ మాథ్యూస్ అన్న నాలుగు విశ్వ విద్యాలయాలు ఆర్థికంగా ప్రోమతతపిస్తున్నదని శక్తివుండికూడా విశ్వవిద్యాలయవిషయం అనేకమంది బాలురు పొందలేకపోతున్నారనీ గమనించి కార్నెగీ 1,00,00,000 (కోటి) డాలర్లు నిధితో స్కాచ్ యూనివర్సిటీ ట్రస్టును ఏర్పాటు చేశాడు. ఇందులో సగభాగం వై నాలుగు సంస్థల ఉపయోగంకోసం మిగిలిన సగభాగం విద్యార్జనను ఆశించే యువకులకు సహాయం చెయ్యటం కోసము వుద్దేశింపబడ్డాయి. విశ్వవిద్యాలయ ప్రధానాచార్యులను.

వారి కుటుంబాలతో వచ్చి ఒక నారం రోజులు గడిపిపోవలసిందని ఆహ్వానించారు. యూనివర్సిటీ బ్రష్టుకు అధ్యక్షుడయిన ఎరల్ ఆఫ్ ఎల్జిన్, బ్రిటిష్ మంత్రివర్గంలో స్కాట్లండు తరపున కార్యదర్శి అయిన లార్డు బాల్ఫోర్ కూడా వారు వచ్చినపుడు విచ్చేశారు. తరువాత తరువాత ప్రెస్సుపాల్స్ వీక్ అన్నది స్కిబోలో ప్రతిసంవత్సరం జరిగే ఒక పుత్నవమయింది. అది ఎప్పుడూ ఒక సంతోషకరమైన సమయంగా వుంటుండేది.

మొదట ప్రెస్సుపాల్స్ వీక్ అయిన తరువాత ప్రిన్సిపాల్ లాంగ్ వెళ్ళేటప్పుడు కార్మిగీతో కరచాలనంచేస్తూ “స్కాట్లండు విశ్వవిద్యాలయ ప్రెస్సుపాల్స్కు ఏలా మా సమావేశాలను ప్రారంభించుకోవాలో తెలుసుకోటానికి అయిదు వందల సంవత్సరాలు పట్టింది. ఇందుకు అందరూ ఒక వారాన్ని కలసి గడపటమే పరిష్కారం” అన్నాడు.

తా నిప్పుడు సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ కలవాడు కనుక విశ్రాంతిని పుచ్చుకొన్న ఆ పారిశ్రామికుడు తను చేయదలచుకొన్నది ఎంత వుండో గమనించి మనోహరమైన ఆశ్చర్యాన్ని పొందాడు. అమెరికన్ బ్రిటిష్ పత్రికలకు తాను వ్రాసిన వ్యాసాలు కొన్నింటిని సమకూర్చుకొని, మరికొన్ని అదనపు విషయాలను చేర్చి 1901లో “ది ఎంపైర్ ఆఫ్ బిజినెస్” అన్న పేరుతో ఒక సంపుటిని ప్రచురించటం ఈ చేయదలచిన పనులలో ఒకటి. అతడు జేమ్స్ వాట్ జీ వి త చరిత్రవ్రాయటమనే అభిలాషతోడూ, తలూగుచున్నాడు. ఫిఫ్టెన్ ఎవెన్యూకు రెండు మైళ్ళకుపైన నైట్ టీన్ త్ నైట్ టీఫస్టు

స్త్రీట్లకు మధ్య అతడొక నూతన గృహాన్ని నిర్మించాడు. కుటుంబం 1902లో ఆ నవమందిరానికి మారింది. అది చాలా విస్తీర్ణం కలది. దాన్ని నిర్మించుకొన్న యజమానిలా బలిష్ఠము; చోకము అయినది దాని నమూనా అతిసామాన్యమయినది. దానిచుట్టూ వున్న నేల వసంతం మొదలు వేసగి వరకూ వుండే పూలతో కళకళలాడు తుండేది. ఆ గృహ యజమాని శయ్యాగృహంలో గోదమీద ఒక బొమ్మ వేలాడు తుండేది. అది బిల్ జోన్స్ చిత్రం.

కార్నేగీ కార్పొరేషన్ రద్దయిన తరువాత పూర్వం దానిలో భాగస్థులయినవాళ్లు, వీరు మొత్తం నలుబదిమంది వారిలో చివరివాడుకూడా మరణించేటంత వరకు పూర్వపు జీవిత స్మృతులను నిలుపుకోటం కోసం కార్నేగీ వెటర్నెస్సు ఎసోసియేషన్ అన్న పేరుతో ఒక సంస్థను స్థాపించుకొన్నారు. నూతన గృహనిర్మాణం పూర్తిఅయిన తరువాత మిసెస్ కార్నేగీ తన భర్తకు సంతోషకరంగా “ప్రథమంగా మనం కార్నేగీ వెటరన్లను ఆహ్వానిద్దాం” అన్నది. వారు విందుకు వచ్చినపుడు గృహానికి శుభాకాంక్షలు పలికారు. ‘వెటరన్సు డిన్నర్’ రన్నది. తరువాత ప్రతిసంవత్సరం ఆ కొత్త యింట్లో ఒక ఆచారంగా జరుగుతూ వచ్చింది. అందరూ దీనికోసం ఎదురు చూస్తుండేవాళ్లు. సంవత్సర మంతటిలో అనుభవించు ప్రముఖమైన ఆనందసమయాలల్లో ఇది ఒకటి కావటంవల్ల అలా ఎదురుచూసే వాళ్ళల్లో అగ్ర గణ్యుడు ఆతిథేయి కార్నేగీ. ఆ వెటరన్లను “నా బాలుల్లారా!” అని కార్నేగీ పిలుస్తుండేవాడు. వారు తనయెడ

అతిప్రీతిని పొందర్పిస్తుంటే ఆనందం అనుభవిస్తుండేవాడు. ఆ ప్రేమ వాళ్ళ కన్నుల్లో మెరుస్తుంటే తిలకించి పరవశుడౌతుండేవాడు. తన ఆత్మకథ టిప్పణిలో అతడు ఇలా వ్రాశాడు “సంపద లేకపోయినా ఇది కావాలి. బహు కోటిశ్వరత్వం కంటే ఇది ముఖ్యం. ఔను, వేయిమూరులు ఔను.”

మొదటి విందువేళ వారు మిసెస్ కార్నెగీని వెటరన్స్ ఎసోసియేషన్‌లో గౌరవ సభ్యురాలినిగా ఎన్నుకొన్నారు. వెంటనే ఒకరు “చిన్ని మార్గరెట్‌ను కూడా ఎన్నుకుందా”మని సూచన చేశారు. ఈ సూచన వెంటనే అంగీకరింపబడింది.

వెటరన్స్‌లో ఒకడయిన చార్లెస్ స్కాట్, ఒకనాటి గ్రామీణ దరిద్ర బాలుడు, నేటి ప్రీల్ ట్రస్టు సంస్థకు ప్రధాన రివర్ సైడు డ్రైవ్‌మీద, ఒక బలిష్టమైన సాధాన్ని నిర్మించాడు. దీన్ని ఇతడు తన కతిప్రీయమైన ఫ్రాన్సులోని లాయీరీ నదిమీది దుర్గపు నమూనా ననుసరించి కట్టాడు. ఇది గోపుర శిఖరాలతో ఒప్పే ఒక గృహ నిర్మాణం.

అతని పూర్వ యజమాని అప్పడప్పడూ ఎవరైనా మిత్రుణ్ణి “నీవు చార్లీ మాతన భవనాన్ని చూశావా?” అని తనలో తాను నవ్వుకుంటూ అడిగేవాడు. “దానితో పోల్చి చూస్తే నా ఇల్లు చిన్ని కుటీరంలా కనిపిస్తుంది” అనేవాడు.

న్యూయార్క్ ప్రజా గ్రంథాలయం పై రెక్టరు మిస్టర్ జె. యస్. బిల్లింగ్స్ మన్ హట్టన్, బ్రాంక్స్ పేటల్లో శాఖాగ్రంథాలయాలను నెలకొల్పే విషయంలో కొంత కాలంనుంచి కార్నేగీతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపు తున్నాడు. 1901 లో ఒక్కొక్క దానికి ౪0,000 డాలర్ల ఖర్చుతో అరవై అయిదు శాఖలను యేర్పాటు చేస్తానని సద్దులెకుండా సూచన చేశాడు. ఇతర ఖర్చులు కాక ఇందు కయ్యే మొత్తం యాభై రెండు లక్షల డాలర్లు.

“యాభైరెండు లక్షలు పెద్ద ఆర్డరు!” అన్నాడు కార్నేగీ. కాని “ఈ భవనాలు అవసరమని తోస్తే తప్పక కట్టితీరవలసిందే” అందువల్ల నగరం తగిన నివేశన స్థలాలను పెడకటం ఆరంభించింది. డబ్బు లేకపోవటంవల్ల చాలా పర్యాయాలు ఆగటంవంటి సాధారణ ప్రతిబంధకాలు లేమీ లేకుండా డబ్బు ఇవ్వటానికి పారిశ్రామిక అల్లాడీన్ ఉండటం వల్ల పని వేగంగా జరిగింది. అయితే కావలసిన డబ్బు అంత మొత్తమే కాదు. ఇంకా మొదట అంచనాను అతిక్రమించి

మరి మూడు క్రొత్త భవనాలు చేర్చబడ్డాయి. తరువాత మరొక ప్రత్యేక సంస్థ అయిన బ్రూకిలిన్ గ్రంథాలయానికి ఖరవైశాఖ లివ్వబడ్డాయి. ఈ గ్రంథాలయాన్నింటికీ కొన్ని లక్షణాలు ఉండాలి. ప్రతి ఒక్కదానికి రిఫరెన్స్ శాఖ, సంచారశాఖ వుండాలి. పిల్లల కక్ష్య, పత్రికల సంచికలు వుండాలి, బయటికి ప్రతి భవనం ఇది గ్రంథాలయమని ఎరుకపడే రూపంతో వుండాలి. అయితే వీటిలో ఒక్కటి రెండోదాన్ని పోలివుండటానికి వీల్లేదు.

వీటిలో అనేక కట్టడాలలో అన్ని సౌకర్యాలు గల బేస్ మెంటు నాటకశాల లుండేవి. వీటిలో తరువాత కొన్ని సమయాలలో నాటక ప్రదర్శనలు జరిగేవి. తరువాతి సంవత్సరాలలో వీటిమీద ఇంగ్లీషులోను ఇతర విషయాలలోను రాత్రి తరగతులు నడిచేవి. తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలు ఒక లోకోపకారి అయిన న్యూయార్క్ నాటక ప్రదర్శకుడు జాన్ గోల్డెన్ లైబ్రరీ థియేటర్లపైనే పేరుపెట్టి కొన్నినాటక సంస్థలను నడిపాడు. మంచి నటులున్న సంఘాలకు ఉద్యోగాలిచ్చి నిలిపి ఈ లిటిల్ థియేటర్లకు వెళ్ళి వీటిలో క్రొత్తగా బ్రాడ్వేలో ప్రదర్శించినట్టి నాటకాలను ప్రదర్శింపజేస్తుండేవాడు. ఈ నాటకాలు చూడటానికి, పరిమితమైన పట్టిలో స్థానాన్ని పొందిన, పోషకులకు ప్రవేశ రుసుం వుండేది కాదు.

1919 లో కార్నేగీ తన దాన ధర్మాలను పూర్తిగా నిలుపుదల చేసిన నాటికి 6,03,64,808 డాలర్లు ఖర్చుతో అతడు 2,811 స్వేచ్ఛా ప్రజాగ్రంథాలయ భవనాల ఏర్పా

టుకి దానం చేశాడు. వీటిలో 1946, సంయుక్త రాష్ట్రాల లోను, మిగిలినవి విదేశాలలోను ఉన్నవి. ఈ గ్రంథాలవల్ల ప్రయోజనం అనేక వేల మిలియన్ల మానవులకు అవి ఇచ్చిన అపరిమితమయిన విజ్ఞానానందాలు.

ఈ దాతే ఇలా చెప్పాడు : “గ్రంథాలయం ముఖ్యమైన ప్రయోజనం తా నివ్వలేనివారికి అది ఏమీ ఇవ్వకుండువకులు తమంత తామే విజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవాలి. దీనిలోనుంచి తప్పించుకోవోవటమంటూ ఏమీలేదు. ఇంకా అత డిలా అన్నాడు : “నేను నా చిన్ననాటి అనుభవాన్ని బట్టే తమలో మంచి ఉండి దాన్ని వృద్ధిపొందించుకునే శక్తి ఆసక్తి ఉన్న బాల బాలికలకు శ్రేయాన్నిచేకూర్చే గ్రంథాలయాలను, పురపాలక సంఘాన్ని ఎలాగో అలా, సాయపడి నిలుపుకోగల ఇచ్చ వున్న సమాజ మధ్యంలో వాటిని స్థాపించటంకంటే డబ్బును వినియోగించుకోటానికి మంచి మార్గం లేదని నిశ్చయించాను. స్థాపించిన గౌరవాన్ని నాకు దక్కించిన ఈ గ్రంథాలయాల భవిష్యత్తు ఈ అభిప్రాయం ఎంత సత్యమైందో నిరూపించి తీరుతుంది. ఎందువల్లనంటే ప్రతి గ్రంథాలయాల్లో ఒక్క వ్యక్తి ఆయినా దానిని ఉపయోగించుకొని కల్పన్ ఆండర్ సన్ నాలుగు వందల మాసి పోయిన సంపుటాల గ్రంథాలయంవల్ల నేను పొందిన లాభములో సగమైనాపొందగలిగితే వీటిని స్థాపించటం వ్యర్థంగా నేను భావిస్తున్నాను.”

న్యూయార్క్ లో ఈ గ్రంథాలయాలను నిర్మిస్తున్న దినాలల్లోనే 'వాషింగ్టన్ కార్నెగీ ఇన్స్టిట్యూటు ప్రారంభమైంది. దానికి స్థాపనోత్సవం జరిగినది. జనవరి 28, 1902 న "పరిశోధన, కొత్త విషయాలను కనుగొంటుం, మానవాభ్యుదయానికి విజ్ఞానాన్ని వినియోగించటం అన్నవిషయాలను పెంపొందించటంకోసం" నిర్మాత దీనికి 2,50,00,000 [రెండు కోట్ల వృత్తి లక్షల] డాలర్లు దానమిచ్చాడు. థియోడోర్ రూజ్వెల్టు కింద సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ గా వున్న జాన్ హో దీని బోర్డుకు మొదటి అధ్యక్షుడు. వాషింగ్టన్ లోని దీని ఆర్థిక-సాంఘిక శాస్త్రము, చారిత్రక పరిశోధన, జయెఫిజ కల్ డిపార్టుమెంటులే కాక, దీనికి సంబంధించిన కార్యక్రమాలు ఎన్నోచోట్ల నడుస్తుంటివి. ఆరీజోనా ఎడారిమీది జూటానికల్ లాబొరేటరీ, ఫ్లోరిడా తీరానికి దూరంగా ట్రైటార్టుగన్ ద్వీపాల్లోని మైరైన్ బయోలాజికల్ లాబొరేటరీ, దాని గొప్ప టెలిస్కోపుతో కాలిఫోర్నియాలోని మాంట్ విల్సన్ లాబొరేటరీ, న్యూయార్క్ ఆల్బనీలోని ఆబ్జర్వేటరీ, సముద్రాలపై ప్రయాణం చేస్తూ పూర్వం రూపొందించబడ్డ సర్వే పటాలను సరిదిద్దుతున్న చిన్న నౌక-ఇంకా యిందులోనివి ఎన్నో వున్నవి.

తరువాత తనకు అతి ప్రియమైనది కానున్న హిరో ఫండు కమిషను నెత్తుకున్నాడు. 1904 లో 50,00,000 [యాభై లక్షల] డాలర్లు ఇచ్చి దీనిని ప్రారంభించాడు. ఈ వంకకు ఆతని బుద్ధి మరలించినది పిట్టుబద్ధుకు సమీపంలో ఉన్న జాగ్సు గనిలో జరిగిన విషాద సంఘటన. గనిలో ఒక

పేల్చుడు కలిగి లోపల వున్న జనమంతా సమాధి చెయ్య బడ్డారు. ఆ గనికి పూర్వపు సూపరింటెండెంటు మిష్టర్ పైల్ థర్ ఇతడు ప్రస్తుతం మరొక వ్యాపారంలోకి వెళ్ళాడు. ఆ గనిని గురించి తనకున్న జ్ఞానం, అనుభవం ఎందుకైనా ఉపకరిస్తుం దన్న ఆశతో అతివేగంగా ఆ దృశ్యం జరిగిన చోటికి వెళ్ళాడు అతడు నాయకత్వానికి పే రెన్నిక గన్నవాడు. ఆదు ర్దాతో చుట్టూ మూగిన వాలంటర్లును చేర్చుకొని నాయ కత్వం వహించి అతడు గనిలోకి దారితీశాడు. వాళ్ళ మృతి జెండకుండా అనేకమందిని బయటకు తీసి బ్రతికింప గలిగారు కాని ధీరుడయిన పైల్ మాత్రం ఆ చర్యతో తన ప్రాణాలను కోల్పోయినాడు.

మిత్రులకోసం తన ప్రాణాలను అర్పించిన ఈ వ్యక్తి కంటే ప్రేమ మరెవ్వరిలో అధికంగా వుండి వుండదు. యీ వాక్యం ఈ విషాద సంఘటన తరువాత చిరకాలం వరకూ కార్నెగీ మనస్సులో మారుమోగుతుంది. గొప్ప సమయ ములో ఈ హిరోఫండు పుట్టింది. అతడు తరువాత ఇలా ప్రవాళాడు. “నాకు దానిమీద పితృప్రేమ వుంది. ఎందువల్ల నంటే ఇది నాకు ఎవరూ సూదించింది కాదు. నాకు తెలిసి నంతవరకూ దీన్ని గురించి ఎవరూ సూదించటం జరగలేదు. నిశ్చయంగా ఇది నా మేధావీయ పుత్రిక.

ఇది యుద్ధ సమయంలోని వీరవరులకు, వీరనారీమణు లకు కాకుండా శాంతి సమయంలోని వీర స్త్రీ పురుషులకు ఉద్దేశింపబడటం వల్ల దీని గుణాధిక్యాన్ని గురించి కొందరు

శంకించారు. వీరోచిత కృత్యాలకు ఇది ఉద్బోధకముగా ఉండటంచేత బహుమతికోసం సాహసచర్యలను ప్రేరేపించటం దీని ప్రయోజనమాతుందని ఈ పథకాన్ని విమర్శించేవారు ఊహించారు. అయితే దాత మనుసులోకి అటువంటి అభిప్రాయం ఎన్నడూ రాలేదు “నిజమైన వీరు లెన్నడూ బహుమతినిగూర్చి ఆలోచించారు” అని కార్నెగీ అన్నాడు. వారు దివ్యోదేశం కలవాళ్లు. తమను గురించి కాకుండా ఎల్లవేళలావారు ప్రమాదస్థితిలో వున్న తమవాళ్ళను గురించి ఆలోచిస్తారు.

పరిశీలకులు వెదికి తనముందుకు కొన్ని సంఘటనలు తీసుకోవచ్చినప్పుడే ఈ కమిషన్ వ్యవహరిస్తుంది. “మానవుల ప్రాణాను రక్షించటంలో వీరోచితయత్నం చేసి దెబ్బ తిన్నవాళ్ళకు తిరిగి పనిచేసుకోగలిగేటంతవరకూ ఇది ఆర్థిక సహాయవిస్తుంది. ఇటువంటి యత్నంలో మరణించినప్పుడు, ఆతని భార్యకు, బిడ్డలకు, ఇంకా అతనిమీద ఆధారపడే వాళ్ళకు- ఆమె పునర్వివాహం చేసుకుండేదాకా. పిల్లలు తమ్ముతామె పోషించుకునే వయస్సు వచ్చేదాకా జీవిత యాత్రకు వీలు కల్పిస్తుంది. వీరుడు గాయపడకపోయినప్పటికీ ఇటువంటి పారితోషికం ఇవ్వటం ఉచితమని కమిషన్ భావిస్తే అతనికి కొంత డబ్బును ఇవ్వవచ్చు. ఆ వీర కృత్యాన్ని తెలియజేసే రచనతో ఒక పతకాన్ని ఆ వీరుడికి గాని, అని భార్యకుగాని, లేదా తరువాతి సన్నిహిత బంధువులకు గాని ఇవ్వవచ్చు.

హీరోండ్ కమిషన్ కధ్యక్షుడవని పూర్వం కాని గీకి భాగస్థుడైన చార్లెస్ టైలర్ మీద పడ్డది. మనలోమాట-ఎవరి ఆత్మత్యాగం ఈనిధి నిర్మాణానికి కారణభూతిమైందో ఆ వ్యక్తి ఇతడు బంధువుకాదు. టైలర్ ఇంతకు పూర్వమే పూర్వపు ఉక్కుకర్మాగారంలోని కార్మికులతోసం వర్సాటు చేసిన రిలీఫ్ నిధిని. ఎంతో పూర్వం కార్మిగీ క్రింద పనిచేసిన పెన్సిల్వేనియా రైల్వోడ్డు కార్మికులతోసం వర్సాటు చేసిన ఫండును చూస్తున్నాడు. ఎట్టి దుష్ప్రచారాలనైనా తోసి పుచ్చుతూ, ఏ పనికి ఒకసెంటు ప్రతిఫలం పుచ్చుకోకుండా ఇప్పుడితడు తగిన శ్రద్ధతో, సమర్థతతో ఈ మూడు నిధుల వ్యవహారాలను చూస్తున్నాడు. ఆయనటువంటి వ్యక్తిమీద పూర్వయజమానికి అంతగాధమైన అనురాగముండుట సహజం. లెవై విశ్వవిద్యాలయానికి భక్తిశ్రద్ధలుగల పూర్వ విద్యార్థి ఇతడు. ఆ విశ్వవిద్యాలయానికి క్రొత్త లాబొరేటరీ కావలసి ఉందని చెప్పటం ప్రారంభించాడు. “ఓహో! చార్లీ తోగూడా సంబంధం పెట్టుకోవడానికి ఇది అవకాశం” అనుకున్నాడు, ఆ లోకోపకారి.

ట్రస్టీలు ఆలాబొరేటరీకి తాను పేరు పెట్టటానికి అంగీకరిస్తే దానికి కావలసిన ధనాన్ని తానిస్తానని కార్మిగీ లెవై అధ్యక్షుడు డ్రింకరుకు లేఖ వ్రాశాడు. “తప్పక అంగీకరిస్తా” మని సమాధానం వచ్చింది. దాత దానికి “టైలర్ హాల్” అన్న పేరుకు ప్రత్యేకించి ఉంచాడు. తరువాత కొంతకాలానికి చార్లీ తబ్బిబ్బులు పడుతూ కార్మిగీ దగ్గరికి వచ్చాడు.

“మిష్టర్ కార్నెగీ. ఈ పేరు వద్దు. ఆ భవనాన్ని నేను ఇవ్వటంలేదు. అదీకాక నేను ప్రసిద్ధి పొందిన ప్రముఖుడనుకాదు కేవలం ఈవిద్యాలయంలో పదార్థిని మాత్రమే. ఇంతటి గౌరవాన్ని పొందటానికి నేను చేసిందేమీలేదు,” అని అతడు అభ్యంతరం చెప్పాడు.

“ఈ భావాన్ని నాకు కల్పించినవాడివి నువ్వు” అని కార్నెగీ అడ్డుపడి అన్నాడు. నీవు నన్ను ఆ భవనానికి డబ్బు యిచ్చేదాకా నా పెంటబడి నేను సగం చచ్చేటంతగా పీడించావు. సెంటు అయినా పుచ్చుకోకుండా నాకు ప్రియమైన మూడు పథకాలకు ఆధిపత్యం వహించి టైలర్ లా (మేకులు చేసేవాడు) పనిచేస్తున్నావు. ఇంతకుమించి నేను నీకు ఏమీ చెయ్యలేదు.”

“అటువంటి చిన్నపనులకు ప్రతిఫలం పుచ్చుకుంటే వాణ్ణి కానని టైలర్ మీరు ఇటువంటి సంస్థలకు లక్షలాది ధనమిచ్చారు నేను దీనికోసం కొద్ది గంటల కాలాన్ని వినియోగించగలను. ఇది అదికాదు. ఆ భవనానికి నామరూపాలు లేని నాపేరు పెట్టటం, అన్నభావం. దానికి గాను నేను ఏమీ ఇవ్వలేదని అందరికీ తెలుస్తుంది. అప్పుడు నేను పరిహాసపాత్రుడ నౌకాను. కొత్తవాళ్ళెవరైనా ద్వారం మీద ఆపేరు చూస్తే “ఈ టైలర్ వర్తమానకాలం వాడా, భూతకాలం వాడా అని అడగరా !

జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకొని కార్నెగీ వేడితగ్గి మాటలై పోయేటంతవరకూ వెనక్కువ్రాలి కర్చినానుకొని కూర్చు

న్నాడు. అతని ప్రసంగం పూర్తి అయిన తరువాత అతని వంకకు వ్రేలునాడిస్తూ “నేను చెయ్య ననుకో, కాని నేను టైలర్ హాల్ అని పేరు పెట్టవలసిందే నని పట్టు పట్టితే అప్పుడు నీవు పరిహాసపాత్రుడివికావా ! అయితే నీవు లేస్తే కోసం అట్టి అర్థత్యాగాన్ని చెయ్యటానికి అంగీకరించటానికి సిద్ధపడవలసిందే! అది నీ విద్యామార్గకు తోడ్పడుతున్నది. ఆ సందర్భంలోనిన్ను ఏదోగర్వం ఆవరించకపోయి నట్లయితే నీ పేరును ఎవరు ఎలా ఉపయోగించుకొన్నా నీవు పటి చు కుండ వాడివికావు. టైలర్ అన్న పేరులో ఏముంది, యిక్కడ యిబ్బంది పెడుతున్నదల్లా నీ తాళలేని ఆత్మగర్వం. నీవు దాన్ని జయించి తీరాలి—”

“యజమానీ ! ఇక ఆపండి యిలా వెర్రినిచేయటం అన్నాడు టైలర్ జేవురించిన మోముతో “విషయాన్ని పెడత్రోవ పట్టిస్తున్నారు. ఇది మీకు తెలుసు ”

“సరే మంచిది. నీ వొక నిర్ణయానికి రా” చేయి ఉచుతూ అన్నాడు కార్మెగి టైలర్ అన్న పేరును విడచి పెడతావో, లెవైనా విడిచిపెడతావో నీ యిష్టం వచ్చింది చెయ్యి కానీ టైలర్ లేకపోతే హాలు లేదు— చార్జీ ఇది నీ తుది నిర్ణయం.”

టైలర్ చివరకు లొంగిపోయినట్లు చేతులెత్తాడు.

కార్మెగి ఇలా వాగ్దాడు. “తరువాత రోజుల్లో ఆ నిర్మాణాన్ని చూచి టైలర్ ఎవరని ఆశ్చర్యపడ్డారు. అతడు రెపైకి భక్తితత్పరతగల పుత్రుడని, సోదరమోసవ సేవను

గుండి కేవలం బోధలు చేసేవాడు కాక కార్యరూపంలో చేసి చూపించాడనీ, అతనిపై జీవించిన అత్యుత్తమ మానవుల్లో అత ఊకడని నిశ్చయంచేసుకొన్నాడు.”

మొదటి హిరోఫం కమిషన్ యునైటెడ్ స్టేట్స్ కెనడా, న్యూఢాండులాండులకు మాత్రమే వర్తించింది. కానీ 1908లో కార్మిగి గ్రేట్ బ్రిటన్ ఐర్లండులకు హిరోఫం డును నెలకొల్పాడు. గ్రేట్ బ్రిటన్ పాలకుడు కింగ్ ఎడ్వర్డు VII జర్మన్ పాలకుడైనైజర్ విల్హెల్మ్ II ఉన్నత వర్గం వారు అతణ్ని మెచ్చుకుంటూ స్వయంగా లేఖలు వ్రాశారు.

కొన్ని సంవత్సరాలపాటు, మధ్య మధ్య ఘనదానా లో, సంవత్సరానికి ఒక నిర్మాణాన్ని ఉద్దేశించి దానాలు చేశాడు. చర్చిపీస్ యూనియన్ కు 20,00,000 [ఇరవై లక్షలు] డాలర్లకుమించి, హోగ్ లో పీస్ పాలెస్ నిర్మాణానికి 15,00,00 [పదహారు లక్షల] డాలర్లు, ఇంటర్ నేషనల్ బోరో ఆఫ్ అమెరికన్ రిబ్లిక్స్ కు 8,50,000 [ఎనిమిదిన్నర లక్షల] డాలర్లు ఇతనికి ఘనదానాలు. ఇవికాక చర్చి ఆర్గన్లు, గ్రంథాల యాలు, కళాశాల భవనాలు. లాజారేటరీలు, ప్రొఫెసర్ షిప్పులు ఎన్నో దానం చేశాడు.

కరుడుగట్టిన పూర్వవాసన విశేషంగాగల హైలాండ్ నాచ్ ప్రెస్బిటీయన్ చర్చిలో సంగీతవ్యాధ్యాలుండటం మత విశ్వాసానికి విరుద్ధమని భావించేవాళ్లు. వీరు కార్మిగి చర్చిలో ఆర్గన్లను ప్రవేశపెట్టి క్రైస్తవ పూజావిధానానికి శైతికపతనాన్ని కల్పిస్తున్నాడని గొణిగారు. ‘మానవ

శంతంలో వినిపించేదే పవిత్రసంగీతం. 'కీర్తిస్త్రవాద్య'పు ఈలలు అట్టివి కావని వారన్నారు. దీన్ని గురించి ఎక్కువగా విన్న తరువాత కార్నెగీ స్కాట్లండుకు ఇలా వ్రాశాడు : "ఇది నన్ను చాలా బాధపెట్టింది. ఇకముందు నేను చేయబోయే ఈ పాపానికి తోడుగా ఒక భాగస్వామి వుండాలి. ఇకనుంచి శమావేశాలను ఆర్గన్ ఖరీదులో సగ మిచ్చుకోమని కోరవలె చాను." ఇందువల్ల స్కాటిష్ పార్వతేయుల్లో ఆర్గన్ వాద్యాల విమ్మని కోరటం కొంత తగ్గింది.

కళాశాలలకు ఇచ్చే దానాలకు తాను గౌరవించే వాళ్ళ పేర్లుగాని, తన మిత్రుల పేర్లుగాని, స్మృతి పాత్రులైన వాళ్ళ పేర్లుగాని పెట్టటమంటే కార్నెగీకి ఇష్టం బ్రౌన్ యూనివర్సిటీలోని జాన్ హో గ్రంథాలయము, హామ్బ్రిట్టన్ కాలేజీలో ఎలిహా పౌండేషను, వెస్టరన్ రిజర్వు యూని వర్సిటీలోని హెన్నాబైరు, వెలస్లీలోని ఫ్రాన్సిస్ క్లీవ్ లాండ్ లైబ్రరీ ఇందు కుదాహరణాలు.

ఓహియోలోని కెన్యూన్ కాలేజీలో వున్న స్టాంటన్ థైర్ ఆఫ్ ఎకనమిక్స్, అధ్యక్షుడు లింకన్ కు యుద్ధ కార్యదర్శి అయిన ఎడ్విన్ ఎం స్టాంటన్ పేర నెలకొల్పినది. ఇతడు మొదట, ముగ్కోపి అని ఎక్కువమంది అభిప్రాయం: అయినా, ఉక్కురాజు ఇతణ్ని పిట్స్ బర్గ్ లోని న్యాయవాదిగా జ్ఞప్తి కుంచుకున్నాడు. న్యాయవాదిగా వున్న ఆ రోజుల్లో ఇతడు ఆండ్రి కార్నెగీ అన్న తండ్రి వారాహరి బాలుడితో ఎల్లప్పుడూ ఉల్లాసంగా మాట్లాడుతూ ఉంటుండేవాడు.

అతనికి ఎక్కువ యిష్టమైన దానాలల్లో ఒకటి అతడు డస్పోస్ట్మెంట్ కు ఫాయ్, దానిలోవున్న చారిత్రాత్మక భవనాలను ఇవ్వటం అక్కడివారు పార్క్ కావాలని బహుకాలం నుంచి వ్యామోహ పడుతున్నారు. కొన్ని తరాలుగా హంటుస్ లైయర్డ్, పిటిన్ కీప్ల యాజమాన్యం క్రింద ఉంటున్న తమ ప్రాచీన వారసత్వాన్ని - పాత్ర అబ్బీ, దాని మైదానాలు, రాజభవన శిథిలాలు - తిరిగి పొందటంతోసం తమ గ్రామస్థులు చేసిన దీర్ఘ యుద్ధాలను గురించిన కథలు, వాళ్లకు చెద్దలు చెప్పగా విన్నవి, వాళ్ళు చెప్పటంవల్ల తాను విన్నవి ఆండ్రాకు బాల్యస్మృతుల్లోని అంశాలుగా మిగిలిపోయినవి. పిటెన్ కీఫ్లెన్ ఆ తగాదాకు చెందిన భూభాగంలో చేరించే. ఇది నగరానికి సంబంధించిన రెండు ప్రధాన వీధులచే చుట్టబడింది. అరవై యెకరాలకు మించిన అందమైన రాతి ప్రదేశం ఇందులో చిన్న అడవి వుంది. ఆండ్రా చిన్ననాడు ఇది అతనికి ఎంతో అందంగా కనిపించేది. అతనికి దీనితో పోల్చదగ్గది ఒక స్వర్గం మాత్రమే అని అనిపించేది. అతడు అందులో ప్రవేశించటానికి ఆటంకం వుంది. కనుక అతడు దాన్ని బయట చిలబడి మాత్రమే చూడగలిగాడు. హంట్స్మీద జరిగిన పోరాటానికి అతని మాతామహుడు మారిసన్ నాయకుడు ఇతని మేనమామ బైలీ తరువాత నడచిన కొద్దే యుద్ధానికి నాయకుడు. అంతే కాదు. అతడు లై యర్డు కట్టిన కంచెలు బద్దలుకొట్టడానికి గుంపును కూర్చినందుకు శిక్ష అనుభవించాడు కూడాను ఆ తరువాత లై యర్డుగ్లెన్ లోలికి ఏ మారిసన్ ను ప్రవేశింప

నీయరాదనీ అజ్ఞాపించాడు. ఈ మారిసన్ అన్నపేరుతో కార్మిగ్గీకి ఒక వర్గం బంధువులుసూడా చేసుతారు అందు వల్ల అంకుల్ లాడర్ డాడ్ నైగ్లను ఇద్దర్నీ ఒక ఆదివారం మధ్యాహ్నవేళ ఆగ్లెన్ అంచు చుట్టూరా తిరిప్పి, దాని లోపలి భాగాన్ని చూడడానికి వీలయిన ఒక ఎత్తు ప్రదేశానికి తీసుకుపోయాడు.

కొంతకాలం డస్పర్క్మలైన్ నివాసి, కార్మిగ్గీ చేసిన కొన్ని ధర్మాలకు, యితరులను తన ఆస్తులకు అతని ప్రతినిధి - డాక్టర్ జాన్ రాస్ 1900 ప్రాంతంలో కార్మిగ్గీలను చూడడానికివచ్చి, వారితో ఏకాంతంగా “కల్నల్ హంట్ డస్పర్క్మలైనులొనితన ఆస్తులను అమ్మేసే సమయం వచ్చినట్లు తెలిసింది” అన్నాడు.

“మంచిది” వాటిని నేను కొంటాను.” అన్నాడు కార్మిగ్గీ సంతోషంతో.

“అయితే, అతడు చెబుతున్న ధర చాలా ఎక్కువగా ఉన్నట్లు తోస్తున్నది” అన్నాడు రాస్.

ఇరువురు ఈ విషయాన్ని గురించి మరి కొంతసేపు చర్చించారు. పరిస్థితిని కనిపెట్టడానికి డాక్టర్ రాస్ స్కాబ్ జాగరూకతతో వ్యవహరించాలని ఇరువురు నిశ్చయించారు. ఒక సంవత్సరంకాలం కాచుకున్న తరువాత డాక్టర్ రాస్ కార్మిగ్గీ దగ్గరకి వచ్చాడు.

అతడు “ఎండింబరులోని మిష్టర్ మాతో, [ఇతడు.

పూర్వం డస్ఫర్మలైన్ వాడు.] కల్నల్ హంట్ ఏజంట్లతో కదల్చుమని మనం చెప్పవచ్చు ననుకొంటున్నాను" అన్నాడు.

“బాగుంది. నాకు ఇచ్చివేయకపోవడంవల్ల తరువాత వారి యజమాని చింతపడవలసి వస్తుంది. దాన్ని కొనటానికి మరొక డెవ్వడూ అంత చురుకైనగా రాడు. నేను మనస్సును మార్చుకోటానికిగాని, మరణించటానికిగాని అవకాశముంది” అని వాళ్ళకు చెప్పండి అన్నాడు కార్నెగీ.

“ఆ విషయంలో ఎలా జాగ్రత్తపడాలో టాయ్ మా బాగా ఎరిగినవాడు” అన్నాడు రాన్.

దీనితరువాత కొద్దికాలానికే కార్నెగీ న్యూయార్క్ వెళ్ళాడు.

కొన్ని వారాలు గడిచాయి. ఒకనాడు షా దగ్గర నుండి కేబిల్ వచ్చింది. “కల్నల్ హంట్ 45,000 పౌండ్లకు ఒప్పుకుంటాడు. బేరం నిశ్చయించినా !”

“సరే. ఇది రాన్ పెట్టెమరతులన్నిటికీ అనుకూలంగా వుంటే అంగీకరించవచ్చు.” అని సమాధాన మిచ్చాడు.

కొద్దిరోజులు గడిచాయి. మధ్యాహ్నం బాగా గడచిన తరువాత అది క్రిప్టమన్ సాయంత్రం. షా దగ్గరనుంచి మరొక కేబిల్ వచ్చింది. “హాయిల్, లైయర్డ్ ఆఫ్ పిట్టెన్ క్రిప్”

“పిట్టెన్ క్రిప్ ప్రభువుకు జయము!” ఇది ఒక కథను

తెలియజేస్తుంది. “నేను యింతకంటే మంచి క్రిష్టమన్ బహు
మానాన్ని పొందలేను.” అన్నాడు లైయర్డ్. నేను బగత్తు
లోని బిరుదాలన్నిటిలోకి అత్యుత్తమమైన బిరుదును పొందిన
వాణ్ని. రాజా. అతడు కేవలం రాజకుమార్త్రమే. అతడికి
మాల్యం-రాజ శిఖరం లేదు. సెయింటు మార్గరేటు
ఆలయం లేదు. పిట్టెన్ క్రేప్ గ్లాస్ లేదు. అతడు ఏమీ చూపలేదు
నేను అతడు డన్ఫర్మ్ లైన్ కు యాత్రకు వస్తే నేను దిగివచ్చి
ఉదాత్తదోరణిలో అతడికి ఇవన్నీ చూపెడతాను. ఇది నా
కెంతో ఆనందప్రదమైంది.”

ట్రస్టీలలో రాన్ ప్రథముడు కావటం తప్పదు కదా !
వారికి వా)సియిచ్చిన పత్రంలో కార్మిగీ తన పుద్దేశాన్ని
ఇలా వెల్లడించాడు. “డన్ఫర్మ్ లైన్ లో కష్టపడే శ్రామిక
జనుల విసుగుదలతో గూడిన జీవితానికి కొంత తీయదనాన్ని
కొంత వెలుగును ఇవ్వటానికి ముఖ్యంగా యువకులకు ఇతర
చోట్ల వసించేవారు పొందలేని కొంత తేజం, కొంత
ఆనందం, కొంత ఉన్నతిని చేకూర్చేటందుకు, నా జన్మ
స్థానంలో బిడ్డ తదనంతర కాలంలో తదనంతర జీవితంలో
వెనుకకు చూచుకొని, ఇంటి దగ్గరనుంచీ ఎంత దూరం తిరిగి
నప్పటికీ కేవలం తాను అక్కడ ఉండటమే సుగుణంవల్ల
జీవితాన్ని ఆనందప్రదంగాను ఉత్తమంగాను చేసుకొనేటట్లు
కల్పింపబడ్డ దని భావించుకోటం కోసం” అని వ్రాశాడు.

ఆ స్త్రీని పెంచి దాని నిత్య పాలన కోసం ఒక ఫండును
ఏర్పాటు చేసేటందుకుగాను 25,00,000 [ఇరవయ్యైదులక్షల)

దాలర్లు ఇచ్చి అతడు బ్రష్టిలను ఆశ్చర్యచకితులను చేశాడు. అతడుమరికొంతఇచ్చినతర్వాత ఆ మొత్తం 87,50,000[ముప్పయ్యేడు లక్షల యేభైవేల] దాలర్లు అయింది. ప్రజలఆస్తి వదీ ఇంత జాగరూకతతో పాలింప బడలేదు. ప్రజలకు వదీ ఇంత ప్రీతిపాత్రము కాలేదు.

విశ్వవిద్యాలయ బ్రష్టిగా ఉండటంచేత కార్నేగీ అక్కడ చదువు చెప్పేవారికి చాల తక్కువ జీతాలు ఇస్తున్నట్లు గమనించాడు. అతడు ఆతురతతో “ఇది అత్యుత్తమ వృత్తిగా పరిగణింపబడవలసింది అయినా అన్ని వృత్తులలోకి ఉపాద్యాయ వృత్తికి చాలా అన్యాయంగా. అవుట, సీచంగా ప్రతిఫలం ముడుతూంది. యువకులకు విద్య చెప్పటం కోసం జీవితాన్ని అంకితం చేసిన విద్యావంతులు మరీ అల్పభృతులను తీసుకొంటున్నారు. అందువల్ల అతడు ఏప్రిల్ 16, 1965 న విద్యాబోధనాభివృద్ధి కోసం అయిదు శాతంబాండ్లు రూపాన కోటి దాలర్లతో యునైటెడ్ స్టేట్స్ కెనడాల్లో వున్నతవిద్యకు దోహదమివ్వలచి, విశ్వవిద్యాలయ కళాశాలలోపాఠ్యాయులకు పించనుకు యేర్పాటుచేసి వారి విధనలకు పెన్నల్ల ఏర్పాటుతో కార్నేగీ ఫౌండేషన్ ఏర్పాటు చేశాడు.

దాని ధర్మకృత్య సంఘంలో ఇరవై అయిదుమంది విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షులు, కళాశాలాధ్యక్షులు వున్నారు. వీరిలో చాలామంది అతనికి పూర్వమే మిత్రులైనవారు ఈ నిర్మాణసందర్భంలో వీరు కార్నేగీ గృహంలో సమావేశమై

నప్పుడు వీరికి కలిగిన భావాల్లో ఒకదానిని తాను మెచ్చు
కొని కార్నెగీ తాను ఎంతో పీఠిని వహించే మిత్రుల పట్టి
కలో వారిని చేర్చటం జరుగుతుండేది. కార్నెగీ మిత్రుల
పట్టికకు ఎప్పుడూ అంతు అనేది లేదు.

రెండు సంవత్సరాలైన తరువాత మరికొంత మొత్తం
50,00, 00 (యూరై లక్షల) వాలర్లు, తరువాత మరొకమారు
12,50,000 (పన్నెండు లక్షల యూరై వే.) కార్నెగీ ఆ
ఫౌండేషనుకు చేర్చాడు. 1913 లో కార్నెగీ కార్పొరేషను
దానికి 1,20,00,000 [ఒక కోటి షరవై లక్షల] వాలర్లు
విరాళమిచ్చింది. మొదటి పాతిక సంవత్సరాలల్లో ఇది పద
కొండు వందరలమంది ఉపాధ్యాయులకు వారి విధవలకు ఎల
ఫెన్స్, పెన్షన్లు రూపంలో 2,00,00,000 (రెండు కోట్లు)
వాలర్లు వినియోగించింది. కార్నెగీ ఫౌండేషను, జాన్ డి.
రాక్ ఫెల్లర్ జనరల్ ఎడ్యుకేషన్ బోర్డు అన్న సంస్థలు
ఒకటి చేస్తున్న పనినే మరి రెండవది చేస్తున్నట్లు కనిపించి
నప్పుడు మిష్టర్ రాక్ ఫెల్లర్ “మీరు మా బోర్డులో యెం
దుకు సభ్యులుగా చేరకూడదు. అప్పుడు రెంటిలో ఏమిజరుగు
తుందో మీకు తెలుస్తుంది దానివల్ల చేసిన పనిని తిరిగి
చెయ్యటమనే దాన్ని నిలిపివెయ్యవచ్చు” అని కార్నెగీతో
అన్నాడు. కార్నెగీ ఉభయ నిధులకు ఉపయోగించేటందుకు
గాను రాక్ ఫెల్లర్ జనరల్ ఎడ్యుకేషన్ బోర్డులో సభ్యుడై
నాడు.

ప్రసిద్ధ సంపాదకుడు, విమర్శకుడు, అతనికి సన్నిహిత

మిత్రుడు అయిన రిచ్చర్డు వాటిన్ గిల్డ్ ఓకమారుకార్నెగ్ గురించి ఇలా వ్రాశాడు : “ఎ. సి. అనంతమైన సామర్థ్యం, అద్భుతమయిన భావనాబలం గలవాడు. అతని భావాలన్నీ అతి విశాలములైనవి. అంతేకాదు, భవిష్యదర్థసూచకములు. నేను ఇచ్చే అభిప్రాయం పొరబాటుంది కాకపోతే అతడికి కళంకరహితమయిన నైతికశీల మున్నది. అతడు పరిపూర్ణుడు కాకపోవచ్చును. కానీ అతడు మన అభిలాషను చూరగొన్న గలవాడు. విశిష్టత గలవాడు. సత్యమైన ప్రజాస్వామిక పౌరుడు. అతని లోకోపకారకృత్యాలన్నిటికీ మూలం ఉత్తమ సిద్ధాంతాలు, శీలము. అన్న గుణాలు రెంటిలో కనిపిస్తుంది. అతడే మరొక సందర్భంలో వ్రాస్తూ “ఎ. సి. నిజంగా ఒక మహావ్యక్తి. రసాత్ముడు, పట్టుదల గలవాడు. దయాళువు. అనేక విషయాల మీద బుద్ధిని ప్రసరింప చేసేవాడు కొన్ని సందర్భాలలో ఇతడు తన అభిప్రాయాన్ని రుద్దటానికి యత్నిస్తుంటాడు. ఆ సమయాల్లో ఇతడు దరిదాపు క్రూరుడుగా వర్తిస్తుంటాడు. మల్లా కోమలహృదయం లేకపోలేదు. నిండు ప్రేమ గలవాడు ఉద్వేగి నిరంతర భావుకుడు. అసాధరణ విశాల దృక్పథం, అభిప్రాయాలూ గలవాడితడు. జీవిత చరిత్ర వ్రాయదగ్గవాడు. ‘నీకు నీవే బాస్సులువు కమ్మ’ని (జీవిత కథాకారుడు) నేను ప్రబోధిస్తున్నాను అతడిలో అన్ని విషయాలలోను పరస్పర వ్యతిరేకత గోచరిస్తుంది. అయితే ఇది మహోన్నత విషయాలమీది అత్యంత ప్రీతివల్ల కలుగు తున్నది. మానవ సాభావత్రం, వివిధ జాతుల మధ్య శాంతి మరి విషయికమైన పవిత్రత...”

కార్నెగీ పరస్పర విరుద్ధ ఘోరణిలో ప్రవర్తించి వుండవచ్చు. అయితే, అతడెల్లప్పుడు తన ఆత్మవిశ్వాసాలకు సన్నిహితుడయి జీవించాడు. అయినా తన అభిప్రాయాల విషయంలో ఎన్నడూ మొండిపట్టు కలవాడు కాదు. అతడిచ్చిన దానాల నన్నిటినీ దానోద్దేశాలను వెల్లడించిన తరువాత మిగిలిన పాలనావ్యవహారాల నన్నింటినీ పాలక వర్గంవారి నిర్ణయాలకు విడిచిపెట్టేవాడు. అవి ఆచరణయోగ్యాలు కావని, ఎవరి అభిప్రాయాలకు అతడు విలువ యిస్తాడో వాళ్లు నిర్ణయించినప్పుడు తనకు వీర్యమయిన పథకాలను ఎన్నింటినో అతడు వదులుకున్నాడు. కాన్ఫెడరేట్ బాండ్లు ఇందుకు వుచాహరణం. 1880 లో, అంతర్బుద్ధపు చివరదశలో, ఓడిపోయిన అమెరికా కాన్ఫెడరేట్ రాష్ట్రాలవారు ధనవిషయకంగా, ఆర్థికంగా, సంపూర్ణ వినాశనాన్ని పొందినపుడు వారు గవర్నమెంటు బాండ్లను ఇందులో ఎక్కువభాగం డబ్బు యూరప్‌ది - పరిత్యజించే విషయంలో నిర్బంధితులైనారు. దక్షిణరాష్ట్రాలను తరువాతి తిరిగి సమాఖ్యలో ప్రవేశపెట్టిన తరువాత కార్నెగీ యూరప్‌లో సదాభివాన్ని కలిగిద్దామనే వుద్దేశంతో వాటికి చెల్లించి వేద్దా మన్నాడు. కాని రాజనీతిజ్ఞుడు, ధనిక వర్గంవారు, న్యాయనిపుణులు అది చాలాకష్టమని దానివల్ల - సదాభివం కలగటంకంటే, కలత వృద్ధిపొందుతుందని దాన్ని నిర్వర్తించటమేమీ అసాధ్య కృత్యం కాకపోయినా ఆతికష్టమైన పని అని చెప్పినప్పుడు ఆ బాండ్లు విషయం కార్నెగీ తనకు ఇష్టంలేకపోయిన వదులుకున్నాడు.

1906 లో కొద్దికాలం గడిచిన తరువాత సెయింట్ ఆండ్రూస్ కు కార్మిగిని మూడోమారు డైరెక్టరుగా ఎన్నుకున్నారు. ఆ వేదికలో జరిగిన పిన్సిపాల్స్ వారోత్సవాలలో మిన్ ఆగ్నిన్ ఇర్విక్ కార్మిగిల యింట్లో అమెరికన్ అతిథిగా వుంది. ఈమె రాడ్ క్లిప్ కాలేజీకి డీన్ బెంజమిన్ ప్రాన్ క్లిన్ కు మునిమనుమరాలు. సెయింట్ ఆండ్రూస్ పిన్సిపాల్ డోనాల్డ్ సో, అతడేకాదు మిగిలిన అతిథులందరూ, స్కి బోకు అతిథిగా వచ్చిన ఈమెవల్ల ప్రభావితమైనారు. ఈమెరాక కెంతో సంతోషించారు. ఇందుకు కారణం సెయింట్ ఆండ్రూస్ 17th లో బెంజమిన్ ప్రాన్ క్లిన్ కు ఆతని మొదటి గౌరవపట్టాన్ని ఇవ్వటం జరిగింది.

ఆ సంవత్సరమే ఫిలడెల్ఫియాలో ప్రాన్ క్లిన్ ద్వితీయ వారోత్సవం జరుగుతుంటే నూటసల్పై యేడుసంవత్సరాలకు పూర్వం ఆమె ముత్రాతకు ఇచ్చిన గౌరవపట్టాన్ని మిన్ ఇర్విన్ కు పంపించింది. ఆ విశ్వవిధ్యాలయం లిమరెక్టర్ పదవిని అనుభవిస్తున్న ఆండ్రూ కార్మిగిని ఆమె కా ఉత్సవ సందర్భంలో పరిచయంచేసి ఆమె భుజాలమీద ఆ హుద్ ను వుంచవలసిందిగా కోరారు.

ఇప్పుడు ఎ. సి. వింట్రెన సమయాలలో తన ఆత్మకథను సంబంధించిన ప్రకరణాంతర్భాగాలను, ప్రకరణాలను వ్రాసుకుంటున్నాడు. ఈ సమయాలలో అతడు ఎవరినిగూరించి తాను వ్రాయటం జరుగుతున్నదో అట్టి తన ప్రియమయిన మిత్రులు, బంధువులు, ఇతరు లనేకులు మృతినొందిన అంశాలను చింతతో స్మృతికి తెచ్చుకొన్నాడు.

అతడు ఒక పర్యాయం ఇలా అన్నాడు : “నేనిప్పుడూ ఏ ఉక్కు కర్మాగారాన్ని చూసి భరించలేకపోతున్నాను. అక్కడికి వెళ్ళితే నాకు నాకంటే చుండు వెళ్ళిపోయిన వ్యక్తులెందరో జైల్లికి వస్తారు.”

అందుచేత వెనుకటివలె ప్రగాఢప్రేమతో నాహస్తాన్ని బాధించగల నా తొలిలాటి మిత్రులు కొద్దిమంది మాత్రమే నాకు అక్కడ మిగిలి లభిస్తారు. ‘ఆండ్’ అని నన్ను పిలిచే వృద్ధులు ఒకరో ఇద్దరో మాత్రమే అక్కడ వుంటారు.”

అస్తమయం

14

యథాన్ని క్రమక్రమంగా రద్దు చేయగలుగుతుందనే ఉద్దేశంలో న్యూయార్క్ శాంతి సమాజం నిర్మితమైంది. ఈ ఆశయం విషయంలో కార్నేగీకి అత్యంత శ్రద్ధ ఉన్నట్లుగా అతడు తెలియజేయటంవల్ల ఆ సమాజంవారు అతన్ని అధ్యక్షుడని స్వీకరింపవలసిందని కోరారు.

“వద్దు, నాకు వద్దన్నాడతడు “హృదయపూర్వకంగా నేను మీతో వుంటాను. ఇది మీకు తెలుసును. నాకు శక్తి వున్నంతవరకూ మీకు తోడ్పడతాను. అయితే, నాకున్న యితర వ్యవహారాలవల్ల ఈ శాంతి సమాజాధ్యక్షుడని స్వీకరించలేను. తీరుబడి వుండదు. నేను నాకున్న కాలంలో ఎక్కువ భాగం ఇందుకు వినియోగించాలని వుంది. అయితే ఆ పని చేయలేకపోతున్నాను.”

తన్ను అభ్యర్థించ వచ్చిన శాంతి సమాజ సభ్యులు పెళ్ళిపోయిన తరువాత కార్నేగీని అంతరాత్మ బాధపెట్టటం మొదలెట్టింది. ఎంత తీరుబడి లేదనుకుంటున్నానో అలాగే

తీసుబడి లేకుండా ఉన్నానా ! అది ఎలావున్నా, మరిశాంతికి కాకపోతే నే నెందు కుపయోగపడేటట్లు !

కొన్నాళ్లు గడచిన తరువాత డాక్టర్ లై మన్ బీచర్ ను వెంటపెట్టుకొని ముందు వచ్చిన వున్న వారిని కూడా కలుపు కొని కార్నెగీని చూడటానికి వెళ్ళారు. కార్నెగీ వా రే పనిమీద వచ్చారో ముందే ఊహించాడు.

“మీరు ఒకమాటైనా చెప్పవలసిన పనిలేదు” అంటూ వారిని లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. “మీ రిక్కడికి ఎందుకు వచ్చారో నాకు తెలుసు. మొన్న నేను మీరు ఇస్తామన్న అధ్యక్ష పదవిని కాదని త్రోసిపుచ్చినప్పటినుంచీ నా అంతరాత్మ నన్ను బాధిస్తున్నది. ఇప్పుడు నేను మనస్సు మార్చుకొన్నాను. ఆ అధ్యక్ష పదవిని స్వీకరిస్తాను. నా కర్త వ్యాన్ని నిర్వహిస్తాను.

ఆ తరువాత వచ్చిన వసంతంలో ఆ సమాజం న్యూయార్క్ లో శాంతిమహాసభ జరిపించింది. సమాఖ్యలోని రాష్ట్రా లన్నింటిలోనుంచి ప్రతినిధులు, విదేశాలనుంచి అనేక మంది ప్రఖ్యాత పురుషులు సభకు విచ్చేశారు. మానవజాతి మధ్య శాంతిని నెలకొల్పాలంటే సభలు జరపటం, వుపన్యా సాలివ్వటం, తీర్మానాలు చెయ్యటం కంటే ఇంకా మించిన పని ఏదయినా చెయ్యాలన్న విషయం స్పష్టపడింది. ఇందుకు మరొక మార్గ మేదీ గోచరింపక పోవటంవల్ల తన చేతిలో వున్న శక్తిమంతమయిన సాధనాన్ని ధనాన్ని ప్రయోగించ టానికి నిశ్చయించాడు కార్నెగీ. అది ఆయన యిత రాశ

యాలను సాధించడానికి అతిశక్తిమంతమయినదని రూఢిగా నిరూపితమయింది. ధనాన్ని పెచ్చించటం వల్లకాంతి లభించేటట్లయితే అతడు దాన్ని నీరులా ప్రవహింపజేసేటందుకు సిగ్గుపడుచున్నాడు.

అందువల్ల డిసెంబరు 14, 1910 నాడు అతడు అంతర్జాతీయ శాంతికోసం కార్నేగీ ఎండోమెంటు అన్న ఒక నిధిని ఏర్పాటు చేశాడు. అతడు తలపెట్టిన వాటిలోకల్లా ఒక్క ఈ విషయంలోనే అతనికి కొంత అపజయం కలిగింది. ధర్మకర్త సంఘానికి అధ్యక్షుడుగా అతడు ఎల హూటన్ ఎన్నుకొన్నాడు. ఇతడంటే అతని కెక్కువ మక్కువ. ఇతణ్ణి ఎక్కువగా మెచ్చుకుంటుండేవాడు. కార్యకమాన్ని స్పీయించే పని నంతటినీ ధర్మకర్తల వివేకానికే విడిచిపెట్టేశాడు.

ధర్మకర్తలు తమకు చేతనయినంత చేశారు. వారు కార్యకలాపాన్నంతటినీ మూడు శాఖలుగా విభజించారు. ఇందులో ఒకశాఖ “ది డివిజన్ ఆఫ్ ఇంటర్నోర్స్ అండ్ ఎడ్యుకేషన్! ఇది అంతర్జాతీయ విధానాలను గురించిన భోగట్టాను సంపాదిస్తుంది. అంతర్జాతీయ సుహృద్భావాన్ని వృద్ధి పెంపొందించటం కోసం తగినన్ని ఏజన్సీలను స్థాపించి వాటిని నడిపిస్తున్నది ఇది వివిధ దేశాలల్లో శాస్త్రనిష్ఠాతులయిన విద్వాంసులను రచయితలను పరస్పరం వినిమయం చేసుకొనే ఏర్పాట్లు చేస్తుంది. ఏవైనా శాంతి సంస్థలు పూర్వమే ఏర్పడి వున్నట్లయితే వాటికి తగిన సహాయ మిచ్చి తోడ్పడుతుంది. దీని ఆర్థిక-చరిత్రశాఖ, “ది డివిజన్ ఆఫ్

ఎకనమిక్స్ అండ్ హిస్టరీ, శాంతి- సమరం అన్న రెండు విషయాలమీద తమ ప్రభావాన్ని నెరపుతున్న రాజకీయ, సాంఘిక; ఆర్థిక కారణాల స్థితిగతులను గురించిన పరిశోధనలను చేస్తుంది. ఆ యా రంగాలలో శాంతి దృష్ట్యా అనుసరించవలసిన మార్గాలను, కార్యక్రమాలను సూచిస్తుంది. అంతర్జాతీయ న్యాయశాఖ డివిజన్ ఆఫ్ ఇంటర్నేషనల్ లా, వివిధ దేశాల న్యాయశాస్త్రాలను పరిశీలించి అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రాలను విశ్లేషించి వివిధ జాతులమధ్య ఏర్పడే తగాదాల విషయంలో వాటిని అమలుపరచేటందుకు యత్నిస్తుంది. ఈ అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర మనేది కొన్ని నిబంధనలు ఒడంబడికలు అన్నవాటి సముదాయం తప్ప మరేమీ కాదు.

అంతర్జాతీయ శాంతికోసం తన మిత్రుడు నిలిపిన నిధి విషయంలో అడ్డులేని ఆశావాదికి కూడా విశ్వాసం కలగటానికి కొంత కాలం పడుతుందనీ, కార్నెగీ చర్చా పత్రాల రములొక్కటే అంతర్జాతీయ యుద్ధాలను నిషేధించటాన్ని సాధించలేవనీ క్రొత్తమార్గాన్ని స్వీకరించిన కార్నెగీ దుఃఖాలౌకమయిన ప్రశ్నకు గుణసాతాన్ని నేర్చుకోటం విధి నియమితమని లార్డు మోన్రో భావించాడు.

మోన్రో వెల్లడించిన భావాన్ని గురించి కార్నెగీ ఇలా వ్యాఖ్యానించాడు. “వ్యక్తి రేకాభిసాయులు గల వాళ్లు పరస్పరం స్నేహం చేస్తే అది అన్యోన్య ప్రయోజనకారిగా వుంటుందని మేము ఒకరి కొకరము సాన్నిహిత్యాన్ని పెంచు

కున్నాము. అతడు నిరాశావాది. రానున్న ఆపదల విషయంలో అతడు చింతాత్మకంగా, కొన్ని మారులు అంధకార ప్రాయంగా చూస్తుంటాడు. కొన్ని సందర్భాలలో లేనిపోని వేవో అగ్గరహితమయిన వాటిని ఊహిస్తూ వుంటాడు. నా పిల్లలన్నీ అంచబిడ్డలైనా యికనొక నేను ఆశావాదిని. నాకు లోకం తేజోవంతంగా కనిపిస్తుంది పలుమారులు ఈ అవనియే సత్యమయిన అమలిన స్వర్గంగా నాకు గోచరిస్తుంది. నేను యంత సంతోషంతో వుంటాను. దయామయులయిన 'విధిదేవతలకు కృతజ్ఞుణ్ణి. ఎన్నడూ మోగి దాన్ని గురించి కూడ వుండేకా లేదు. అతని నిర్ణయం లెప్పుడూ ఆలోచనా పూర్వకములయినవి. అతని కన్ను లెప్పుడు ఆదిత్యుని లోని మచ్చల మీదనే దృష్టి నిలిపి చూస్తుంటాయి.

అయినా మోగి తనమితుని ఆశాభావం, వుత్సాహం అన్న వాటిని చూచి ఎంతో యిష్టపడుతుండేవాడు. ఆ ఆశాభావంతో ఎల్ల వేళలా అతడు ఏకీభవించ లేకపోతుండేవాడు. అతడు అన్నాడు "విజ్ఞానం విజ్ఞానత్పత్తి, నూతన వస్తువులలో కనుగొంటం, భావజ్యోతిని ప్రసాదించటం, సాంఘిక సంబంధాలను వృద్ధి పొందించటం తుల్య ప్రజ్ఞకు తుల్య మయిన అవకాశాలు కలిగించటం, శాంతిప్రియత్వం అన్న ప్రపంచమందలి ఉత్తమాశయాలకోసం అతడు పొందిన విస్తారమైన అనుభూతికి తగిన న్యాయాన్ని జరిపించటం వివేకం ఇవిన్నీ మహాన్నత విషయాలు. వాటిని గురించి ప్రకటించటపుడు అత్యుక్తి లేకం వుంటే వుండవచ్చును. దాన్ని సర్దుకొటం చాలా సులభం." ఈ ఆదర్శాల విషయంలో

యంలో కార్మిగికి గల దృష్టి మహాదాత్తమైందని మోర్లే అంగీకరించాడన్నమాట!

కాంతిని నలకొల్పడానికి యత్నిస్తున్నందుకు ప్రపంచంలోని వివిధదేశాలూ కార్మిగిని గౌరవించాయి. ఫ్రెంచి పభుత్వం అతన్ని నైట్ కమాండ్ ఆఫ్ దిలీజియస్ ఆఫ్ ఆనర్ అన్న ప్థాన మిచ్చి గౌరవించింది. హాలండ్ దేశం అతనికి “గ్రాండ్ క్రాస్ ఆర్డర్ ఆఫ్ ఆరంజ్ - నాసా” బిరుదంతో సత్కరించింది. డెన్మార్క్ దేశం “గ్రాండ్ క్రాస్ ఆర్డర్ ఆఫ్ డెన్నిబ్రాగ్ ఇచ్చి అతన్ని గౌరవించింది. ఇరవై ఒక్క అమెరికన్ రిపబ్లిక్కులు స్వర్ణపతాకాలను బహూకరించినవి. అసంఖ్యాకములయిన విశ్వవిద్యాలయాలు, కళాశాలలు, అతనికి ‘డాక్టరేట్’ పట్టమిచ్చి గౌరవించాయి. నూట తొంబదికి పైగా సంస్థల్లోను, వైజ్ఞానిక సమాజాల ల్లోను క్లబ్బులలోను, అతడు సభ్యుడుగా వ్యవహరించాడు.

తన మరణకాసనాన్ని (Will) వ్రాస్తూ అందులో అమెరికా ప్రజల ప్రయోజనంతోసం ఒక మహా పథకాన్ని అమెరికా పెట్టేటందుకుగాను బృహన్నిధి నొకదానిని ఏర్పాటుచేస్తున్నట్లు అందులో వ్రాస్తున్నాడు.

ఈ విధంగా అమెరికావాసుల కిస్తున్న అవకాశాన్ని గురించి అతడు ఎలిహూరూట్తో చెప్పటం చిట్టస్థించినప్పుడు అతడు తల పంకించి యిలా అన్నాడు.

“కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం మీ రన్నది మీరే మరచిపోయినారా ! అది కార్యాచరణలోగాని, న్యాయ

స్థానాలల్లోగాని తరుచుగా అపమార్గాన్ని పడుతుంది. ఎప్పుడో భవిష్యత్తులో ఆచరణలోకి రాజాయ్యేదాన్ని ఇప్పుడు మీరు మీ మరణశాసనంలో ఏర్పాటుచేసి వుంచటం యెంతో ప్రమాదకారి అయిన విషయం. శామ్యూయల్ జె. టిల్డన్ చేసిన పొరబాటు తిరిగి చెయ్యవద్దు యిప్పుడు మీ సంపత్తితో మీ రెలా చెయ్యాలని భావిస్తున్నారో అప్పుడు అతడలా చేశాడు. అది న్యాయస్థానానికి వెళ్ళినప్పుడు వ్యతిరేకమైంది.

“మరణశాసనాలు అందమైనవేగాని అల్లట తల్లట కలిగించే వాహనాలు” అని, రూట్ ఇంకా ఇలా అన్నాడు. “జీవితకాలంలోనే ఈ నిధిని ఏర్పాటుచేసి, అందుకుగాను మీరు ఏర్పాటుచేసి వుంచిన సంపత్తిలో అధికాంశాన్ని దాని పరంచేసి ఆ వ్యవహారం మీరు సజీవులై వున్నప్పుడు కొంత నడుస్తుండటాన్ని ఎందుకు కల్పించగూడదు ! అప్పుడు అది సక్రిమంగా తరువాతి కాలంలో నడిచిపోతుందనే నిశ్చయం మీకు కలుగుతుంది. అంతేకాదు. మీరు ఉద్దేశించిన పనులను ఆచరణలో ఆచరణలో పెట్టించిన ఆనందాన్ని మీరు పొందటం కూడా జరుగుతుంది ”

అతడు రూట్ ఇచ్చిన సలహాను పాటించాడు 1911లో యునైటెడ్ స్టేట్స్ స్ట్రీట్ కార్పోరేషన్ లోని 5% మొదటి రాబడినిచ్చే 2,50,00,000 [రెండు కోట్ల ఎకై లక్షల] డాలర్ల మూలధనంతో అతడు న్యూయార్క్ కార్పొరేషన్ ను న్యూయార్క్ లోని శాసన సభచేత చట్టబద్ధంచేయించి

స్థాపించాడు. ఇందుకు ధర్మకర్తలుగా వ్యవహరించవలసిందని ఆతడు కోరిన ప్రముఖ వ్యక్తుల సంఘం నవంబరు 11 న కార్నెగీ గృహంలో సమావేశమైంది. ఆతడు వారికి తాను ఈ ధర్మనిధిని స్థాపించటంలో ఉద్దేశమేమో తెలియజేసే పత్రాన్ని యిలా చదివి వినిపించాడు. సాంకేతిక సాకశాలలకు, ఉన్నత విద్యాసంస్థలకు, గ్రంథాలయాలకు, శాస్త్రీయ పరిశోధనకు, పీఠనిధులకు, ప్రయోజనకరములైన ప్రచురణలకు వీటికిగాను కాలక్రమేణ వర్పజే ఇతర సంస్థలకు సాధనాలకు తోడ్పాటు నిచ్చి “విజ్ఞానాభివృద్ధి వ్యాప్తులను పెంపొందించటం, ప్రజలమధ్య సుహృద్భావాన్ని పోషించటం” ఈ నిధి లక్ష్యం.

ఈ నిధి అమెరికాలోని వైజ్ఞానిక సాంఘికాభివృద్ధికి సంబంధించిన ఉద్యమాలకు తోడ్పడటమే కాకుండా ఆతడు నెలకొల్పిన ఇతర సంస్థలకు సహాయ సువసరమైనప్పుడు ధన సహాయం చేయటానికి కూడా ఉద్దేశింపబడ్డది. ఆతడు ఈ కార్నెగీరేషనును ఏర్పాటుచేసిన అనితకాలంలోనే తొలుతటి మూలధనం చాలదని గుర్తించాడు. తా సుద్దేశించిన స్వం ఆచరణలోకి వస్తే చూడవలెనంటే ఇంకా ఎంతో అదనపు ధనం అవసరమని తోచింది. అయితే యిప్పుడు భార్యకు, కుమార్తెకు విశిదిపెట్టవలెనని ఉద్దేశించినది బాండ్లరూపంలోగాని, ధనరూపంలోగాని వున్నది 12,50,00,000 [పన్నెండు కోట్ల యాభై లక్షల] డాలర్లు మాత్రమే. మరొక ఐదుకోట్లు లేదా పదికోట్లు డాలర్లు యివ్వటానికి వారు అంగీకరిస్తారా? ఊహమైరా వెనుదీయకుండామిసెన్ కార్నెగీ అందుకు అంగీకరిం

చింది. యిక కుమార్తె యింకా పదిహేను పదహారు సంవత్సరాల వయసు కన్యక మాత్రమే. ప్రియమైన తన తండ్రి ఏది చేసినా ఆమె కిష్టమే. అందుకే తృప్తిపడుతుంది. అందువల్ల 1912 లో కార్మిగీ కార్పొరేషన్ నిధి 12,50,00,000 డాలర్లు వరకూ వృద్ధిచేయబడింది ఆ లోకోపకార పరాయణుడు ఒక సంవత్సరములోనే 18,00,00,000 [పదమూడు కోట్ల పైచిలుకు డాలర్లు దానం చేశాడు.

కాంగ్రెసు మాజీ అధ్యక్షులకు వారి భార్యలకు తగిన ఏర్పాట్లను చేయలేకపోయినందుకు కొన్ని సంవత్సరాలనుంచి అతడు వ్యాకులపడుతున్నాడు. అమెరికాలోకల్లా అత్యున్నతమైన శౌరవ స్థానానికి, గణతంత్రప్రజారాజ్యంలో అతినిష్ఠాయుతములు, బాధ్యతా యుతములు అయిన ఉన్నత పదవులకు వారిని నియోగించి వారి విరమణ కాలంలో శౌరవయుతంగాను క్షేత్రహితంగాను జీవించే విరామభృతుల నివ్వకపోవటం కృతఘ్నత అనీ, అనారగరికమనీ అతడికితోచింది. ప్రభుత్వంవారికి తగ్గ ఏర్పాటు చేసేటంతవరకూ కార్పొరేషన్ ప్రతి సంవత్సరము ఇందుకుగాను 25,000 డాలర్లు యివ్వవలసిందని కార్మిగీ సూచన చేశాడు.

ఈ అభిప్రాయం ప్రకటితము కాగానే ప్రజల్లోనుంచి వ్యతిరేకభావం వెలివడ్డది. ప్రభుత్వం స్వీకరింపదగ్గ బాధ్యతను ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తి గ్రహించటం అనుచితమని వారన్నారు. యిలా వారికి సిగ్గును కల్గించి విషయబోధ చెయ్యటమే ఈ పథకంలోని రహస్యం. ఈ చర్యవల్ల ప్రపంచ

దృష్టిలో దేశం అవమానిత మాతుందని వారుభయపడ్డారు. అందువల్ల కార్నగీ మనసులో యిష్టంలేకపోయినప్పటికీ ఈ ఉద్దేశాన్ని కొంత విరమించుకోవలసి వచ్చింది. దీన్ని పూర్తిగా విడిచిపుచ్చకపోవటం మనం మున్ముందు గమనిస్తాము.

1911-12 ల శీతకాలం అతడికి ఆ బాల్యమిత్రుడైన టామ్ మిల్లర్ మృతివల్ల అతి వేదనతో గడిచిపోయింది. యింతకు కొద్ది నెలలకు పూర్వమే అతడు ఆత్మకథ వ్రాస్తూ అందులో యిలా అన్నాడు: “అతడు యింకా సజీవుడైవుంటే మిక్కిలి ప్రేమపూర్వకమైన వెలుగును, మాధుర్యాన్ని కృష్ణమృరిస్తున్నాడు. ఎన్ని సంవత్సరాలు గడచినా అతడు ఇంకా యింకా విలువైన మిత్రుడనని అనిపిస్తున్నాడు” అని వ్రాశాడు. యిప్పుడు టామ్ వెళ్ళిపోయినాడు. అందువల్ల మరో వాక్యం చేర్చాడు. “ఇకనుంచీ జీవితానికి ఏదో లోటు తీరని లోటు - అతడు నా బాల్య జీవితంలోని సహచరుడు. వృద్ధాప్యంలో అతి ప్రియుడైన మిత్రుడు. అది ఎలాటిదైనా యిపు డత డక్కడున్నా నేను అక్కడికి వెళ్ళవచ్చునా !”

అతడు తా నేర్పాటుచేసిన అన్ని నిధులను గురించి సంస్థలను గురించి యెంత గర్వించినా తన దానాలపట్టికలలో కల్లా అది ఓతి ప్రియమైంది అతని విరమణ భృత్యపట్టిక (Pension List) ఆర్థిక సహాయార్థం ప్రతి సంవత్సరం అతనికి వేలకొలది రేఖలు వస్తుంటాయి. ఈ ఉత్తరాలు వ్రాసిన వారిలో ఎందరు పంచకులో, వారు చెప్పే స్థితిగతు లెన్ని

కల్పనలో తెలుసుకునే అవకాశం అతనికి సహజంగా లేదు. అయితే ఈ పుత్రురాల నన్నిటినీ అతడు బాగ్రత్తగా పరిశీలించి, సత్యాలని తోచిన కొన్నిటిని ఎంచి వాటిమీద “ఇతణ్ణి నెలకు ముప్పదిదాలర్లమీద వుంచండి,” “ఈవృద్ధురాలు సుఖంగా జీవించటానికి యే లోపం కలుగకుండా చూడండి” ఈ రీతిగా కార్యదర్శి హాయిస్టన్ ప్రపయోగార్థం సూచనలు వ్రాస్తుండేవాడు. వృద్ధాప్య జీవన భృతిపట్టిలో చేర్చేవారిలో ఎందరో పూర్వం అతడెరిగినవాళ్లు. యశావంతంలానో, బాల్యంలానో అతనితో ఏదో విధమైనసంబంధం కలవాళ్ళను చేర్చటం తప్పక జరిగేది. అట్టివారిలో కొందరు మాత్రమే అతనికి వ్రాసుకొనేవాళ్లు. ఇందులో ఎక్కువమందిని గురించి ఇతరులు వ్రాయటమో, అతడే ఎన్నటమో జరిగేది. వీరిలో కార్మిగ్లీకి ప్రథమంగా ఉద్యోగమిచ్చిన వ్యక్తి కమార్తెకూడా వుంది. అతడు ఒకప్పుడు పిట్సెర్గులో మంచి ఉచ్చదశను అనుభవించిన వ్యాపారస్థుని కమారుడు, అతనికి బాల్యంలో కార్మిగ్లీ అండగా తిరిగి వార్తలను అందజేస్తుండేవాడు. కాని ఇప్పుడతడు అశక్తుడు, పేదవాడు. పూర్వం అలిఘనీలో స్వీడన్బొర్నియన్ సంగీత సమ్మేళనంలో సహ సభ్యులుగా వుండేవాళ్లు. ఇరువురు వృద్ధకన్యలు ‘నేను యావనోల్లాసంతో వారితో కలిసి నృత్యం చేస్తుండేవాణ్ణి’ అని కార్మిగ్లీ వ్రాశాడు.

ఆయన మృతినొండే వేళట పూర్వమే ఆ పట్టిక ఐదు వందల పేర్లకు మించి వుండేది. కాలం గడిచిన కొద్దీ ఇందుకు

ఎక్కువ ధనం అవసరమని గ్రహించి ఈ భృతిని స్వీకరించే వారు తమ కాభృతి జీవించినంత కాలం భృతిముడుతుండనే నమ్మకాన్ని కల్పించటం కోసం కార్నెగీ యాభై లక్షల డాలర్లతో మరొక ధర్మనిధి నేర్పాటు చేశాడు. దీనికితోడు స్కాట్లండులో మరొక పట్టిక-దీనికి ధర్మకర్త డన్ఫర్డ్లైను ఏర్పాటయింది.లోని డాక్టర్ రాన్. ఈ పట్టికలోనే రాబర్టు బరన్స్ మునిమనుమరాలి పేర, బాల్యంలో కార్నెగీకి అతి ప్రియమిచ్చిడైన డన్ఫర్డ్లైన్ పోస్టుమేన్ కుమార్తె పేరు వున్నవి.

ఒక రోజున న్యూయార్క్ కార్నెగీ కార్పొరేషన్ అధిపతి అయిన కార్పొరేషన్ డాక్టర్ హెన్రీ యన్. ప్రిచ్చుట్ ను యింటికి రమ్మని పిలిపించటం జరిగింది. అతడు వచ్చేటప్పటికల్లా కార్నెగీ తన డ్రాయింగ్ రూములో అటు యిటూ తిరుగుతున్నాడు.

“డాక్టర్ ప్రిచ్చుట్, అమెరికాలోని అధ్యక్షుల కింద వదుస్తున్న సంస్థవంటి నొకదానిని ౪ ద్ది యెత్తులో నేను కేబిట్ బ్రిటన్ కోసం ఏర్పాటుచేయదలిచాను. నిశ్చయంగా దాని కెక్కువ డబ్బు అవసరం లేకపోయినప్పటికీ అది ఇవ్వటానికికూడా నా దగ్గర డబ్బులేదు. నా భార్య, కుమార్తెల కోసం విడచిపెట్టిన డబ్బులోనుంచి నేను మల్లె ఒక పది మిలియన్లు తీయదలచలేదు. అందువల్ల మీ కార్పొరేషన్ ధనం లోనుంచి పది మిలియన్లు తీయదలిచాను” అన్నాడు.

డాక్టర్ ప్రిచ్చుట్ కొంత సంకట పడ్డట్లు కనిపించి అన్నాడు :

“మిస్టర్ కార్నెగీ మీ రా పని చేయటాని వీలులే
కనుకుంటాను.”

“వీల్లేదా”

“లేదు. ‘కార్నెగీ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ న్యూయార్క్’
అన్నది స్థిరమైపోయింది. దాన్ని మార్చటానికి వీలుండదు.”

కార్నెగీ ఆ చెప్పినది నమ్మలేకపోయినాడు. “మీరు
మిస్టర్ రూట్ ను విచారించవచ్చు. నేను చెప్పింది నిజమని
నా నిశ్చయం. అయినా ఆయన్ను అడగండి తెలుస్తుంది.”

కార్నెగీ మిస్టర్ రూట్ ను పిలిపించాడు. అప్పుడు
ఆతడు శాసనసభా సభ్యుడు. ‘నిశ్చయంగా వీల్లేదు’ అని ఆ
ప్రముఖ న్యాయశాస్త్రవేత్త అన్నాడు. ‘మీరు ఇప్పుడు
కార్పొరేషన్ నుంచి ధనాన్ని తీసుటానికి వీల్లేదు. జరిగి
పోయిందేదో జరిగిపోయింది. మార్పుకు వీలుండదు.’

ఇందుకు ఆతడు వెల వెల పోయాడు ఏమయినా
ఆతని బుద్ధి బ్రిటిష్ నిధిమీద లగ్నమై వుండి తనకు మిగి
లిన రెండుకోట్ల యాభైలక్షల డాలర్లు భార్యకు, కుమార్తెకు
యిచ్చాడు.

మరి నిజానికి వాళ్ళకు అంత డబ్బుతో అవసర
ముందా! ఎంతో సేపు మిడినపడి వృష్ట పరిస్థితిని మిసెస్
కార్నెగీకి ఎరుకపరిచాడు, “మీ బ్యాండ్లలోనుంచి ఈ నిధి
కోసం ఒకమిలియన్లు నేను తీసుకోటం మీ కిష్టమేనా!”
అన్నాడు.

క్షణమాత్రమైనా ఆమె వెనకాడలేదు. ఆమెతో సమానురాలు వెనుక పుట్టలేదు, ఇకముందు పుట్టబోదు అన్న అభిప్రాయాన్ని వెయ్యోమారు నిరూపిస్తూ ఆమె చిరు నవ్వుతో “అండీ! ఏమీ అనుకోము” అన్నది చిరు నవ్వుతో.

బ్రిటిష్ కార్నెగీ ఫండు వర్పడ్డది.

కొన్ని సమయాలలో అతడు తన కార్యకర్తని “పాయి వ్రన్, ఇప్పటికి నే నెంత దానం చేసివుంటాను” అనేవాడు. అతడికి ఎప్పుడూ అంకెలు నాలుకచివరన సిద్ధంగా వుండేవి. అతడు సమాధానం చెప్పాడు: “ముప్పయి నాలుగు కోట్ల డబ్బుయిరెండు లక్షల ఎనబైవది వేల ఐదువందల డాలర్లు” [లేదా అప్పటికి ఎంత అయితే అంత]

“ఒహో!” అని సంతోషించేవాడు కార్నెగీ. “యీ డబ్బుంతా నే నెలా సంపాదించాను” అనేవాడు.

ఆగస్టు 29, 1918 న హేగ్ లోని శాంతి సాధనలో నిలిచి అతడు తన అభిప్రాయాన్ని యిలా వెల్లడించాడు.

“ప్రపంచ శాంతిని నిలువబెట్టటానికి కావలసింది ప్రముఖమైన మూడు వాలుగు నాగరిక ప్రభుత్వాల మధ్య యింకా చేరదలచుకున్న వెన్నివుంటే అన్నిటి మధ్య ఒక ఒడంబడిక - ప్రపంచశాంతికి భంగాన్ని కల్పించేవారికి, లేదా వానికి యెదురు నిల్వటం విషయంలో ఒక సహకారాన్ని

గురించిన ఒడంబడిక ఏర్పడటమే. అటువంటిది జరుగుతుందా!”

పదకొండు నెలల తరువాత జూలై 28, 1914 న ఆస్ట్రీయా సెర్బియా యుద్ధాన్ని ప్రకటించింది. ఈ సంఘటనను గ్రహించటానికి కార్నెగీ మనస్సు ఎంతో కష్టపడింది. అతడు 1907లో జర్మనీ అధినేత కైజరువిల్హెల్మ్ II ను కలుసుకున్నాడు. అతని చిన్న ఒడలో అతడిచ్చిన విందు నారగించి నపు టతడు చేసిన ప్రసంగాన్ని బట్టి అతడు ప్రపంచశాంతికి, పురోభివృద్ధికి నిజంగా ఆతురత వహిస్తున్నాడని నమ్మి, అతడింటే మంచి గౌరవభావాన్ని కుదుర్చుకున్నాడు. ఇప్పుడు ప్రథమ సంగ్రామ సమయంలో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయినాడు. ధృఢమైన నమ్మకం కలవాడు కాలేక పోయాడు క్రమంగా మానవస్థితిని జూచి హృదయాంతరాళంలో దుఃఖాకులితుడౌతున్నాడు. భయానకత తీవ్రమై స్పష్టమైన రూపురేకలతో సందర్భనమిచ్చినప్పుడు తాను శాంతి కోసం చేసిన కృషి, వెచ్చించిన ధనం వ్యర్థమైపోయాయని గ్రహించాడు. శాంతియుతము, ఆనందమయము అయిన ప్రపంచాన్ని గురించి అతడు కన్న కలలన్నీ భగ్నమైనాయి.

యుద్ధం ప్రారంభం కావటంవల్ల కార్నెగీ కుటుంబం వేసగికాలంలో స్కాట్లండులో ఎక్కువకాలం ముండటం తగ్గించుకోవలసివచ్చింది. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళటంకోసం స్టీమరెక్కడానికి వారు వేగంగా లివర్ పూల్ చేరుకున్నారు.

మొదలై వాళ్ళను పంపించడానికి వెంట వచ్చాడు. అన్యోన్య శ్రద్ధగల ఆ మితు) లిద్దరూ కరచాలనం చేసి సెలవు చెప్పు కొన్నారు. అదే వారి తుదిసారి కరచాలనం.

తరువాత కార్నెగి బలం, తేజం నమ్మది నమ్మదిగా తరిగిపోవటం ప్రారంభించాయి. 1915లో మెయిన్ లోని బాక్ హార్బర్ లోను, తరువాతి వేసగిని కెనక్టికట్ లోని నోరోటన్ లోను గడిపారు. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలు యుద్ధంలో ప్రవేశించిన తరువాత కార్నెగీ ముప్పదిరెండు పైనిక శిబిరాలకు గ్రంథాలయాలను ఏర్పాటు చేశాడు. 1917 ప్రారంభంలో అతడు లెనాక్స్ దగ్గర వున్న బెర్క్ మైర్ కొండల్లోని 'హాడ్ బూకె' అన్న మీరాసీ (Estate) ని కొన్నాడు. చివరి మూడు వేసగికాలాలను అతడు అక్కడే గడిపాడు. చార్లీ స్క్వాబ్, టామ్ మిల్లర్, మార్క్ టైన్, రిచ్చర్డ్ వాటసన్ గిల్డర్, జాన్ బిగలా, జోసెఫ్ బామెట్లు మరణించారు. చార్లీ యింకా సజీవుడు. ఈ మితు లిరువురూ ప్రతి ఆదివారం ఒకరి కొకరు పుత్తరాలు వ్రాసుకుంటుండేవారు.

ఏప్రిల్ 22, 1919 మార్గరేట్ ను- నిన్న మొన్నటి వరకూ సిక్స్ పర్సనల్ ప్రజేకపు కోనల్లో తండి) చేయి పట్టుకొని మెల్లిగా వెంట వచ్చిన చిన్న పిల్ల - రోజ్ వెల్ మిల్లర్ ఆనే మంచి న్యాయాధికారి యవకుడి కిచ్చి వివాహం చేశారు. ఇదే ఆమె తండి) యింట జరిగిన చివరి శుభ కార్యం.

ఆ వేసగిలో జార్జి లాడర్, జూనియర్ హాడ్సోబూర్గ్ ను చూడటానికి వచ్చాడు. ఇగురురూ కలిసి తీరుబడిగా మికాదుకు వెళ్ళారు. చేపలు పట్టారు చెక్కర్స్ ఆట లెన్నో ఆడాడు చివరకు కజిన్ డాడ్ కూడా తుది “గుడ్ బై” చెప్పి వెళ్ళాడు.

ఆగష్టు మొదట్లో కార్నెగీ నెమోనియా వల్ల బాధ పడుతున్నాడు మిసెస్ కార్నెగీ ఒక విశ్వాసపాత్రుడయిన సేవకుని, ఒక మారిసన్ వంటి మును, మూడువేళలా అతడికి అప్పు డప్పును సేవచేస్తున్నాడు. వ్యాధిఆరంభమైన రెండవ రోజు, ఆదివారం, కొన్ని సంవత్సరాల నుంచి ప్రతిఆదివారం మార్లెకు వ్రాసే పుత్రరం వ్రాయలేదు. ఆనాటి సాయంత్రం అతడు చాలా నిస్సత్తువగా వున్నా అతని స్థితి సంతృప్తికరం గానే వున్నట్లు కనిపించింది. రాత్రి సెలవు తీసుకొంటూ “అండీ. నీవు సుఖంగా నిద్రిస్తున్నావని భావిస్తున్నావని ఆశిస్తున్నా” నన్నది భార్య.

“తా, నేను అలాగే ఆశిస్తున్నాను.” అని అతడు సమాధానం చెప్పాడు.

అనతి కాలంలోనే గాఢము, ప్రశాంతము అయిన నిద్ర అతణ్ణి ఆవరించింది. దాని నుంచి తిరిగి మేల్కొలేదు.

న్యూ యార్క్ టూరీజునుకుకొంతపుత్రరంగావున్న స్టీవీ హోల్ సెమిట్రీలో వాషింగ్టన్ ఇన్స్టిట్యూట్ విశ్రాంతి ప్రదేశా

నికి అనతిదూరంలో అతణ్ని జననం చేశారు. ఆతని సమాధి మీద స్కాచ్ డేకపు నిలశిల (Granite) తో చేసిన ఒక కెబ్లిక్ క్రాస్ నిలచివుంది. స్కిబో ఎస్టేటులో సహచరులుగా వుంటున్న కార్మికులు ఆ గనుల్లో దానిని మలచి తోసి కొని తెచ్చి పట్టామీదుగా రైలుమార్గం దగ్గరకి చేర్చారు. ఒక గ్లాస్టీ కళాకారుడు ఆ క్రాస్ ను రూపొందించాడు. మిసెస్ కార్నెగీ దానిమీద చెక్కవలసిన మూటలను నిర్ణయించింది. అది అతి సర్వ సాధారణమైన వాఖ్యం. ఆడం బరం అణుమాత్రం లేనిది. అంతకంటే ఔచిత్యశోభితమైనది మరొకటి వుండే అవకాశం లేనిది.

ఆంధ్రా) కార్నెగీ

జన్మ, డెస్మర్క్ లైన్, స్కాట్లండ్

25 నవంబరు 1836

మృతి, లెన్నాక్స్, మసాచ్యుసెట్సు

అంతే !

అతడు తన మరణ శాసనాన్ని స్వయంగా వ్రాసుకున్నాడు. భార్యకు కుమార్తెకు తగిన ఏర్పాట్లు చేశాడు. న్యూయార్క్ గృహంలోని సేవకులను, స్కిబో మిరాసీలోని సేవకులను, క్రామికులను జ్ఞప్తి యుంచుకొని కొన్ని సంస్థలకు అధిపతులను చేశాడు. చివరకు మాజీ అధ్యక్షులను

గరించి తా ననుకొనినట్లుగానే జరిపించాడు. తన మరణ కాలంలో సజీవుడుగా వున్నవాడు ఒకే మాజీ అధ్యక్షుడు, బిలియం హెచ్, ట్రాప్లకు జీవితపర్యంతరం ప్రతిసంవత్సరం 10,000 డాలర్లు వార్షికం లభించింది. మిసెస్ గ్రోవర్ క్లివ్ లాండ్, మిసెస్ థియోడోర్ రూజ్వెల్టు ఒక్కొక్కరికి సంవత్సరానికి 5,000 డాలర్లు చొప్పున ఏర్పాటుచేశాడు. వైకౌంట్ మార్లే, జేవిడ్ లాయడ్ చార్జి సంవత్సరానికి 10,000 డాలర్లు చొప్పున స్వీకరించారు. పార్లమెంటులో లేబర్ సభ్యుడైన జాన్ బరన్స్ సంవత్సరానికి 5000 డాలర్లు చొప్పున తీసుకున్నాడు. ఇతడు హోమ్స్టెడ్ సమ్మె సమయంలో కార్మిగిని గట్టిగా ఎదిరించి నప్పటికీ ఇంగ్లండుకు ఇతడు గొప్ప సేవచేశాడని కార్మిగి భావించాడు. కార్మిగిని బరన్స్ విమర్శనుంచి రక్షించిన థామస్ బర్ట్ అన్న మరొక సభ్యుడికి కూడా సంవత్సరానికి 5,000 డాలర్లు ఇవ్వటం జరిగింది.

కార్మిగి తమకిచ్చిన భవనంలో న్యూయార్క్ ఇంజనీరింగ్ సంఘాలు అతని జ్ఞాపక చిహ్నంగా ఏర్పాటు చేసిన శకలో ఎలహూరూట్ మాట్లాడుతూ ఇలా అన్నాడు :
 "అమెరికా దేశాభివృద్ధిని ప్రపంచాని కొక అద్భుత విజయముగా చేసిన జాతినిర్మాతల కొకరు చెందినవాడు కార్మిగి. నే నరిగినంతలో అంతటి దయాళువు లేడు. ధనం అతని

హృదయాన్ని గడ్డకట్టించలేదు, యావనకాలంనాటి స్వచ్ఛ
లను మరచిపోయేటట్లు చేయలేదు. కరుణాన్వితము, ప్రేమ
హృదయుడు, నిర్ణయాల విషయంలో ఈవిగలకాడు. అతడిని
గురించి తనకు అవసరంలేని డబ్బును దానంచేసిన ఒక మహా
వంతుడు అన్న భావంగల వారందరూ కరుణాన్వితముగా
ప్రపంచం కనివిని ఎరుగని ఎన్నెన్ని ఘనకార్యాలు చేశాడో
తెలుసుకోటం ఎంతో అవసరం.”

ఆంధ్రా కార్మిగీ

ఆంధ్రా కార్మిగీ 1885వ సంవత్సరంలో స్కాట్‌లాండ్‌లో జన్మించాడు. ఆయన తన 12వ ఏట అమెరికా దేశానికి వలస వచ్చాడు. అక్కడే ఆయన ఆకాలంలోని ఉక్కు ఉత్పత్తి దారులలో ప్రథముడిగా గణుతికెక్కాడు. 1901వ సంవత్సరం పెచ్చినాటికి బాగా ధనార్జన చేసి ముప్పయికోట్ల రూపాయలకు పైగా ధర్మకార్యాలకు ఖర్చుపెట్టాడు. 1919వ సంవత్సరంలో ఆయన మరణించేనాటికి అనేక విద్యా సంస్థలకు విరివిగా దానాలు చేశాడు.

అంతేగాక అనేక ధర్మసంస్థలకు, ధర్మకార్యాలకు ఎంతో ధనాన్ని వ్వసించేశాడు. తన సహాయం పొందినవారు పైకి రావాలనేది ఆయన అభిలాష.

ప్రపంచ చరిత్రలో పేర్కొనదగిన మహాదాతలలో ఒకరిగా కీర్తి నార్జించాడు ఆంధ్రా కార్మిగీ.

